A

POETICAL VERSION IN TAMIL OF THE

HOLY SCRIPTURES.

PART, I.

GENESIS AND EXODUS XX

EDITED BY THE

REV. C C MACARTHUR C. M. S.

திருவாக்குப்புராணம்.

இஃது

கிறிஸ்துசமய வித்தியாசாலை மாணாக்கரும் பிறரும்
சத்தியவேதநூலைக் கற்றுக்கொள்வதற்குபயோகமாக
மேக்காதர்ஐயரால்
புராணநடையாகச் செய்விக்கப்பட்டது.

முதலாம்பங்கு

JAFFNA.

PRINTED FOR THE EDITOR BY RIPLEY & STRONG.

1866.

Should any profit arise from the sale of this Work it will be applied in aid of the Native Pastorate Endowment Fund of the Jaffna Church Missionary Society.

திருவாக்குப் புராணம்.

துள்ளு தெண்டிரைத் தொல்கடற் பாரினுட்
கள்ள மற்ற கருத்துமெய்ஞ் ஞானிகள்
வள்ள லென்று வழுத்து மொருபொருள்
உள்ள முற்றென் னுணர்வினு ணிற்பதே.

கடவுள்வாழ்த்து.

பிதாவுக்குத்துதி.

மன்னுயிர்த் தொகுதி பாவ வழியினை யொருவித்துய்ய
நன்னெறிப் படருமாறு ஞானசோபா தகத்தை நல்கத்
தன்னொரு மகனை மேனாட் சற்குரு வாகத்தந்து
பன்னருங் கருணை பூத்த பரமனைப் பணிதல் செய்வாம்.

குமாரனுக்குத்துதி.

யாவருந் தெளிதற் கெட்டா வியல்பினோ டுள்ளத்தன்பு
மேவலாற் புவியின் மாந்தர் வேடமாய்ப் பாவம் போக்கற்
காவதோர் பலியாய் நன்மோட் சானந்த வழியாய் நின்ற
தேவசிற் குணன்பொற்பாதஞ் சிந்தையாற்றொழுது வாழ்வாம்.

பரிசுத்தாவிக்குத்துதி.

மாயமாம் பிரபஞ்சத்துண் மயக்கறுத் தன்பர் தம்மைத்
தூயதா முணர்வோ ராக்கித் துன்றிய கருணை யோடும்
மேயபே ரின்பமுத்தி வீடுறு நெறிய ராதற்
காயவாங் குணங்க ணல்கு மாவியைத் துதித்தல் செய்வாம்.

திரியேகமூர்த்திக்குத்துதி.

தாதையென நின்றுலகில் மகவைத் தந்துந்
தனயனென வீடேற்ற முலகோர்க் கீய்ந்தும்
போதகனுஞ் சீர்ப்பரிசுத் தாவி யென்னக்
குலவுதொண்ட ராண்மாவைப் புனிதஞ் செய்தும்

திருவாக்குப்புராணம்.

மேசகுபே ரின்பமூர்த்தி வாழ்வு நல்கும்
மெய்ஞ்ஞான திரியேக விமல னாகும்
நாதனுறு திருப்புகழை யென்று மோதி
நாவாலும் பாவாலும் நவிற்று வாமே.

அவையடக்கம்.

மேற்பர னருளால்மோசே முதற்பலர் மொழிந்த ஞானச
சொற்பயில் சரிதந் தன்னுட் டுன்றிய பொருளை யோர்ந்து
நற்றமிழ்ப் பாவினாலே நானுரைத் திடுதல் பானூற்
பொற்புறு மறிஞருக்குப் புன்னகை விளைக்கு மாதோ.

எப்பெரும்பொருட்குமேலாம் இறையவன்செயல்கடம்மைச்
செப்பிய வாற்றினாலே சிறியனேன் கவிக்குக் குற்ற
மொப்புறு கலைஞரோதா ருட்பொரு ளோர்வராமல்
இப்பியிற் பிறந்து மொண்முத் திகழ்ந்திடற் பாலதாமோ.

பதிகம்.

ஆதியிலே யெய்பெருமான் விண்ணும் மண்ணு
மற்றிலுள்ள சராசரங்க ளனைத்தினோடுந்
தீதிலரா யதமேவை தமையுமாறு
தினங்களுக்குட் படைத்ததுவு மேழாநாளை
மேதினியோர் தனைநினைத்தற் கோய்வுநாளா
விதித்ததுவும் நரனையெவற் றினுக்குமேலாய்
போதிலகு சினைவிடவி யேதேன்காவுட்
பூவையொடும் வாழ்தியெனப் புகன்றிட் டாங்கே.

நின்றவொரு தாருவினிற் கனியை யுண்ணா
நெறியவர்க்குப் பணித்ததுவும் கெடுநா ளன்னோர்
அன்றமல னுரைத்தமொழி கடவா ரய்ப்பின்
அப்பணியை யலகையின்வஞ் சனையால்மீறித்
ஊன்றுபெரும் பாவிகளா யுலகிலின்றுந்
தொலையாத கொடுஞ்சாபந் தொடரக் கீழ்பாற்
சென்றுதுய ரொடும்பரவி யெம்பிரான்றன்
திருவாக்குத் தத்தமுட னருள்பெற் றுய்ந்தே.

அதமேவை யொடுங் கூடிக் காயீனாபே
லாதியாம் பிள்ளைகள்பெற் றதுவு மன்போ
டிதமாகப் பலிகடவுட் கீந்தவாற்று
லிளையோனைக் காயீன்செற் றதுவும்பாரிற்
கதமேவு நரர்பெருகிப் பாவஞ்செய்த
காரணத்தால் நோவாவோ டெண்மர்மாந்தர்
விதமாமற் றுயிர்வகையிற் சிலவு மல்லால்
மேவனைத்தும் பிரளயத்தால் வீயச் செய்து.

பதிகம்.

நோவாவின் புத்திரருக் கெல்லோ னாசி
நுவன்றதுவு மவர்மரபோர் தழைத்துப் போந்து
பாவேலின் கோபுரத்தைச் சமைத்த காலை
பாடைதடுமாறி யெண்ணம் பாழா யோர்பால்
மேவாது புவியிலெங்குஞ் சிதறி வாழ்ந்து
மிகுதீமை விளைத்ததனால் விமல மூர்த்தி
ஓவாநற் குணத்தினனா பிரகாமெனனும்
உத்தமனைக் கானானூ ருறுவித்திந்த.

வரமுறுலோத் தின்வாழ்வு மிசும வேலின்
வரலாறும் வந்தியாய் முதிர்ந்த சாராள்
உரமருவு மீசாக்காங் குமரன் றன்னை
யுதவியது மாபிரகா மோர்தன் சேயைப்
பரனுவக்கப் பலியீதற் கிசைந்த தாதி
பலவுமந்தன் பால்வரங்க ளீசாக் கெய்திச்
சிரமுறுமே சாயாக்கோப் பெனுமிரண்டு
சிறுவரையீன் றதுமேசா செய்த யாவும்.

ஏசாவின் முதற்பிறப்பி னுரிமை வெளவி
இறையருளைப் பெத்தேலி லடைந் தியாக்கோப் பேர்ந்து
தேசாரும் வனிதையரை யிலாபான் பாலிற்
சென்றுமணம் புரிந்திருந்து மாதுலற்குப்
பேசாது தனதூர்போம் நெறியில் மீண்டும்
பெம்மானைத் தரிசித்தோ ரிரவு முற்றுங்
கூசாது மல்லாடி வரங்கள் பெற்றுக்
கொண்டிசிர வேலெனும்பேர் குலவு மாறும்.

உருபன்முதற் புத்திரர்தஞ் செயலு மன்னோர்
யோசேப்பை விற்றதுவு மவனெகிப்தின்
நிருபன்விறற் பிரதானிக் கடிமை யாகி
நிறைகடந்தாங் கவன்றேவி நிகழ்த்தும் பொய்யால்
மருவுசிறைச் சாலையிடை நெடுநாள் வைகி
மன்னவற்குக் கனாவுருத்தம் வகுத்த தாலெம்
பெருமனருள் பெற்றுயர்ந்தந் நாட்டை யாளும்
பேறுடைய வதிகாரம் பெற்ற நாளில்.

பஞ்சமிகக் கானானிலாகி வெய்ய
பசியதனா லவன்றுணைவர் தாமுன் செய்த
வஞ்சனையின் முடிபறியார் வருத லோடும்
மற்றவர்க டனைத்தெரிய வகுத்துக் காட்டி
அஞ்சுமவ ருளந்தெளியத் தயைகள் செய்திட்
டவ்விடத்திற் றாதையையு மடையப் பண்ணி
விஞ்சுபுக ழந்நாட்டில் வளங்கள் சான்று
விளங்கியகோ சேனகரில் மிகுவாழ் வீந்து.

திருவாக்குப்புராணம்.

மகிழ்வினுட னங்ககர்க்கண் வாழ்ந்த காலில்
மக்களுக்கும் யோசேப்பின் மைந்த ருக்குந்
துகளறுமா சிகள்சொல்லி யாக்கோப் பாங்கே
துஞ்சியதும் யோசேப்பு துணைவ ரோடும்
இகழ்வரிய நண்பினுடன் வைகிப் பின்ன
ரிறைவனருள் மொழிப்படியே கானா னாட்டிற்
புகழ்பெறவீ சிரவேலர் போகும் வண்ணம்
புகன்றன்னோன் புவிவாழ்வை யகன்ற வாறும்.

அன்னகரில் யோசேப்பை யறியா வேந்தன்
அரசுபுரிந் தீசிரவேல் மரபி னோருக்
கின்னல்புரிந் தாண்குழவி பிறக்குங் காறு
மெறிதிரைநீ ரிடைபுதைப்பித் திட்ட நாளில்
தன்னிகரில் மோசேயாந் தநயன் றோன்றத்
தாயவனை மூன்றுதிங்கள் மறைத்துக் காத்துப்
பின்னரசன் றனதாணைக் கஞ்சி நாணற்
பேழையில்வைத் தாற்றினிடை பேணி யுய்த்தே.

மறைந்தனளோர் சாரிருப்ப மன்ன னீன்ற
வணிதைநதி குடைநசையால் மருங்கி னேகி
அறைந்ததிரைப் பேராற்றங் கரையி னாண
லகத்தினிலக் குமரனைக்கண் டவன்றே சத்தின்
நிறைந்தவெழிற் குளமகிழ்ந்து கொடுபோய்த தன்னின்
னேயமுடன் வளர்த்ததுவு நெடுநா ளாங்கே
உறைந்தபின்றன் குலத்தொருவன் றனக்காங் கல்லூ
ருளனொருவ னுறுவருத்தம் புரிதல் காணா.

செயிர்த்தவனைத் தடிந்ததுவு மவ்வா றந்தத்
தேயத்தோர் பலரறிந்தா ரெனத்தன் னுள்ளத்
தயிர்த்ததனால் மீதியா னகருக் கோடி
அணிகிளருஞ் சிப்போரா ளென்னு மின்னை
உயிர்க்குநிகர் மனையவளாக் கொண்டே யங்கா
னுறைந்ததுவு முட்புதரி னெரிசெந் தீயுட்
பயிர்ப்பில்குணத் தவனுக்குக் காட்சி யாகிப்
பரனுவந்து யேகொவா வெனுந் தன் நாமம்.*

உரைத்ததுவுந் தனதுசனஞ் சிறையில் வைகி
யுழக்கின்ற துயர்களைவா னுளங்கொண் டையன்
வரைத்தடந்தோள் மோசேயை யெகிப்து நாட்டின்
மன்னனிடந் தூதனுப்ப மற்றத் தூதன்
கரைக்கடங்கா வுவகையெனுங் கடலு ளாழ்ந்து
கடிதேகி யாரோனுந் துணைவ னோடும்
நிரைக்கதிர்மா முடிப்பார்வோன் பாற்போய்த் தேவன
நிகழ்த்தியசொற் படி சிறையை விடுநீ யென்ன.

பதிகம்.

மலையயாய் லாறுடையயான வடாமை யாலே
மிக்கவொரு பதுவாதை விளைத்தங் காட்டை
ஐயனவனி வருத்தவவ னஞ்சி யந்த
அருஞ்சிறையை விட்டதுவு மகாணற் சிந்து
மையமுற நீர்பிளந்து வழியாய் நிற்க
மாமேகத் தறிபகலிற் கவகுற் போநிற்
செய்யவன்னித் தம்பமுமாய்த் துணையா யத்தன்
செலவிசிர வேற்சனங்கள் சென்ற காலை. ௧௪

மீண்டுமவர் தமைச்சிறையு ளமைப்பா னெண்ணி
விறல்வேந்தன் மனக்கடின முடன் றருக்கித்
தாண்டுபரித் தேரிவுளி மிகுப தாதி
தற்சூழத் தொடர்ந்து செய்ய கடலுட் சார
நீண்டபுனல்பரன்செயலி னெறியை மூடி
நின்றதினாற் சேனையுடன் கிருபன்றானும்
மாண்டதுவு மீசிரவேல் மரபோ ரந்த
வாரிதியின் க றி மகிழ்ச்சி யோடும். ௧௫

சீனவனந் தனிலடைந்து நன்னீர் மற்று
சிறைக்குறும்பூள் தேவருளா லடைந்த துங்கார்
வானணவுஞ் சீனுமால் வரை யிலேகன்
மகிமையுடன் றரிசனையா யருளிச் செய்த
ஞானமுறுங் கற்பனையீ ரைந்தும் வேறு
நவின்றருளும் பிரமாணம் நானு பேத
மானவைபெற் றதுமோசே யேகோ வாவால்
அழைக்கப்பட் டச்சிமயத் தணுகி யாங்கே. ௧௬

புரிந்தவையும் நாற்பதுநா ளவன்மற் றந்தப்
பொருப்பினிட மிருந்ததுவு மீசி ராவேல்
தெரிந்துபரன் றனைத்தொழநற் கூடா ரத்தைச்
செய்விதியும் பணிமுட்டும் பலிக ளாதி
பரிந்திடுபூ சனைமுறையுஞ் சாட்சி யின்கற்
பலகைகளும் பெற்றதுவு மையெண் ணாளும்
விரிந்தவெற்பி லுவனிருப்பச் சனம்பொன் னாலே
விழைந்துகன்றுக் குட்டியின் விக்கிரகஞ் செய்து. ௧௭

பணிந்ததுவும் பருப்பதநின் றிழிந்து மோசே
பாளயத்தி லணுகியவர் செயல்மே லையந்
துணிந்திருகற் பலகையையுந் தகர வீசிச்
சுளித்ததுவு மவன்செபத்தாற் றேவன் கோபம்
தணிந்ததுவு மவனமலன் மகிமை கண்டு
தருக்கியது மாரோனு மகாரும் பட்ட
மணிந்துகுரு வபிடேகம் பெற்ற துந்தே
வணிமகிமை கூடாரத் தமர்ந்த வாறும். ௧௮

பலிவகைகா ணிக்கைகளின் முறையுஞ் செய்யும்
பாவத்தி னிவிர்த்திகளு முணவுக் காகும்
பொலிவுறுமா மிசமாரு சங்க டம்மைப்
போக்குவிதி விவரகம்பண் டிகைகள் பொல்லார்
மெலிவடையுந் தண்டனைவிக் கிரக நீக்கல்
மெய்மார்க்க வழிபாடு நெறியின் ரேர்க்கு
நலிவறுமா சியுமொழிந்தோர் தமர்க்குச் சாபம்
நாடுதலும் பிறவுமங்கே நவின்ற வாறும். ௧௯

கணக்கிடப்பட் டவ்வனத்தை யிகந்து பாரான்
காளைகத்தீ சிரவேவலர் படர்ந்த தும்பின்
பிணக்கமுற முறையீடு செய்து சில்லோர்
பேரழலான் மடிந்ததுவு மோசே தேவ
வணக்கமிகப் புரிந்தொழிந்தோர் தமையந் நாளில்
மாயாமற் காத்ததுவு மீரைந் தொற்றர்
இணக்கமறக் கானனிற் செய்தி சொல்லி
யெய்தியதோர் கலகமுமற் றிருவ ருண்மை. ௨௦

வருத்தசதனு லவ்விரு வருடனைந் நான்கு
வயதின்கீ ழானோர்க ளாமு மல்லால்
மிகுத்தவர்க ளிறுதிபெறு மளவும் யாரும்
வெங்கானத் துழலவையன் விதித்த துங்கோன்
வெகுத்தகல கம்புரிந்த கோரு ஸ்கப்பார்
விழுங்கியதும் வேறிருவர் தம்மைச் செந்தீ
செகுத்ததுவு மோசேக்கு மாரோ னுக்குஞ்
செய்ததொரு விரோதத்தா லந்த நாளில். ௨௧

பதினாலா யிரத்தெழுநூ ருட்கள் வாதைப்
பட்டழிய வொழிந்தோர்கள் ஆரோன் றூப
மதினாலுய்ந் ததுமோசே தன்கைத் தண்டால்
அதிர்வுறச்சற் பாறையினை யடித்துக் கானில்
நதியாதி நீர்க்கிடனின் மேரி பாவி
னறும்புனலீந் ததுமாரோன் தேவ பூசை
விதியாயுங் குருப்பட்டஞ் சுதனுக் கீந்து
மேதினிவாழ் வொருவியது மாராத் தின்கண். ௨௨

உற்றிடுங்கா னனியவரை வதைத்த துங்கா
னாடிசிர வேலர்குறை கூறி யோர்காட்
பற்பலர்வெந் தழல்வாய்ப்பாம் பதனால் வாதைப்
பட்டதுவு மனத்தாப மடைந்து கோக்கி
மற்றவருய்ந் திடுமாறோர் கஞ்சப் பாந்தள்
வைத்திடப்பட் டதுமரிதும் பரவு மிக்குத்
தற்றிடுகா னகத்தவர்பல் பிரயா ணங்க
டொலைத்ததுவுஞ் சீகோனு மோகு மென்னும். ௨௩

பதிகம்.

வேந்தர்தமைச் செகுத்ததுவும் பாலாக் கென்போன்
விரைந்திசர வேலர்தம்பாற் பிலே யாமைப்
போந்துசபித் திடுதியெனப் போக்கத் தேவன்
புகன்றமொழி கடந்தவன்செல் நெறியி லத்தன்
ஈந்தவதி சயக்காட்சி யதனா லன்னோன்
ஏகியவர்க் காசிபுகன் றதுஞ்சித் தீமிற்
சாந்தமறப் புரிகதபவர் தன்னா லெண்மூ
வாயிரவர் தமதாவி வாதை யாலே. ௨௪

இறந்ததுவும் யோசுவா காலேப் பென்னு
மிருவரல்லால் மேனாளி லெகிப்து காடு
துறந்துவனம் புகுந்தமுதி யோர்கள் வீடத்
தொலைந்தபினீ சிரவேலர் தொகையுந் தீரா
மறந்திகழ்மீ தியானர்முடி வதும்பின் சென்ற
வழிநடையுங் கானானர் முடிவு மிக்குச்
சிறந்திடுசீ ரிலேவியர்கள் புரங்க ளோடு
சேருமடைக் கலப்புரமுந் தெரிந்த வாறும். ௨௫

இறையவனறன பணையதனா மலகபது நாட்டுக்
இறைவனிடந் தூதுசென்றே [illegible]சி ராவேல்
சிறையகன்ற பின்னிகழ்ந்த பலவுந் தேவன்
தெரித்தபிர மாணமுடன் மீட்டுங் கூறி
பொறையினிரட் சகன்வரவும் பிறவு மாங்கே
புகன்றவருக் கந்நாளிற் றிடனுஞ் செப்பி
அறைதிகழும் நேபோவெற் படைந்து கானா
னணிநாடுங் கண்டிசவாழ் வகன்ற வாறும். ௨௬

நான்முதல்வ னெப்பொருட்கு மானோன் மோசே
சகதலவாழ் வொருவியபின் னவனுக் காக
நூன்புதல்வன் யோசுவா வென்போன் றன்னை
நோனார்க ளுளம்வெருவத் தெரிந்த தும்வின்
மீன்பொருவுந் தொகுதிகொளீ சிரவேற்சேனை
மிகவுமவற் கமைந்ததுவு மிருவ ரொற்றர்
வான்மருவு மணிமாடக் கானன் மூதூர்
வயினேகி மீண்டுமறு செய்தி கொண்டு. ௨௭

வந்து புகன் றதுஞ்சனங்கால் கனையா வண்ணம்
வழிநடந்து கானானூர் மருவு மாறு
சிந்துபுனல் வகிர்ந்து நெறியோர் தாமென்னுஞ்
செழுநதி யீர்ந்திடச் சேரா ரெவருமுன்னம்
கொந்துடப்புக்கதுமன்னா வுணவினேவும்
நூன்புதல்வனெரிகோவின் வெளியிற்றன்முன்
முந்துதெய்வச்சேனையதிபதிதனக்கு
மொழிந்தபடி மொய்த்தபெருஞ்சேனையோடும். ௨௮

(வேறு.) மதிற்புரவலமுடைபட்ட வெரிகோவை வனைத்தார்த்துவரவலங்கம்
அதிர்ப்புறவங் கெழுசாளதிசயமா வீழ்ந்ததுவு மங்குளோரைச்
சதிப்புறக்கொன் றழித்ததுவு மிராசாப்பைத்தவிர்த்ததுவுந் தக்கவாயிப் [௨௯
பதிப்புறஞ்சேர்ந் தப்புரமும் பார்த்திபனும் படப்பொருது பகையுந்தீர்த்து

வலிபெற்றுவிளங்குமவ ருடன்மலையப் பலவேந்தர் மனங்கொள்போழ்தில்
மெலியுள்ளமுடன்கிப யோனியரீ சிரவேல்பால் மேவலோரா
வொலிநற்ற சமர்க்கவரோ டெருத்தாச ரைவரெழ யோசுவாவெம் [ல். ௩௦
புலியிற்பொங்கபெகளம்புக கடைந்தவரைப் புரந்துபகை பொன்றப்போரி

லுழக்கியவ ரொருபாலில் ஒருபாலிற் பரன்செயலா லுயர்வானின்று
முழக்கிநெடுங்கன்மழையுமபொழிந்ததனுல்மொய்யனிக முடிவுகாணத்
தழக்குசெருமுடிவளவுஞ் சபனையுஞ்சசியையும்வின டனினிற்பித்துச்
சழக்கினராமுடிவிருப ரைவரையுந்நூன்குமரன் றடிந்தவாறும். ௩௧

அதிர்ந்துவரும்படையரசர் பலர்கெட்டுமுரிந்தோட வடுபோராற்றி
எதிர்ந்துபொருந்திறல்கெழுமே ஞச்சியருக்கிறுதிவிளைத் ததுமங்கெங்கும்
முதிர்ந்தவலி யுடன்முடுகி யவன்கவர்ந்தநாடுகளும் முன்னுள்மோசே
வெதிர்ந்தபகை தொலைத்துவென்றநாடுகளும் விகிதமாப் பகுசெய்து. ௩௨

எத்திசையும்புகழ்விளங்க யேகோவாவருள்பெற்றுய்ந் தீசிராவேற்
புத்திரரினுடன்கெழுமிப் பொரு வாங்குப் பொருந்திநெஞ்சிற்
குத்திரமினூன்சுதனைச்சரித்தவர்க்குப் போதனைகள் கொடுத்துப்பின்னர்
இத்தரையிங்கிதமொருவி யெம்பெருமான்பதமருவியிருந்தவாறும். ௩௩

சிறந்தவியா யாதிபரீ சிரவேலையாண்டெதிர்ந்த செவ்வாம் வாரி
வறந்திட்ப்போர்புரிந்ததுவும் வலிகெழுமெப்பிருயீமர் பலர்வன்ஞாட்பில்
இறந்ததுவுந் தம்மனே ரிழுக்கடையக் கொடும்பாவ மியற்றிமிக்க
அறந்தவிர்த்தமர்களினுற்பென்யமீன் குலத்தவர்க ளழிந்தவாறும். ௩௪

உருத்தெனுமின் வரலாறுஞ் சாமுவேல் சரிதமுமிக்குரைசாலேலி
திருத்தகுபுத் திரரிவர்கள் செய்கைகளுஞ் செகமுதலாவனைத்துமீன்ற
கருத்தரை சான்வதுவே பெருமைதமக்கென வுளத்திற் கருதார்தம்முள்
ஒருத்தனைத்தட்காவலனு வுதவுகெனவீசிரவேலொருங்குவேண்ட. ௩௫

தற்பரன்கீ சருள் மகவைத் தராபதியா வீந்ததுமச் சவுலாசீதிய
கொற்றவன்வீந் ததும்பின்பு கோவியாத் தைக்கடிந்தோன் கோமானுகி
மற்றவற்கா மணிமகுடம் புனைந்திறையோனுவக்குநெறி வழுவாதோனுய்
பற்றலர்களுயிர்பருகிப் பார்புரந்து பரலோகம் படர்ந்தவாறும். ௩௬

ஈசாயீன் றருள்சுதனின் பின்பவன்சேய் சாலோமோனென்னுமேந்தல்
தேசார்மா முடிபுனைந்து தவிறிறைவனேர்ந்தபடி தேவன்றன்னை
ஆசாகா முறைதொழுதற் காலயமொன்றுருக்கியது மகற்கங்காளில்
மாசாகாத்திரியேகன் காட்சிகொடுத் தருள்மாரி வழங்குமாறும். ௩௭

விலக்கப்பட்டிருந்தகுலக் கன்னியரைத் தவிறிறைசேய் வேட்டம்மாதர்
கலக்கட்பட் டவருவப்பத் தனக்குறுவான் றுணையாகும் காதன்மேலன்

பதிகம்.

புலக்கப்பொய்த்தேவரின் பின்னுளஞ்சாய்த்தபோதமலனுருப்பானெஞ்சங்
கலக்கப்பட் டதுமவன்றன் காலத்தின் பின்புகத ளிரேகாபேயாம். ௧௮

திருமகுடம் புனைந்தரசு செலுத்துகையிற் பெண்யமின் யூதாவென்று
மிருமரபோ ரல்லாத வீசிரவேற் புத்திரருக் கேரோ பேயாம்
திருபதியாய் நின்றதும்பின் பக்குலங்க டமையாண்ட திருபர்தந்தம்
பொருவரிய சரிதமுடன் புங்கவன்பா லருளடைந்தவெலியாவாதி. ௧௯

தீர்க்கதரி சிகள்செயலுந் தீத்தொழிலா லீசிரவேல் சிதறுமாறும்
மூர்க்கமுடன் தீமைசெய்த யூதரையெம் பெருமான்றன் முனிவுதாண்டப்
போர்க்குவலிகெழுநேபு காதநேசரெனும்நாமப் பொருவில்வேந்தன் [௨௦
ஆர்க்குமனீகினியுடன்சென் றடிமைகளாக்கொண்டேனதணிகனூட்டில்

அடையவிளைத் தொழிந்தவருக் கதிபதியாச் சிதேக்கி யாவாகாம
முடையவனை யுதவியது மவன்கடவு ளுளம் வெறுப்ப வுலப்பீறிய
நடையவனாய் வாழ்ந்ததுமக் நரபாலன் றனக்கரசு நல்கினின்ற [ந்தகாலே.
மிடையதிமாண்புடைப்பாபேல் வேந்தனைமேற் கொண்டெழுநான்விழை

அப்பாபே னகர்க்கிறைவ னெருசலேம் புரத்தைத்தன் னனிகமோடெற்
றெப்பாலும் வளைந்தரச னிருவிழியுங் குருடாக்கி மகார்கொன்றேது
மொப்பாகாநகரையழித் திழிஞர்சிலர்த்மையொழித்தங் கொழிந்துளோரை
தப்பாமற் சிறைப்படுத்தி நிதிகவர்ந்து பிரபுக்க ளானோர் தம்மை. ௨௨

வீட்டிக்கே தலியாவை மீதியா னவர்தலைவ னாக்கிமீண்டும்
காட்டிற்கே கியதுமந்த நலிசிறையி லாண்டெழுபா னண்ணியூதர்
ஈட்டிற்கேதப்பொருந்தியிருந்ததுவும் பேர்சியர்கோன்கோரேசென்போன்
மீட்டுந்தே வாலயத்தை யியற்றுமெனத் தேவருளால் விளம்பலோடும். ௨௩

அந்தமொழிப்படிபழைய ஆலயத்தின் பணிமுட்டு அனைத்தும்பெற்றுப்
பந்தமுற யூதசன மெருசலேம் பதியணுகிப் பரனின்கோட்டம்
முந்துமுறைப்படியியற்றப் பகைவர்பொருதெழுதிரு முகத்தைக்கண்டு
விந்தைசெறி அர்த்தசடாயெனுங்கொற்ற வேந்து தகைந்ததுவுமீண்டும். ௨௪

தேவனருள் பெறுந்தீர்க்க தரிசிகள்சொற் படிதொடங்கச் சேரலார்கள்
காவலனாந் தரியுவுக்குக் கடிதனுப்ப திருபத்தைக் கண்டவ்வள்ளல்
ஓவலற வாராய்ந்து கோரேசு மேனாளி லுதவாநின்ற
தாவறுகட் டளைகண்டாங் குத்தரவு தந்ததனாற் றடைவேறின்றி.

ஆலயத்தை யாக்கியது மதிகாரப் பத்திரம்பெற் றெருசலேமிற்
சீலமுற்ற வெஸ்றாப்போய்த் தேவனையேத் தியதும்பின் செய்தவாறும்
ஞாலமுற்று புகழுடையுந் நகரினிடை கேகேமி யூவு நண்ணிக்
கோலமிக்க மதிலெழுப்பிக் கொண்டதுவு மனந்தரமாங் குற்றயாவும். ௨௬

ஏர்கினரு மதிவதனத் தெஸ்தரென்பா ளகாசுவே ரிறையில்லாளாய்ப்
பார்புகழ வாழ்ந்ததுமப் பார்த்திபனுக் கமச்சனும் பழிசே ராமான்
கோர்திகழு மொர்த்தேகாய் தனைப்பணியா தியாயத்தாற் சலஞ்சாதித்தவ்
வூர்மகிழ விறந்ததுவும் மொர்த்தேகா யரசனு லுயர்ந்த வாறும். ௨௭

திருவாக்குப்புராணம்.

மேனாளில் யேகோவா மேலன்ப னாய்யோபை வெம்பிசாசந்
தானவ னுடன்சோதித் ததும்யாவுந் தான்றோற்றுஞ் சலிப்பிலாது
வானாதி தந்தபரன் மலரடியை மறந்திலனாய் மற்றத தேவற்
சானாத நண்புபடைத் தருஞ்செல்வ மிகப்பெற்றாங் கமர்ந்த வாறும். ௨௮

பத்தர்களா யுயர்ந்தமுன்னோர் பரம்பொருட்குக் கீர்த்தனையாப்பாடலுற்ற
துதியமாஞ் சங்கீதத் தொகுதியுநன் னீதிமொழித் தொகையு மிக்க
உத்தமமாம் பிரசங்கி யின்முறையு முன்னதமாம் பாட்டும் பல்கால்
அத்தனடி யவர்வாக்கால் அறைவித்த தீர்க்கதரி சனங்களோடு. ௨௯

தலம்புகழ்தங் குலச்சிறுமைக் கேரேமி யாவுள்ளந் தாங்கானாகிப்
புலம்புவதும் பாபேலார் பூபாலன மறந்தகனாப் புகலகேட்ப
நலம்புனையுந் தானியே லுரைத்தருத்தம் நவின்றநவும் நண்பா யந்த
உலம்புரைதிண் புயவேந்த னுதவுநயை மிகவும்பெற்றுயர்ந்தவாறும். ௩௦

துலங்குசுவர்ப் புறத்துவிர றோன்றிவரைந் ததற்கருத்தந் தானியேல்முன்
நலம்பெறச்சொற் றதும்நினிவே நகரத்தார் பாவத்தால் நந்தாதொண்மை
பலம்பெறச்செ றுநீதியெனபகர்ந்தபிரான்பணிகடந்துயோனாநன்னுங் [ன்
கலம்பெருங்காற்றினிலுலைய கடவுள்செயலதுவெண்ணக்கண்டங்கன்றோ

தான்மயற்சிந் தனையாற்செய் தவறதனா லத்துயரஞ் சார்ந்துநிற்க [டோர்
னன்றுயக்கம் பலர்க்குமென இசைதுதெறிநீரிடைத தன்னை யிடுவித்தாண்
மீன்வயிற்றில் மூன்றுதின மிருந்துபிழைத் ததுவுநினி வேயிற்போதந்
தேன்புயல்பெய்தெனப்பொழிந்துதேவமுனி வவற்கலச்செய்தவாறும்.

கற்சிலையிற் புயநேபு காத்நேச ரெனுமரசன் றான்கற் பித்த
பொற்சிலையைத்தொழாமையினாற்பொங்கழலினிடைசினந்துபோடுவித்த
சிற்சிலருந் தேவனடி தொழுததனாற் சிங்கதநின் கெபியுட் சேர்த்த
நற்சிலைய துதிநாவான் றானியெலு முய்ந்துநல நண்ணுமாறும். ௩௩

யேகோவா பலவாற்றா லீந்ததிரு வாக்கதுபோல் யேசுநாதன்
பூசோவாழ் பவரேத்தப் புன்மனுவி னுருவெடுத்துப் புவியைப்போற்றச்
சேகோவா மனர்தலைகை திகைத்தேங்கப் பெத்திலகேம் நகரிற்சென்ற
மாகோவா மதிவதனி மரியம்மை திருவயின்வந்தடைந்து தோன்றி. ௩௪

புல்லணையிற் கிடந்ததனைப் புதுமையையெம் பிரான்றூதர் புகலமேய்ப்பர்
வல்லசுவி சேடமதாக் கேட்டனுகி வணங்கியதுங் குணபானின்று
நல்லவுடுக் குறிகண்டு நாடிவரு மறிஞர்களா லோர்ந்தே ரோது [௩௫
கொல்லவுளங் கொண்டதுணர்ந் தியூதர்குலப் பதியாமக் குமரன்றன்னை.

வணங்கியெழுஞ் சாஸ்திரிகள்வள்ளலுறையிடந்தனக்கு வருக்கக்கேட்ட
நிணங்கமழும் வாள்ந்தற் கோதார்க ணீங்கியதும் நிருபனஞ்சித்
தணர்தருளான் யூதேயா தனிற்சாரீ ராண்டினுளாந் தநயர்தம்மைச்
சுணங்கலறக் கொலப்பணிப்பத் தூயவனும் யோசேப்பு தேவதூதன். ௩௬

சொன்னபடி யெழுந்தந்தப் பதியதனை யொருவித்தன் றுணைவியான
அன்னமரியுடனந்த மகவையுங்கொண் டன்மெகிப்தினடைந்துவாழ்ந்தம்

பதிகம்.

மன்னனிறந் ததன்பின்பு கலிலேயா வளநாட்டில் நசரேத்தாமந்
நன்னகரி னிடைவாழ்வு நண்ணினர்ந் தெலகிறிஸ்துநாதனோங்கி. ௭

பன்னிரண்டாம் வயதாகிப் பலகாலை யாசரிக்க யெருசலேமில்
அன்னைதந்தை யுடனணுகி யறிஞர்குழாத் திருப்பவவ ரறியார்போய்மீண்
டின்னலுறத் தேடியுற்ற போதிசைதத வாசகமு மெலிசபேத்தாம்
மின்னிடையாள் வயின்றோன்றி விமலனுக்கு முற்றாத ஞானமேய. ௮

யோவானென் றுரைசெழுபே ருடையான்மா னிடவடிவ முவந்துதாங்கி
பூவானெல் லாம்புரக்கும் புங்கவன்வந் தனனென்னப் புரிவினொடும்
நாவானற் சுவிசேட நவின்றதுவும் யோர்தான்மா நதிதீரத்தில்
தேவானொன் றனுமன்று சேர்ந்தங்கு செறிந்தநரர் செய்கைபோல. ௯

சகரியா வின்குமரன் றன்கரத்தாற் சலத்திரு விஸ்நானத்தைப்
புகரறப்பெற் றதுமாவி புறவம்போல் விண்ணின்று பொருவிலான்மேல்
தகவினுட னிறங்கிவந்து தங்கியது மிவனமக்குத் தருமன்பான
மகவிவனி லன்பினம்யா மெனவானிலசரீரி வழுத்துமாறும். ௰

ஆவியினு லிரட்சகனு ராரணிய மடைந்ததுந்தீ யலகையென்னும்
பாவியினற் சோதிக்கப் பட்டுநாற் பதுநாளாப் பசியினொடும்
மேவியவன் றன்னைவென்று மேலவன்றன் றூதர்பணி விடைகள்செய்யக்
கோவியன்பார்மதிக்கவைகிக்கலிலேயாவளநாட்டிற்குறுகிப்பின்னர். ௧௧

சென்றுசென்றுங் காலயங்க டம்மிலுப தேசித்தச் செழுநன்னாட்டி
லொன்றுகின்ற கானவூ ரும்றுநரர் பலர்குழுமு மொருகல்யாண
மன்றினன்று முந்திரிகை யிரசமதா வைத்திடுமெ விருசாடிவனத்தையாக்கி
என்றுநின்ற தன்றேவ தத்துவத்தை வெளியாக்கி யெருசலேமில். ௧௨

மன்னுதிரு வாலயத்தில் வாணிகஞ்செய் வதைமாற்று மாறுந் தன்பாற்
சென்றிரவில் வருநீக்கோ தேமுவினுக் குபதேசஞ் செயத துஞ்சீர்
துன்றுகலி லேயாவின் றுல்கடலில் மீன்வேட்டைத் தொழிலராக
அன்றுகண்ட பேதுருவோ டந்திரே யாவாகு மநுசன்றன்னை. ௧௩

அடிமைக்கொண் டகலுகையில் யாக்கோபு யோவானு மவரோடத்தின்
வடிமைத்தெண் டிரைக்கடலில் வலைதிருத்திவதிந்தவரா மவரைப்பாவ
மிடிமைக்கண்டாதழைத்தங்காட்கொள்ளுமாறுமொருவியன்கோவிற்கண்
செடிமெத்துண் டுளசூராற் றீண்டப்பட் டனுகினற்கத் தீமை தீர. ௧௪
[றின்றி

செய்ததுவுஞ்சனநெருக்காற் றிருமுனண்ணவொணுமையினற்செயல்வே
வெய்தினிறப் பைப்பிரித்து வீட்டினுய்த்த திமிர்வாத வியாதியாளன்
உய்திடநோய் தீர்த்ததுவு முன்பவமும் பொறுத்த றுரைத்தகாலை
மொய்திரளுட் பரிசெயரும் வேதபாரகருமந்த மொழியைக் கேட்டு. ௧௫

தேவநிந்தை யிதுவென்னச் சிந்தித்த தோர்ந்தையன் செப்பலுற்ற
தாவதந்த வுரையுமத்தே யுகையடிமை யாக்கியது மெருசலேமில்
கூவமண்டை முப்பத்தெட் டாண்டுழந்த கொடுநோயன்குணமதாகி [௧௬
மேவவன்று புரிந்ததுந்தன் பின்சென்ற யாவரையும் விழித்தன்றேருன்.

திருவாக்குப்புராணம்.

பன்னிருவர்தமைத்தெரிந்துபரிவொடப்போஸ்தலராம்பேர்பகர்ந்துசீவிர்
துன்னியுல கெங்கணும்போய்ச் சுவிசேட போதனைசெய் தொழிலராதி
ரென்னவுரைத் தெய்தியநோய் தீர்க்கவும்பே யோட்டிடவு மீடேற்றெய்து
மன்னவதி காரமீக் ததுமலையிற் பிரசங்க மறைந்த வாறும். ௬௭

கப்பருணூ கூம்பதியிற் கருணையினு லேகியதுன் கடவுள்சென்ற
தப்புரம்வாழ் நூற்றுவருக் கதிகாரி யறிந்ததன தடிமைக்குற்ற
செப்பரிய திமிர்வாதத் தீயபிணி தீர்க்கவெனச் சென்றுவேண்டும்
ஒப்பரிய விசுவாச முவந்தங்கோ யொழியவரமுதவுமாறும். ௬௮

பிற்றையநாள் நாயீனும் பெரும்பதிசென் றங்கிறந்தோன் பிரிந்தவாவி
பெற்றிடவீந் ததுமிந்தப் பிரபலமாம் பெரும்புதுமை யோவானுக்காங்
குற்றுணர்த்தச் சீடரவ ணுற்றுரைநம் மிறைபாலுய்த் துறவானீயோ
மற்றொருவன்வரவினைக்காத்திருக்குவமோவெனக்கேட்க வள்ளலோதும்.

உத்தரமுஞ் சீமோனென் றோதுமொரு பரிசெயன்சா ருணவுகொள்ளும்
அத்தருண மோர்பூவை யண்ணலைப்பூ சித்தாங்க ணடைந்தபேறும்
பித்தலைகைபிடித்தகுருட் டூமேனுக்குச் சுகமருளப் பேல்சேபூலால் [றும்.௭௦
இத்தொழில்செய் தனனென்ன இயம்பினருக் கெதிர்மாற்றமிசைத்தவா

தாயுந்தன் றுணைவருமித் தகையாவா ரென்றெடுத்துச் சாற்றுமாறும்
மெயன்று துணைவனுக்குந் தனக்குமுள்ள நிதிபகிர வேண்டலுற்ற
தாய்நின்றகற்பனைகேட் டவனுக்காங் கருள்மொழியு மமலமூர்த்தி
சேய்துன்று பலநிலத்திற் றெளித்தவித்தி னுவமையினுட் சிறந்ததான. ௭௧

அருத்தமதைச் சீடர்களுக் கருளிச்செய் ததுமுவமையாகவாங்கே [ற
பொருத்தமுற மோக்கத்தினியல்புகளை யெடுத்துரைத்துட் பொருந்தாநின்
திருத்தமுறும் பொருள்களையுந் தெரிந்ததுவும் வேதபா ரகனுங் குள்ளோ
னொருத்தன்கண்டெங்கணுநீசென்றாலுமுனைப்பிரியேனெனக்கேட்டோ
தும். ௭௨

எதிர்மொழியுமீன்றோனைப்புதைத்துப்பின்சென்றிடுவேனென்றானுக்கும்
பதியுழிச்சென் றுணர்த்திவந்து பின்செல்வே னெனத்தனக்குப்பகர்ந்தோ
னுக்கும்
துதிபொழியச் சொற்றவையும் நாவாயிற் றுயிலமயந் துன்று முந்நீர்
நதிவளியா லலைபுரள விழித்தெழுந்து நாவிறுற் றடுத்த வாறும். ௭௩

வத்திரந்தொட் டாறிரண்டு வருடமுமற் றொன்றானு மாறுப் பூப்பின்
அத்திரம்போல் விழியொருத்திஅன்றுசுகம்பெற்றதுவு மாவிபொன்றுஞ்
சித்திரஞ்சேர் மதிமுகத்தாச்சிறுமியுயிர்மீண்டுமுறச் சென்றுதேவ [வே.௭௪
புத்திரன்செய் திட்ட[illegible]வும் பொதுவனில்லா வாடுகள்போற் குலைவுற்றுங்

பலவிடத்து மீசிரவேல் வைகியதற் குளமுருகிப் பரிந்தன்னோர்க்கு
நலமுறப்போ தனைகள்செயப் பன்னிருவர்க்குபதேசம் நவிலுநாளும்
தலமிசையற் புதங்கள்செயத் தக்கவதி காரமீந் தனுப்புமாறும்
வலமுறுமேரோதிறைதன் றுணைவன்மனை வெனவியதால் மற்றச்செய்கை.

பதிகம்.

நீதியலா தநவென்று கிசழ்த்தியசற் குணம்வெருண்டு கிருபனுங்கே
கோதியலாயோவானைக் கொடுஞ்சிறையில்வைத்திருந்தாகேரோதேயான்
ஒதியலா துதவுகென கடித்தமக ளுரைப்பவொருப் பட்டன்றனைக்
காதியலா தனபுரிந்து சிரப்பரிசில் களிக்கவீந் திட்ட வாறும்.

அங்கதுகேட் டவ்விடம்விட் டட விபிடம்யேசுவெழுந் தருளியன்று
பங்குறவைந் தப்பமிரு மீனுடனே யாயிரர்ச்கும் பாலகர்கரும்
மங்கையர்க்கும் பசியறவீர் ரீறுகூ டையிற்சேட மலியச் செய்த
துங்கமுறு மதிசயமுந் தொண்டர்களை நாவாயிற் றரிதமாக.

ஏறிமறு கரையடைதி ரெனப்பணிப்ப வவரவ்வா றேகுங் காலை.
மாறியதிர் பெருங்காற்றால் மரக்கலமங் குலையமன மறுகும் போழ்தில்
வீறியல்கெற்படைந்துசெபஞ்செய்ததின்பின் மீண்டிரவில்காலாஞ்சாமம்
ஊறியநீர்க் கடலில்நடந் துததமனுர் தம்முன்ன ருறுகைகாணு.

ஆவேச மிதுவென்ன வஞ்சுதலு மவர்க்கபயங் கொடுத்த வாறும்
கோவேகின் சீடர்களா சௌசவிதி கடந்துணவு கொளல் மோசேயின்
மாவேத முறைக்குவழு வாகுமென வழுதினர்கள் மனத்தில் வெங்கத்
தேவேசி லெதிர்மாற்றஞ் செப்பியதுஞ் சின்மீனே டேழப்பத்தால்.

சேர்த்திடுநா லாயிரர்க்கும் மகளிருக் சஞ் சிறுவருக்கும் பசியை யையன்
தீர்ந்திடச்செய் தோரேழு கூடைகளிற் றின்றுகழித் திட்ட சேடம்
ஆர்ந்திடச்செய் யதிசயமும் வானின்றோ ரடையாளங் காட்டுகென்றோ
தேர்ந்திடச்சொன்மாற்றமுந்தான் மரித்துயிர்த்தல்சீடருக்குச்செப்புமாறும்

ஆறுதினஞ் சென்றதன்பின் பையன்பே துருயாக்கோப் யோவானேடும்
வீறுபெறு மொருவெற்பி லணுகியவர் விம்மிதத்த ராகிக் காண
மாறுருவ மானதுவும் மோசேயு மெலியாவும் மருவிப் பேச
ஈறுமுத வில்லாதோ னிருந்தபொழு தொளியுள்ள வெழிலியொன்று.

தோற்றியது மசரீரி யிவனன்பாஞ் சுதனமக்கா மிவன்மே லேயாம்
மாற்றரியகண்புளமால் மற்றிவன்சொற் கேண்மினென வங்ஙனின்று
சாற்றியதுமதுகேட்டுச் சோர்ந்துவிழுந் தாசரைத்தன் கையாலண்ணல்
தேற்றியெழுந்திருமினெனச் செப்புதலுமவர்சோகந் தெளிந்தவாறும்.

மரிப்பதுந்தான் மூன்றுநா ளுயிர்ப்பதுவும் மறுபடியுஞ் சீடருக்குத்
தெரிப்பதுவுமதிசெயமாத்திரைக்கடலுட்பிடித்தவொரு செழுமீன்வாயில்
வரிப்பணங்கொண் டிறுத்ததுவும் வானுலகிற் பெரியவன்யாரெனக்கேட்
டாற்குத்
தரிப்பறச்சொற்றிடுமொழியும் வேறுமெழுபதுபேர்கடமையந்நாளில்.

அருடனையுற்றுறவழைத்திட் டாங்கப்போஸ்தலரைக்கி யவையாருள்ளம்
தெருடனைப்பெற்றதிசயங்கள் செயவும்வர மீந்ததுவுஞ்செசுகத்தொட்ட
குருடனைக்கண்டவனுக்குப் பார்வையினைக்கொடுத்ததுவுங்கொஞ்சப்பே
ரோ
மருடனைத்தீர்ந்திரட்சிக்கப் படுபவரென்றானுக்கு வகுத்துச்சொன்ன.

திருவாக்குப்புராணம்.

மாற்றமுந்தன் வழியொன்றால் வீடடைத லுவமையினால் வகுத்தவாறும்
தோற்றமுறும் பயனுதவா வத்திமரத் தின்னிலைமை சொற்றதுஞ்சீ
ரேற்றமிகு நிதியினனு மிலாசருவா மிரவலனு மிறந்து பெற்ற [௮௬
பேற்றையுரைத் திட்டதுவுங் கெட்டகுமா ரன்கதையைப் பேசுமாறும்.

தாங்களேநெறியினரென்றெண்ணினர்க்குச்சாற்றியதோருவமையுஞ்சீ [ம்
ரோங்குமாசிகளடையச் சிறுரைக்கொண்டுறவொட்டார்க்கோதும்பேச்சு
பாங்கிற்போய் நித்தியசீ வனையடையத் தான்செய்யும் பரிசே தென்றூற்
காங்கத்தன் றுயர்விளக்க வறைந்தவெவ்விர் மாற்றமும்பெத் தானியாவில்.

மரியாட்கும் மாத்தாட்குந் துணைவனுமாய் மாநண்பிற் றனையெந்நாளும்
பிரியாத விலாசருவாம் பேரினன்மாய்ந் தீரிருநா ளானபின்பு
தரியாதுட் கவல்பவர்கள் மகிழ்ச்சிபெறக் கூடயவனைச் சரீரத்தாவி
யுரியானுக்கியதுமோ ரேழைப்பெண் ணிடுதைருமமுவந்த வாறும். ௮௭

நீதியங்கா வொருபெரியோன் செழுநிதியஞ் சிலர்க்களித்துச்சின்னாளின்
பின் [னென்
ஊதியங்கொண் டவர்க்குதவும் பயனுநய னுறலறமண் ணுள்வைத்தே
ஞேதியங்கு நின்றானுக் குய்த்தபெருந் தண்டமுமா முவமைதன்னைச்
சூதியங்கா வுளத்தொண்டர்க்கிம் மானுவேலருளாற் சொற்றவாறும். ௮௮

ஐயிரண்டு கன்னிகளி னுவமையுமோர் பிரபுதன தாந்தோட் டத்தூட்
செய்யபயன் கொளத்தூது செலுத்தியதா முவமையுஞ்செப் பியதும்யேசு
துய்யதெய்வ தூதுவர்சூழ் வரமகிமை யாசனத்திற் றோன்றி யிந்த
வையகத்தோர் யாவரையும் நியாயந்தீர்த் திடுமுறைமை வகுத்தவாறும். ௮௯

பெத்தானி யாவிலொரு பேதைவிலை யுயர்சுகந்த தைலந்தன்னை
மெத்தாவ லுடனிறைவன் சிரந்தூற்ற வதைவெறுத்து விளம்புஞ் சீடர்க்
கத்தாற்றான் மரித்தடக்கப் படுதைறுக் கடையாளங் காட்டு மாறும்
தொத்தாகும் பன்னிருவ ரொடும்பசுக்கா வாசரிக்கத் தொடங்கலுற்ற. ௯௦

போதங்கூ வாதுசெய்தார் பெரியனென்றப் போள்தலர்கள் புகலவன்றோர்
பாதங்க ளறுமபுனலாற் றான்விளக்கித் தாழ்மையினைப் பயிற்றிப்பின்பவ்
வேதங்க ளகலுளத்தார்க் கெனைக்காட்டிக் கொடுப்பவனிங்குளனென்றைய
ஞேதங்கன் யானோவென் றியூதாசு வுசாவவா மென்ன லோடும். ௯௧

பாதகனு மவனெழுந்து நீங்கியதும் பசுக்காவின் பின்பத் தெய்வப்
போதகனுங் கப்பத்தை யெடுத்தன்று சீர்வதித்துப் பொருவிலுங்கட்
காதரவாம் பலியாகு மென்னங்க மாகுமிது கீவிர் நெஞ்சின்
மீதகலா தெனைநினைக்கு மடையாள மென்றருத்து வித்து மீண்டு. ௯௨

பாத்திரத்தைநயக்காச்சிந் திரத்தவுடம் படிக்கையென்றுப் பருகச்செய்து
நேத்திரத்தை யெறெடுத்துச் செபஞ்செய்து கெதுசமனை நீள்காவுட்டான்
மாத்திரந்தன் சீடரில்மூ வரையொருசா ரிருத்திப்போய் வான்பி தாவைத்
தோத்திரஞ்செய் ததுந்தேவ தூதனண்ணித் தேற்றியதுந் தொண்டராங்கே.

பதிகம.

மிஞ்சுதுயில் கொளக்கண்டு விழிப்பித்துத் திரும்பவுமங் கிருகால் மேவி
விஞ்சுதிர வேர்வையுடன் செபஞ்செய்து மீண்டவர் துயிலைமாற்றி
வஞ்சகனிங் கெனைக்காட்டிக் கொடுப்பதற்கு வருகின்றா னென்றுதீயோரால்
துஞ்சுதற்குக் காலமணித் தானதெழுஞ் செலற்கென்னச் சொற்ற வாறும்.

ஓதாசை யெட்டுமெட்டும்புகழ்க்குருவைக் காட்டுவலென்றுற்றுள்ளத்தின்
மீதாசை பொங்கிப்ப ராசாரி மாரிவர்க்கு விளம்பி யன்று
யூதாசை யாறுவெள்ளிப் பணமும்பெற் றவராலுப்ப வுடனுங்கெய்துங்
காதாசை யுடையவர்க்குத் தூயவனை முத்தசதாற் காட்டக் கட்டி. ௯௫

அன்றுமுன்னவர்விடுப்ப வவன்காய்பாவிடங்கொண்டுக்கவனனுப்பக்கு
முன்றவுய்த் ததுமவர்கள் சங்கத்தா ருடன்கூடி முடிவிலாமைமேல்
அன்றுளிற் கொலைபுரிதற் காங்குற்றங் காணுமற் பிறவங்கினதை [௯௬
சொன்னனென் றெருகுற்றஞ் சூட்டிவெகு நிந்தனைக டணிந்துசெய்து.

பின்னைநாள் வைகலின்பிலாத்தின்முன் கொண்டந்தப்பிசதாநிந்தன்
தன்னையாளகுய்த்தவனைச் சிலுவையினி லறைகவெனச் சாற்றக்கேட்டு
என்னைநீ ரிங்கிவன்மே லோதுகுற்ற மென்னவவர் யாதும் பேசார்
மன்னைநீ யின்றிவனைச் சிலுவையினி லறைதியென வருந்திக்கேட்க. ௯௭

இவ்விரத்தப்பழியென்மே லில்லையெனக் கைகழுவி யிறைவன்றனை
அவ்விரக்க மற்றவர்கைக்களித்தறைமின் சிலுவையிலென் றதுமப்போது
செவ்விரத்த நிறவங்கி யுடுத்தியொரு முண்முடியைச்சிரசிற்சூட்டித் [௯௮
தெவ்வரதன்றன்னையன்று செய்யவொண்ணாநிந்தனைகள்பலவுஞ்செய்து.

செய்யவங்கி தனைக்களைந்து சிலுவைதலை மீதுவைத்துக் கொல்கொதாவிற்
றுய்யவனைச் செறித்தவனைச் சுமந்துவந்த சிலுவையினிற் சோரரோடும்
வெய்யவர்க ளறைந்ததுவும் விமலனுக்குப் புரிந்தபழி விரைந்துதூண்ட
உய்யவின்றி யூதாசென் றேதுகுருத் துரோகிநான் றொழியுமாறும். ௯௯

கொள்ளைபுரிபரபாவைக்கொடியோர்கள்விலக்கியதுங்கொலையுண்மற்றை
கள்வனின்மேலெங்கோமான்கருணையுளம்வைத்ததுவு மாயைகண்டாங்
குள்ளமிகு மன்புடைய யோவானைக் கொப்புவித்தில் வுலகிடேற
வள்ளல்பல வதிசயங்கள் சிறந்தோங்க மனுவுருவ மொருவுமாறும். ௧௦௦

அத்தமனமானபொழு தறிமத்தி யாநகர்வாழ் யோசேப்பந்த
வித்தகனார் திருவுடலை மேயவொரு புதுக்குழியி னுட்சேமித்து
வைத்ததுவுங் கொடியோர்கள் காவலிட்டும் மனந்திகைக்க மூன்றாநாளில்
உத்தமனுங் குயிர்த்தெழுந்து பற்பலருங் காணவங்கங் குற்றவாறும். ௧௦௧

பாடுபட்ட நான்முதலா நாற்பதுநாட் பரலோகத் தியல்பை யுள்ளத்
தூடுபட்டு மகிழ்சிறப்பத் தொண்டர்களுக் கோதியதி சயங்கள்காட்டி
ஈடுபட்ட சுவிசேட முலகிலெங்கும் போதியுமென் றியம்பியெங்கோன்
பீடுபட்ட சீடர்களுக்காவியருள் பெருவார்க்குக்கொடுத்துப்பின்னர். ௧௦௨

ஆங்கிவர்கள் கண்காண அந்தரத்தில் மேகத்தில் மறைந்தோ னாகி
நீங்கியது மற்றதனை நின்றுற்றுப் பார்க்குமந்த நெறியா ளர்க்குப்

பாங்கினில்வெள் ளுடையிருவர்படர்ந்துகலி லேயரேநீர் பார்த்தவண்ணம்
ஓங்கியமே லவன்மீண்டுமுலகத்தில் வருவனென வுரைத்தவாறும். ௧0௩

குருபரன்வானடைந்ததன்பின்கோதிலாநெறியினராய்க்குலாவுமப்பன்[ப்
னொருவரங்குமத்தியாவென்போன்றன்னை யூதாசுக்காகச்சேர்த்ததுவுமாவி
பெருவரம்பெற்றதுமவர்பல் பாடைகளிற் பேசியதும்பின்புநாளும் [௧0௪
பொருவருமற்புதங்கள்செய்துபல்லோர்க்கும்புரிவுடனஞ்ஞானமபோக்கி

வெய்யகொடு மைகள்பலரும் விளைத்தாலும் விடாராகி விழைவினோடுஞ்
செய்யசுவி சேடநெறியுபதேசஞ் செய்ததுவும் ஸ்தேவான்றன்னைக்
கையர்பலர் கோரமுடன்கல்லெறிந்து கொன்றதுவுங்கடவுட் டொண்டர்
கையவிடர் புரியவதி காரம்பெற் றெழுந்துசவுல் கடந்த போழ்தில். ௧0௫

உலகத்தை மீட்கவந்த வுத்தமனண் பகலி லதிசயமா வுற்றுக்
கலகத்தை விளைச்சச்சென் றவனுக்குக் காட்சியாய்க் கடியசெய்கை
விலகத்துய்யவனாக்கியடிமைக்கொண்டதுமிறைவன்விண்டசொற்போற்
பலகத்துப் பரசமய விருளழிய மெய்ந்நெறியைப் பகர்ந்தவாறும். ௧0௬

அடிபட்டுஞ் சிறையிருந்து மரசரிடத் தகப்பட்டுந் தவிரா ராகி
முடிபட்ட திருத்தொண்டர் போதனையால் மூதலகை வஞ்சத் தாலே
படிபட்ட தீதகல வந்தபிரா னடியவராய்ப் பாவப் பாரம் [௧0௭
பொடிபட்டுப்புவியினர்கள்சபைபலவாய்ப்பொலிந்துசிறந்திருந்தவாறும்

யேசுவெனுந் திருநாமந் தனையேத்துஞ் சபைகளுக்கேற் றிடுமாசாரம்
பேசுகின்ற நிருபங்க ளுடனுலக முடிவினிகழ் பெற்றி யாதி
மாசுதவிர் மேசியா வெளிப்படுத்து விசேடமுமற் றவையுமாகி [௧0௮
வீசுதிரு வருள்கொண்டு மோசேயை முதலாய்மெய் யுணர்வோர்மேனாள்.
[லேந்துபோக
தொழுதகுமெய்ந்நெறிதுலங்கச் சூழ்ந்திடும்பொய்ந்நெறியனைத்துந் தோ
எழுதினரிங் கிதுபற்பல் பாடைகளினிருந்துதமி ழினுமீண் டேற்றுங்
கெழுதகுநற் பாமுறையினின்மையினாற் புராணமதாய்க் கிளருமாறு
பழுதறுமிக்கவர்முன்னென் னறியாமைவெளியாக்கிப்பாடினேனே. ௧0௯

செருவாக்கும் பரசமயத் திமிரமறுத் திலகுதிவா கரனாய் மற்றிங்
கொருவாக்கும்நிகரறநின்றுலவிதன்பேரவனென்னிலொருதன்சேயைக்
குருவாக்கி மாந்தர்களுக் கீடேற்றங் கொடுத்தவருட் கோமான்றந்த [௧௧0
திருவாக்குப் புராணமெனத் திரைக்கடல்சூழ் மாநிலத்திற் சிறந்ததாமே.

(வேறு.) எள்ளருந்தமிழ்ப் பாவினி லிந்நூல்
வெள்ளவேலை யுலகினர் வேண்டவே
யுள்ளமெய்ந்நெறி யோதுமெய்க் காதராம்
வள்ளலுள்ள மகிழ்ந்திட வாய்த்ததே. ௧௧௧

பதிகம் முற்றும்.

திருவாக்குப் புராணம்.

GENESIS

ஜநநகாண்டம்

க. உற்பத்திப்படலம்.

Genesis Chap. 1. The creation.

அனைத்துலகுந் திருவாக்கால் அளித்தகில சராசரமும் அருட்சித் தத்தே
நினைத்துளகப் படியமைத்துக் காத்தழிக்குந் தனிமுதலாம் நிகரிலாதான்
றனைத்துதிசெய் தெண்ணுகின்ற தகுங்கருமஞ்சித்திபெறத் தருகவென்றே
இனைத்தெனவொப் போதரிய இணைமலர்த்தாள் சிரத்தேந்தி இறைஞ்சுவா
மே.

(வேறு.) *ஆதி யந்தமற் றற்புத மூர்த்தியாம்*
நீதி யன்பொடு நித்தியமேமுதல்
ஓதி நின்ற உயர்குண னாதியம்
போதில் வானமும் பூமியு நல்கினான்.

(வேறு.) *ஆயதோர் தன்மைத் தாகி அமைந்தவிவ் வகில மேனாள்*
மேயசீர் வடிவ மின்றி வெறுமையாய் வதிந்த தாழ்ந்த
தோயமே லிருந்த தாங்கே துணங்கறல் புனலின் மீது
தூயமா தேவஆவி உலவியே தொக்க தம்மா.

அன்னதோர் காலந் தன்னில் அளப்பருங் குணத்து மூர்த்தி
துன்னரு மொளியுண் டாகச் சொற்றன னாய தம்மா
மின்னிய ஒளிக்கு மற்றை இருளுக்கும் விகற்பஞ் செய்து
பன்னுமவ் வொளியை மேலோன் பகலெனப் பகர்ந்திட் டானே.

இருளினை இரவா மென்ன இயம்பின னிவற் றியக்கால்
மருளுறு மாலைப் போதும் மல்கிருள் பருகித் தோன்றுந்
தெருளுறு காலைப் போதுஞ் செறிந்தன செயலி னாலே
உருளுறு வைகல் வட்டத் துதித்தது முதலா னாளே.

விரிபுனல் நடுவா காய விரிவுண்டாய் நீர்க்கும் நீர்க்கும்
பிரிவினை யாக்கு கென்றெம் பிரானருள் செய்ய லோடுந்
தெரிவுறு ககன வீதி சிறந்ததால் அதன்மேல் கீழுந்
திரிகெடுஞ் சலத்தி னுப்பட் பகுதியுஞ் சேர்ந்த தன்றே.

அப்படி இடையே தோன்றும் ஆகாயந் தனக்கு வானென்
றொப்பறு மமல மூர்த்தி ஒருபெயர் சூட்டி னானால்
மைப்பொழு தணுகு மாலைக் காலமும் வைகற் போதுந்
தப்பற வுதித்த லாலே சார்ந்ததங் கிரண்டா நாளே.

அன்னது நிகழ்ந்த பின்னர் அந்தவான் கீழ்நீ ரோர்பாற்
றன்னவு முலர்ந்த வைப்புத் தோன்றவுங் கடவ வென்னாச்
சொன்னன னாய வம்மா துலங்கிய லைப்பைப் பூமி
என்னவுஞ் சலத்தை முந்நீ [illegible]னவும்பே ரியம்பி னானே.

எத்தகைப் புல்லும் வித்தை ஈந்திடு பூண்டும் வித்துள்
வைத்திடு கனியைத் தத்தம் வகைகளுக் கேற்க நல்கும்
அத்தகை மரங்கள் யாவும் அகலிடத் தெய்து கென்னா
நித்தனன் றுரைத்த லோடும் நிலத்தவை உதித்த மன்றே.

அந்தியோ டுதய மாகி ஆயது மூன்றும் வைகல்
வந்திடும் பகற்போ துக்கும் வருமிர விணுக்கும் பேதந்
தந்திடு வதற்கா காயந் தன்னில்வான் சுடர்கள் யாவும்
முந்துக வென்ன மேலோன் மொழிந்துமற் றவைக டாமே.

அறிகுறி பருவ கால மடர்தினம் வருட மின்ன
பொறியுறக் குறிக்கு மாறிப் புவனமீ தொளியை நல்கிச்
செறிவுற விளங்கு மவ்வான் சுடர்களாய்ச் சிறக்க வென்றான்
நெறியுற அனைத்தும் மேலோன் நிருபம்போல் நிகழ்ந்த மாதோ.

எல்லினை ஆளு மாறோர் இருஞ்சுட ரிரவை யாளப்
புல்லிய சுடர்மற் றொன்றும் பொலிந்தமீன் குழாமு மாகச்
சொல்லிய சுடரை யெல்லாந் தொகுத்தருள் செய்தா னையன்
வல்லமை எம்ம னோரால் வகுத்திடு மளவிற் றாமோ.*

---

*நண்ணிருள் பரந்து லாவு ரத்தமாம் பொழுதிற் றோன்றா
தொண்ணிறம் பகலிற் காண ஒளிபெற மலர்ந்து மேலாம்
விண்ணிடை உலவி முந்நீர் விரிகட லுலகுக் கெல்லாங்
கண்ணென விளங்குஞ் செய்ய கதிரவ னுதித்த தன்றே.

நயக்குறால் லின்புந் துன்பும் நல்கிமிக் கொளிருஞ் சோதி
பயக்குமங் கீர தாகிப் பகரமற் றுவமை யின்றாய்
மயக்கிருள் சீத்துத் தேவன் முனைமயா சனமா மென்ன
வியக்குநண் கதிர்கொள் பானு விசும்பிடை விளங்கிற் றம்மா.

வெய்யவன் றன்னா லிந்த மேதினிக் குற்ற வெம்மை
செய்யதண் கிரங்க ளாலே தீர்த்திருள் சிதைத்தி [illegible]ல்லாத்
துய்யவெம் பெருமான் றன்றுங் கிருபையா சன[illegible]பாற் றோன்றி
மையவான் முகத்தி னூடு மாமதி எழுந்த தன்றே.

இந்த நட்சத்திரக்குறிவைத்த கவிகள் வர்ணனைகளென்றறிக.

மற்றொரு பெருகு மொவ்வா வானவன் குடில மீதே
உற்றுவா ரிருளையோட்டி ஒளிதரத் தானமைத்த
அற்புதச் சுடர்க டம்மை மகிழ்ந்தன னந்தி காலை
பொற்புற வருத லாலே போந்தது நான்கா நாளே. கங

(வேறு) சிந்துவினீந்தும்பிராணிகடம்மைத் திரள்களாப்பாய்திரை நெடுநீர்
தந்திடக் கடவதென்றுமித்தரைமேல் விண்ணிடைத்தழைசிறைக்ககங்கள்
வந்துசஞ் சரிக்கக் கடவன வென்றும் வழங்கின னிறைவனவ் வாறே
தந்தம மரபுக் கேற்றிடச் சலத்தும் விசும்பினுஞ் சார்ந்தனவவையே. கச

மீனமே முதலாஞ் சலசரக் குலங்கள் விரிதிரைப் பரவையி னிடத்தும்
ஏனமூஞ் சிறைய பறவையின் குலங்கள் இருநில மதனிலு மாகி
தானமற் றெங்கும் பெருகுக வென்று நவின்றன னாசியெம் பெருமான்
ஆனதாங் கைந்தாந் தினமது காலை மாலைவந் தடைந்தற லாலே. கரு

நாட்டில்வாள் விலங்கின் குலமுமற் றிந்த நானிலத் தூர்வன வெவையுங்
காட்டில்வாழ் மிருக வகையுமென் றிவற்றைக் காசினி இனமின மாக
நீட்டுக வென்ன நின்மல மூர்த்தி நிகழ்த்தின னம்மொழிப் படியே [கசு
சேட்டுநீர்ப் புவியில் அன்னவையனைத்துஞ் சிறப்புறச்செறிந்தனவன்றே.

ஆயது நிகழ்ந்த பின்னரா டவனை அமலனுங் கிணையறுதனது
சாயலிற் படைக்க நினைத்துமற் றவனே சலத்தில்வாழ்சென்துவின் னகத்
திற்
போயபூஞ் சிறைய புள்ளினம் விலங்கு பூதல முழுதுமங் கதன்மேல் [கஎ
மேயவூர் வனவென் றிவற்றினை யாண்டு மேவிடக் கடவனென் றனனே.

என்றுலகளித்தோன்றிருவுளங்கொண்டா னிமந்தராதலத்தினின்முகத்தே
துன்றியெவ் வயினும் நனைத்ததொப் பரிய தூயவன் மனிதனை மண்ணால்
அன்றுரு வாக்கிச் சீவனின் சுவாசம் அவன்றனை நாசியி னகத்துச்
சென்றிட வூதிவி ட்டனன் செஞ்சீ வாத்துமா வாய்நரன் சிறந்தான். கஅ

நிலையினால் விளங்கிப் பற்பல் நிரைகளாய் நின்ற கோல
மலையினால் விளங்குந் தூண வைபக மாடத் துச்சி
விலையினால் விளங்குஞ் சோதி வெள்ளிவெண் கும்ப மென்னக்
கலையினால் விளங்கு கின்ற மாமதி கவினிற் றம்மா. ச

அகல்விசும் பேட தாக ஆதியோ டந்த மின்றித்
தகளற விளங்கு மெங்கோன் றொல்புகழ் துலங்கத் தீட்டி
நகச்செயு மெண்ணில் கோடி எழுத்தென நண்ணி யும்பர்
புகலருந் தொகைய வாய தாரகை பொலிந்த மாதோ. ரு

தண்ணவ னிலவ தாகத் தாரகா [illegible]கள் சூழ்ந்தே
எண்ணருந் தொகைய வாகி யும்பரின் நிலவுந் தோற்றம்
பண்ணவன் பீடந் தன்னைத் தூயவர் பரவிச் சூழ்ந்து
நண்ணிய வாறு மென்ன நவையற விளங்கிற் றும்மால் சு

கண்ணிணை வதனங் கரதல மிணைத்தாள் கமலமா மலரெனக் கவினத்
திண்ணிய புயநன் மருமமென் றிவைகள் சிரவான் கிரியெனத் திகழ
நண்ணிய வேளை அவயவ மனைத்தும் நவிலருஞ் சிறப்புற நரனைப்
புண்ணிய சூட்சி இறையவற் கல்லாற் பவிக்குமோ பிறர்க்குமற்றம்மா.

அன்னதுநிகழ்ந்த பின்னரத் தினத்தி லற்புத மூர்த்திகீழத் திசையில்
மன்னிய ஏதே னெனுந்தல மதனில் வயங்கெழிற் பரிமள நறும்பூ
துன்னிய நந்த வனத்தையக் காக்கிச் சோர்வறு சுகநனி துய்த்து
நன்னலமுறுமிக்காவில்லவைகுதியென்றுய்த்தனனரனைமற்றவணே. ௨௦

காண்பதற் கினிய கனிகளு மதுரங் கனிந்தபூங் கனிகளு நிறைந்த
மாண்புறுதருக்கள் அனைத்தையுமன்றி வயங்கெழின்மலர்குடைந்தளிகள்
பாண்செயுந் தடலை நடுவணிற் சீவ விருக்கமும் படைத்ததனுடனே
எண்பெறுநன்மை தீமைகளுணர்த்தும் மரத்தையு மியற்றினனன்றே.* ௨௧

(வேறு) நனைமலர் கின்ற சோலை நலம்பெறு மேதே னென்னும்
அனையபொன் னிலத்தில் நின்றோ ராறுநா லாக வோடும்
புனைகவின் விளங்கு மாங்கோர் பூம்புனல் நதியில் மேலாங்
கனகமு முத்துங் கோமே தகங்களுங் கவினு மாலோ. ௨௨

தத்துபூந் திரைகுலாவுந் தணப்பில்சீர்ப் பீசோ னென்னும்
அத்தடந் திரைநீ ருந்தி ஆவிலா வெனும்பேர் பெற்ற
மெத்திய கவின்கொ ளாடு விளங்குற முழுதுஞ் சுற்றி
எத்திசை யுலகும் போற்ற இசையொடு பரந்த தன்றே. ௨௩

*கோளரந் தூண நிரைநிரை போக்கிக் கொழுங்கவ டுத்திரம் பரப்பி
நீளருஞ் சினைப்பாச் சிட்டுமே லாக நெடுங்கிளைச் சலாகைக ணிரைத்துக்
காணமா நிறஞ்சேர் வல்லிகள் விசித்துக் கவினிலைத் தகட்டினால் வேய்ந்து
தாணடல் நரனுக் கிறைபவன் மாடஞ் சமைத்தென விளங்குமத் தடங்கா. ௧

பத்தியின் வழிபட் டிணையடி போற்றிப் பரவிய மானவற் கிறைவன்
மெத்திய சுகஞ்சேர் பேரின்ப போகம் விழைவுட னருத்துதற் காக
முத்தியந் தலத்தை அவனியி லமைத்து முன்னுறத் தானும்வீற் றிருக்கச்
சித்திரப்படத்தாற் சமைத்தபா னயப்போற் சிறந்ததப் பூந்துணர்ச் சினைக்கா. ௨

மருவிறி யந்தண் மலர்ப்பசுஞ் சினைகள் வானுறப் பரப்புமப் பூங்கா
ஒருவிழி வெளினு மின்றிமிக் குயர்ந்த ஒப்பிலான் படைப்பினின் வீக்கம்
இருவிழி கொண்டு பார்ப்பதற் கமையா தெனத்தலை எண்ணில பரப்பித்
திருவிழி அனந்தங் கொண்டுமே னிமிர்ந்து திசைதொறும் பார்ப்பதொத் துளதே. ௩

செய்யபன் னிறஞ்சேர் மதுமலர்த் தொகுதி சினைதொறு மணிபெறத் திகழ
மையணி நிறஞ்சா லிலைக்குழாம் பற்பல் சினைதொறும் பரந்துகார் காலத்
துய்யபன் னிறமீன் இனமுதற் சுடர்கள் துலங்கலமம் முகிற்குழாந் தொகுத்து
வையமும் வானங் காட்டிய தென்ன வயங்குமம் மட்டவிழ் மலர்க்கா. ௪

வீழுமின் மலர்த்தேன் மகரயாழ் நரம்பு விசிறினைத் தும்பிதை வந்தே
ஏழிசை தெரிக்கக் குயிலினம் நரம்பா இசைதர இசைதர நவிற்றக்
கேழுறும் பசிய தோகையஞ் சூட்டுக் கேகய நடஞ்செயச் செவ்வி
சூழுமச் சோலை தூயவன் றெல்சீர் பாடியா டரங்கமொத் துளதே. ௫

மற்றொரு குடிகளு கீசோன் வளைதி கூசாம் நாட்டைச்
சுற்றிடும் பிறிதல் லொன்று துறைகெழு மிதேக்க லாறு
பற்றியா சூரி யாவைக் குடதிசை யிருந்திப் பாயுஞ்
சொற்பெறு மைபிருத்தாந் தொன்னதி பிறிதொன் றாமே.* உ௪

சிந்துநீர் வளஞ்சா லந்தண் செழுமலர்க் காவிற் றேவன்
றந்தமா னவனை வைத்தெத் தருக்களின் பயனுந் துய்த்து
வெந்துய ரணுகா வாழ்வு மேவுதி நன்று நீதோர்
அந்தவோர் மரத்த துண்ணில் மரணம்வந் தடையு மன்றே. உ௫

என்றவற் கறதி கூறி யிறையவன் றூனன் றீந்த
துன்றிய சீவசெந்துக் கெவன்பெயர் சூட்டு மென்று
அன்றவை நரன்முன் னெய்த அழைத்தன னனைத்து மாங்கே
சென்றன அவன்சொல் பேரே பெயர்களாய்ச் சிறந்த வாமே. உ௬

மானில வரைப்பி னன்று மண்ணினால் வகுத்த வெவ்வே
றானபல் விலங்குகட்கு மடர்சிறைப் பறவை கட்கும்
மானவ னேற்ற நாமம் வகுக்கவாங் கழைத்த காலை
வானவன் மகிழ வன்னோன் வழங்கின னுகு மன்றே. உ௭

ஆனவை நிகழ்ந்த பின்னர் அளப்பருங் கருணை மூர்த்தி
மானவன் றனக்காங் கேற்ற துணையையும் வகுப்ப லென்று†

*குறைவற மனுட னுய்யக் குவலயஞ் சிறக்க வோங்கி
நிறைவுறப் பெருகி மிக்க தண்ணெனு நீர தாகி
இறையவன் கருணை வாரி இம்பரிற் பரந்தா லென்ன
அறைதிரை சுருட்டுந் தெண்ணீ ராறெழுந் துலாப தன்றே க

ஒன்றென வெழுந்த வாறு மேல்வெவ்வே றாக வோங்கி
துன்றிய கிளைக ளல்கிச் சைவலஞ் சுடர்த்தண் முத்தம்
பொன்றிரன் மணிக ளின்ன இலைமலர் கனியிற் பொங்கச்
சென்றுயி ருய்யச் சீவ விருக்கம்போற் சிறந்த தம்மா. உ

கால்கொடு நடந்து போந்து கறங்குதேண் டிரைக்கை வீசி
சால்புற அசைந்து லாவித் தலைமிர்ந் தடர்ந்து சுற்றி
பேல்வளர் செழுந்தண் பைங்கா விழுப்பங்க ளோக்கி நோக்கி
ஆல்வரு மவரா மென்ன அடைந்தது நடந்த வாறே. ௩

வெண்ணிறப் புளினத் தும்பர் வெள்ளை†வா னிலவு காலும்
ஒண்ணிற மதிய பான ஒளிர்மணி யாதி சோதி
நண்ணிய வுடுக்கணோர காரமா முடிமேல் பெய்ப்ப
மண்ணிடை விண்ணு மென்ன வாயத்ததவ் வனங்கொ ளாறே. ௪

†மற்புய மனிதன் தேக மத்தியி னென்பை யாய்ந்து
பொற்புய ரினிய சாயற் பூவையாய்ப் பொலியு மாறன்
றற்புத மூர்த்தி செய்தான் அவன்செயல் விண்ணு ளோரிற்
பொற்புவி யவரில் யாவர் அளவிடும் புந்தி வல்லார். க

† வெள்ளை சங்கு.

மோனமார் துயிலை மூட்டி முழுவிலா வெண்மை யாய்ந்தவ்
வூனமா ரிடத்தையனுய்த் தொப்புர வாக்கி னானே. உ௮

வாங்கிய என் பினாலே வனிதையை வகுத்தந் நாளில்
ஓங்கிய வுணர்வி னான்முன் உய்ப்பவென் னென்பி னென்புந்
தாங்குமென் உடலி னுற்ற தசையினிற் றசையு மானாள்
ஈங்கிவள் நரனிற் றோன்றி எய்தலால் நாரி யாமே. உ௯

எனமொழிந் திருந்தா னங்ஙன் இவ்வண நிகழ்ந்த வாற்றாற்
கனைகடற் புவியி லின்றோர் காதலை ஒருவி மைந்தர்
மனைவியர் தம்பால் நேயம் வளருவித் தொருமை யெய்தி
நினைவொடு செயலு மொன்றி நேர்பெற வாழ்வ ராதோ. ௩0

மிக்குயர் நீர்மை சான்ற விடலையு மவன்றன் பாங்கிற்
றொக்கமென் குதலைத் தீஞ்சொற் றோகையு மொருப்பா டெய்தி
தக்கபே ரன்பினோடுஞ் சார்ந்தனர் வாழுநாளில்
நக்கரா யிருந்தா ரேனும் நாணமென் றறிந்தி லாரே. ௩௧

மற்றவர் தம்மை மேலோன் வைப்பினிற் பெருகி நீவிர்
உற்றதை வசம தாக்கி உவரியிற் புவியில் வானில்
துற்றவெவ் வுயிரின் வர்க்கத் தொகையையு மாள்வீ ரென்று
சொற்றன னவர்கள் வாழ ஆசியுந் தொகுத்தா னன்றே. ௩௨

கனிதரு வித்தின் வர்க்கம் கண்ணிய பூண்டும் பற்பல்
கனிதரு மரங்கள் யாவுங் கருணையா லுணவாத் தந்தேன்
குனிதரு விலங்கு புள்ளோ டூர்வன குலங்க ளுண்ணப்
பனிதரு பசும்பூண் டெல்லாம் ஊணெனப் பரிந்தீந் தேனால். ௩௩

என்றுரை செய்தான் மேலோன் யாவுமப் படியே யெய்திற்
றன்றவன் றானல் குற்ற அனைத்தையு மகிழ்ந்து ளானால்
ஒன்றிரு ளனுகு மந்தி உதயமென் றிவைகள் சார்ந்து
நின்றவச் செயலா லாறும் வைகலும் நிகழ்ந்த தன்றே. ௩௪

---

*நேர்மலி பொருள்பற் றில்லா நினைபல னருளி னாலே
ஆங்கலி யுலகத் துள்ளோர் அனைவர்க்குந் தாயே யாவான்
சீர்மலி வதன யாதி உறுப்புகள் சிறந்து தோன்றக்
கார்மலி மின்னு நாண மெய்யொளி கவின நின்றான். உ

ஓவிய ரமைக்க வொண்ணா உருவமங் குயிர்பெற் றோங்கத்
தேவியன் கரத்தி னாலே செய்தன னாகு மென்றாற்
பாவியல் நூலோர் சொல்லு முவமைகள் பயிற்றி யிந்தப்
பூவையி னழகு நம்மாற் புகலலாந் தகைமைத் தாமோ. ௩

பூந்தரா தலத்தில் அன்னான் பொன்னடிக் கிணையென் றோதற்
காந்தகு பொருளின் றென்னில் அவனவ யவங்கட் கொப்பா
மாந்தனிர் முதல வாய பொருள்களை வகுப்ப தன்றான்
ஏந்தெழிற் பெருமைக் கினம் இசைத்தல்பே தமைப்பா லஃதே. ௪

இவ்வகை இயற்றி ஞன்மற் றியற்றிய கிரியை எல்லாஞ்
செவ்வகை யாய பின்னர்க் கடவுளா மேழா நாளை
எவ்வகைச் செயலுஞ் செய்யா இருந்தின மாக்கி ஞனால்
அவ்வகை தூய நாளா வனைவரு மதனைக் கொள்வார். ௬௫

உற்பத்திப்படலம் முற்றும்.

உ. வினைசூழ்படலம்.

Gen Chap. III. The full

ஆதிகாளில் அண்டபிண்ட மாதியான யாவையும்
தீதிலாத முதல்வனீந்த செய்திசெப்ப லுற்றனம
சூதினால் மயக்கிமாய துத்திநாக மெய்தியே
மாதினோடு கேள்வனுக்கு வஞ்சமுய்த்தல் கூறுவாம். ௧

ஓதுகின்ற வையகத்தில் ஒப்பிலான் படைப்பினுட்
போதுகின்ற சீவபேதம் யாவினும் புயங்கமே
சூதுமிக்க தாகுமன்ன துட்டநாகம் அலகில்வெந்
தீதுமிக்க உள்ளமோடு தெரிவைமுன்ன ரானதே. ௨

நண்ணிமாய சர்ப்பமிந்த நந்தனப் பயன்கனீர்
உண்ணலீர்க ளென்றுதே வுரைத்ததுண்மை கொல்லெனப்
பெண்ணியா முணர்க்கெலாம் பெரிதுவந்து நந்தனன்
கண்ணிலாவு சோலைகாப்ப ணின்றதாரு காட்டியே. ௩

வீவொழிந்து நீவிருய்ய வேண்டுமென்னி வித்தரு
மேவுகின்ற கனியுணல் விழைந்துதீண்ட லொழிதிரென்
றேவிலா விலக்கெமக் குரைத்தனன் பிரானெனத்
தூவிமஞ்ஞை யெனவிளங்கு தோகைசொல்லி னளரோ. ௪

என்றபோது சர்ப்பமாதை நோக்கிமாய்வ தில்லைநீர்
தின்றபோது நுமதுகண் டிறந்துநன்மை தீமைதேர்
கின்றபோத மெய்திநீவிர் தன்னையொத்தல் கேடிலா
நின்றபோத னெஞ்சிலோர்வ னெனநிகழ்த்த லுற்றதே. ௫

எண்ணுகின்ற சீர்மைசாலு நந்தனத்து மத்தியின்
கண்ணிருந்த தருவினான கனிகளுண்ண வினியவாய்
வண்ணுகின்ற தோற்றமிக்க எழிலுமொண்மை தெளிவுறப்
பண்ணுகின்ற பான்மையும் படைத்தவாகு மென்னவே. ௬

கண்டுநெஞ்ச கவரவல்ல காட்சியின் மயக்கமீக்
கொண்டுசென்று தானுமன்ன கோலமேவு கனிகளைத்
துண்டுதன்னொ டொன்றிவாழு மணிதனுக்கு முதவினான்
மண்டுமன்பொ டவனுமன்று வாங்கியுண்ண லாயினான். ௭

உண்டுவெந்து நின்றகாலை ஒக்கலையின்க ணவர்கடங்
கண்டிறந்து நக்கரா யிருந்தவாறு கண்டுளத்
தண்டுகாண மிக்கபோழ்தில் அங்கணர்த்தி யிலைகளைக்
கொண்டுதைத்த ரைக்குநல்ல கூறையாக்கி வைகினார்.

பகற்கணே குளிர்ந்தகால் பரந்துலாவு பொழுதினே
மிகச்சிறந்த காவினூடு லாவிநின்ற மேலவன்
தகப்பெறும் பயன்குலாவு சத்தமோர்ந்து சோலையின்
அகத்தவன் முகத்தைநீங்கி அங்கொளித்து வைகினார்.

(வேறு.) ஏதாமே எமக்கினியென் றுணரா ரிவ்வா றிருந்துழியெம் பெரு
மானர் கரனைக் கூவி
ஆதாமே எங்குளைநீ யென்ன வன்னோன் ஐயனேஇக்காவில்நினது சத்தம்
போதாமே வரக்கேட்டு நக்கனான புன்மையினால் அஞ்சிவெள் குற்றொ
ளித்தே னென்றான் [வாயே. க0
நீதாமே தெனினுமிலான் நக்கனென்று தெரிவித்தார் யாருனக்குச் செப்பு
உண்ணாது தவிர்த்தமரப் பயனுண்டாய்கொல் ஓதுகெனத் துணையாநீ யெ
னக்குத் தந்த
பெண்ணணு ளுதவியதால் உண்டே னென்றான் பேதைநீ இதுபுரிந்த வா
றென் னென்றே
மண்ணாதி படைத்தபிரான்கேட்ப அந்தமானனையதிருநோக்க மடமானைய
பண்ணாத வஞ்சமெல்லாம் வல்லநாகம் பண்ணியவஞ் சனைக்குள்ளாய் உ
ண்டேனென்றாள். கக

மனக்கபடம் புரிந்தகொடும் பணியைநோய்ம மாநிலத்தி லுயிர்களுக்குட்ச
பிக்கப் பட்டாய்
எனக்களறி நீவயிற்றா லூர்ந்து மண்ணை ஈண்டுளநின் றையுணா ளெல்லா
மூண்க
நினக்குமடப் பாவைக்கும் நின்வித்துக்கும் நேரிழையாள் சந்ததிக்கும்
பகையை யுய்ப்பேன்
சினத்தொடுனைத் தலைநசுக்கு மவனவன்காற் சிறந்தகுதி தீண்டுவைநீயெ
னவுஞ் செப்பி. கஉ

மையலார் பவம்புரிந்தா டனையுன்பாற்குல் வருங்காலம் வருத்தநனி வரு
விப் பேனால் [வென்றான்
தையலாய் வயாவொடிளங் குழவியீன்க தலைவனுக்கா ளாவையவ ளுள்க
உய்யலா நெறிகடந்த கரனைநீயிங் குன்மனையாள் சொற்குடைந்தென்னு
ரையை மீறிச்
செய்யலா ததுபுரிந்தாய் அதனாலிந்தச் செகதலத்தை உன்னிமித்தஞ் சபித்
தே னென்றான். கங

என்றுமொழிந் தனன்பின்னும் நோக்கிவையத் திரும்பயனீ யுள்ளமட்டுங்
கிலேசத் தோடே
தின்றுபசி தணிகமுட்பூண் டுனேமுள்ளார் செடிகளுயு நிலமுளைக்க
ச்செய்வதாக

துன்றுபயிர் வர்க்கமுனக் குணவாம் மண்ணிற் றோன்றியநீ மீளவுமம் மண்ணின் பாலிற்
சென்றிடுக அதுகாறும் முகவேர்வோடு சீவியஞ்செய் திடுகவென்றுஞ் செப்பினனே. கச

ஓவாத கொடுஞ்சாப மவரிவ்வாறங் குழந்துற்றார் ஆதாந்தன் மனையாளிந்தப்
பூவாழு முயிருடையோர் எவர்க்குந் தாயாய்ப் பொலிந்திடுமொரு பொற்பதனாற் பொருந்து நாமம்
ஏவாளென் றுரைத்தவளோ டிசைந்துவாழ்வுற் றிருந்தனனங் கவர்நாணம் மறைக்கு மாறு
தேவானோ னதனங்கி அவருக் கந்நாட் செய்தருளா லுடையாகச் சேர்த்தினனே. கரு

ஈங்கிவைமற் றிவ்வாறு நிகழ்ந்த பின்னர் எம்பெருமான் மானிட னிக்காவில் நனறு
தீங்குணரப் பெற்றுநம்மில் ஒருவர்போலச் சிறந்தனனு மெனவவனிச் செழுங்கா லூடே
ஓங்கியநற் சீவதருக் கனியைக் கொண்டாங் குண்டுசதா காலமுய்யும் வாழ்வை நீக்கத்
தேங்கமழு மலர்ச்சினைக்கை ஏதேனென்னுஞ் செழுங்காவி னின்றகலத் துரத்தினனே. கசு

நித்தமுறும் அவன்வாழ்வை ஒழிக்கு மாறும் நீணிலத்திற் பயன்விளைவித் துண்ணு மாறும் [கத்
அத்தனவ னின்றகற்றி விட்டபின்னர் அக்காவில் மீண்டுமவ னணுகானு
தொத்தலரு நறுஞ்சினைக்கைச் சீவதாரு துன்றகத்தை யுறுமார்க்கத் துறையினங்கே
கொத்தழல்போல் கனற்கட்கங் கெருபீனோடுங் குணதிசையிற் காவலுறக் குறித்தா னன்றே. கஎ

விளைசூழ்படலம் முற்றும்.

ரு. மகப்பேற்றுப்படலம்.

Gen. chap. IV.. Cain and Abel.

நஞ்சவா வாவினூடு நண்ணிய பிசாசமாதி
வஞ்சியை மருட்டித் தீமை வருவித்த வாறு சொற்றும்
விஞ்சதென் டிரைநீர் வையப் பீதினி லனையன் மேனூள்
மஞ்சரைப் பயந்த வாறும் மற்றவர் செயலுஞ் சொல்வாம்.

மணியெழு வளைய திண்டோள் மானவ னேவா னென்னும்
அணியிழை யுடனே கூடி அளப்பில்பே ரன்பினோடுக்
தணிவறு நலனுண்டுண்டு தருக்கியாங் கிருக்கு நாளிற்
கணிதமில் வனப்பி னள்பாற் கருப்பம் வந்துற்ற தன்றே.

உற்றிடு வயாவி னோடு முழந்திடுங் காலமுற்றிப்
பெற்றனள் காயீனென்னும் பேருடைக் குமரன் றன்னை
பற்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பண்ணவ னருளினாலிப்
பொற்புறு மகவை யீன்றே னென்றுள மகிழ்ச்சி பூத்தாள்.

பின்னையுஞ் சூற்கொண் டன்னாள் பெருந்தகை ஆபேலென்பான்
றன்னையும் பயந்தா ளந்தத் தனயனுங் காட்டு மேய்ப்பன்
என்னுமத் தொழிலோனாகி யிருந்தனன் காயீன் பாரிற்
றுன்னிய பைங்கூழாற்றிப் பயன்பெறுந் தொழிலே பூண்டான்.

இன்னநன் னிலைமை யோரா யிருந்துசின் னாட்கள் சென்ற
பின்னரிந் நிலத்திற் றான்செய் பெரும்பயிர்ப் பயன்முன் வைத்து
முன்னவன் வணங்க ஆட்டு முதற்குட்டி யிணையும் வைத்துப்
பின்னவன் பரவத் தேவன் இவனையே பெரிது வந்தான்.

அம்முறை கண்டலோடும் அநுசன்மேல் முகமு மாறுய்த்
தெம்முறை யாதல் நோக்கித் தேவனித் தீமை நிற்கேன்
செம்முறை நிறம்பா யென்னில் மேன்மைநீ கிளையாய் கொல்லோ
இம்முறை பிறழிற் பாவம் வாயிலினிருக்கு மாதோ.

மற்புனை புயத்தி னாய்கேள் மற்றுன திளவல் நின்சொற்
கற்பனை கடவாத் தொண்டு பூண்டிடுங் கடமை யோனும்
பொற்பணை நெறியினானை ஆண்டுநீ பொலிக வென்றான்
முற்பணை யொலிநீர் வைய முழுதருள் முதல்வனுமால்.

அளவறுங் கொடிய காயீன் அன்னது நிகழ்ந்த பின்னர்
உளமுறு கோபவெந்தீ யுடன்றெழ இனியபேசி
இளவலோ டணுகி யாங்கோர் வெளியினி லிருந்தகாலை
அளமர லுழக்க வன்னா னாருயிர் தொலைத்தா னந்தோ.

மாமையின் விளங்குமேனி வள்ளலைக் காய்ந்து சென்ற
தீமையின் வடிவனான சேட்டனை விளித்தப் போது
மேமய லற்றவும்பி எங்குளான் விளம்பென் றெங்கு
மாமைய னனைய காலை வினவுமா னாயினானே.

அங்கது கேட்டுக் காயீ னையனை நோக்கி யன்னோன்
எங்குள னென்ப தோரேன் காவலாள் யானோ வென்றான்
புங்கவ னென்செய்தாய்நீ புவியினின் றென்னை நோக்கி
உங்கிய அவன்றன் செந்நீர் ஓலமிட் டலறு மாதோ.

கேட்டிநீ கொடிய காயீன் கேடிலான் றன்னை யின்னே
வீட்டினை யுனது கையால் உதிரத்தை விழுங்க வாயைக்

காட்டிய புவியினாலே சாபநீ கடிது பெற்றாய்
நாட்டியெப் படிச்செய்தாலும் நானிலம் பயன்றராதால். கக

அன்றியு நிலையற்றோனாய் அலைவொடுந் திரிவோனாவை
என்றன னமலன் காயீன் இறைவநீ யின்னே இங்ஙன்
நின்றெனைத் துரத்து கின்றாய் நின்றிருச் சமுக நீங்கி
என்றுநான் நிலையற் றோனாய் அலைவுற லெய்து வேனால். கஉ

கல்லிசை உவரி வைப்பிற் கண்டவ னெவனு மென்னைக்
கொல்லுவ னாகுமந்தோ கொடியனேன் றனக்கின் னோநீ
சொல்லிய தண்ட மென்னாற் சகிக்கொணாத் துயரதாகும்
புல்லிய வினையே னென்னே புரிவலென் றிரங்கி னானே. கங

மாண்புறு பரனப் போது மனதினி லிரங்கி நின்னைக்
காண்பவ னெவனென் றாலுங் காய்ந்திடிற் பழிக ளேழு
பூண்பனென் றோதி யாருங் கொலைத்தொழில் புரியா வண்ணம்
எண்பெற அவனுக் கன்றோர் இலாஞ்சனை அருளி னானே. கச

தாங்கருஞ் சாபந் தாங்கித் தற்பரன் சமூகந் தன்னை
நீங்கின னேதேன் காவின் குணக்கினில் நின்ற நோத்தென்
றோங்கிய பெயர்பெற் றுள்ள ஒருபெரு நாட்டி னெய்தி
ஆங்குவெந் துயரினோடு மமர்ந்தனன் காயீ னன்றே. கரு

மகப்பேற்றுப்படலம் முற்றும்.

ச. குலமுறையுரைத்தபடலம்.

Chap. IV. 17. The first city.

கானோதிசை அளியுண்பொழிற் கடிநோத்தமர் காயீன்
மானோதெழில் விழிசேர்மட மனையாளொடு மருவி
ஏனோகெனு மொருமைந்தனை ஈன்றேயவன் பேரால்
தானோரரு மொருமாநகர் தந்தானிசை பெருக.

அம்மைந்தனு மீராத்தெனு மருமைந்தனை யீந்தான்
இம்மைந்தனு மெழில்மேகுய வேலைத்தனி யீன்றான்
உம்மைந்தனு மடல்மெத்துச வேலென்றுரை யோங்குஞ்
செம்மைந்தனைத் தந்தான்குலந் திகழச்சக மிசையே.

மிகவார்மகிழ் வொடுமித்தரை மிசைமெத்துச வேலுந்
தகவார்தர லாமேக்கினைத் தந்தான் அனதனயன்
திகழ்வார்குழ லாதாளொடு சில்லாளெனு மடவார்
சகவாழ்வுறு துணையாயுறத் தருமாமணம் புரிந்தான்.

யாபாலொடு யூபாலிவர் ஆதாளிரு மைந்தர்
யாபால்படங் குறையண்ட ரினத்தின்குல முதலாம்
யூபாலிசை கிளர்கின்னர மொடுகோக சுரந்தேர்
மாபாலர்க ளனைவர்க்குமொர் வழிமாமுத லாமால்.

தொல்லார்புகழ் பெறுமைந்துயர் தூபால்கா யீனும்
பல்லார்தொழில் கஞ்சங்கருந் தாதிற் பயின்றோனும்
நல்லாளெழில் நாமாளெனு நறைமென்குழல் மகளுஞ்
சில்லாள்வயி னுற்றேகடற் செகத்தேயவ தரித்தார்.

மல்லார்புய லாமேக்கெழின் மனையார்முக நோக்கி
புல்லாவடு வெனக்கேயுறப் பொருதோரிளை ஞனையான்
கொல்லாப்பழி பூண்டேனடற் காயீன்றனைக் கொன்றாற்
கெல்லாம்பழி யேழெற்கொலி னெழுபத்தே ழென்றான்.

(வேறு) நோத்துமா நாட்டி னாங்கே நுவலரும் வாழ்வு பூண்ட
மூத்தவ னான காயீன் மரபினை மொழிந்தே மிப்பால்
தீத்தொழில் புரியா னாகிச் சிந்தையிற் றூய னான
சேத்துமா மரபின் வீக்கந் தெளிதரச் செப்ப லுற்றாம்.

ஆதிமா னவன்பின் சின்னாள் அணைந்தபி னேவா ளென்றும்
ஓதிமா னவனி மீதே யுயிரிழந் திடுமைந் தற்காச்
சோதிமா னவனெனக்குச் சுதனையீந் தனனென் றீன்றோர்
நீதிமா னவனை நாமஞ் சேத்தென நிகழ்த்தி னாளே.

அந்தநன் மைந்த னங்கோர் அரும்பெறல் மகவை அன்பாற்
றந்தன னேனோ சென்னூந் தகுபெய ரவற்குச் சாற்றி
இந்தநன் னிலத்தோ ரேத்த இருந்தன னிறைபேர் மண்ணோர்
சிந்தனை மகிழ்வாற் சாற்றல் அதுமுதற் சிறந்த தன்றே.

முன்புக லாதாம் நூற்று முப்பதா மகவை சென்ற
பின்புதன் சாய லாகச் சேத்தெனும் பேரி னானை
அன்புறத் தந்த பின்னும் ஆண்பெண்மா மகாரை யீன்றாங்
கின்புற மேலு மெண்ணூ றாண்டுவாழ்ந் திறந்தா னன்றே.

அகவைநூற் றைந்திற் சேத்தாங் கரும்பெற லேனோ சென்னும்
மகவையீன் றதனின் மேலும் பற்பல மகாரைத் தந்து
இகவையி னெண்ணூற்றேழு வற்சர மின்னும் வாழ்ந்து
சகவயின் வாழ்வை நீங்கித் தற்பரன் சமுகஞ் சார்ந்தான்.

நூற்றிடு மகவை யாங்கே தொண்ணூறாய்க் கேனனென்னும்
மற்றிர டோனி னானை வழங்கின னேனோ சென்போன்
பெற்றனன் பலமகாரைப் பினுமெண்ணூற் றொருபத் தைந்தாண்
டுற்றநல் வாழ்வு மேவி உலகவாழ் வொருவி னானே.

எழுபது வயதிற் கேனா னெழில்மக லாலே லேலாக்
தொழுதகு மகவைத் தந்து தொல்லுலகை யகத்திற் பின்னும்

பழுசறு குமார ரோடு குமாரிகள் பலரைத் தந்து
விழுமிய வாழ்வெண் ணூற்று நாற்பது வருடம் வாழ்ந்தான். ௧௧

அம்மக லாலே யேலாங் கறுபத்தைந் தகவை யின்மேற்
செம்மகன் யாரேத் தென்னு மொருவனைச் சிறக்க நல்கி
இம்மகி தலத்திற் பின்னு மிளமகார் பலரை யீன்று
செம்மையி னொண்டெண் ணூற்று முப்பது சிறக்க வாழ்ந்தான். ௧௨

(வேறு) பாரேத்த நூற்றறுபத் திரண்டுவய தானதின்மேற் பரிவினோடும்
யாரேத்தங் கேனோக்கை யுதவியபின் எண்ணூறு வருட மேவிச்
சீரேத்த வுறுங் தகைய சிறுவர்பலர் தமை மகிழ்வு சிறக்க நல்கி
வேரேத்த வரியபெரு வாழ்வெய்தி நிலவுலக நீங்கி னானே. ௧௩

ஏனோக்கு வயதறுபத் தைந்தாகி மெத்தூச லாவை யீன்று
மேனோக்கு மகிழ்வினொடு மைந்தரையும் மகளிரையும் மீட்டு நல்கி.
வானோக்கு நடையினனாய் முந்நூறு வருடமதன் மேலும் வாழ்ந்து
பானோக்கும் பரனழைக்க இவ்வுருவோ டங்கவன்பா லேகினானே. ௧௪

இத்தலத்தின் மீதகவை நூற்றெண்பத் தேழாகி இலாமேக் கென்னும்
புத்திரனைப் பயந்துமெத்தூ சலாகின்னு மகிழ்வினொடும் புதல்வரோடும்
சித்திரஞ்சேர்புதல்வியர்கடங்களையுஞ்செனிப்பித்தாங்கெழுநூறோடெண்
பத்திரண்டு வருடமின்னும் பாருலக நல்வாழ்வு படைத்தற்றானே. ௧௫

ஓவாத மகிழ்வினொடு நூற்றெண்பத் திரண்டுவய துற்ற பின்னர்
மேவாரும் புகழ்படைத்த ஒருமகவீன் றிலாமேக்கு விரிநீர் வையைத்
தேவானோன் சபித்ததினால் நமக்குற்ற தொழில்வருத்தந் தீர்ப்ப னென்று
நோவாவென்றொருநாமமுவன்றுபெரு நல்லொழுக்கநோன்புபூண்டான்.

அன்னதகையினன்மேலுமைஞ்ஞூற்றுத்தொண்ணூற்றைந்தாண்டுவாழ்ந்து
நன்னரிள மக்களையு நல்கியபின் னானிலவாழ் வொருவி னனால்.
பன்னருநன் னெறிநோவா ஐந்நூறு வயதின்மேற் பரிவி னோடும்
இன்னிலும்வாழ்வுறச்சேமுங்காமொடியாப்பேத்துமெனுமிவரையீன்றான்.

பனிதருநீர் நெடும்பரவைப் பாருலகி லிவ்வண்ணம் பல்கிப் பல்கி
மனிதருரை தகவோங்கி வைகினரால் அப்பொழுது தேவ மைந்தர்
கனிதருமந் தபுமனித மகளிரெழில் மிக்கோராய் கண்ணல்கண்டு
குனிதருநீங் கெனுதவரை விழைந்தபடி மணம்புரிந்து குழுமி வாழ்ந்தார்.

குலமுறையுரைத்த படலம் முற்றும்.

௫. சலப்பிரளயப் படலம்.

Gen. Chap. VI. The Deluge.

இலகுமிகு சராசரமுந் தழைத்தோங்கி யிருந்திமோ திறைவனீந்த
உலகமதில் மாந்தர்குலம் விருத்திபெற்ற வாறதனை யுரைத்தேமிப்பாற்
கலகமிகு நரர்பவத்தாற் கடவுளெண்மர் முதற்சிலவாக் களறுஞ் சீவன்
விலகமற்றை யுயிரனைத்தும் பிரளயத்தால் வீந்தசெயல் விளம்பலுற்றாம்.

சற்பனைசெய்தொழிலினராய் மானவர்கள்தீதியற்றித்தாங்கைக்கொள்ளுஞ்
சற்பனையைக்கடந்தனரா லெம்பெருமா னவையனைத்துங்கண்டுநெஞ்சில்
அற்பனைத்தும் விட்டுநரர் மாமிசரென் னுவியவ ருடன்போ ராடி
நிற்பனவின் ருயினுமீ ரறுபானுண் டிவர்க்கின்னும் நிற்பதென்றான். ௨

அன்னதொரு காலமதிற் றுட்டர்களாம் வீரர்களு மநேகராகித்
துன்னியுறைந் தனர்தேவ புத்திரர்மா னுடமடவார் தம்மைத் தோய்ந்து
பின்னமுற வுதவியவம் மைந்தர்களும் பேர்படைத்த வீரராகிப்
பன்னரிய வளங்கள்பல நிறைந்தநெடும் பாரகத்திற் பயின்றாரன்றே. ௩

அகலிடத்தில் மனிதர்புரி தீமைநிறைந் திருப்பதுவு மவருள்ளத்திற்
புகலுடையஎண்ணமெல்லாமெப்பொழுதுந் தீயனவாய்ப்பொருந்துமாறும்
துகளறுமெய்ப் பரஞ்சோதி கண்டிந்தத் தொல்புவியி னிடத்தே தானிவ்
விகலுடைய நரர் குலத்தைப் படைத்ததற்கா வநுதாபமெய்தினனே. ௪

மிடல்படைத்தமானவர்செய்தீமையிவ்வாறிறைவனெஞ்சில்விசனமூட்ட
உடல்சினங்கொண் டையனிந்த மானிடரை யுதவியதால்விசனமுற்றேன்
கெடலுறுமிம் மாந்தரொடு விலங்கினங்களூர்வனபுட்கிளையையெல்லாங்
கடல்புடைசூழ் பார்முகத்தில் நின்றுதுடைத்திடுவலெனக் களறினனே.

சேமொடுகாம் யாப்பேத்தாந் திருமைந்தர் மூவரையும் பெற்ற தாதை
ஆமுறைநல் லொழுக்கநெறி வழுவானாய்த் தேவனுக்கே அன்பனாகிப்
பூமிசைமற் றெவர்களினு முத்தமனாய்ப் பொலிந்ததொரு பொற்பினாலே
ஏமுறவங் கன்னவனுக் கெம்பெருமான் விழிக்கருணை யெய்திற்றம்மா.

(வேறு) பூவாழ் வுற்றோர் யாரினு மங்கப் பொழுதத்தே
ஓவா நன்மைச் சேமுதலோரை உதவுற்ற
நோவா வென்போன் சற்குணநீதி நுவல்மேன்மை
மேவா நின்றே வானவனன்பின் விளைவுற்றான். ௭

மண்ணினர் யாருங் கேடுநிறைந்தே வளர்தீமை
நண்ணினர் நண்ணும் நெறியையிகந்து நாதன்பேர்
எண்ணின ரல்லர் இன்னவையாவும் இதயத்தே
விண்ணின ரெண்ணும் பண்ணவ னுன்னி வெகுளுற்றான். ௮

மேலவனப்போ துத்தமநோவா வெனுமெய்மைச்
சீலவனப்போன் றன்னொடு கூறுங் கொடுமைக்கா
லலவனத்த மெய்திட மாமிச முளவெல்லாஞ்
சாலவனத்தா லாருயிர் மாளத் தடிவேனால்.* ௯

இப்பேரண்டத் தின்கீழாக இருந்திட்ட
எப்பேர்கொண்ட சீவனுமெம்வீ வெய்தாமே
கொப்பேர்தாருத் திண்பலகங்கள் கொடுநோவா
யொப்பேருற்ற பேழையை நீசெய் துள்ளாவாய். ௧0

என்னுடையெண்ணப் படியியலுற்று யிதனாலே
உன்னுடனென்றன் சொன்னிறைவேற வுறுவிப்பேன்

நின்னுடைபுத்திரர் அன்னவர்தேவியர் நின்னன்பாம்
மின்னுடனேயும் பேழையி னுள்ளுற மேலாவாய். ௧௧

புள்ளின மிக்க விலங்கின மூர்வன பூலோகத்
துள்ளின மெவ்வெவை தம்முளு முய்வை யுறற்குன்பாற்
கொள்ளின மவ்வவை யாணொடு பெண்ணுங் குறுகுங்காண்
எள்ளின சிந்தையிலாதவை தம்மையு மேற்றுகவே. ௧௨

பொற்புறு பேழையி னின்னுடனேயுட் புகுதந்தே
நிற்புறு மெவ்வுயிர் வர்க்கமு நீயும் நெடிதுண்ணப்
பற்பல வுண்டிகளாயுறவேண்டு பவையையு மென்
சொற்படி யீட்டிச் சேர்வறவங்கே தொகுவிப்பாய். ௧௩

என்றிவை யாவு மிவற்கருள் செய்தே யெம்பெருமான்
சென்றிவ னோடே யுய்வன வுய்யச் செய்பேழைக்
கொன்றிய செய்கை விதிப்பிர மாணமு மோதினனால்
அன்றிறை சொற்றன போல வியற்றின னவையெல்லாம். ௧௪

(வேறு) தப்பருங் கருணைசான்ற தனிமுத லுரைத்த வாறே
அப்பெரும் பேழைநீள மாறைம்பான் முழமதாக்கி
ஒப்பற வகலமைம்ப தாகவு மோங்குயர்ச்சி
முப்பது முழமுமாகச் சமைத்தனன் முயற்சிவல்லான். ௧௫

ஆக்கிய பேழைக்குள்ளே அறைகளை வகுத்தான் மேலாய்ப்
போக்கிய முழமொன் றின்கீழ்ச் சாளரம் பொருந்த வைத்தான்
வீக்கிய கபாடம் பாங்கர்ச் செறித்தனன் விமல னன்பாம்
பாக்கிய மிவனே யல்லாம் பாரில்யார் பிறர்பெற் றாரே. ௧௬

மரவினை முடிந்த பின்னர் வருணமுட் பொசியா வண்ணம்
புரவினைப் புறத்து முள்ளும் பூசியு முடித்தான் சற்றுங்
கரவினை விளையான் வையங் கடியுநீர்ப் பிரளயத்தின்
வரவினை நோக்கி யையன் மலரடி நோக்கி வாழ்ந்தான். ௧௭

வாக்கினா லகில மேனாள் வகுத்தவெம் பெருமான் றன்கண்
நோக்கினா லுயர்ந்த நோவா நுவலரு வனப்பிற் பேழை
ஆக்கினா னென்றபோதே ஆரரு ளவன்பா லன்பாற்
றேக்கினான் விளித்தன் னானுக் கினையன செப்பலுற்றான். ௧௮

வையமீ துன்னைநீதி மானெனக் கண்டே யுன்மேற்
செய்யபே ரருளைவைத்தேன் நீயவருடனே வீயா
துய்யநின் மனைவி மைந்த ரொடுமரு மக்களோடும்
மையறு பேழை தன்னுள் வருக நீபுகுகமாதோ. ௧௯

பௌவநீ ருலகில் வித்தைப் பாதுகாத் திடுதற்காக
எவ்வித சுத்தமுள்ள விலங்கினு மெவ்வேழ் சோடும்
ஒவ்வொரு சுத்தமற்ற விலங்குக்கோர் சோடுமாகச்
செவ்விதி னின்னோடந்தப் பேழையுட் சேர்த்துவாயே. ௨௰

வானகத் தியங்குகின்ற வளர்சிறைப் பறவை வர்க்கம்
ஆனவவ் வகற்றி னெவ்வேழ் சோடுமா வனைத்து மீட்டி
ஈனமக் கடையா தய்வுற் றிடுகீ*யெழுகா ளின்னும்
போனபின் வாரியாலிப் புவியினைத் துடைப்பலன்றே. உக

(வேறு) என்றெம திறையவன் மொழிதரலும் இணையறு முயர்குண மு
டையவனும்
அன்றுள மகிழ்வொடு தனதயிராம் அரிவையு மவளருள் புதல்வர்களும்
ஒன்றிய நெறிபெறு மருகியரா யுற்றிடுமெ வரொரு மூவர்களுஞ்
சென்றுட னருகுற வந்தநெடுஞ் சீர்கெழு பேழையி லேறினனே. உஉ

மண்ணிடையுலவிய மிருககுலம் வகைவகை சுசியுளவிலவெவையும்
விண்ணிடைகுலவியபலவகையாம் விரிசிறையுடையன பறவைகளும்
நண்ணிய நிலமிசை யூர்வனவா நவிலுறு செந்துவு மினமினமாப்
புண்ணியமுதல்வன துரையதுபோற் புக்கனபோயவனுடனம்மா. உங

(வேறு) மிக்கவுத்தம நெறிகொ ளெண்மரும் வீவொழிந்துயி ருய்வுறத்
தக்கபல்லுயிர் வகையுமன்றுயர் தனதுகற்பனை போலவே
புக்கிருந்தபி னக்கலத்துறு புதவடைத்தன னன்பர்மேல்
மிக்கபேரருள் மாரிபெய்திடு விமலனாகிய முதல்வனே. உச

அன்னதாயபி னேழுவைக லகன்றபின்பிர ளயமிறை
சொன்னவாறு தொடங்கலுற்றது சோர்விலுத்தம நீதியோ
னென்னுமானவ னுற்பவித்தறு நூறதாம்வய துபயமாம்
மன்னுமாமதி பத்தொடேழெனும் வைகலன்றளவானதே.* உரு

(வேறு) மீனவாரிதிக ளெங்குமெங்குநனி விரவுமூற்றுக டிறந்தன
வானவீதியு முடைந்ததாகுநெடு வாரிகாற்பது தினங்களா
வானவாறிரவு பகலுமோவற வடர்ந்ததம்மபிர வாகமே
மீனமேவுமுயர் வரைகள்மீதுபதி னைம்முழம்பெருகி நின்றதே. உசு

---

* மூதுல கினிலுயிர் மற்றெவையும் முற்றழிதரமிசை முட்டிபெழும்
மோதுறுபிரளய மிசையுபரும் மொய்பொழில் நவ்வினிலுள் புகுவோர்
தீதுறு பெருநர கிடையுலகிற் றீமைகள் புரிபவர் வீழ்சரவே
ஓதுறுமெய்யுணர் வொடுமுத்தி யொன்றிடுமுத்தம ரொத்தனரே. க

(வேறு) பொறுத்திடற் கரியவாய தீக்குணம் பொருந்தி நாளும்
வெறுத்திடற் குரியசெய்த வெய்யரை மண்ணி னின்றே
அறுத்திடற் குன்னியைய ளுங்கவர் மீது நெஞ்சிற்
கறுத்திட விசும்பி னின்ற முகிலெலாங் கறுத்த மாதோ. உ

மேயபே ரன்பினோரை மிக்கருள் சுரந்து காக்குந்
தூயவெம் பரனையெண்ணார் துர்க்குணம் விடாது பற்றி
மாயவே யன்றியுய்ய வகையினை நோக்கி லாத
தீயவ ருளமா மென்னத் திசையெலா மிருண்ட வன்றே. ங

இன்னவாறுயர் புனற்பெருக்கினிடை இறையவன்றனது முனிவினால்
பின்னவாறுபடு மன்குலம்பெரிது பீழையுற்றுயிர் மடிந்தன
அன்னவாறுபல புள்விலங்குகளு மன்றமாய்ந்துயி ரழிந்தன
சொன்னவாறுகெழு பேழையாழமிகு தோயமேலுலவி நின்றதே.* ௨௭

தான்வரு மிணைமற்றில்லான் சகத்தினிற் றீய வாய
வான்வரு முயிர்களெல்லா மொழிந்திட வுறப்ப வெற்றி
கோன்வரு முணர்வற்றோடி நொடிவரை யொளிப்பா ரென்ன
வான்வரு சுடர்கள் யாவுந் தெரிந்தில மறைந்தவம்மா. ௪

மண்ணிடை மேய தீய மாந்தர்கள் மயங்கு மாறு
விண்ணிடை யிருண்ட கான மேகங்க ளொருவராலும்
எண்ணிடை யளக்க வெட்டா இறையவன் கோப வெந்தீ
கண்ணிடை சிகைகாய் றென்ன மினுக்குறாங் கான்ற மன்றே. ௫

அண்ணினர்க் கருட்பா லூட்டி அனையைபோற் புரக்கு மண்ணல்
பண்ணினர் நிலையன்றிப் பயின்றிலா நன்மை யென்றே
பண்ணினர் தப்பைச் சீறி வனசொற்கள் வகுத்தா லென்ன
விண்ணிடை முழங்கிக் கான மேகங்க ளிடித்த மாதோ. ௬

ஓவலில் கொடிய தீமை யுவந்துசெய் தொன்ன லாராய்
மேவலி னுலகின்மாந்தர் அனையர்மேல் விமலன கோபந்
தாவலி னவரை முற்றுந் தடிந்திடப் பகழி மாரி
தூவலின் முகில்கள் யாவுஞ் சொரிந்தன தூவல் மாரி. ௭

சாலவன் பிபற்றியிந்தத் தரணியில் மேலும் மேலும்
ஏலவன் றொழிலோ ராகி எண்ணிறீ துருப்பெற் றன்ன
கோலவன் மாந்தர் யாருங் கொலையுறு மாறு கொண்ட
மேலவன் சலத்தி னூலே மிகுசலம் விளைந்த தம்மா. ௮

* தோற்றமும் முடிவு மற்ற மெய்க்கடவுள் சொல்லை நாளிலுல குதவுமுன்
எற்றமிக்க புனல் மீதுலாயசெய லென்ன வப்பெரிய பேழையன்
றூற்றருங்கொடுமை செய்த வெவ்வுயி ரனைத்துமாயமிசை பொங்கியே
யேற்றெழுந்தநெடு வாரிமீதினுயர் வுற்றசைந்துலவி நின்றதே. ௯

மகரவாரிதிக ளாறுநாடுநகர் வனந்தருக்கள் செறிகானகஞ்
சிகரமால்வரை விதங்களுஞ் சோலைகொள் சிவராசிகளு மாமெனப்
பகரலாமெவையு மறையவேமிசை பரந்தவெள்ள முலகத்தினை
நிகரிலாறுதவ முன்னிருந்தநிலை நிகருமாதுமென நின்றதே. ௧௦

கரையிலாதுநிறை வாரிமீதினுயர் கருணையங்கடவு ளருளினால்
தரையில் வாழ்வுபெற வுய்யுமவ்வுயிர்கள் தனனுள்மேவவரு திண்கலம்
உரையில் மிக்கதன தன்பர்யாவரையு மொருங்குமீட்கவரு மொருவனைப்
புரையிலாதுணரு விக்குமுற்குறிய தானபொற்பொடு பொலிந்ததே. ௧௧

ஒப்பிலற்புதம தாதியாகுமிறை யுததமச்செயல்க ளூறுதலால்
தப்பிறுததமர்கள் மேவியன்பிளொடு தாவிலாதுவதிதன்மையால்
செப்பருந்தகைகொள் முதல்வன்மீதுதுதி செய்யுமோதைகளு மிஞ்சலால்
அப்பெருந்திரு விளங்கின்றகல மரியமுத்திலைய நிகர்த்ததே. ௧௨

மோதுசீக மெறிந்திவாறுவரு மொய்த்தவாழமிகு வாரிநீர்
நீதுளோர்மடிய நூறெருடைம்பது தினங்களிற்பெரிதுநின்றதால்
மீதுலாவிவரு நவ்விலுண்மருவி மேவுமவ்வுயிர்க ளன்றியே
ஓதுமாமிச பிராணிமற்றவை ஒருங்கழிந்துயி ரொழிந்தவே. ௨௮

வீறளப்பரிய தேவனாணையில் மிதத்திவ்வாறுவரு வாரிநீர்
நூறெருடைம்பது தினங்களும்புவியில் நோதகப்பெரிது நிற்கவே
வேறெவன்புகல்வ தையனப்பொழுது மிக்கபேழையிலுண் மேவிவாழ்
கூறருந்தகையவுயிர்கடம்மையருள் கொண்டுநெஞ்சினினினைந்தனன். ௨௯

(வேறு) கருத்தினன்புறு சுத்தன்பணியினால்
மருத்துவீசிட வாரி வடிந்ததால்
பெருத்தசிந்துப் பெருகுந் துவாரமும்
உருத்தமேகத் துவாரமு மோய்ந்தவே. ௩0

துளங்கவான்பொழி தூவலுநின்றது
கிளர்ந்த வெள்ளங் கிரமங் கிரமமாத்
தளர்ந்துநூற்றைம் பதுதினந் தம்மிலே
விளங்கமேதினி மீது குறைந்ததே. ௩௧

*ஈரமாமதி யேழுபன் னேழுதாஞ்
சீரதாந்தினந் தன்னிற் சிறந்தகன்
நீரராத்திகழ் வோருய் நெடுங்கலம்
ஆரராத்து வரையினி லானதே. ௩௨

ஆயபத்தா மதியள வாகவே
தோயநாளுஞ் சுருங்கச் சுருங்கவும்
மேயபத்தா மதிமுன் விளங்குநாட்
சேயவெற்புச் சிகரந் தெரிந்தவே. ௩௩

நாலுபத்துத் தினஞ்சென்று நன்னெறி
சாலுமுத்தமன் றன்புரி பேழையின்
பாலதானபலகணி நீக்கியோர்
கோலமார்மைக் கொடிவெளி விட்டனன். ௩௪

பொன்னப்பேழையி னின்று புறப்பட்ட
அன்னகாக மவனியி லெங்கணும்
துன்னுநீரஞ் சுருங்கு மளவுமே
மன்னுறாது மருண்டு திரிந்ததே. ௩௫

வையமேற்சலம் வற்றிய தோவெனும்
ஐயநீங்கிட வன்றோர் புறாவையும்
செய்யபேழையு ணின்று திருத்தகும்.
மெய்யதாமுணர் வோன்வெளி விட்டனன். ௩௬

---

* சலப்பிரளய மாதமென்பது சுருதி இரமமதியென்னப்பட்டது.

சேறலுற்ற புறவந் திரிந்திளைப்
பாறவுள்ளடி வைப்பதற் காயிடந்
தேறலின்றித் திரும்பிற் றவன்கையாற்
கூறலுற்ற வதனையுட் கூட்டினான். ௧௭

பின்னுமேழு தினங்களின் பின்னரும்
முனனர்விடட புறவினை முந்துற
அன்னபேழை யகத்தினின் றேகென
மின்னுமம்புயத் தோன்வெளி விட்டனன். ௧௮

ஓதுமந்த வொருபுற வந்தியம்
போதுமீண்டு புகுந்த தடர்சினைச்
சீதநல்லிலை வாயிற் றெரிந்தத்தால்
ஓநீர்குறை வுற்றுள தோர்ந்தனன். ௧௯

திரும்பவேழு தினங்களின் பின்னரும்
பொருந்துமர்தப புறவினை விட்டனன்
திருந்துநல்லுணர் வோன்விடச் சென்றபுள்
திருந்தவன்புடை மீண்டுள தில்லையே. ௨0

(வேறு) புகலரு முணர்வுக் கெட்டாப் புங்கவ னருள்பெற் றோனுக்
ககவையோ ராறுநூறு யதன்பின்முன் மதியி னாதிப்
பகலிடை வறந்த தந்நீர் பஃறிமேற் பலக நீக்கிச்
சகதல முலர்ந்த காட்சி தனையவன் கண்டா னன்றே ௨௧

திருத்தக இரண்டா மாதந் தினங்கள்மூ வொன்பான் மட்டில்
உருசதநீர் வறந்துபார்மூற் றுலர்ந்தது நோவா தன்னைக்
கருத்தனப் பொழுது நோக்கிக் கலத்தினின் றிழிக நீயும்
அருத்திகொள் மனைவி மைந்தர் அவர்மனை விகளு மன்றே. ௨௨

அன்றியு நின்பால்வைகு மனைத்துமா மிசசெந் தாகுந்
துன்றிய பறவை வர்க்கந் தொக்கபல் விலங்கு வர்க்கம்
ஒன்றிய தரையின்மீதே யூர்பவு மினறுன் னோடு
நின்றிடு கலத்தினின்று புறப்பட நிகழ்த்து வாயே. ௨௩

அன்னவச் சீவசெந்து அவனியிற் கிளைக ளாக
மன்னுதங் குலத்தை நல்கி மல்கவுங் கடவ வென்றான்
நன்னெறி யவனு மற்றை யுயிர்களு நாத னன்னாட்
பன்னிய படியே யந்தப் பஃறினின் றிழிந்தார் மாதோ. ௨௪

மையறு சீர்மை சான்ற மரக்கல மிழிந்து நோவா
வையக வரைப்பில் வந்த பின்னர்வா னவனுக் காங்கே
செய்யவே திகையொன் றாக்கிச் செறிந்தபுள் விலங்கிற் சுத்த
மெய்திய சிலவற் றீட்டி இரும்பலி யிசைவித் தானே. ௨௫

தோமகல் கருணை மூர்த்தி சுகந்தத்தை மோந்து சொல்வான்
தீமையே யிளமை தொட்டுச் செலுகரு ளத்தி லேனும்
பூமியை யவர்நிமித்தஞ் சபிப்பதின் றினிமுன் போல
ஆருயி ரனைத்து மவ்வா றழித்தலும் புரியே னன்றே. ௨௬

மேதினி நிலைக்கு மட்டும் விதநிட லறுத்த லோடு
சீதள வுட்டணங்கள் செறிந்திடு கூதி ரோடு
மேதகு கோடைக் காலம் விளங்கிய பகலிராவென்
றோதிவை யோவா வென்று முளத்தொடும் புகன்றான் மன்னோ. ௪௭

இன்னவை நிகழ்ந்த பின்ன ரெம்பெருங் கடவுள் னோவா
தன்னொடும் புதல்வ ராஞோர் தமக்கு மங்காசி நல்கித்
துன்னு சந்தான மல்கித் தோமில்பன் மகாரை யீந்திப்
பொன்னில வளாக மீது பொலிதரப் புரிகு வீரே. ௪௮

மண்ணினெவ் விலங்கும் விண்ணில் மருவிய பறவை யாவும்
நண்ணுமிப் புவியிற் செந்து வனைத்துநீ ளாழிலை தன்னி
னுண்ணிறை மச்ச மெல்லா முங்களுக் கஞ்சி வைகப்
பண்ணினே னவற்றை நீவி ருணவெனப் படைக்க லாமே. ௪௯

இங்கிவை யனைத்தும் பூண்டி னினமென வுங்கைக் கீந்தேன்
தங்கிய வுதிரமோடு தசைகளைப் புசிக்கொ ணாதால்
உங்கள் மெய்ச் சீவ னான உதிரத்தாற் பழியே கொள்வேன்
பங்கமில் சீவ ராசி அனைத்திலும் பழிகொள் வேனே. ௫௰

மானவ னுயிருக்காக மானவ னிடத்தி லன்றி
ஆனவன் றுணைவன பாலும் பழிகொள்வேன் கரனே யந்நாள்
வானவ னுமென் சாயல் மானவீந் தேனாற் கொன்றால்
மானவ னுதிரந் தன்னை மானவன் சிதைக்க மாதோ. ௫௧

சந்ததி விருத்தி யெய்தித் தரணியிற் கிளைத்து வாழ்தீர்
உந்தமக் கும்பினுமும் மரபிற்குங் கலத்தி னின்று
வந்தவெவ் வுயிர்க்கு மன்றி வருமுயி ரெவற் றினுக்கும்
தந்தவென் னுடன்படிக்கை தனைநிலைப் படுத்தலுற்றேன்.

மாநில வளாகந் தன்னில் மல்குநீர்ப் பிரளயத்தால்
ஊனிடை யுயிர்க ளெல்லா மொருங்கற வினிமே லில்லை
ஈனமா யுலகை மாய்க்கும் பிரளய மினியின் றென்றென்
னூனமி லுடன்படிக்கை தன்னை யேற்படுத்த லுற்றேன். ௫௩

அன்றியு மெனக்கு முங்க ளனைவர்க்கு முங்கள் மாட்டே
துன்றுமெச் சீவராசித் தொகுதிக்கும் மரபு தோறும்
என்றுமென் னுடன்படிக்கைக் கிலாஞ்சனை யாக வானில்
நின்றிடு மாறென் வில்லை நேருவித் திட்டே னன்றே. ௫௪

குவலய வரைப்பின் மேல்யான் கொண்டலை விடுக்கு மாங்கே
தவலறு மன்ன சாபம் விசும்பினிற் சார்ந்து தோன்றும்
இவனுமர் தமக்கு மற்றை யெவ்வுயிர்த் தொகைக்கு மின்னே
நுவலிதை நினைக்க விண்ணில் நோக்குவ லதனை யென்றான். ௫௫

ஏதமில் பேழை நின்று புறப்பட்ட னோவா வீன்ற
காதலர் சேமுங் காமும் யாப்பேத்து மாகுங் காமே
நீதமர் காணென்றாதை தெண்டிரை யுலகமெங்கும்
பொதரு மாந்தரெல்லா மிவர்குலப் புதல்வராமே. ௫௬

பன்னிய நோவா வென்போன் பயிர்புரி தொழிலோ னாய்
இன்னியற் றிராட்சத் தோட்ட மியற்றியவ் விரசர் துய்த்துத்
தன்னிய வெறியி னாலே சுற்றிய கூறை யின்றி
மன்னிய கூடா ரத்துள் மயக்குற்றுக் கிடந்தான் மாதோ.

மற்றது கண்ட காமாம் மைந்தன்போய் வெளியி லாங்கே
யுற்றதன் றுணைவர்க் கப்போ தோதின னவர்தந் தோள்மேற்
பற்றியோர் தூசு போர்த்துப் பார்ந்துபின் முகமே யாக
நிற்புறீஇ மானங் காத்து நின்றன ரோக்கி லார். ௧௮

வேமுற மயக்க நீங்கி யெழுந்துளி நோவா வந்நாட்
காமுதற் புரிந்த வாறு கருத்தினி லுணர்ந்து கானான்
சேமுதற் சேட்டர் தாசர்க் கடிமையாய்ச் சேர்க வென்றே
நோமுறை கொடிய சாபம் நுவன்றனன் பின்னுஞ் சொல்வான். ௧௯

திருத்தகு சேமென் போன்றன் தேவனைத் துதிப்பாங் கானான்
அருத்திகொள் துணைவ ரானோர்க் கடிமையாம் யாப்பேத் துய்த்து
விருத்திபெற் றிருக்க மேலோன் விதித்திடு மென்றோன். சேமின்
பெருத்தபா சறையில் வைகு மென்னவும் பேசி னானே. ௨௦

மாண்டநீர்ப் பிரளயத்தின் பின்னரும் வளங்கொ ணோவா
ஆண்டொரு முன்னூற் றைம்ப தளவும் வாழ்ந்திறந்தா னன்னான்
காண்டகு புவியிற் றோன்றி மரணத்தின் காறும் வாழ்வு
பூண்டது தொளாயிரத் தைம் பதுசமை புகலுங் காலே. ௨௧

சலப்பிரளயப்படலம் முற்றும்

௰. நோவாவின் வமிசப்படலம்.

Chap. X. Generations of Noah.

மற்றிவை நிகழ்ந்த பின்னர் வானவ னருளால் நோவா
பெற்றுள மைந்தர் தம்பாற் பிறந்தனர் சிறார்கள் பல்லோர்
சொற்றுள வவர்கட் குற்ற பெயரையுந் தொல்லை வைப்பி
னாற்றுள வவர்க டத்தம் மரபையு மொருங்கு சொல்வாம்.

பொற்புயர் யாப்பேத் தீன்ற புத்திரர் கோமர் மாகோக்
கற்புத னருள்சேர் மாதாய் அணிகெழு யாவான் றுபால்

மற்புய மேசேக் தீரா செண்பகர் கோமர் மைந்தர்
சொற்பெறு மஸ்கீன் ரீபாத் தொகற்மா வென்போ ராமே. உ

இசைபுனை யாவான் மைந்தர் எலீசா தருசீ சித்தீம்
கூசையறு தோர்தா னிம்மாம் மற்றிவர் மரபிற் றோன்றி
இசைவுறு மிசர தேயர் தீவுக ளேற்ற பாடை
அசைவறு மரபுக் சேற்ப அகனிலம் பகுப்புற் றோன்றும். ௩

(வேறு.) காமனிததோர் கூசுமிசி ராயிம்பூற்று கானானென் றிவராகுங் கூ
சின் மைந்தர்
ஆமவர்சே பாவவிலா சப்தாராமா அணிகெழுசப் தேகாவா மிராமாவீன்ற
ஏமமுறும் புத்திரர்கள் சேபா தேதான் என்பவர்கள் கூசுநிமி ரோத்தை யீ
ன்றான்
காமருசீர் நிமிரோத்து வீர னாகிக் கடவுள்கண்முன் வேட்டமதிற் கைவ
ந்துற்றான். ௪

மற்றதனாற் கடவுள் கண்முன் வேட்டந் தன்னில் வல்லநிமி ரோத்தைப்
போலெனவே மண்ணில்
நிற்புறுசொல் வழக்கமுற்ற தாகு முன்னாள் நீள்வளஞ்சேர் சினியார் மா
நாட்டி னங்கன் [ரன்
மற்புனைபா பேலேரேக் ககத்கல் நேயாம் வயங்குதிரு மாநகர்க ளன்னவீ
ரொற்றவனா யரசுபுரிந் திருந்து வாழ்ந்த குலவுமுதற் றலங்களாங் குறிக்
குங்காலே. ௫

அன்னதிரு நாட்டினின்று புறப்பட் டேகி அசூரென்போன் நினிவேநல்
லிரேகோ போத்து [டு
பொன்மருவு காலாகாம் புரங்களோடு போற்றுநினி வேகாலா விவற்றினூ
துன்னுபெரு மிச்ரேசென்மா புரமுந் தந்தான் சொற்றமிசி ராயீமாந் தொல்
லோனீன்ற [கூ
நன்னரிளம் புதல்வருலூத் தீமனாயீம் நப்துகீம்லி காபீம் பத்துருசீமின்னும.

காண்டகுதிண் பெலிஸ்தர்வழி முதலாய் நின்ற கசிலுகீம் கத்தோரி மிவ
ரேயாகும் [மோரி
பூண்டதிறற் கானான்றன் புதல்வர் சீதோன் பொற்புறுகேத் தேயூசி புகழே
மாண்டகுசீர்க் கிரகாசி யரகீயீவி வஞ்சீனி அரவாதி வருசேமாரி
மூண்டவிறற் காமாத்தி யிவர்வெவ் வேறாய் மொழிசானா னியர்பிரிந்துபர
ந்து வாழ்ந்தார். ௭

சீதோனை முதற்கேரார் மார்க்கமாகச் செறிகாசா நகர்காறு மதுமுன் னாக
சோதோமுங் கொமோராவு மற்மாவோடு துன்றியசே போயீமு மெனவே
சொல்லும்
மூதார்திண் புரங்களூடு மார்க்கமாக முந்துமெழி லாசாமா நகரமட்டும்
தீதாருந் திறற்கானான் மரபினோர்கள் சேர்ந்திருந்த திருநாட்டி னெல்லை
சேரும். ௮

இங்கிவர்கள் காமென்போன் மரபினோராம் இவையவர்தந் தமக்குண்டாங்
குடும்பம் பாடை [ழ்ந்தார்
தங்கியதே யஞ்சாதி யிவைகளாலே தாம்பிரிக்கப் பட்டுவெவ்வே றாகவா
பொங்குபுகழ் யாப்பேத்துக் கிளையசேமும் புதல்வர்களை யுதவினனால் அ
வனே யேபேர்
அங்குதவும் பெருங்குலத்தோ ராகிவாழ்ந்த அனைவருக்கு மாதிகுலத் தந்
தையாமே. ௯

சேம்புதல்வ ரெலாமசூர் அருபச்சாத்து சிறந்த வுலூத் அராமென்போர்
அராமென் போனுக்
காம்புதல்வ ரூத்குகூல் கேத்தேர் மாஷாம் அருபச்சாத் தருள்மைந்தன் சா
லா கன்றன் [னீன்றான்
எம்பலொடுந் தந்தமக வேபே ரன்னோன் இளங்குமர ரிருவோரை யினிதி
மேம்படுபே லேக்கொரு வனவன்வாழ் நாளில் வியனுலகம் பாகுபா டெ
ய்திற் றன்றே. ௧௦

யோத்தான்மற் றவன்றுணைவ னல்மேதாத்தி னோடுசலேப் பாசருமா வே
த்து யாராக் [லும்
கேத்துபுக ழாதோரா ஆசால்மிக்க வழிற்றிகலா வுடனேபால் அபிமாவே
மாத்தகைய சேபாவு மொப்பீர் தானும் மற்றவிலா யோபாபு மெனவேமண்
ணிற்
கோத்தபெய ருடைய விவர் யோத்தானென்போன் குன்றாவன் புடனுதவு
ங் குமாரராமே. ௧௧

மற்றிவர்வாழ் விடமேசா முதலாக் கீழ்பால் மன்னியசேப் பார்வரையின்
வரைக்குமாகும்
உற்றதத்தம் நாடுசனங் குடும்பம்பாடை யுடனிவற்றால் வேறுபட்ட சே
மாம் நாமம்
பெற்றவன்சந் ததியினர்க ளிவராமிங்ஙன் பேசிவர்தஞ் சாதிகுலப் படி
வெவ் வேறாய்த்
தூற்றிடுநோ வாவீன்ற தநய ரானோர் தொன்மரபிற் றோன்றுசெழுங் கிளை
களாமே. ௧௨

வந்தகெடும் பிரளயத்தின் பின்னரிந்த மானிலத்தில் வெவ்வேறா வகுக்கப்
பட்ட
எந்தநிலத் தவருமிவர் மரபினோராம் எவர்க்குமந்நாட் பாடைமொழி யா
வுமொன்றாம்
அந்தகெடுங் காலமதிற் குணக்கில் நின்றே அடைந்துசினி யார்நாட்டோ
ர் சமமாம் பூமி [ல். ௧௩
வந்ததுகண் டாங்கணுகி அனையமாந்தர் வைகினரா லவ்வாறு வைகுநாளி

லம்மினியா மிட்டிகைசெய் ததனைச்செவ்வே வைக்குவஞ்சன் ளாயி
லென்று வவர்களாங்கே
தம்மிலிசைக் தொருவருட னொருவர் பேசித் தந்தனராற் கல்லுக்காச செ
ங்கற்றன்னை

வெம்மையுறுஞ் சுதைக்குலப் பயினுந்கொண்டார் மேதினியில் யாம்பிரியா தொருநகு வாழச்
செம்மையுறும் புரமொன்றும் வானளாவுஞ் சிகரமுள கோபுரமுஞ் செய்வோமென்றார். க௪
அச்செயலாற புகழுநமக் குண்டாமென்று அனைவோரு மொருங்கிசைந் தா ராங்கப் போதே
இச்சகத்தில் மாந்தர்களிவ் வாறுசெய்யும் இரும்புரமுங் கோபுரமுங் காண்டு மென்று
மெச்சுதகை யெம்பெருமா னிறங்கியிந்த மேதினியோ ரனைவருமொன்றவர்கள் யார்க்கும்
உச்சிதமாம் பாடையுமொன் றேத்துமுண்டார்உன்னுசெயலனைத்துமொரு தொருங்குசெய்வார். க௫
ஆதலினால் யானணுகி ஒருவர்பேசும் அம்மாற்றம் மற்றொருவ ரறியாவண்ணம்
பேதமுறப் பாடைவெவ்வே றுருமாறு பிரிப்பலென நிகரில்லான் பேசியாங்கே
பேர்தலுற்றவ் வாறியுற்றி யவரையன்று பூமியெங்குஞ் சிதறடித்தான் புரமுமோய்ந்த
தோதலுற்ற பாடைதடு மாறலாலவ் வுயர்தலத்தைப் பாபேலென்று ரைப்பர்மாதோ. க௬
செப்பியவான் பிரளயந்தீர்ந் தீராண்டின்பின் சேமென்பான் நூறுகுமகைதன்னில்
ஒப்பிலருபச்சாத்தாம் புதல்வன்றன்னை உதவியபினைஞ்ஞூறு வருடமேவி
இப்புவியிற் புதல்வர்புதல் வியர்கடம்மை இனிதளித்தான் அருபச்சாத்தெனும்பேர்பெற்ற
அப்புதல்வ னேழைந்தாம் வயதிற்சாலா காங்குமரன் றனைமகிழ்வோ டருளிப்பின்னும் க௭
நாலாகு நூற்றுமூன் றாண்டெண்ணி நற்சுதரைச் சுதைகடமை நல்கிவாழ்ந்தான்
சாலாகுமுப்பதாம் வயதிலேபேர் தனையுதவிப் பின்சமைநா னூற்றுமூன்று
மேலாக வாழ்ந்துமைந்தர் மகளிர்தம்மை மேதினியி லினிதளித்தா னேபேரென்போன்
பேலேகாம் புதல்வனைமுப் பத்துநான்காப் பேசுவய தினிலுவந்து பெற்றானன்றே. க௮
பெற்றபின்னும் நானூற்று முப்பானாண்டு பேருலகிற் புதல்வர்களைப் புதல்விமாரை
உற்றமகிழ் வுடனுதவி வாழ்தலுற்றான் ஒங்குமுப்பா னகவையினிற் பேலேகென்போன்
மற்புயரே கூவென்னும் மகவையீன்று மற்றுமிருநூற்றொன்பான் வருடமேவிப்
பொற்புயருஞ் சிறுவர்களைச் சிறுமிமாரைப் புரிந்துதவிப் புவிவாழ்வு போக்கினனே க௯

ஏருருந் திருமுசத்தா னிரேகூ வென்போன் எண்ணுன்காம் வயதாகி இ
னிமை கூரச்
சேருவைத் தந்துபின்னுஞ் சிறுவரோடு சிறுமிகளைப் பெற்றிருநூற் றேழா
ண்டுற்றுன்
பாருடாண் டையாறிற் சேரு வென்போன் பரியினுெடு நாகோரைப் ப
யந்தான் பின்னும்
காருருங் குழல்மகளிர் மைந்தர்ப்பேறு சுதித்திருநூ றுண்டுமிகக் களித்து
வாழ்ந்தான். ௨௦

செல்லாண்டங் கிளுபத்தொன் பதனில் நாகோர் தேராக்கை யீன்றுபின்
னூற் றெருருபத் தொனபான்
பல்லாண்டு வாழ்வுபெற்று மைந்தரோடு பாலகிக டையுதவிப் பாரை நீ
த்தான்
மல்லாண்ட புயத்தேராக் கேழுபத்தாம் வயதின்மேல் நாகோர் கல்லாரா
ன் மன்னுஞ்
சொல்லாண்ட புகழாபி ராமென்றேருஞ் சுதர்களையீன் றனலுலகந் துல
ங்குமாறே. ௨௧

ஆராமென் றிடுமைந்த னுலோத்தை யீன்றங் கவன்சாக நாடாகுங் கல்
தேயாவின்
ஊராகு நகரினிடை தந்தைசாமுன் உயிரிழந்தான் மில்க்காளோடிஸ்கா
ளென்னும்
பேராரு மிருவோரும் ஆரானீன்ற பேதையராமவர்க டம்முள் மில்க்காட
ன்னைச்
சீராரு நாகோரென் றுரைக்கு மைந்தன் செப்பமுட னில்வாழ்வு சிறக்க
வேட்டான். ௨௨

சாராயென் றுயர்பெயரி னுளையாங்கே தக்கபுக ழாபிராந் தயங்க வேட்
டான்
சீராய மழலைமொழிச் சிறுமைநலகுரு செயலலளத மதாவை வந்தியாகி
ச் சேர்ந்தாள்.
தேராகு புதல்வனையு மாரானீன்ற சிறுவனையுந் தன்மருகி தனையுங்கொ
ண்டே
ஊராகுங் கல்தேய நகரநீங்கி உயர்கான னடைந்துறைய வுன்னினனே.

அங்கிருந்திவ் வனைவோரும் புறப்பட்டேகி அகன்காரா னுமெட்டு மனு
கியாங்கே
தங்கினரா லிருநூற்றைந் தாண்டுவாழ்ந்து சகவாழ்வு தனைத்தணந்தான்தே
ராக்கங்கன்
பொங்குபுக ழாபிரா மென்போன்றன்னைப் புங்கவன்மே னுளமழைத்துப்பு
ரந்தவாறும்
மங்குதவில் பெருவரங்க ளீய்ந்தவாறும் மற்றனைய்பு முற்றபடி வழுத்து
வாமே. ௨௩

நோவாவின் வமிசப்படலம் முற்றும்.

௭. தேவன் ஆபிரகாமை அழைத்த படலம்.

ஆனபொழு தெம்பெருமா னாபிராந் தனைநோக்கி
யுன்னருந்தந் தையினசந்தை யொன்றுமினத் தார்கடமை
மன்னுதிரு நாட்டைவிட்டு மற்றுனக்கு யான்காட்டும்
பொன்னகருக் கின்னேநீ போர்தங்கு வைகுதியால். ௧

மாற்றமொன்று கேளுன்னில் மகத்தான சாதியொன்று
தோற்றுவித்தா சிர்வதித்துத் தூலங்கவுன்றன் பேரதனை
யேற்றமுறத் துவலாசீர் வாதமா யிருப்பாய்நீ
ஆற்றவுனக் காசிசொல்லு மவர்க்காசி யானருள்வேன். ௨

வெஞ்சாப முனக்குரைக்கும் வெய்யவரைச் சபித்திடுவேன்
மஞ்சாரும் வையகத்தில் மன்றுமெந்தக் குலத்தினரும்
விஞ்சாசி பெறுவருன்னால் எனவிண்டான் விமலனுரைக்
கெஞ்சாத பத்தியொடு மாபிரா மிசைந்தெழுந்தான். ௩

பேரூன்றன் மனைவியொடு முலோத்தினொடும் போந்ததம்பா
லானார்க ளனைவரொடு மச்சாரா னாட்டீட்டும்
வானாருஞ் செல்வமொடும் மற்றந்த நாடொருவிக்
கானானென் றுரைபெறுஞ்சீர்க் கவினாட்டி னிடையடைந்தான். ௪

தொழுபத்தர்க் கருள்சுரக்குந் தூயவன்சொற் படிகாரான்
விழுமத்தின் னாடதனை விட்டகன்றங் காபிராம்
பழுதற்ற செழுங்கானான் பதியணுகப் புறப்படும்போ
தெழுபத்தைந் தாம்வயதா யிருந்தனனன் னவனேகி. ௫

திரிந்துசுற்றி அந்நாட்டிற் சீகேமென் றுளபதிபாற்
சரிந்தசெழு மோரேயாஞ் சமபூமி தனைச்சார்ந்தான்
தெரிந்துள்ள மகிழ்ச்சியொடு மன்றனையான் சேர்ந்தவந்த
விரிந்ததலத் திடைகானான் மரபினர்கள் மேயிருந்தார். ௬

அத்தலத்தி லெம்பெருமா னவனுக்குத் தரிசனையாய்
இத்தலத்தைப் பெற்றிடவுன் சந்ததியார்க் கினிதளிப்பேன்
உத்தமநீ கேட்டியென்று னுவந்துதரி சனையான
அத்தனுக்காங் காபிராம் வேதிகையொன் றன்றமைத்தான். ௭

அங்கிருந்து பெயர்ந்தேகி அவன்பெத்தே லின்கீழ்பாற்
பொங்குவெற்பொன் றுளதந்தப் பொருப்பினிற்போய்ப் பெத்தேலாந்
துங்கநகர்க் கீழாயீத் தொல்பதியின் மேற்றிசையிற்
றங்குதிருப் பதியகத்தே பாளயமுஞ் சமைத்தானே. ௮

அவ்விடத்தும் வேதிகையொன் றாக்கியம லனுக்குரிய
திவ்வியமாந் திருநாமஞ் செப்பித்தோத் திரமொழிந்தே

ஒளிவியமற் றுயருளத்தவ் வாபிரா மென்றுரைசால்
செவ்வியனன் றெங்கோமான் திருவருள்பெற் றுய்ந்தானே. ௯

தன்றிசைகள் போற்றியவன் தூயவனைத் தொழுதெழுந்து
தென்றிசையை நோக்கிவழி சென்றனனொ லந்நாளில்
நன்றிசையு மந்நாட்டில் நனிபஞ்ச முற்றதனாற்
சென்றிசையத் தாயெகிப்தில் வைகுதற்குச் சிந்தித்தான். ௧௦

சிந்தித்த படியேயச் செழும்பதியி னணித்தாக
வந்துற்ற பொழுதத்தில் மனைக்கிழத்தி முகநோக்கித்
தந்துற்றா னொருமாற்றந் தையல்நீ நோக்கினாகு
முந்துற்ற சுந்தரஞ்சேர் மொய்குழலென் றியானுணர்வேன். ௧௧

நின்னையிந்நாட் டவர்காணில் நின்னெழிலின் காரணமா
வென்னைவதைத் துனைவைப்ப ரெனக்குநின்னால் நயங்கிடைத்தே
இன்னுயிர்பெற் றியானுய்ய யானிவற்குத் துணைவியென்றே
பின்னையா யவர்களுக்கு விளம்புகநீ யென்றுரைத்தான். ௧௨

என்றினைய மாற்றமிசைத் தெகிப்துவளம் பதியகத்தே
சென்றனையான் வதிபொழுதத் திருநகர்க்கண் வாழ்வோர்கள்
அன்றனையா னுடனணுகி யாங்குவைகுஞ் சாராயாம
மின்றனையார் விசித்திரஞ்சேர் மெல்லியலென் றுவந்துகண்டார். ௧௩

பார்வோனென் றந்நகர்வாழ் பார்த்திபனுக் கவன்மாட்டே
சேர்வோராம் பிரபுக்க டாமுமந்தச் சேயிழையை
நேர்வோர்மற் றெழிற்கரிது நீணிலத்திலெனப் புகழ்ந்தார்
கார்போன்மைக் குழலாளைக் காவலன்றன் னகத்தழைத்தான். ௧௪

கட்டழகுக் காரிகைதன் காரணமா வாள்வேந்தன்
இட்டமுற்றுங் காபிரா மெனபேரனை யுபசரித்தான்
தொட்டபணி புரியாண்பெண் டொழும்பர்களு மாடாடும்
ஒட்டகமும் பெண்கரமு முடையவனா யவனிருந்தான். ௧௫

மானனையா டன்னிமித்தம் மன்னவனைக் கிளையுடனே
வானவனுஞ் சதிதுயரம் வருவித்து வாதித்தான்
கோனனையான் றனைக்கூஉயிக் குறையெனக்கே னீபுரிந்தாய்
தேனனையாள் நினக்கிளைய தெரிவையென்றேன் செப்பினையே. ௧௬

இங்கிவளை நின்மொழியா லினியமனைக் கிழத்தியென்றென்
பங்கிருத்து மாறெண்ணிப் பரிவுற்றே னறியாதே
மங்கையிவ ளுன்மனையாள் மற்றிவளைக் கொண்டகலென்
றங்கரசன் இங்கிரர்க்கூஉ யவரையகற் றுமினென்றான். ௧௭

காவலன்றன் பணிகேட்டுக் கடிதேகிப் பணிசெய்வோர்
சாவறுசீ ரவன்றனையுந் தையலையு மன்னவன்சார்
மேவலுறு மெவற்றினையும் மிக்கவந்த நாடகன்று
போவதுநுங் கடனென்று புகன்றவரைப் போக்கினரே. ௧௮

(வேறு) அணிமேவு சாராயி னுடனாபி ராமுகனி யாங்குள்ள பொருளொ
டரசன்
யணியால நகரத்தை யொருவுற்று லோத்தினொடு படர்ந்து வழிகொண்டு
போய்
நணினார்க டென்றிக்கி னிடையாடு மாடுகளு நருவெள்ளி பொன்னு மு
ளனாய்த்
திணிமேவு புயனாபி ராமங்கு பெரிதான செல்வத்த னாகியுளனே. ௧௯

பின்பந்த விடநின்று பெயர்வுற்று நடைகொண்டு பெத்தேலி னாணுகி ம
கிழ்வாய்
முன்பந்த நகருக்கு மாயீயினுக்குமிடை முடுகிமித பத்தியுடனே
பொன்பெற்ற கூடார மொடுமேடை செய்துதொழு புனிதமிகு பதியில
பிராம்
அன்புற்று மேலான திருநாம மதையோதி யமலற்பணிந்தனனரோ. ௨௰

அவனொடு லோத்துக்கு மாடாடுபாளயமு மாங்கனுள வாமிருவருந்
தவமேவு செல்வத்தரசனாலவ் வணிநாடு சகவாசமாக மருவி
அவர்வாழ்வு பெறுதற்கு மமையாதவர்க்குள்ள வாங்கன்று காலிநிரையைக்
கவலோடு மேய்க்கின்ற பேருந் தமிற்பகைகள் காட்டியொழு குற்றனார்
களே. ௨௧

கானானின் மரபோர்க ளுடனேபெ ரீசியர்கள்களறந்த நாட்டினுறைவோ
ரானார்க ளங்காளி லாங்காபி ராமன்று லோத்தைமுக நோக்கியளியால்
கானாக நீயாக நம்மேய்ப்பர்தாமாக நண்ணுபகை கொள்ளல் விழையேன்
ஆனந்த நண்பிற் குரித்தான துணைவோர்க ளானோர்கள் நாங்களலவோ. ௨௨

இத்தேசமெல்லாமுன் முன்னேயிருக்கின்ற வெனைநீங்கி வாழ்வுபெறலாம்
ஒத்தே யிடத்திக்கில் நீபோகில் யான்வலது திசைமருவி வாழ்த லுறுவேன்
உத்தேச மேல்வலது பாலுற்று நீயுறையில் யானிடது திசையையொன்றிக்
கொத்தோடுவாழ்வெய்துவேனென்ன அவனன்னகூற்றுக்கிசைந்தனனரோ

உளமொத்து நோக்குற்று யோர்தா னணித்தாக வுற்றசம பார்முற்று நீர்
வளமொத்த நாடென்று லோத்தங்கறிந்துதன துள்ளததிலெண்ணி மகிழ்வுற்
றளவொத்து மருவுற்ற சோவாரின்மட்டாமவ் வணிபெற்றநாடுநறைசேர்
தளமொத்தமலர்மேவுமேதேனெகிப்திவைகள் சரியென்ன விரவுற்றதே.௨௩

நானா வளம்பெற்ற சமபூமி யாமதனில் நண்ணிநனி வாழ்வுபெறவே
போனா னுலோத்தன்று கீழ்பாலைநோக்கியணி பொங்குசம பூமிதனிலாம்
வானாரு நகரங்கண் மருவுற் றதன்பாடி சோதோமின் முன்னர் மருவத்
தானாக வுய்த்தங் கிருந்தான நகரோர்கள் சண்டாளர் துன்மார்க்கரே. ௨௪

கானா னெனுஞ்செல்வ நாட்டாபி ராம்வாழ்வு கண்டானுலோத்து விலகிப்
போனா னதன்பின்ன ரிறையாபி ராமினெழில் முகநோக்கி யங்குபுரிவால்
ஆனா லுதிக்குமுற நீபார் நினக்குநின தாம்பின் குலத்தார்க்குமிவ்
வானாருமணிநாடுமுழுதுங்கொடுத்தருள்வல் மருவுற்றுவாழ்வுபெறவே.௨௫

நின்பின்குலந்தன்னைமண்ணினியனவாகநிறைவெய்துமாறுபுர்வேன்
இன்பந்தருஞ்செல்வநாடிதனைநினதாகயானீயுமாறதனினால்
பொன்பெற்றநாடெங்குநீள்கலமுழுதக்போய்ச்சுற்றிலருதப்புரியென்
றனபுற்றபேர்க்கன்பொடருண்மாரிபொழிலையனன்றேயுற்றனனரோ.

ஒப்போதயாதுமிணையற்றதொருமெய்யன்னைலோதுற்றவாரதனினால்
அப்போதுதன்பாடிதனையும்பெயர்தசேகி அப்பதியையுமொருவியபிராம்
தப்பாதுபோயெப் பிரோனில்மம ரேயினின் சமபூமி மருவிவதியா
எப்போதுமுடிவற்றவிறைவற்குமணிமேடைசெய்தேஇறைஞ்சினனரோ.

(வேறு) ஆர்புகழ் பெறுசினியாரக் கரசெனு மமராபேல்
ஏர்திக ழேலாசார்க் கிறையெனு மரியோகு
பார்புக ழேலாமின் பதிசெதர் லாகோமேர்
சீர்கிளர் கோயீமாள் திறலுறு திதாலும். ௨௯

புகழ்பெறு சோதோமின் புரவலனும்பேரா
திகழ்வுறு கொமொராவின் திறல்சர பதிபிரசா
தகவுறு மச்மாவாள் சக்கிரி சிநேயா
சகமதி சேபோயீம் சயபதி சேமேபர். ௩௦

பிரபலசோவாராம் பெயர்பெறு பேலாவின்
புரவல னெனவுஞ்சொல் பொருசிற லகருடனே
விரவிய படைசெழுதிண் வெகுகள மிடையெய்தி
அரவம துறமோதி அமர்பொர லுற்றாரே. ௩௧

கெடிப்புறு மிவர்பாருஞ் சேதரு லாகோமேர்க்
கடிப்படு நெறிபோரா யாறிரு வருடமுறு
முடிப்பினில் மறுவருடம் முனிவுசொ ருவர்ச்சித்தாய்ப்
படித்தல முறுசிததிம படுகரி னிடைமொய்த்தார். ௩௨

செடலுறு வலிமறவுஞ் சேதரு லாகோமேர்
அடல்கெழு துணைநிருப ருருதற மறுவருடம்
திடவுள மொடுபோயஸ்த் தெரேக்கற னாயீமின்
இடமுறை தருரெப்பா வினரெனு மவர்தம்மை. ௩௩

(வேறு) காமினில்வதிதரு சூசியரைக் கவினுறுசாவே கிரியத்தா
யீமினிலுறைதரு மேமியரை இசைபெறு சேயீர்மலைகளிலே
தாமினிதுறைதரு மோரியரைத் தடவரைவருசுறு மெல்பாரா
னுமிடனவவினு முடைதரவே அடுசமரத்திடை மோதினரே. ௩௪

இன்னமனையரை யிகல்வென்றே எறுளாதிகாதே சென்கோதும்
என்மிசபாத்தினி லமலேக்கர் எய்தியகாடுக ளெவைகளையும்
வன்மையொ டத்சத் சோன்தாமார் வைகிய எமோரியர்தமையும்
அன்னவர் வன்சமர் பெரிதாற்றி அஞ்சுற அழிவித்தனரன்றே. ௩௫

அன்னதுசாலையி லெழலுற்றே அடல்கெழு சோதோ மெனுநகரின்
மன்னவன்முதலிய ஐவரெனும் வலிகெழு படையுடை மதிபர்களும்

பன்னிபவமர்புரி சித்திமாம் படைசரி னிடையெதிர் மூடியெய்ந்
துன்னலர் கனியுள மஞ்சுநவே தொகுதமொ டடுசமர் தொட்டனரே. ௧௬

மண்புராவூறிய பலசேணி மலிதருசித்தீ மெனவோதும்
ஒண்ணுறு படைசரி னிடையப்போ தெலாசகரிறைமுத லானவராம்
திண்ணியவரசர்கள் நால்வருமே செருவினை வென்றனர் சோதோமின்
அண்ணலுமவனொடு கோமோரா அதிபனுமிரிதந்தவண் வீழ்ந்தார். ௧௭

மற்றுளவனைவரு மோரிதந்தே வரைகளினோடி மறைந்துற்றார்
பற்றலா சோதோம கோமோராப் பதிகளிலுள்ளன பொருளெல்லாம்
உற்றுளவுண்டிக ளோடுகவர் வுற்றன ராரான்மகனென்றே
சொற்றுளலோத்தையுமன்னவனிற் றுன்றியநிதியையும்வௌவினரே. ௧௮

அப்பொழுதெஸ்கோ லானேரா மமோரியர்தங்கள் சகோதரனும்
ஒப்புரவுடனுறை மமரேயி னுடைசமபூமியி லபிராமெனன்
றிப்புவியோர்புக ழெப்ரேயன்றின்பொடுவைகின னவனுக்குத்
தப்பினனோடிய வொருதூதன் சம்பவமுற்றையுமோதினனே. ௧௯

தன்றுணைவன்மக னப்பொழுதே தரியலர்கைப்படு செய்திசெவி
சென்றலுமேதன தில்லின்முனைட் செனித்து வளர்த்துகை வந்தவரா
யொன்றியவீரர்க ளாமுந்நூற் றொருமூவறுவ ருடன்படைகொண்
டன்றெழுலுற்று கடந்திட்டா னடையலர் மீதமர் பொருமாறே. ௨௦

உடன்றெழுவேக முடன்தாணு மூரளவாகவ வொன்னலரைத்
தொடர்ந்தனனல்லிடை தன்படையைத் துன்றியகூறுகளாக வகுத்
தடர்ந்தெதிர்மோதின னுடைவுற்று ரனறமலேக்கெனு மணிநாட்டின்
இடந்திகழ் கோபா வர்மட்டும் இறைஞ்சலரைத் தொடர்வுற்றனனே. ௨௧

பற்றலராமவர் வௌவியபற் பலபொருடம்மையு மீட்டவர்கை
யுற்றுளலோத்தையு மாசனைவனுக் குடையனநிதியையு மொல்குமிடைச்
சிற்றடிமகளிரை மற்றுமவண் சிறைப்படலுற்ற சனத்தையுமீட்
டற்புதவலிகொடு மீளவுற்று னபிராமென்றுசொ லுரவோனே. ௨௨

(வேறு) தம்பெரு வலிகொண்டன்று சமர்க்களத் துடன்றுநின்ற
ஐம்பெரும் படைக்கைவேந்த ரமரழிந் துடைந்தன் றோட
வெம்புய வலிமைகாட்டி வென்றனன் யாவும்வல்ல
அம்பர னருள்பெற்றோனுக் கெச்செய லரியதம்மா. ௨௩

வெந்திறற்கெதருலாகோ மேர்முதல் வேந்தர் வன்மை
சிந்திடப் பொருதவீரன் திரும்புளிச் சோதோம் வேந்தன்
முந்தினன் சாவேயென்ன மொழிசம பூமியாகும்
அந்தநல் லிராச பள்ள மதனிடை யெதிர்கொள் வானே. ௨௪

தகுந்திறற்சாலேம்வேந்தன் சருவவல்லவனைப்போற்றும்
மிகும்புகழ் மெல்கிசேதேக் காசாரி யனுமவ் வீரன்
புகுந்திடுநெறியிலப்பம் இரசமுங்கொண்டுபோந்து
தொகுஞ்செழுமாசியன்னான் மகிழ்வுறச் சொல்லினானே. ௨௫

திருவரு மாசிசெப்பிச் செய்யவனோக்கித் தேவகர்
வெருவரு மாபிராமே விண்மண் முற் றுடையனான
சருவவல் லிறைக்குமேலாந் தற்பரன்றனாலே நீ
மருவரு மாசீர்வாதம் மருவிடக் கடவையென்றும். ௪௬

மருவலர் தமையுன்கையில் வழங்கிய அனைத்தின்மேலாம்
ஒருவனற் றதியேகொள்க வென்னவு மோதினானல்
அருவலி யதனாற்கொண்ட அனைத்தினுந் தசமபாகந்
திருவரு மபிராமந்தச் செய்யவற்றனக்கீந்தானே. ௪௭

துன்னல ருடற்றவஞ்சித் தோற்றோடி விழுந்த சோதோம்
மன்னவ னபிராமென்னும் வள்ளல்முன் மருவியைய
ஒன்னலர் கையில்மீட்ட பொருளெலா மொருங்குகொள்க
என்னது சனத்தையென்கைக் கீகவென் றிரந்துநின்றான். ௪௮

மற்றது கேட்ட வள்ளல் மன்னனை நோக்கிவேந்தே
துற்றுள வீரருண்ட செலவுநற் றுணையாயென்சார்
சுற்றிய வானெரெஸ்கோல் மம்ரேயுமென்னுஞ்சூரர்க்
குற்றுள கூறுநீக்கி யொழிந்தவை யொருங்கு கொள்வாய். ௪௯

செம்மலே அபிராந்தன்னைச் செல்வத்தனாக்கினேனென்
றம்மநீ கூறத்தக்க தானவோர் சரடேயேனும்
உம்மலர்ப் பதத்திற்சேர்த்து மொருகழல் வாரேயேனும்
இம்மிகுபொருளிலுள்ள ததனையு மெடுக்கி லேனே. ௫௰

எனவுனக் குறுதிகூறி இருவிசும் பவனிமுற்றுந்
தனதென வுடையனான சருவமாம் பொருட்கு மேலாம்
அனகனற் சமுகநேரென் அங்கையே றெடுத்தேனென்றே
மனதினி லழுக்கிலாதான் வழங்கின னென்பமன்றே. ௫௧

இன்னவை நிகழ்ந்தபின்ன ரிருந்தரி சனையிலாங்கே
பன்னுசீ ரபிராமேநீ பயப்படேல் நானுன்கையில்
மன்னுகே டகமுமுன்பால் மலிமுழுப் பலமுமாகும்
என்னவுந் தேவவாக்கொன் றனையவற் கெய்திற்றம்மா. ௫௨

அப்பொழு தபிராந் தேவே அடியனேற் கெதனையீவை
ஒப்பறு மழலைமைந்த ருளனலேன் தமஸ்கூ ரானும்
இப்புக ழேலியேச ரல்லவோ என்வீட்டிற்குத்
தப்பறுதலைவனாகச் சார்ந்துளனாகுமன்றே. ௫௩

சந்ததி யென்னுஞ்செல்வந் தந்திலை யெனதிற்றோன்றி
வந்த அன்னியனேயென்கை மலிபொருட் குரியானென்றான்
எந்தையங் கவனைநோக்கி இவனன்றுன் னுதரத்தெய்தும்
மைந்தனா மவனேயுன்பின் வருசுதந் தரத்தனாவான். ௫௪

என்னவை யியம்பிப்பின்ன ரிறையவன் வெளியிற்கூவி
அன்னவன் றன்னைநோக்கி அண்டத்தை நிமிர்ந்துபார்நீ

துன்னுதா ரகைகளை யெண்ண முடியுமேற் றெருத்துப்பாராய்
நின்னிரு மரபினோரு மிப்படி நிறைவ ரென்றான். ௫௫

அன்றதை விசுவாசித்தா னவனஃ தவற்கு நீதி
யென்றுனித் தேவனோக்கி யபிராமே யிக்கன்னாட்டை
உன்றனக் குதவவுன்னைக் கல்தேயர் நாட்டி னூரின்
நின்றுனை யழைத்த தேவன் யானென நிகழ்த்தினானே. ௫௬

அறைதிரு மொழியைக்கேட்டங் கபிராமென் னுமண்ணல்
இறைவனை நோக்கியைய இப்பெருஞ் செழுநன் னாட்டைக்
குறைவறு காணியாக் கொள்ளுவே னென்னு மாற்றம்
நிறைவுற லெவ்வாறோர்வல் நிகழ்த்துக மேலோயென்றான். ௫௭

கருணையங் கடவுணோக்கிக் கடாரியு மோர்வெள்ளாடுந்
தருவையி னேறுமும்மூ வாட்டைய தொகுத்த வற்றோ
டொருதிரு மருவுங் காட்டுப் புறவமும் புறாக்குஞ் சொன்றும்
மருவுற வென்முன்னாகக் கொண்டுநீ வருகவென்றான். ௫௮

ஐயனன் றுரைத்தவாறே அவன்முன மனைத்து மீட்டி
மையமாப் பிளந்துதுண்டந் தனையெதி ராகவைத்தான்
நொய்யபக் கிகளையன்னான் பிளந்திலன நோக்கிநின்ற
வெய்யகான் பறவையந்த உடல்கள்மேல் வீழ்ந்தமாதோ. ௫௯

ஒச்சின னபிராமன்ன புட்களை யொளிருஞ் சோதி
வீச்சினில் விளங்குஞ்செய்ய திவாகரன் மேலைத்திக்கில்
மாச்சிறைப் பட்டாலென்ன மறைந்தது தேவற்போற்றுட
நாச்செறி கீர்த்தியாற்கு நனிதுயில் கண்ணிற் றன்றே. ௬0

அஞ்சுறத் தக்கதான காரிரு ளவனைமூடிற்
றெஞ்சலில் மகிமைமூர்த்தி யனையனை யினிதுநோக்கி
விஞ்சுமுன் மரபோர்நானூ றாண்டள வாகவேற்றார்
தஞ்சிறை யாயந்நாட்டிற் பணிசெய்து தளர்வரன்றே. ௬௧

நிச்சய மிதுவென்றோர்ந்து நின்குலத் தவரையாளும்
அச்செழு நாட்டினோரைத் தண்டிப்பே னதன்பின்செல்வ
மிச்சமுற் றத்தேயத்தை விட்டவ ரிங்ஙனுவார்
மெச்சுமுன் முன்னோர்பால்நீ சாந்தமா மேவுவாயே. ௬௨

செகத்தினிற் றீர்க்கவாயுள் சிறந்திறந் துன்மெய்யிம்மண்
ணகத்தினிற் சேமமாகு மணிகிள ரிந்நாட்டின்கண்
தகப்பெறு திரளாய் நான்காந் தலைமுறை யவரேமீள்வார்
இத்தெமோ ரியர்செய்தீமை யின்னமு நிறைவின்றென்றான். ௬௩

மலிசெழுங் கிரணபானு மறைந்திருள் புகுந்தபின்னர்
பொலியழற் சுள்ளைநேரும் புகையுஞ்செஞ் சிகையுமோங்குஞ்
சொலிதழற் சுவாலையாங்கே தோற்றியன் றபிராமிட்ட
பலிகளி னூடுபுக்குப் படர்ந்துற நடந்ததம்மா. ௬௪

அத்தகு தினத்தில்மேலோ னாபிரா மென்னும் பேர்சால்
உத்தம னுடனேதக்க வோருடன் படிக்கைபண்ணி
மெத்தெழி லெகிப்துநாட்டின் நதிமுதல் விரிநீரத்தில்
நத்தெறி திரைநீ ரைப்பி ராத்தெனு நதிமட்டாக. ௬௫

மெத்துகே னியர்கள்வன்கே னிசியர்கத் மோனியோர்கள்
எத்தியர் பெரீசர்மிக்க விரெப்பாவ ரெமோரியோர்கள்
ஒத்தகா னானர்தங்க ளுடன்கிர கசரே பூசர்
இத்தகை யவர்வாழ்நாடுன் மரபுக்கே யீந்தேனென்றான். ௬௬

இன்னன விறைவன்கூறக் கேட்டனு மிதயத்துடே
பன்னரு மகிழ்ச்சியெய்திப் பரனடி மறவானாகி
மன்னிய விசுவாசத்தோ டிருந்தனன் மண்ணினெங்குந்
துன்னிய நரர்க்குள்மேலாய்ச் சொலத்தகுந் தூய்மையோ ௬௭

இன்னவை நிகழ்ந்தநாளில் இன்மக வில்லாவன்னான்
பன்னியாஞ் சாராயென்பாள் பாங்கரி னங்கணோர்
என்னுமந் நாமம்பெற்ற எகிப்திய மடந்தையன்னாள்
சொன்னன பணிகளாற்றி யடிமையாய்த் தொக்காளன்றே ௬௮

அண்ணலைச் சாராய்நோக்கி அரும்பெறன் மகவுச்செல்வ
நண்ணவெம் பெருமானென்பால் நல்கில னாகாரென்னும்
பெண்ணினை மருவுவாயேல் அனையளாற் பிறங்குசீர்சால்
மண்ணினென் மரபுதோன்றி வளரவுங் கூடுமென்றாள். ௬௯

வளமலி கானானாட்டில் வந்துபத் தாண்டின்பின்னர்
உளமகிழ்ந் திவ்வாறன்னாள் ஓதலுமிசைந்தா னன்னான்
கிளருள முடனச்சாராய் கிளத்துசீ ராகாரென்னும்
வளமக ளனையில்லாளா வழங்கின ளென்பமாதோ. ௭௰

மல்லலந் திணிதோள்வள்ளல் மணமிசைந் தாகார்தன்னைப்
புல்லினன் வாழுநாளில் அனையவள் கருப்பம்பூத்தாள்
வல்லியங் கவடன்பாற்சூல் வாய்த்ததால் முதல்வியாகும்
மெல்லிய லாளையற்ப மாவெண்ணி யேலினாளே. ௭௧

ஆங்குமற் றதனாற்சாராய் அபிராமைப் பார்த்தென்மேலாந்
தீங்குநின் மேலுமாகுஞ் சேடியை நீதோய்தற்குன்
பாங்குறத் தாலுற்றேன்சூல் படைத்தன ளதனாலன்னாள்
ஈங்கெனை மதித்திலாளா யற்பமா வெண்ணுகின்றாள். ௭௨

நின்மல னெனக்குமிற்கும் நியாயந்தீர்த் திடுகவென்றாள்
அன்னது கேட்டங்கண்ணோன் அனையளை நோக்கியாகார்
நின்னுடை யடிமையாகும் நினக்குக்கீ ழானாளன்னாட்
குன்னுளப் படிநீசெய்ய லாமென வுரைத்திட்டானே. ௭௩

அனையது கேட்டுச்சாரா யவளையாங் கொடுக்கலுற்றாள்
புனையிழை யவண்விட்டோடிப் போயினள் வனத்தினூடே

கனையெழிற் சூருக்கேகுங் கதிமருங் கூற்றுக்கூவர்
தனையரு குற்றுளாங்கே தற்பரன் தூதன்கண்டான். எச

கண்டெதிர் நின்றதூதன் காரிகை தன்னைநோக்கி
யொண்டொடி யெங்ஙனின்றிங் குற்றனை நீபோமூரே
தெண்டக மொழிகவென்றான் எனதுநா யகியாஞ்சாராய்
கண்டனக் கொளித்தீண் டுற்றே னெனவவள்களறினாளே. எரு

இறையவன் றூதனர்த வேந்திழை யாளைநோக்கிப்
பிறைநுதல் மடந்தாய் நீநின் பெருமாட்டி பான்மீண்டெய்தி
முறைதவ றூதுவாழ்க மொழியுமுன் மரபைச்சால
நிறைவுறப் புரிவேனன்ன தளவற நெடிதுமல்கும். எசு

மாதுநீ கேட்டிதேவன் மல்குநின் புலம்பறன்னைக்
காதுறக் கேட்டவாற்றாற் கழிமகிழ் தூங்கப்பாரின்
மீதுநீ யுதவுமந்த வியன்மகற் கிசுமவேலென்
றோதுசீர் பெறவேநின்ற ஒருபெய ருதவுவாயே. எஎ

அம்மகன் றீதுளோனா யமர்ந்திடு மவன்கையார்க்குந்
தெம்முறை யாம்யார்கையுந் அவற்குத்தெம் முறையேயாகும்
செம்முறைத் துணைவர்யார்க்கும் எதிர்ப்புறஞ் செறியும்வாழ்வென்
றிம்முறை யிறைவன்றூத னனையவட் கிசைத்தானன்றே. எஅ

என்னைக்கண் டவரைப்பின்னே யானுங்கண் டுளேனன்றேவென்
றன்னவ ளுரைத்துத்தன்னோ டவ்வுழி பேசுந்தேவற்
கென்னைக்கண் டுற்றதேவ னெனுமொரு திருநாமத்தை
மின்னைக்கண் டனையபாவை யன்பினால் விளம்பிநின்றாள். எகூ

ஆதலாற் சுயம்புவாகி எனைக்காண்கின் றவருமாகுந்
தீதறு தேவன்கூப மெனும்பொருள் சிறந்துதோன்ற
மேதகு காதேசோடு பேரேத்தின் நடுவண்மேவுற்
றோதிடும் பெயர் லாகாய் ரோயியென் றுறுமக்கூவம். அ0

மற்றிவை நிகழ்ந்தபின்னர் மடந்தையுங் கருப்பமுற்றிப்
பெற்றனள் குமரன்றன்னைப் பிதாவுமங் கிசுமவேலென்
றுற்றுள நாமமீந்தா னுவன்மக வுதித்தபோது
துற்றுள வகவையெண்பத் தாறெனத் துலங்கினானே அக

சொற்பெறு மகவைதொண்ணூற் றென்பதி 'லபிராமுக்காங்
கற்புதன் தோன்றியானே அனைத்துக்கும் வல்ல தேவன்
பொற்புறத் திடன்கொண் டென்முன் ஒழுகிச்சற் குணமேபூண்க
நிற்குமென் னுடன்படிக்கை நமக்கிடை நேரவைப்பேன். அஉ

பெருந்திர ளாகவுன்னைப் பெருகச்செய் திடுவலென்றான்
வருந்திற லபிராங்கேட்டு வணக்கமாத் திருமுன வீழ்ந்தான்
[illegible]ம்பவும் பலசாதிக்குப் பிதாவெனத் திகழ்வையென்றே
பொருந்திய வுடன்படிக்கை நினக்கியான் பொருந்தவைத்தேன். அங

மிகும்பல சாதித்தந்தை யாவனை விதித்தவாற்றாற்
றகும்பெய ரினியுனக்கிங் காபிர காமாந்தக்க
சுருந்திரு விளங்கும்வைப்பில் கனியுனை விருத்தியாக்கித்
தொகும்பல சாதியுன்பாற் றோன்றவும் புரிவலன்றே. ௮௪

மன்னவர் தாமுமுனறன் மரபினி லுதயமாவார்
நின்னுட னின்பினருகு நின்குலத்தவர்க்குந் தேவாய்
மன்னுவ லென்னும்வாக்கை யெனக்குமுன் றனக்குமற்றுன்
பின்னரெத் தலைமுறைக்கும் நித்தநிலை பெறச்செய்வேனே. ௮௫

இதரனே யாய்நீ தங்கு மிக்கானான் முழுதுமேயுன
னுதரமூ டுதித்துததோன்று முனதுசந் ததியார்க்கெல்லாம்
நிதமுறு காணியாக நேர்விப்பே னவாகட்கெல்லாம்
இதமுறு தேவனாகி யென்றுய்யா னிருப்பன்மாதோ. ௮௬

நிசழ்த்துடன் படிக்கைநீயும் வழிவழி நின்பிற்றோன்றும்
தகப்பெறு மரபினோருந் தவறறக் கைக்கொள்வீரால்
இகத்துறும் பாலதாகு மெந்தவாண் மகவென்றாலுஞ்
செகத்திலக் கிரமாஞ்சர்ம மாமிசஞ் சிதைத்தல்வேண்டும். ௮௭

இன்னதே யெனக்குமீண்டு நுமக்குமெய் துடன்படிக்கை
தன்னதா மடையாளந்தான தலைமுறை தோறுநும்மில்
மன்னிய சிறாருங்கையில் வான்பொருள் கொடுத்துக்கொள்ளும்
அன்னிய மகாருமாகு மனைவர்க்கும் விதியிதாமே. ௮௮

திருத்தகு மைந்தன்பாரிற் செநநமா யெட்டாநாளில்
விருத்தசே தனத்தையெய்த றவறற வேண்டற்பாற்றும்
கருத்தற வெய்துறானேற் கற்பனை கடக்குமாற்றாற்
பெருததன் குலததினின்றும் பிரிப்புறக் கடவனன்றே. ௮௯

(வேறு) உரைக்குஞ்சொ லின்னமுங்கே ளுன்றேவி நாமமிந்நாள்
வரைககுஞ்சா ராயென்று வழங்கியதா லினியவட்குத்
தரைக்கண்பேர் சாராளத் தையலையா சீர்வதித்தே
இரைக்குஞ்சொன் மழலைமகன் யானவளா லுனக்கருள்வேன். ௯0

சாயாத சீருடைய தையலவள் சாதிகட்குத்
தாயாக மேவவுமித் தரைவேந்த ரவள்வழியா
யேயாங்கு தோன்றவுமா சீர்வதிப்பே னெனவிளங்கும்
மாயாத பெருமகிமை மன்னுபரன் வகுத்தானே. ௯௧

உரைத்தமொழி கேட்டன்னா னேங்குபெரு வணக்கமுடன்
தரைக்கணிறை முன்வீழ்ந்து தானகைத்து நூற்றாண்டு
வரைக்குமுதிர்ந் தோனபெறுமோ மகவகவை தொண்ணூறாய்
கரைக்குமுது சாராய்சேய் நல்குவளோ வெனநினைத்தான். ௯௨

எண்ணியிவ்வா றாபிரகாமெம்பெருமான்றனைநோக்கி
அண்ணலே யீண்டிசம வேலென்ன அறைதரும்போர்

நண்ணியுறு கின்றவொரு நன்மைந்த னுளனேயிம்
மண்ணிலவன் வாழ்வெய்த வேண்டுமே யெனவுரைத்தான். ௯௩

இன்னமொழி யாபிரகா மிசைத்தபொழு திறைநோக்கி
நின்னுயர்கா தலிசாரா ளினக்குமக வொன்றீவள்
அன்னவனையீசாக்கென் றழைப்பையென துடன்படிக்கை
தன்னையன வரதமவன் றனக்குஞ் சந்ததிக்குமுய்ப்பேன். ௯௪

ஈண்டுதரும் பத்தியுட னிசுமவே லினைக்குறித்து
வேண்டுதல்செய் தனைகேட்டேன் விளம்பக்கே ளன்னவனை
மாண்டகவா சீர்வதித்து மற்றனுன் மிகத்தழைத்து
நீண்டபுவி யினிற்பெருகி வாழ்வெய்த நேருவிப்பேன். ௯௫

நேராய குணமுடையோய் நிகழ்த்தவினுங் கேட்பாய்நீ
ஈராறு பிரபுக்க டம்மையவ னினிதளிப்பான்
ஓராயன் னவன்வழியா யொருபெரிய சாதியினைச்
சீராரம் புவியிடத்தே சிறந்திருக்கச் செய்தருள்வேன். ௯௬

மன்னுமுடன் படிக்கைதனை வருகின்ற வர்ச்சரத்தில்
இன்னதொரு காலத்துன் னில்லவளீன றிடுமீசாக்
கென்னுமக னிடத்தினில்யா னேற்படுத்து வேனென்று
அன்னவன்றன் பாலினின்றே அமலனெழுந் தருளினனே. ௯௭

இன்னதன்பி னாபிரகா மிசுமவே லுடன்றன்னிற்
றன்னிலுதித் துள்ளசிறார் தமக்குள்ளும் விலைக்குக்கொண்
டன்னவர்க டமக்குள்ளும் ஆண்மக்க ளெவர்க்குமையன்
பன்னியசொற் படிவிருத்த சேதனத்தைப் பண்ணினனே. ௯௮

மேதகவங் காபிரகாம் விருத்தசே தனம்பெறும்போ
தோதகவை தொண்ணூற்றோ டொன்பஃதாங் கவனீன்ற
காதலற்குப் பதின்மூன்றாங் கடவுளருள் மொழிப்படியே
பேதமற விருவோரு மொருதினத்திற் பெற்றனரே. ௯௯

சமமேவு வலிபடைத்துக் காவலரோ டாகவத்தில்
அமரேறி யிகல்கடிந்த ஆபிரகா முய்வுபெறச்
சமமேது மற்றபெருந் தற்பரன்மீ ளவுமவற்கு
மமரேயின் சமபூமி தனிற்காட்சி வழங்கினனே. ௧௦௦

ஆங்கொருநாட் டான்வதியு மகன்பாடி வாசலிலே
ஓங்குபுக ழாபிரகா முட்டணமாம் போதிருந்து
தேங்கமல மனையவிழி திறந்தெதிரே நோக்குதலும்
பாங்குறவா டவர்மூவர் நிற்கவெதிர் பார்த்தானே. ௧௦௧

நாடியபே ரன்பொடுமுன் னண்ணினரைக் காண்டலுமே
பாடியகன் வாயினின்று பத்தியுட னாபிரகாம்
ஓடிநில னுறவணங்கி யுயர்வுடையீ ரெனக்கருள
நீடியநுன் புறிலென்னை நீங்கற்க வென்றிரந்தான் ௧௦௨

வரும்மளியேன் புனல்கொண்டு வருவலடி மலர்விளக்கித்
தருநிழலி லிளைப்பாறித் தங்குவீ ரிங்கடையி
ஞெருந்துணிநும் பசிதணிய வுண்டதன்பின் போதருவீர்
பொருவரியீ ரிதற்காவே போந்தீரென் றாலென்றான் ௪௦௩

நன்றெனவன் னவரிசைந்து நவின்றபடி செய்கவென
ஒன்றியவன் புடனவனு மோடித்தன் பாளயத்தில்
நின்றனையங் கெதிர்நோக்கி மெல்லிடிமூன் நாழிகொண்டு
சென்றதனைப் பிசைந்தடைகள் செய்திடுக விரைவிலென்றான் ௪௦௪

இருநிரையு ளோடிநல்ல இளங்கன்றொன் றினைப்பிடித்து
வருபணிசெய் பவன்கையி லடுதியென வருத்தினான்
விரைவினிலட் டவனீந்தான் வெண்ணெய்பா லத்தடியூண்
தருநிழலி லவர்முனிட்டுத் தான்மருங்கி னின்றானே. ௪௦௫

உண்டனரா நவர்களவ்வா றுண்ணுகின்ற போதத்தே
திண்டிறலா பிரகாமாஞ் செய்யவனை நோக்கிநின்னில்
லொண்டொடியாண் டையளென்றார் பாளயத்தினுள்ளென்றான்
மண்டருளா லிறைவனவர் மகிழ்வுறவாய் மலர்ந்தானே. ௪௦௬

நின்மலன்வாய் மலர்ந்தருளி நினதுமனைக் கிழத்தியெனும்
பொன்மருவு சாறாள்பாற் புதல்வனுதித் திடும்போதில்
உன்மருங்கி னிச்சயமா வுறுவலென்றான் வாயிலிலே
பின்மருவி நின்றவந்தப் பெண்ணரசுங் கேட்டுநின்றாள். ௪௦௭

செய்யவர்க ளிருவோருந் தீர்க்காயு ளுடையவராய்
வையகத்தில் முதுமைபெற்று வைகினர்கள் சாறாளாந்
தையலுக்கில் விலக்கமுமே தணந்தாயிற் றன்னதினால்
பையநகைத் துளத்தினொடுஞ் சின்மாற்றம் பகர்ந்தனளே. ௪௦௮

விருத்தையா யுறைவேற்கு மேவுமின்பம் விளைந்திடுமோ
விருத்தனே யெங்கொழுந னென்றனளால் விமலனப்போ
தருத்திபெறு மவள்மகிணற் கரிவைதான் முதியவளா
யிருத்தலினால் மகப்பெறுவ தெங்ஙனென நகைப்பதென்றே. ௪௦௯

சிற்பரனு வியற்றுவதற் கரிதான செயலுமுண்டோ
பொற்பமரு முன்மனையாள் பூங்கருப்பத் தினிற்குமரன்
உற்பவமாம் போதளவில் உரைத்தபடி யீண்டுறுவல்
கற்புதல்வன் றனைச்சாராள் நல்குவளப் பொழுதென்றான். ௪௧௦

மெச்சுபெருந் தகைசான்ற மேலவன்சொற் கேட்டலுமே
அச்சமுற்று யானகைத்த தில்லையென்று ளாயிழையாள்
கைச்சதவ றுரைக்கின்றாய் காரிகைநீ நகைத்தனையென்
றச்சமுறும் பெருஞான முடையபிரா னுரைத்தகன்றான். ௪௧௧

மூதோர்க ளாகியவம் மூவர்களு மெழுந்துபின்பு
சோதோமின் திசைநோக்கத் தொடர்ந்துவழி விட்டனுப்பத்

தீதோருஞ் சிந்தையில்லாச் செவ்வியனுஞ் சென்றனனப்
போதோவில் பெருங்கருணைப் புங்கவனல் லருள்கூர்க்தே. ௧௧௨

யானியற்றுங் காரியத்தை யிவர்க்குமறைத் திடலாமோ
மாநிலத்தில் மாச்சான வலிமெய்கழுமோர் பெருஞ்சாதி
கோனிவனபா னின்றுவரு மிவன்வழியாக் குவலயத்தின்
மேனிலவு சாதியெல்லாம் மிருமாசி மேவுவவே. ௧௧௩

தனக்குதவு வாக்கையையன் தவறுது நிறைவேற்ற
மனக்கொடுபின் சந்ததிக்கும் மனையினர்க்கு மாபிரகாம்
நினைத்தபடி பணிப்பவவர் நீதிநியா யம்புரிந்து
தனிப்பரன்றன் வழிகாத்து நடப்பரெனல் தனையறிவேன். ௧௧௪

என்றுரைத்து மீளவுமங் கிறைசோதோங் கோமோரா
நின்றுவரு மோலமிக நெடிதாகு மவற்றினுள்ள
துன்றுபெரும் பாவமிகக் கொடிதசனுற் றொடர்ந்தங்கு
சென்றுபுருந் தனையசெயல் பார்ப்பலென்றுஞ் செப்பினனே. ௧௧௫

சொன்னபொழு தப்புருடர் சோதோமின் றிசைநோக்கி
முன்னடந்தா ராபிரகாம் முழுமுதலின் முன்புநின்றுன்
அன்னபரனருகுநண்ணி யையனே தீயருடன்
மன்னியநல் லோர்களையு மழிப்பையோ வகுப்பாயே. ௧௧௬

ஐம்பதுபேர் சன்மார்க்கர் அங்குளரே லவர்க்காவவ்
வெம்பதியை யழியாமல் விட்டுவிட லாகாதோ
வம்புரி தீயருக்காத் தூயரையும் வதைத்திடுதல்
எம்பெருமான் றூரமதா யிருக்குமது நினக்காமே. ௧௧௭

சன்மார்க்க ராேனோர்கள் தங்களுக்குச் சமமாகத்
துன்மார்க்கர் தமைநடத்தல் தூரமுனக் கேயாகும்
சென்மார்க்க முழுப்புவிக்குஞ் சிறந்தநியா யாதிபதி
தன்மார்க்க முழுநீதி தவறுக விடுங்கொலென்றுன். ௧௧௮

செய்யவனப் படிவேண்டத் தேவனவன் றனைநோக்கித்
துய்யவர்க ளைம்பதின்மர் துலக்கமுறக் காணிலந்த
வெய்யதலத் தவனையெல்லாம் மேவுமவர் தமக்காக
கையவழி யாதுய்ய விடுவலென நவின்றனே. ௧௧௯

ஐயவனி யேன்றுகளுஞ் சாம்பருமொப் பாமெனினுந்
துய்யவனே நினனுடனே பேசுதற்குத் துணிந்துற்றேன்
செய்யவரைம் பதின்மர்தொகைக் கைவர்குன்றிற் செப்பியவந்
நொய்யகுறைக் கவைவரையும் றூறுதனுங் கருத்தாமோ. ௧௨0

சாற்றுகவென் றவன்வினவத் தற்பரனு மெதிர்நோக்கி
நாற்பதின்ம ருடனவர் நல்லோரை யக்ககரின்
பாற்பொருந்தக் கண்டக்காற் பற்றுளவன் னவர்பொருட்டாச்
சீற்றமுட னனைவரையுஞ் சிதையாதே விடுவலென்றுன். ௧௨௧

ஐயெண்மர் நல்லவர்க ளங்கிருக்கக் காண்பதுண்டேல்
வெய்யவர்க்கா வவர்களையும் வீப்பையோ வெனவினவ
ஐயெண்மர் நல்லவரை யங்குகண்டால் அனைவரையும்
மையச்செற் றிடுமாறு நான்செய்வ தில்லையென்றான். ௧௨௨

ஒப்பறுமெய் யற்புதனு மொருவனே கோபமுறேல்
முப்பதுபே ரங்கிருக்கக் கண்டாலோ மொழிகென
அப்பதியில் முப்பதுநல் லவரிருக்கக் காண்பதுண்டேல்
தப்பிலர்க்கா வனைவரையுஞ் சங்கரியே னென்றுரைத்தான். ௧௨௩

ஒருபொருளே யினுமடியே னுன்னுடன்பே சத்துணிந்தேன்
இருபதுநல் லோரையங்கே கண்டாலோ வெனவினவத்
திருமருவு மிருபதுபேர் திகழினவர் முகத்துக்காப்
பெருநகரைத் தொலைப்பதில்லை யென்றனனெம் பெருமானே. ௧௨௪

எங்கோமான் கோபமுறேல் இன்னுமொருக் கால்வினவ
அங்கேநல் லவர்பதின்மர் அமர்ந்தாலோ வறைதியென
நங்காத லுடையபத்து நல்லோரை யங்குகண்டால்
உங்காருந் துயரமுற ஒருங்கழியே னென்றானே. ௧௨௫

ஆசில்பெருந் தனிமுதல்வ னப்பொழுதங் கவ்வாறு
பேசிமுடிந் ததன்பின்பத் தலத்தைவிட்டுப் பெயர்ந்தகன்றான்
மாசில்பரன் திருக்கருணை வாரிபடிந் தாபிரகாம்
தேசிலகு தன்பாடி மருவுதற்குத் திரும்பினனே. ௧௨௬

(வேறு) மாலையுறுங் காலையினில் வானவன்றன் றூதர் வந்திருவர் சோ
தோமில் மருவினர்க ளந்த
வேலையினி லந்நகர வாயிலிடை லோத்து மேவியிருந் தனன்கண்டு தாவி
யெதிர் கொண்டு
காலையெதி ருறநோக்கித் தரைமட்டுங் குனிந்து களிதூங்கப் பணிந்தெழு
ந்து பெரியீரென் சிற்றிற்
பாலையடைந் தடிவிளக்கி யிராத்தங்கி நாளைப் படர்தருக வுதயமதி லென
ப்பரவி நின்றான். ௧௨௭

அங்கவர்க ணின்மனையி லணுகுதற்கு விழையோம் அன்முழுதும் யாங்க
ளிந்த வீதியினி னகத்தே
தங்குவமென் றோதினர்கள் சாலவவன் வருடித் தாழ்ந்திரந்து வேண்டவ
வர் சம்மதித்துப் புகுந்தார்
பொங்குபுளிப் பற்றவப்பம் புசித்தனர்க டுயில்கண் பொருந்துமுன மி
ளைஞர்முதல் முதியோர்கள் வரைக்கும்
எங்குமந்த நகரிலுள்ள யாருமெந்தத் திக்கும் இருந்துவந்து லோத்துறையு
மில்லவளை வுற்றார். ௧௨௮

இவ்வாறு வளைந்தவர்க ளிலோத்தையெதிர் கூவி இன்றிரவி னின்னில்
வந் திடுமெனித ரெங்கே
அவ்வோர்க டமையாங்க ளறிந்துகொள நம்பால் அழைத்துவெளி யினிற்
கொண்டு வருகவென வறைந்தார்

ஒவ்வாத வாறவர்க ளோதுவதை யுணர்ந்தே உத்தமனங் கவர்பாலில் வெ
 ளியில்வந் தூற்றுச்
செவ்வோர்க டமைப்புறக்குஞ் சிந்தையின னதனூற் செறியுமனைக் கதவ
 மதைச் சிக்கவடைத் திட்டானே. கஉக

அடைத்துநின்று துணைவீர்கள் ஆ! அன்ன செய்கை அவர்களுக்குப் புரி
 யற்க சனவர்முக மறியாப்
படைக்கணிளங் கன்னியிரு பாலகிக ளீண்டென் பாலிலுள ரவர்களைநு
 ம் பால்வெளியில் விடுவேன்
இடைத்தவுட னவர்களுக்கு விழைந்தபடி செய்வீர் கேண்மினிந்த மனித
 ரென்னிற் றூழ்வாரக் கீழென
புடைக்கணடை வுற்றவர்கள் அதனாலன் னவர்க்குப் புரியற்க வொருதீ
 ங்கு மெனப்போற்றி நின்றான். கஙo

போற்றியசொற் கேட்டவுட னவர்வெகுண்டு போகீ புக்கொதுங்கு மந்நி
 யனோ போந்தெமக்கு நீதி
சாற்றுமதிபதியாகு மவர்களிலுந் தீமை சாலவுனக் கேயாக்க டருவமெ
 ன நெருக்கித்
தோற்றுகின்ற வேகமொடு தொடர்ந்துகத வுடைக்கத் தொடங்கினர்க ளு
 ள்ளிருந்த தூயர்கையை நீட்டி
ஆற்றுபுக முடையவனை யகத்திழுத்துக் கதவம் அடைத்தவைவ ரம்பகமு
 ங் குருடாக்கினரே. கஙக

ஈங்கிவர்கண் மனம்போலக் குருடாயில்வாயி லினைத்தேடி யிளைத்தார்க
 ளுலோத்தினுக்கிம் மேலோர்
தீங்குமிகு மித்தலத்தி னேலமிறை திருமுன் சென்றுறலி னழிக்கவென
 ச் செப்பியெமை விடுத்தான்
பாங்குறவிங் குனக்குரியர் யாருமுளர் கொல்லோ பகருமரு மக்களொடு
 பாலகிகள் மைந்தர்
ஓங்குபொருள் மற்றுளவு மொருங்குகொண்டிப் பொழுதே ஓடியகன் றி
 டுகவென உரைத்தனர்க ளன்றே. கஙஉ

பகருமொழி கேட்டவுட னவனெழுந்து போய்த்தன் பாலகிகட் குரியோ
 ரைப் பார்த்தமலன் முனிந்திந்
நகரமதை யழிக்குமிங்கு நண்ணாது பிறிதோர் நாட்டினிடை நண்ணியுய்
 ய நாடியெழு மென்றான்
புகரறுமத் தமனன்று புகன்றமொழி யவாகுப புனமையுறு பரிகாசம்
 போற்றோன்று மாற்றால்
நிகரறுமெம் பெருமான்றன் முனிவத்னி னீரும் நெடியவர்கள் போல்மு
 டிய நின்றனர் நம்பாதே. கஙங

ஓங்குபக லுதிப்பளவி லிறையவன்றன் றூதர் உலோத்தைமுக நோக்கியி
 ந்த ஊறுநகர்க்கு வருமித்
தீங்குமிகு தண்டனைக்குத் தப்பியுய்யு மாறுன் தேவியையும் புத்திரிக ளி
 ருவரையுஞ் சேரப்

பரங்கில்வரு மாறழைத்துப் படர்கவென்று துரிதப் படுத்தினர்களவனுங்
கு பாணித்து நின்றான்
தேங்குபரனாருளி னலவர்கடம்மைச் செங்கைபிடித்தத்துதர் நகர்ப்புற
ம்பர் சேர்த்தார். கசஈ

முன்னிட்டு வெளியிலவர் மூடுகுதலும் லோத்தின் முகமதனை நோக்கி
யையன் அகமருவுமளியால்
உன்னிட்ட முறுமனைவி யொடுமக்களோடும் உயிர்பிழைக்குமாறுவிரை
ந் தோடியுய்வு பெறுநீ
பின்னிட்டு நோக்கலிந்தச் சமபூமி தனிலெப் பேரிடத்துந் தங்கல்மலைக்
கோடியங்கு பிழைநீ
பன்னிட்ட மொழிகடந்து நிற்பையெனில் நாசப் படுவையெனவப்பொ
ழுது பற்றினொடு பகர்ந்தான். கசடு

பகருமொழி கேட்டவனைப் பற்றபெருந் தகைசால் பண்ணவனைப்பார்
த்தாவப் படியல்ல விறையே
புகரில்விழி யருளுதவி யென்னுவி புரந்து போற்றுதிருக் கருணையையெ
ன் மேற்பெருகப் புரிந்தாய்
சிகரகிரி தனக்கோட்டஞ் செலற்கரிது நாசஞ் சிலவுறவு மெனதாவி சிதை
தரவுங் கூடும்
நகரமொரு சிறியதயல் நண்ணுகின்ற தங்கே நானோடிப் பிழைத்திருக்க ந
ல்குவிடை யென்றான். கசசு

இங்கவனிவ் வாறுரைக்க இறைநோக்கி யவனை இன்றிந்தக்காரியத்து மு
ன்முகத்தைப் பார்த்தேன்
அங்கணுகி நீசேரு மளவுமொன்றுஞ் செய்யேன் அவ்விடத்துக் கோடியு
யி ருய்கவென வறைந்தான்
துங்கமுறு காரணமற் றிதனுலத் தொல்லூர் சோவாரென் றொருநாமஞ் சூ
டியது லோத்து
புங்கவன்சொற் படியோடிப் புகுந்திடுமவ் வளவிற் பூருவதிக் கினிற்கிர
ண சூரியனும் பொலிந்தான். கசஎ

சூதாரு முளத்தினொடு தீதாருஞ்செயலே தொடங்கிநிதம் புரிந்துதனக் க
டங்கிலவர் மேலே
மாதோஷில் பெருந்தகைநின் மலமூர்த்தி கோபம் மருவமிகச் சிவந்தபெ
ருந் திருநயன மெனவுஞ்
சோதோமை முதலான துன்னகர்கள் முழுதுஞ் சுடுவதற்கு வானினின்று
தோன்றுதழ லெனவும்
மீதோவி லிருள்கடந்த வெங்கிரண சோதி விண்ணின்மணி மண்ணொளிர
மேவியதுமன்றே. கஅ

வந்துகதி ரெழுந்ததன்பின் வல்லபரன் சோதோம் வயங்குகொமா ராவெ
ன்ன வழங்குபதி களின்மேற்
கந்தகமு மக்கினியும் வானினின்று பொழியக் கற்பித்தந் நகரனைத்துஞ்
சமபூமி முழுதும்

அந்தகக ரத்தவர்கள் அனைவோரு நிலமேல் அங்குள்ள பயிரனைத்து மழிக்
தொழியக் கவிழ்த்தான்
முந்துபரம் பொருளை நெஞ்சில் முன்னுதன்னகற்கு முகெலர்களாகியவர்
யாவர்முடியாதார். கஙகூ

பின்னுக நோக்கலெனப் பெருமுதல்வன் றனக்குப் பேசியசொன் மதி
யாமற் பொருளாசை பெரிதே
முன்னுக நின்றுதள்ள லோத்தின்பின் முடுகும் மொய்த்தகுழன் முகிலரி
கொள் மைத்தவிழி மனையாள்
கன்னுக முறப்புகையு மனற்சிகையு நண்ணி நகரழியு மதைத்திரும்பி நா
டியெதிர் பார்த்துத்
தன்னுக முழுதுமுப்புத் தறியாகிமேலாந் தக்கபரன் வல்லமையைத் தான்
விளக்கி னுளே. கசய

செய்யபக லுதித்ததன்பின் ஆபிரகாந் தேவின் திருமுன்பு தானின்ற இட
மதனிற் சேர்ந்து
வெய்யநக ரங்களையு மேயசமனுன வியன்பூமி முழுவதையும் மேல்நோக்
கிப் பார்த்தே
மொய்யழல்கொள் சுள்ளையொத்து மூடுபுகை கண்டான் முதல்வனவன்
றனைநினைந்து லோத்தைமுது நகர்கள்
மையழித் திடுமொங்க ணழியாது விலக்கி நவையறவுய்த் திடவனுப்பி
னனிகருணை செய்தான். கசக

(வேறு) புகாறுலோத்து புகுந்தடைவுற்ற
நகரடைதற்குள நண்ணுபயத்தால்
பகரிருபாலகி மாரொடுபோழிச்
சிகரநெடுங்கிரி சேர்ந்தனனன்றே. கசஉ

மால்வரைதன்னில் மரீஇயொருமுழையி
பாலவர்வாழ்வு பயின்றிடுபோழ்தில்
சால்புறமேவிய லோத்தருடௌவை
வேல்விழிமேவினை யாளைவிளித்தே. கசங

எந்தையுமோமுதி யானிகமீதே
முந்துமுறைப்படி யெம்மைமுயங்க
வந்திடுமொருரு மகிணருமில்லை
எந்தவிதத்துறு மெய்மரபினியே. கசச

இதமுறநங்குல மெய்நிற்கே
மதுவினையெந்தை மயங்குறவூட்டிப்
புதுமணமெய்துபு புவனியிலவனுல்
நிதமுறுமோர்வகை செய்குவமென்னு. கசரு

அன்றிரவின்கண் ணதிகதிராட்சத்
தன்றியவம்மது தயத்திடவூட்டிச்
சென்றணைவுற்றனள் சேர்ந்ததுமுதலா
வொன்றுமுணர்ந்தில னுண்மறவில்லான். கசசா

பிற்றையநாளவன் பின்னையைநீயும்
இற்றையகங்குலி னின்மதூட்டி
மற்றிவளெந்தையை மருவுகவென்றே
சொற்றனளன்னவள் சொற்குளமொத்தே. ௧௪௭

தாதையொடன்றவள் சயனமணைந்தாள்
பேதையணைந்தது மற்றுளபிறவும்
மூதுணர்வோனுணர் வுற்றிலன்மொழியும்
கோதையர்நற்கரு வயினிடைகொண்டார். ௧௪௮

மூத்தவளீன்றிடு மாமகன்மோவாப்
எத்துறுமோவா பியர்மரபுக்கு
மாத்தகுசீர்முத லாமவன்மரபோர்
கோத்திரைமீது குலாவுநரின்னும் ௧௪௯

பின்னவளாங்கொரு பிள்ளையைநல்கிப்
பென்னமியென்றொரு பேரினையிட்டாள்
அன்னவனம்மோ னியர்குலமுதலாம்
இன்னமுமக்குல மெய்துறுமன்றே. ௧௫௦

(வேறு) அன்றது போனபி னாபிர காமவ் வகனின்றே
தென்றிசை போய்விரி காதே சுடனெதிர் செறிசூராம்
பொன்றிக ணாடுக டம்மிடை வைகல் புரிந்தானால்
சென்றுயர் கேரார் நகரினு மாங்கு செறிந்துற்றான். ௧௫௧

ஆதர வோடுறை தன்மனை யாடனை யங்கவன்
மேதகு பின்னவ ளென்றதனாலவ் வியனாட்டார்
ஆதிப னாகிய போர்கெழு வன்றிற லபிமேலேக்
கோதுயர் மின்னர சைத்தன தில்லிடை யுறுவித்தான். ௧௫௨

அன்றுறு கங்கு லிடைக்கன விற்பர னபிமேலேக்
கென்றுள பூபதி யின்பதி யெய்தியி வேந்திழைநிற்
கொன்றிடு மேதொரு வற்கிவ ளுற்ற குடும்பினியா
மென்றன னாதலி னன்னவளைத்தொட வெண்ணிலனாய். ௧௫௩

ஆதிப னாமவ னப்பொழு தையனை யவனோக்கி
நீதியி னாலுயர் சாதியை மாய்க்க நினைப்பாயோ
போதிவ டங்கையெ னாவிவ னிங்கு புகன்றிலனோ
ஓதில னோவிவள் முன்னவ னென்ன வுவன்றனையே ௧௫௪

துய்ய மனங்கொடு சுத்தமுறுங்கர மதனோடும்
செய்துள தென்றன னவனிறையோனிது தேர்வலியான்
வெய்ய பவத்தை யெனக்கு விரோத மிகச்செய்யா
துய்ய விடத்தடை செய்தவ ளைத்தொட வொட்டிலனே. ௧௫௫

(வேறு) கேருமானுடன் றேவியைநீவிடு
சீருலாமவன் றீர்க்கதரிசியே

பேருலாமுனக் காகப்பிரார்த்திப்பான்
பாருணீடு பரிவொடுமுய்வையே. ௧௫௬

மின்னையின்று விடாயெனில் நீயுமற்
றுன்னையுற்றுள யாருமொருங்குறத்
துன்னுமாவி தொலைந்திடுவீரறி
என்னுமாறு மிசைத்தனனென்பவே. ௧௫௭

விடியற்போதபி மேலெக்கெழுந்துசொற்
படிசெயெந்தப் பணிவிடைகாரரும்
கடிதினெய்த வழைத்துக்களறினான்
அடியராமவ் வனைவருமஞ்சினார். ௧௫௮

அன்னபோதவனாபிரகாமைக்கூஉய்
என்னிதிங்ஙனெனக்குமரசுக்கும்
துன்னுபாவந் துடரச்செயவுனக்
குன்னுதீமை யெதனையுஞற்றினேன். ௧௫௯

செயத்தகாதன செய்தனையிப்படி
இயற்றுதற்குறு காரணம் யாதெனப்
பயக்குந்தெய்வ பயமின்றிங் கென்னிலாள்
மயக்கிலென்னை வதைப்பரென்றஞ்சினேன் ௧௬௰

தையலாளென் சகோதரியென்றல்மெய்
ஐயனொன்றிரு வோருக்குமன்னவே
றுய்யுமாறு மணஞ்செய்துவந்துளேன்
செய்யநாயகி யாயெனைச் சேர்ந்துளாள். ௧௬௧

அங்கணெந்தை யகநின்றழைத்தெனை
இங்குமங்கு மெழுந்தனுகென்னவே
புங்கவன்முன் புகன்றனனேகுழி
யெங்குமேயிவ ளேகினளாதலால் ௧௬௨

எகுமெந்த இடத்துஞ்சகோதரி
யாகுநீயெனக் கென்னஅறைவுறுப்
பாகுபோன்மொழிப் பாவையன்னாயெனக்
காகுநன்மை யளித்தியென்றேனென்றான். ௧௬௩

அன்னகாலையி லாபிரகாமுக்கு
மன்னுமாடுகள் மாடுகளேவலிற்
றன்னுமாண்பெண் டொழும்பருமன்பினால்
மன்னனங்கு வழங்கலுற்றானரோ. ௧௬௪

தேவியாகிய சேயிழைதன்னையுங்
கூவியன்னவன் கையிற்கொடுத்துன்முன்
னாவினாடு முழுதுமமைந்ததால்
மேவிவைகுக வேண்டுழியென்றனன். ௧௬௫

பாவைதன்முகம் பார்த்துன்கொழுநற்கு
மேவுமாயிரம் வெள்ளிகொடுத்துளேன்
பூவைநின்னிற் பொருந்துமெவர்முனும்
யாவர்முன்னு மிவளுன்முக்காடென்றான். ௧௬௬

செய்யவாபிரகாமிற் றெரிவைக்கா
வெய்யமன்னவ னில்லிடைமேவிய
தையலார்க்குக் கருப்பந்தடைசெய்தான்
உய்யஅன்பர்க் குதவுமொருவனே. ௧௬௭

அன்னதண்ட மகன்றிடமேலவன்
றன்னையாபிர காமிரந்தானன்று
நன்னுதேவருள் பெற்றந்தத் தோகைமார்
நன்னர்மக்களை நல்கினரென்பவே. ௧௬௮

(வேறு) வாக்கினால் மனத்தாலெட்ட மட்டிலான் சாராள்மீது
நோக்கினாற் கிருபைசெய்து நுவன்றசொற் படியேயன்பு
தேக்கினா னனையகாலை செய்யவா பிரகாமுக்குப்
போக்கினா லுயர்ந்தகோலப் பூவையுங் கருக்கொண்டாளே. ௧௬௯

தையலர்க் கரசியென்னத் தகும்புகழ்ச் சாராளென்னும்
ஐயநுண் ணிடையாள் கேள்வன் முதிர்ந்துளோனா மப்போதிற்
றுய்யவெம் பெருமான்சொன்ன காலத்தே சுதனையீன்றாள்
றூயனம் மகனுக்கீசாக் கெனப்பெய ரறைந்திட்டானே. ௧௭௦

சந்ததி யென்னுஞ்செல்வந் தகவுறப் படைத்தி லாராய்ச்
சிந்தையி னுவகையின்றித் தினந்தொறுங் கவல்கொண்டுற்றோர்
உந்திய முதுமைதன்னி லொருமகப் பெறிலன்னார்க்கு
வந்திடு மகிழ்ச்சிக்கெல்லை வகுக்கலா மளவிற்றாமோ. ௧௭௧

செப்புமக் குமரன்பாரிற் செனனமா யெட்டாநாளில்
அப்பெருந் தாதைதேவ னமைத்தகற் பனைபோ லாங்கே
சப்பறத் தரும்விருத்த சேதனச் சடங்குந் தந்தான்
ஒப்பிலன் வயதுநூறு யுளன்மக னுதித்தபோதே. ௧௭௨

அன்பினில் முதிர்ந்தகேள்வ னாயுளில் முதிர்ந்தகாலை
நன்பெருங் குமரன்றன்னை நல்கினேன் யானிவ்வாறே
இன்பொடு நகைக்கத்தேவ னியற்றின னிதனைக்கேட்ட
மன்பதைத் தொகுதியாவு மென்னொடு நகைப்பமாதோ. ௧௭௩

ஆரிதன் முன்னருற்று ராபிர காமைநோக்கி
நேரிழைச் சாராளிந்த நீணிலத் தோர்தன் சேய்க்குப்
பீரினை யூட்டுமென்று பேசிய வவர்களென்றே
காரினை மருட்டுங்கூந்தல் கனறின ளென்பமன்னோ. ௧௭௪

நாதியர் மருங்குந்தாதை தடவரைப் புயமுமீன்ற
மாதினொண் கமலமன்ன வான்கையு நீங்கானாகி

மேதினி களிக்குமாறு விழுத்தக வுதித்தநம்பி
தீதில்வின் பிறையாமென்னத் திருத்தக வளர்ந்தா னன்றே. கஎரு

*இம்மகி தலமீடேற்ற மெய்துவித் துறவேதோன்றும்
அம்மகன் வளர்வுற்றோங்கி யாய்முலை மறந்தளானால்
செம்மனச் சிறப்பால் மிக்க தாதையத் தினத்திலாங்கே
விம்மிய மகிழ்ச்சியோடும் மிகுவிருந் துதவினானே. கஎசு

எகிப்தவ ளாகுமாகா ரீன்றவக் குமரனங்கே
நகைத்ததைச் சாராள்கண்டு நாயகன் றன்னைநோக்கி
அசத்துநம் மடிமையாகு மவளொடு மகவை நீக்காய்
இகத்திலென் மகனோடொக்கச் சுதந்தர மேலாதென்றாள். கஎஎ

வடிவிழி மாற்றங்கேட்டு மகவன்பாலனையசெய்கை
கொடிதென நினைந்தம்மைந்தற் குறித்துளங் கவன்றுநின்றான்
படிமுத லனைத்துமீந்த பண்ணவ னவனைநோக்கி
அடிமையா மவட்குஞ் சேய்க்கு மாகநீ துயரங்கொள்ளேல். கஎஅ

மிக்கநின் குலமீசாக்கால் விளக்கமா மதனாற் சாராள்
தக்கசொல் லனைத்துங்கொள்க வடிமையாந் தையலீன்ற
இக்கவின் மகவுமுன்சே யாதலி னிவனினின்றும்
புக்கொரு சாதிவைப்பிற் பொலிந்திடப் புரிவலென்றான். கஎகூ

திருத்தகு மிறைசொற் கேட்டுச் செய்யவன் வைகற்போதில்
அருத்திசொ லுணவுக்காகு மப்பொரு டொகுத்திட் டாங்கோர்
துருத்தியி னீரோடாகார் தோளிலிட் டவடன்கையிற்
கருத்துறு மகவை நல்கி யேகெனக் களறிவிட்டான். கஅ0

மங்கையு மவன்பானின்று புறப்பட்டு வழிக்கொண் டேகிப்
பொங்கிய பேர்சேபாவின் வனத்திடைப் புகுந்தே யங்ஙன்
எங்கணு மலைந்து சுற்றித்திரிந்தன ளெய்துந் தாகம்
அங்கறப் பருகுநீரு மவள்கையிற் றொலைந்த தன்றே. கஅக

கொம்பினுண் ணிடையாணீரங் குறைந்தபின் செடியொன்றின் கீழ்
நம்பியை நிறுத்தியென்சேய் மரிப்பதை நான் பாரேனென்
றம்புபாய் தூரமட்டு மகன்றவ ணிருந்துகொண்டு
வெம்பியே சத்தமிட்டுப் புலம்பினள் வேற்கண் சேப்ப. கஅஉ

மேதகு மைந்தன்சத்தம் விண்ணவன் கேட்டான் தேவ
தூதுவன் விசும்பி னின்று தோகையைக் கூஉயாகாரே
நீதுய ருறலென்னஞ்சேல் நின்மகன் புலம்புகின்ற
ஓதையைக் கருணைமேவு மொப்பிலா முதல்வன் கேட்டான். கஅங

எழுந்துநீ மகவைக்கையி லேந்துக விவனி னின்றுங்
கெழும்பெருஞ் சாதியொன்று கிளரச்செய் திடுவலென்று

* இம்மகிதலமீடேற்ற மெய்துவித் துறவேதோன்றும் என்பது இவன் குலத்தில் இரட்சகர் அவதரிப்பாரென்பது கருதிக் கூறப்பட்டது.

செழும்புனற ஜணமொன்றப்போ தனையவ டெரியக் கண்டாள். ௧௮௪

கண்டன ளெழுந்தங்கேகிக் காரிகை தூருத்தி யின்னீர்
மொண்டன ணிறைத்து மைந்தற்கூட்டினள் முதலீறில்லா
எண்டருமிறையச் சேயோடிருந்தனன் வளர்ந்தக் கானிற்
றிண்டிறல் வில்வலோனு யம்மகன் சிறந்து வாழ்ந்தான். ௧௮௫

வன்மைபெற் றன்னான் பாரான் வனத்தினில் வாழுநாளில்
அன்னையங் ககிப்துநாட்டி ழையிழையொருத்தி தன்னை
நன்மனைக்கிழத்தி யாகநல்கின ளவளை வேட்டுத்
தன்னுள மகிழ்ச்சிபொங்கத் தங்கினனென்ப மாதோ. ௧௮௬

(வேறு) கல்லனைய திண்புயத்தா னபிமேலேக் கென்றுரைக்குங் காவல்
வேந்தன்
வெல்லுமடற் பீகோளாம் விறற்சேனு பதிதன்னை விழித்து நோக்கி
அல்லலறும் புகழ்படைத்த ஆபிரகா மெனுமண்ண லகத்து நீபோய்ச்
சொல்லுவதறகேயுரியசின்மாற்றமெனக்குளதுதுலங்கக்கேண்மோ. ௧௮௭

மன்க்கினியா யவன்பாற்போய் வள்ளலே நின்முயற்சி யாவும் வாய்க்க
உனக்கிறைவான் றுணையெனக்கும் புத்திரர்க்கும் பௌத்திரர்க்கு முனூற்
றேல் வஞ்சம்
நினைக்களியேன் புரிந்தபடி யெனக்குமிங்கு நீதங்கு நெடியதேசந்
தனக்குமிகு தயைபுரியத் தற்பரன்மீ தாணைசெய்து தருகவென்னே ௧௮௮

என்றுரைத்தா னவனேகி இசைத்திடலு மாபிரகா மிசைந்துளானுல்
அன்றுபுனற் கூபமொன்றை அவ்வேந்தன் றொழும்பரப கரித்த வாற்றாற்
றன்றுகுறை யாபிரகாஞ் சொலவேந்தன் யானறியேன் சொற்றுயில்லை
இன்றிதனைக் கேட்டதல்லால் இதற்குமுன்யா னிதையறிந்த தில்லையென்
றான். ௧௮௯

அன்னதினத் தாபிரகாம் ஆடுகளும் மாடுகளும் அபிமேலேக்காம்
மன்னவனுக் கீந்தனனிவ் வாறவர்கள் இசைந்திணக்கம் மருவினூரால்
பின்னரிள மறியாடே ழொருபுடையா பிரகாமாம் பெரியோ னுய்த்தான்
மின்னுமுடிவேந்திவணீவிடுத்தவிவையெதற்கென்றுவினவினனே. ௧௯௦

இக்கூபந்தோட்டவதற்கெனக்கொருசான்றெனவிவற்றை என்கையாலே
தக்கோய்நீ பெறுகவெனத் தராபதிக்கன் றாபிரகாஞ் சாற்றலுற்றான்
மிக்கோர்க ளிருவோரும் மேயாணை செய்தவந்த விசேடந்தன்னுல் *
அக்காமர்பெற்றதலம் பேர்சேபாவாம்பெயர்பெற்றமர்ந்ததன்றே. ௧௯௧

இசையுமுடன் படிக்கையின்பின் இறையோனும் பீகோனும் பெலிஸ்
தர்காட்டின்
திசையணுக வெழுந்துசென்றார் செழுந்தோப்பொன் றாபிரகாஞ்செய்தே
யங்ஙன்
இசைமருவு நித்தியனு மெங்கோமா னுமமிசைத் திறைஞ்சியேத்தி[னே.
வசையறுசீ ரோடும்பெலிஸ்தர் வனநாட்டில் நெடுங்காலம் வதிந்தான்மன்

தனக்குவமை யில்லாதா னுங்கதன்பி னாபிரகாந் தன்னைக்கூவி
உனக்கினிய வேகமைந்த னீசாக்கை யுன்னுடனே கூட்டியோங்கும்
வனக்குலஞ்சூழ் மோரியர்தம் வளநாட்டில் மரீஇயவனை யங்ஙனேயான்
நினக்குரைக்கு நெடுங்கிரியிற் சருவாங்க தகனபலி நீதாவென்றான். கக௩

பலிதாவென் றெங்கோமான் பரிசோதித்திடலுமனம் பதையாதாகிச்
சொலிசோதி நெடுங்கிரண சூரியன்பூ ருவதிசையிற் றுலங்காமுன்னர்
பொலிசேணங் கத்தவத்திற் பூட்டியிரண் டிளைஞரொடும் புதல்வனோடுஞ்
சலியாது விறகுகொடு தனிமுதல்வன் குறித்ததலஞ்சாரப்போனான். ககச

மூந்திவழி செல்லுகையி லாபிரகா மூன்றாநா ளிமிர்ந்துநோக்கி
அந்தவுயர் தலமதனைத் தூரத்தேகண் டிளைஞ ராளோர்தம்மை
இந்தவிடந் தனிற்கரத்தை நிறுவிநின்மின் யான்சுதனோ டேகியங்ஙன்
எந்தைபர னிணைமலர்த்தா ளிறைஞ்சியிங்கு மீள்வலெனவியம்பியாங்கே.

இடுந்தகனந் தனக்காகு மிந்தனத்தை யீசாக்கின் சிரமேலேற்றிச்
சுடுந்தழலு மாயுதமுங்கொண்டுசென்றான் தொடர்ந்தேகுஞ்சுதனப்போது
கெடுந்தகைகொடந்தைமுகநோக் கியங்கியுடன்விறகுநீகைக்கொண்டாய்
அடுந்தகனந்தனக்குரிய ஆட்டினிளங்குட்டியெங்குண்டறைகவென்றான்.

மைந்தனிவ்வா றவன்வினவக் கேட்டலுமேயாபிரகாம் மகனேயிங்ஙன்
எந்தைபிரான் றனக்கேற்ற இளமாட்டுக் குட்டிதெரிந் திடுவனென்றான்
அந்தவுயர் தலத்தவர்க ளணுகியபின் ஆபிரகாமமலற்காங்கே [றே.
செந்தழல்வான்பலியதனைச்செலுத்துதற்கோர் வேதிகையைச்செய்தானன்

தந்தவொரு வேதிகையிற் றகுமீமமீதடுக்கித் தனதோர்பேறாம்
மைந்தனையுங் கட்டியதன் மேலாக வைத்தந்த மதலையாவி
சிந்தியுயர் பலிசெலுத்துஞ் சிந்தையுடனுயுரத்தைச் செங்கைசேர்த்தான்
அந்தரநின் றிறைதூத னப்பொழுதாங்கவன்றன்னைக் கூவினனே. ககஅ

கூவியவன் றன்னையிவன் மீதுகையை வையேலிக்குமரற்கொன்றும்
நீவிளையே னீணிலத்தி லுத்தமர்க்குளுத்தமனும் நெறியினோனே [ற்கா
தேவினுக்குப்பயந்தொழுகுஞ்செவ்வியனீ யென்பதின்னேதெளிந்தேனெ
மேவியநின் னோர்மகவாம்விழைவையும்பார்த்திலையென்றுவிளம்பினனே.

சுதனுயிரைத்தொலையேலென் றெங்கோமான்சொலவவனுஞ்சூழநோக்கிப்
பொதும்செடியிற்கோடுசிக்கும்புருவையைப்பின்கண்டுபலிபொறப்பவீந்து
இதமுறவத் தலத்தின்பேர் யேகோவாயீரென்று னிதனால்வெற்பின்
மூதல்வனங்கு தான்பார்த்துக்கொள்வனென இதுகாறும்மொழிவர்மாதோ.

செய்யபரன்றிருத்தூதன் மறுபடியுந்தெரிசனையாய்ச் சேணின்றந்தத்
துய்யவனைக்கூவிநின்னோர் சுதனெனவும்பாராமற் றொடர்ந்திவ்வாறு
செய்தனைநீ யாதலினால் நனிவிருத்தி சிறக்கவுனைச் செய்குவேனால் [னே.
வையகல்விண் மீன்கடற்சார் மணலவைபோல் நின்குலத்தைமலிவிப்பே

தரணியில்நின் குலத்தவர்தஞ் சத்துருக்கள்வாயில்களைத் தமதாக்கொள்வர்
பரவுறுநின் சந்ததியாற் பாருலகிற் பயில்சாதி அனைத்துமாசி

விரவுமென்றென் மேலானை யிட்டேனென் றனக்கையன் விண்டானெ
ன்றான் [ன். ௨௦௩
உரமுடையோன் மகிழ்ந்தனவ ரொடுமீண்டும் பேர்சேபா வுற்றவாழ்ந்தா

ஆங்கவற்றின் பின்பொருவ னாபிரகா மிடம்போய்நின் னனுசனாகோர்
பாங்குறுமில்க் காளென்பா ளூத்சினுடன் பூசென்னும் பாலரோடு
நீங்கிலராந் தனையுதவுங் கேமுவேல் கேசேது திறலசோவு [௨௦௪
ஒங்குபில்தா சிதிலாபு பெத்துவே லெனுஞ்சுதரை யுயிர்த்தாளென்றான்.

இப்பால ரெண்மருக்குட் பெத்துவே லிரேபேக்கா ளெனும்பேர்பெற்ற
அப்பானல் விழிமகளை யருளினா னிரேயுமா ளாகுமன்னன் [சாம்
தப்பார்செவ் விதள்மனைவே ரொருத்திதேபாக் சொற்பெறுகா காந்தா கா
உப்பாலரொடுமோகாவினையுமகிழ் தவகையுடனுயிர்த்தாளென்றான். ௨௦௫

(வேறு) பாராதி யாவுமருள் பண்ணவனல் லருள்படைத்த
சாராளென் றுரைகெழுபேர்த் தையலிந்த வையகத்திற்
சீராரு நல்லொழுக்கஞ் சேர்ந்தொழுகிச் சீர்த்திபெற்றே
ஏராகச் செல்வயது நூற்றிருபத் தேழடைந்தாள். ௨௦௬

தப்பிலா நல்லொழுக்கத் தையலவ ளவ்வயதில்
ஒப்பிலாக் கானானென் றுரைகெழுசீர் வளநாட்டில்
எப்பிரோ னெனுங்கிரி யாத்தர்பா வெனும் பதியில்
வைப்பிலாம் வாழ்வொருவி வானுலகம் படர்ந்தாளே. ௨௦௭

தனக்குயிர்போ லில்வாழ்வு சார்ந்தொழுகுஞ் சாராளாம்
வனக்குயிலின் மொழிப்பூவை வையகவாழ் வொருவுதலும்
மனகெழுவெந் துயரினொடும் வருந்திமிக வாபிரகாம்
புனக்கொடியை நினைந்துநினைந் தவணிமித்தம் புலம்பினனே. ௨௦௮

மணமகடன் னுயிர்பிரிய மனக்கலக்கம் பெரிதுழந்து
கணவனெனு மாபிரகாம் கவன்றுபுலம் புற்றதன்பின்
துணவமதை விட்டெழுந்து குறுகியெத்தின் புத்திரர்பால்
அண்வினனங் கவரிடத்தே குறையிரக்கு மாறன்றே. ௨௦௯

ஆங்கனுகி யும்பாலி லந்நியனே யாகிவந்துற்
றீங்குபுற நகர்வாசி யாயுள்ளேனெனக்காநீர்
தீங்ககலக் குணவமதைச் சேர்த்தடக்கம் பண்ணிடநும்
பாங்கரெனக் காகவொரு படுகாடு தருதிரென்றான். ௨௧௦

இவ்வாறு வேண்டுதல்கேட் டெத்தினது புத்திரர்கள்
செவ்வாறு பயிலொழுக்கஞ் சிறந்தவனை முகநோக்கி
எவ்வாழ்வு மிகப்பெருகி இங்கெமக்குள் மற்றொருவர்
ஒவ்வாத பெரும்பிரபு உன்னையன்றி வேறுளரோ. ௨௧௧

எமக்குரிய பிரேதவறை யெவற்றினுள்ளுஞ் சிறந்ததின்கண்
நுமக்குரிய குணவமதை உற்றடக்கம் பண்ணுகவே

நமக்கினியாய் சவச்சேமம் நயந்துசெயி லெதிராய்நக்
தமக்குளெவ னென்றாலுந் தடைசெய்வ தில்லையென்றார். ௨௪௨

அந்தவுரை கேட்டவரை ஆபிரகா மெழுந்திறைஞ்சி
இந்தவென்பா லுறுபிணத்தை யான்சேமஞ் செய்யவிடந்
தந்தருளா வும்முளத்திற் றயையுளதே யாமாகில்
சிந்தையரு ளுடையீர் யான்செப்புதற்குச் செவிதருவீர். ௨௪௩

இசைபெருகுஞ் சோகார்சேய் எப்பிரோன் றன்னிலத்தின்
திசையிலுறும் மக்பேலா வெனுங்குகையைத் தெரிந்துகொள்ள
நசையுடையேன் பெறும்விலைக்கந் நற்குகையைத் தரவெனக்கா
வசையறுசீ ரவனிடத்தில் வேண்டுமென வழுத்திநின்றான். ௨௪௪

இத்தகுசொற் கூறுபொழு தெப்பிரோ னெத்தினது
புத்திரருட் புக்கிருந்தோன் எழுந்துதம்மூர் வாயில்புகும்
எத்துமகா ரெல்லோருங் கேட்டுறநின் றெம்மடிகேள்
அத்தகைய நிலமதனை யளித்திடுவ னினக்கன்றே. ௨௪௫

ஆன்றோயங் குளகுகையு மளிக்கின்றே னெம்மரபோர்
சான்றாக வெனவாங்கு சாற்றினு னாபிரகாந்
தான்றாழ்வொ டனைவர்முனுந் தலைகுனிந்து வணங்கியந்த
ஞான்றாங்க ணவர்கேட்ப நண்பொடுமெப் பிரோன்றன்னை. ௨௪௬

நோக்கியெனக் கருளுதியேல் நவன்றவிலை தருவலென்றான்
மேக்குயரும் புகழுடையோய் நானூறு வெள்ளிவிலை
யாக்குலவு மந்நிலமஃதெனக்கு முனக்குமென்னும்
போக்குறுமக் குணவமதைப் புதைத்திடுக வங்கெனவே. ௨௪௭

எப்பிரோன் மொழிந்திடலு மெத்தியர்கள் சான்றாகத்
தப்பிலா னிறுத்துவெள்ளி சாற்றியசொற் படியீந்தான்
இப்படியே மம்ரேயி னெதிராமந் நிலமுமதில்
எப்பயனு மிவனதென ஈங்குறுதி யாகியதே. ௨௪௮

வரங்கள்பல மேலவனால் மன்னியிசை பெற்றோனம்
மரங்குலவு மெபிரோனின் மக்பேலா வெனுங்குகையில்
இரங்குமனத் துயரமொடு மேகியிறந் திடுமனையாள்
திரங்கொளெழின் மேனியினை யதிற்சேமஞ் செய்தானே. ௨௪௯

(வேறு) ஆபிரகாம்நெடி தாயுள்முதிர்ந்தான்
சோபிதம் யாவினு மாங்கு துலங்க
வேபிரபாகி யிருந்திடு மாறே
மாபிர போதன் வழங்கினன் மன்னே. ௨௫0

அல்லலி லத்தகை ஆபிரகாந் தன்
இல்லக மேவு மெவர்க்கு முதிர்ந்தே
மல்கிய வெவ்வெ வளங்கினின் மீதும்
செல்லும் விசாரணை செய்பவனைக் கூஉய். ௨௫௧

யானுறை கின்றவி காட்டிடை யெய்தும்
மானிகர் வான்விழி மங்கையருக்குள்
வானவ னெற்கருள் மாமகன் வேட்கத்
தேனிகர் வல்லி தெரிந்திட லன்றே. ௨௨௨

என்பெரு நாட்டி னிடைப்படர் வுற்றென்
னன்குல மீதுள நங்கையர் தம்முட்
பொன்கொடி போலொரு பூவையை யன்னாற்
கன்புறு மாமண மாற்றிட நீகொள். ௨௨௩

மெய்யுற நீயென் வியன்றொடையின் கீழ்க்
கையினை வைத்துயர் ககன மொடிப்பார்க்
கையனின் மீதுய ராணையை யின்னே
செய்திடு கென்றுரை செய்தன னன்றே. ௨௨௪

அம்மொழி கேட்டவ னந்நகர் நங்கை
இம்மலி பொன்னக ரெய்தில மென்றால்
உம்மகன் மீண்டு மொரீஇய நகர்ப்போய்ச்
செம்மினை வேட்டல் செயச்செய லாமோ. ௨௨௫

சொல்லுக வென்றெதிர் சொற்றலு மிக்க
நல்லுணர் வோனு நவின்றிடு மீண்டுஞ்
செல்லுவ தின்றுயர் சிறுவனை யங்கே
புல்லுற வேகொடு போகலை யென்னாய். ௨௨௬

எந்தையி னில்லிடை யென்குல நடுநின்
றிந்த நிலத்தெனை யெய்த வழைத்துன்
சந்ததி யார்க்கிது தந்தன னென்றே
முந்துற வாணைசெய் முதறுணை யுண்டே. ௨௨௭

வானவ னீயென் மகற்கவண் மன்னுந்
தேனனை யாளொரு சேயிழை தன்னை
ஈன முறுதிவ ணெய்த வழைக்க
வானமி றூதனை யுன்முன் விடுக்கும். ௨௨௮

மாணிழை யுன்பின் வரற்குவ வாளேல்
ஆணையை நீவில குற்றிட லாவாய்
யாணர்கொள் மைந்தனை யாதலின் மீண்டுஞ்
சேணுறு மந்நகர் சேர்த்திட லென்றான். ௨௨௯

நேருற வாங்கு நிகழ்த்திய தோர்ந்தே
சீருறு நற்பணி செய்பவ னனையான்
வீருவ தன்புடை கைதொட லுற்றே
கூருந லாணை கொடுத்தன னன்றே. ௨௩௦

அப்படி யச்செய லாகியபின்னர்
ஒப்பில னன்பை யுறந்தகையண்ணல்
இப்புகழ் மேவெலி யேச ரெனும்பேர்ச்
செப்பமு ளோன்வழி செலவிடை யீந்தான்.

(வேறு) வரவணஞ்சே ராபிரகாம் மகிழவாணை வழங்கியவன் மணத்தூத
னகி யன்றே
னிரவணத்து ளீரைந்து தெரிந்தன் ணென்றன் இரும்பொருளிற் றனதுகை
யி னிடத்ததாக
விரவுறு மவற்றினுக்குட் கொள்ளுமாறு வேண்டுவகொண் டெழுந்துவ
ழி படர்ந்து மேவி
அரமகள் ரீமென்னுந் தேயந்தன்னில் அடல்நாகோ ரமர்ந்ததலத் தண்ணிறு
னே. ௨௯௨

ஆங்கணுகி மாலையாம் போதுதன்னில் அரிவையர்நன் னீர்கொள்ள அணு
கும்போதில்
ஒங்குநகர்ப் புறத்தினிலாண் டுற்றதெண்ணீ ரூற்றுநறுங் கூபமதை யுவந்
துகண்டே
பாங்குருநீஇ யந்தமணத் தூதனன்று பாதைதொறும் நெடுந்தூரம் படர்ந்த
சோகம்
நீங்கவதிந் துடன்கொடுபோ மெவற்றினொடும் செடுங்கழுத்த வினத்தி
னையும் நிறுத்திநின்றான். ௨௯௩

நின்றனையான் தற்பரனை யிறைஞ்சியேத்தி நின்மலனே யாபிரகாந் தன
துதேவே
இன்றடியே னெண்ணிவந்த கருமம்வாய்க்க இனிதுதவி யென்றலைவற் க
ருளையீவாய்
துன்றுபுனற் செழுங்கூப மருங்கினின்றேன் தோயமொண்டு கொடுபோ
கத் தொடர்ந்திந்நாட்டில்
ஒன்றுபல கயலெனநின் றுலவுங்கண்ணார் ஒருங்குகுழீஇ இம்மாட்டே
யுறுகின்றாரால். ௨௯௪

கறைகெழுவேற் கன்னியருள் யான்போய்க்கண்டு குடந்தாகமெனக்குள
து கழியுமாறு
நிறைபுனல்வான் குடஞ்சாய்த்துத் தருகவென்ன நீயுமுனதொட்டகங்களு
முண்மினென்றே
இறையவனீ திருவருளா லீசாக்கென்னு மிளைஞனுக்கு வரித்தவிள மயி
லேயன்னாள்
அறையவரு ணீபுரிவா யதனானீயென் னாண்டவனுக் குதவுதயை யறிவே
னென்றான். ௨௯௫

சேயோருஞ் சிந்தையிலா னிவ்வாறோதித் திருமுனு பிராமின் றனைவனு
ஞ்சிர்
நாகோரு மில்க்காளாம் நன்மைசாலும் நல்குபெத்து வேலுதவு மிரேபேக்
காளாம்

பாகோரு மதுரமொழிக் கன்னியாங்கே பானீயங் கொளக்கும்பந் தோண்மேற்கொண்டு
வாகோரு மடல்வலியோன் பணியாற்சென்ற மணத்தூதன் விழிதனிக்க மருவினளே. ௨௬௬

(வேறு) இத்தகைய விசித்திரஞ்சேர் கன்னியெய்தி இக்கூபமதிலிறங்கித் தெண்ணீர் மொண்டு
கைத்தலத்திற் றாங்கிவரக்கண்டத்தூதன் காரிகைதன் னெதிரோடிக் கன்னிமின்னே
வைத்தகுடத் தினியபுனல் சிறிதின்னேநீ வழங்குவாய் யான்பருகுமாறென்றோத
அத்தபருகென விரைவிற் குடத்தைக் கையால் அவனிறக்கிப் பருகவவற் களித்தாளன்றே. ௨௬௭

மனமுவந்தங் கவன்றாகந்தணியுமாறு வழங்கியபின் மானனையாளோக்கி மற்றுன்
கனகதங்க டமக்குமுண்ணுமளவும் யானே கனவிரதந்தருவலெனக் களறிவல்லே
தனதுகுடங் கொண்டுசென்று சாலுமட்டுந் தான்முகந்து முகந்துபத்தர் தன்னில் வார்த்தாள்
அனதுவியந் தவனிறைதன் னெண்ணம்வாய்க்க அருளுமதோவென வறிய மௌனியானான். ௨௬௮

அத்திரிக ணீர்குடித்த பின்பத்தூதன் அரைச்சேக்கல் நிறைப்படசும்பொன்னதனாற் செய்த
சித்திரஞ்சேர் தொங்கணியுஞ் செங்கைக்கீரைஞ் சேக்கல்நிறைச் செம்பொன்னின் சரியின்சோடும்
பத்திரஞ்சேர் கன்னியிளம் பாவைக்கீந்து பான்மொழியாயார்மகணீ பகர்க யாங்கள்
இத்திரஞ்சேர் பொருளொடுங்கைமனையினெய்தி இராத்தங்கவேண்டுமிடமுளதோவென்றான். ௨௬௯

தந்துவே லனையகண்ணாள் நாகோரென்னுந் தக்கோன்மில்க் காள்வயிற்றிற் றந்தசீர்கால்
பெத்துவே லுதவுமகள் யானவைக் கோலும் பிறவுணவும் பெரிதுளகம்பால் கின்னுள்ளம்
கத்துமே விராத்தங்க இடமுண்டென்று கவின்றனள்கேட் டவனிறைஞ்சி கட்புச் சிந்தை
வைத்துமே லவனெண்ணம் வாய்க்கவெங்கோன் மனைசேர்த்தா னென விறையை வணங்கினனே. ௨௭0

வணங்கிநின்று நின்மலனெங் கோமானுக்கு மல்கருளுஞ் சத்தியமுங் காட்டு மாற்றிற்
றணக்கிடவ தில்லையெங்கோன் றனதுதேவன் றான்றுதிபெற் றிடகவெனச் சாற்றினனால்

அணங்குயருஞ் செழுஞ்சாயல் மயிலுகாணு மனையகன்னி மனையகத்தி
னுங்கனோடி
மணங்கருதி வருதூதன் மாட்டாங்குற்ற மாற்றமெல்லாம் மனமகிழ்ந்து
ழுத்தினளே. ௨௪௧

தொங்கணியுங் கைச்சரியுங் காட்டியந்தத் தோகையன மயலனையாள்
சொற்றமாற்றம்
அங்கனுறுந் திருத்துணைவ னிலாபான்கேட்டே அக்கணத்தி லக்கூடத்
தயலினுங்கே
தங்கலுறு மணத்தூதன் றன்பாலோடித் தற்பரனு லாசிபெற்றோ யகத்துவ
ம்மின்
இங்ககல நிற்பதென்னோ உனக்கு வேண்டும் இடமுளதிங் கெழுகவென
வேகினானே. ௨௪௨

(வேறு.) இட்டமெய்தி மனையினங்ங் னேகலுற்ற போதினே
ஒட்டகங்க டமையநீல வுண்கணாள் சகோதரன்
கட்டவிழ்த்து வையொடுண்டி கடிதுநல்கி யவனொடுற்
றிட்டயாரு மடிவிளக்க நீருமீயலுற்றனன். ௨௪௩

நண்ணியுண்டி கொள்ளவம்மி னம்மொடென்ன வனையனும்
எண்ணிவந்த செய்திசொல்ல லின்றியுண்ண லேனென்றான்
கண்ணிநின்ற யாவுமிங்கு களறுகென்ன நெஞ்சகத்
துண்ணிறைந்து நின்றவெண்ண மோதவே தொடங்கினான். ௨௪௪

ஒப்பிலுந்தை துணைவனில்லி லுற்றதொண்டி னேனியான்
தப்பில்செம்மல் கடவுளல்கு சாலுமாசி தாங்கியிவ்
வைப்பிலண்ண லாகியாடு மாடுவெள்ளி செய்யபொன்
செப்புமேவல் செய்தொறுக்கள் கத்தபங்கள் சேர்ந்துளான். ௨௪௫

அந்தவண்ணல் பன்னிநீடு மாயுள்பெற்ற காலையோர்
மைந்தனல்கி னுளுவந்து வள்ளறன்கை மன்னிய
எந்தமல்கு நிதியுமன்ன இளமகன் றனக்கெனத்
தந்துநெஞ்ச மகிழ்வினோடு தக்கவாழ்வு பெற்றுளான். ௨௪௬

மாசகன்ற சிந்தையண்ணல் வருகவென் றழைத்தெனை
நேசமிக்க மாமகற்கி னீணசர்க்க ணல்லவென்
தேசமெய்தி யெனதுதந்தை செல்வஞாதி யானமைக்
கேசநங்கை யீகெனக் கிளத்தியானை கேட்டனன். ௨௪௭

உந்தைதாய மங்கையிங்கெ னுடனெழுந்து தொடர்வுறச்
சிந்தையின்றி நிற்கிலென்ன செய்வலென்ன வள்ளல்யான்
எந்தையாக வுனியிறைஞ்சு மெனதுதேவ னுன்னுடன்
முந்தியங்கோர் தூதனைக முன்னனுப்பி யருள்செய்வான். ௨௪௮

எம்மனோர்கள் கன்னிதன்னை யீவதில்லை யென்பரேல்
அம்மவாணை தன்னைநீங்க லாவையேகு வாயெனச்
செம்மலோத வெய்தியன்ன சிதைநீர்கொள் கூவல்மாட்
டிம்மருங்கி னின்றுதேவை யென்னுளத் திறைஞ்சினேன். ௨௪௯

எம்பிரானை நோக்கிநின்று யான்விழைந்து கேட்டவா
றம்பொனா லியன்றபாவை யனையநங்கை யணுகியே
கும்பமோடு நீரமொண்டு கொண்டியானு மொட்டையும்
வெம்புதாக மாறவுண்ண விரவியீய லுற்றனள். ௨௫௦

அனைகன்னி தன்னைநோக்கி யானுமார்கொ னீயென
மின்னனாளு மனையபோது தனையெனக்கு விண்டனள்
பொன்னினாய பணிகள்செய்ய பூவைகொள்ள நல்கியான்
இன்னவாறு கருணைசெய்த எம்பிரானை வேத்தினேன். ௨௫௧

நீருமெங்க ளண்ணலுக்கு நேயமிக்க நயவையுஞ்
சேருமுண்மை தனையுமுய்க்கு மாறுவந்து செய்திரோ
ஒருமாறு செய்கிலீர்கொ லோநிகழ்த்து மிடம்வலஞ்
சாருமெத்திசைக்கணேனும் யானெழுந்து சாருவேன். ௨௫௨

(வேறு.) என்றவன்கூறக்கேட்டே யிலாபானுந் தந்தைதானும்
இன்றிது தேவனாலே யியன்றநற் கருமமாமால்
ஒன்றுநா முரையோங்கன்னி உன்முனிங்குளள் கொண்டேகு
நின்றநு முதல்வன் செய்க்கிந் நேரிழைமனையா மென்றார். ௨௫௩

அம்மொழி கேட்டலோடு மளவறு மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
செம்மனத் தூதன்றாழ்ந்து தேவனைத் தொழுது பின்னர்
கைம்மலி வெள்ளி பைம்பொற் கலன்களுந் தூசுமந்த
மைம்மலி குழலினாட்கு வழங்கினனென்ப மன்னோ. ௨௫௪

பிணையினை நிகர்க்குமங்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்ப்பேதை
துணைவனு மாயுங்கொள்ளத் தூதுவன் விசேடமான
இணையறு சிலவற்றீந்தாங் கிட்டநல்லுணவை வாங்கித்
துணைவரு மவர்களோடு முண்டுகண் டுயிலலுற்றான். ௨௫௫

விடியலி லனையதூதன் விழித்தெழுந் தெங்கோன்றன்பால்
அடியனே னணுகவின்னே விடையெனக் கருள்கவென்றான்
கொடியிடை துணைவன் றாயோ டையிரு தினமிக்கோதை
கடிமனை யகத்துவைகிப் பின்செலக் கடவளென்றார். ௨௫௬

உண்ணிக ணசையாலன்னோ ரோதுசொற் கேட்டுத் தூதன்
நண்ணிய கருமம்வாய்க்க நாதனின்றுதவு மாற்றாற்
பண்ணியல் மொழியாளின்னே படர்வதைத் தடைசெய்யற்க
தண்ணிய தலைவனபால்யான் சார்தர வேண்டுமென்றான். ௨௫௭

சுகத்தினை நிகருஞ்சொற் றோகையை யவர்கள்கூவிச்
சகத்திராயுதர் தாயாய்ச் சார்கநின் மரபோரொன்னார்
அகத்தினில் வாயில்காணி யாக்கொள்க வெனவேவாழ்த்தித்
தகப்பெறு மயிலையன்றே தாதியோடவன்பினுய்த்தார். ௨௫௮

மனமுவந் தேவல்செய்யும் மகளிரோ டனையகன்னி
கனகத மிவர்ந்தத்தூதன் முன்செலக் கதிகொண்டாளால்
அனகன தருளினாலே யவாசிநாட் டமர்ந்தவீசாக்
கெனுமவனிலகாய் ரோயா மகம்பருகெய்தினாளே. ௨௫௯

அந்தநற் றினத்தில்மாலை யதனிடை வெளியிலாங்கே
சிந்தையி னுணர்வாற்றேவை வழிபடு தியானஞ்செய்ய
வ[illegible]று மீசாக்கம்பொன் மலர்விழி திறந்துநோக்கி
முந்துமொட் டகங்கடன்முன் முடுகுறக் கண்டானன்றே. உகo

நங்கையும் விழித்துநோக்கி நம்பியை யினிது கண்டாள்
அங்குறுங் குமரன்யாரென் றனையவள் வினவத் தூதன்
எகசனு யகனேயென்றான் னெய்திய வாகம்நீங்கி
மங்கையும்படாங்கொண்டம்பொன்வதனமேல் முக்காடிட்டாள். *

காவண வெழின்மைக்கூந்தற் கன்னிகை கரீரமேந்திச்
சீவனங் கொள்வான்கூப மருங்குறுஞ் செய்தியாதி
ஏவனவிழியாள்வந்த செயல்வரை யியன்ற யாவுந்
தேவன தருள்பெற்றோற்குத் தூதுவன் றெரியச்சொன்னான். உகஉ

கேட்டலு மகிழ்ச்சி பூத்துக் கெழுதகைக் குமரனந்த
வாட்டடங் கண்ணினாளை யன்னைமுன் வதிபடங்கிற்
கூட்டினன் மணஞ்செய்தன்பு கொண்டுவாழ் வெய்தி யாய்மேல்
நீட்டிய துயரநீங்கி யாறுதல் நெஞ்சத்துற்றான். உக௩

நல்விசுவாசிகட்குப் பிதாவென நவிலுந் தந்தை
மெல்லியற் கேத்தூராளாம் விளங்கிழை தன்னைமேனாள்
இல்லவ ளெனக்கொண்டே யின்பமுற் றனையளாலே
கல்லிசை யுவரிவைப்பிற் காதலர் பலரையீன்றான். உகச

தீதிலானளித்த மைந்தர் சிம்ரா னியக்சான் மேதான்
மீதியா னிஸப்பாக் சூகா வெனும்பெயர் மேவுவோராம்
ஓதியயக்சான் சேபா வுடன்றேதான் றனையுமோங்கி
மேதினி யாசத்துமல்கி விளங்குற விழைவி னீன்றான். உகரு

அப்புகழ்த் தேதான்மைந்தர் அசூரிம்லேத் தூசிலேயூம்
செப்பிய மீதியான்றன சிறுவர்கள் எப்பாவெப்பேர்
அப்பெயர் மருவுமானோக் காபிதா வெல்தாவாகும்
மைப்புய லனையகூந்தற் கேத்தூராள் மரபிதாமே.

இறைவனுக் கன்பனானோ னெய்திய நிதியமெல்லாங்
குறைவற வீசாக்கின்னுங் குலமகன் றனக்கேதந்தான்

* துன்பிலா வொழுக்கமிக்க தோன்றலங் நங்கைதன்னை
இன்பிறலங்கன்காண இறையருள் புரிந்தானம்மா
முன்பினுயிர்வெர்ப்பில்லா முழுமுதல் கருணையன்பர்க்
கன்பினாற் காட்டும்வண்ண மதிசயமீர்மைததாமே.

அரியட லேறன்னானு மமுதகு குதலைச்செவ்வாய்ச்
சுரிகுழல் நங்கைதானுஞ் சொலத்தொனு வுவகை கூர்ந்தார்
பரிவுறு பணியர்தம்மேற் பண்ணவ னருளுஞ் சேரத்
தெரிவுறக் காணிற்கானு முவகையார் தெரிக்கவல்லார்.

அறைதருங் குமரரேனோர்க் கருள்வள வருளிக் கீழ்பால்
உறைபதியடைந்துவாழ்வாங் குறுகவென்றுய்த்தான்மன்னோ. ௨௭௮

தாரணி மதிக்கவாண்டு தலத்தினூற் றெழுபத்தைந்தாய்
பூரண வாயுள்பெற்றுப் பொருவிலா பிரகாமென்னும்
பேரணி குருசிலிந்தப் பெருநில வாழ்வு நீங்கிச்
சீரணி முன்னோர்பாலிற் சேர்த்திடப் பட்டானன்றே. ௨௭௯

அத்தகு தாதையாவி யகன்றபின் னுடலையன்னோர்
எத்தருள் மகன்பாற்கொண்ட இருங்குகை யகத்திலாங்கே
புத்திர ராகுமீசாக் கிசுமவே லென்போர்பொற்ப
வைத்தன ரன்னைதேகம் மருவிட மருங்கில்மாதோ. ௨௮௦

வசையறு நோவாவன்னோன் வானுல கடைந்தகாலை
திசையுறும் புகழ்சேர்மைந்தர் சிந்தனை கலங்கிநெஞ்
சிசையுறு துயரத்தோடு மிருபிர லாபமெய்தி
அசைவுறு கருத்தினோடு மவரவ ரிருக்கை சேர்ந்தார். ௨௮௧

அளவறு கருணையைய னாபிரகாமென்றோனும்
உளமுறு மன்பன்வைய மொரீஇயபி னீசாக்கென்னும்
வளமகன் றன்னையாசீர் வதித்தனன் லாகாய் ரோயென்
றுளசெழுங் கூபச்சாரி னம்மக னுறைந்தானன்றே. ௨௮௨

ஈதிவ ணிகழ்ந்ததப்பா லிசுமவேல் நேபாயோத்து
சேதரத்துபியேல் மிப்சா கிளத்துசீர் மிசுமா தூமா
ஓதுறு மாசாவாதாத் துடன்தேமா வெத்தூர் நாபீஸ
மேதகு கேத்மாவென்ன விளம்புமம் மகாரை யீன்றான். ௨௮௩

அவ்வவர் கிராமந்தோறு மரணங்க டோறுமெய்து
மிவ்விவை வழங்குநாம மிவர்களீ ரறுமகாருஞ்
செவ்விய தத்தமக்காங் குலங்களின் சிரங்களாகி
இவ்விய னுலகில் நல்வாழ் வெய்தியாங் கிருந்தாரன்றே. ௨௮௪

அதிகசீ ரவிலாநாடு முதலெகிப் தெனுமந் நாட்டின்
எதிரசூர் வழியிற் சூர்நாட் டிடம்வரை யினிதின் வாழ்ந்த
அதிர்சிலை யிசுமவேலங் காண்டுநூ றொடுமுப் பானேழ்
முதிர்வய ததனில் முந்நீர் மூதுலகொருவினானே. ௨௮௫

ஆபிரகாமை அழைத்த படலம் முற்றும்.

௮. ஈசாக்குப் படலம்.

சீரிய வீசாக்கென்னுஞ் செவ்வியோன் வயதெண்ணைந்திற்
பாரினிற் சிறந்த செல்வப் பதானராம் நாடுதன்னில்
ஏரியல் சூரியாவி னிரேபேக்கா ளெனும்பேர் பெற்ற
நேரிழை தன்னை வேட்டு நீணில மதிக்க வாழ்ந்தான்.

தகவினா லுயர்ந்தவண்ணல் தன்மனைக் கிழத்தியான
துகளிலா வுளத்துநங்கை மைமையாய்த் தொக்கவாற்றால்
மகவிலா வறுமைநோக்கி மனந்தளர்ந் திறைமு னண்ணிப்
பகவிலா வுளத்தினோடு மிரந்தனன பரவிநின்றான். ௨

தண்ணளி யுடையமேலாந் தற்பர னீசாக்கந்நாட்
பண்ணிய வணக்கநோக்கிப் பரிந்தருள் புரிந்துளானாற்
பெண்ணியல் வழாதசெல்வப் பெருந்தகை மடமானோங்கி
மண்ணகஞ் சிறக்குமாறு வயினிடைக் கருக்கொண்டாளே. ௩

இதமிக்க கருணைசாலு மிறைதிரு வருளாற்றோன்றி
உதரத்துட் சிசுக்களொன்றை யொன்றுற நெருக்கும்போழ்தில்
மதர்மைக்கண் மடமானஞ்சி வானவற் பணிந்துகேட்க
நிதமுற்ற மகிமைபூண்ட நின்மலனுரைக்குமன்றே. ௪

இருவகைச் சாதியீண்டுன் கருப்பத்து ளிருப்பவாகும்
மருவியுன் னுதரநின்று வருஞ்சனம் வகையிரண்டாய்
ஒருவகைச் சனமேமற்றை யதனிலும் பலங்கொண்டோங்கும்
இருவரு மிளையசேய்க்கு மூத்தவ னேவல்செய்வான். ௫

விண்ணக மதியமான மிளிர்முக வனிதைதன்பால்
நண்ணிய கருப்பமிக்க நலம்பெற முதிர்ந்த ஞான்றில்
அண்ணினர் தமக்கெந்நாளும் அருள்செய்தே வருளினாலே
மண்ணக மதிக்க மைந்த ரிருவரை வழங்கினாளே. ௬

மூத்தவ னிறஞ்செய்யோனாய் முழுதுட லுரோமமிக்க
தாத்திக ழாடைபோல்வா னாகிவந் துதித்தவாற்றால்
எத்துறு மேசாவென்று மிவன்குதி பற்றுமாற்றால்
மாத்தகு மிளவல் யாசகோப் பெனவுமாய் வகுத்தாள்பேரே. ௭

மைந்தரிங் கிவர்களிந்த மாநிலத் துதித்தபோதிற்
றந்தைமூ விருபானாண்டு சார்ந்துளோ னாயினானால்
வந்தவக் குமரரோங்கி வளர்ந்தன ரவருளேசா
வெந்திறல் வேட்டஞ்செய்து வனவாசம் விழைந்துற்றானே. ௮

இளையவன் சாதுவாகு மிருங்குணங் கொடுகூடார
வளமுறு வாசததோனாய் வைகினன் மூத்தோன் வேட்ட
விளைவினால் அவன்மேற் றாதை விழைவுளோ னாயினன்கா
*ரிளையொரு மளகவன்னை யிளவல்மேற் றயைவைத்தாளே. ௯

* இளை. முகில்.

அன்னநன் னிலைமையோரா யமர்ந்துள் வெளியினின்றே
முன்னவ னிளைப்பா யோர்நாள் முடுகின னனையபோதிற்
பின்னவன் சமைத்தகூழ்கண் டிளைப்பியான் பெரிதுற்றேனால்
இன்னநின் சிவந்தவூணிற் சிறிதெனக்கீகவென்றான். ௧௦

இங்கித னாலேயேதோ மெனும்பெய ரேசாவுற்றான்
அங்கவ னுணவுகேட்க அநுசனான் முதற்பிறப்பிற்
றங்கிய வதிகாரத்தைத் தாவென மரிக்கின்றேனுக்
குங்குள வதிகாரத்தா லுறுபயன் யாதோவென்றான். ௧௧

தந்தன னென்னவாணை தாவெனத் தரலுற்றன்றே
முந்துதன் னதிகாரத்தை விற்றனன் முடுகியப்போ
தந்தமுன் னவற்குப் பின்னோன் அப்பமும் பயற்றங்கூழும்
உந்திய விளைப்புமாற உதவவுண் டவனும்போனான். ௧௨

(வேறு) கானானெங்கும் ஆபிரகாமின் காலத்தே
மேனாளுற்ற வாறொரு பஞ்சம் மேவிற்றால்
வானார்செல்வத் தீசாககண்ணல் மருவுண்டி
தானாடற்கங் கேதுவி லாமே தளர்வுற்றே. ௧௩

வெம்பசி தீரும் மாறு பெலிஸதர் வியன்சேரார்
அம்பதி யாளும் மன்னபி மேலேக் ககமுற்றான்
வம்பதி லானவ கெய்தியபோதின் மட்டில்லா
நம்பர னன்று காட்சிகொடுத்தான் நண்புற்றே. ௧௪

வந்துயர் காட்சி வழங்கியெகிப்தாம் வளநாட்டில்
முந்துறவேக லுனக்கிவணேயான் மொழியுஞ்சீர்
இந்தநிலத்தே வைகுதியென்ன வியப்பியவற
கெந்தைபிரானவ னன்முகமீண்டு மெதிர்நோக்கி. ௧௫

மன்னுறு செல்வ மலிந்திடு மிம்முழு வளநாடும்
நின்னுட னின்பின் மரபினருக்கும் நிலையாகத
துன்னுறு வித்துன் றந்தையுடன்யான் சொல்லாணை
என்னும வெல்லாந் தப்பறவேநிறை வேற்றுவலே. ௧௬

இங்ஙனமாதலி னீயகலாதுறை யானுனது
பங்கினில் மிக்கரு ணின்றுசுரந்து பரிந்துறுவேன்
மங்குதலின்றி வியப்புற யாவினு மல்கிடவே
பொங்கியவாசி புரிந்துனையீண்டு புரப்பேனே. ௧௭

உந்தையெனக்கமை வுற்றிடு கற்பனை யோடுமியான்
தந்தனவெப்பிர மாணமு மாதிக டவறாதே
வந்தொழு குற்றதி னாலுடுவிற்குல மல்கிடவும்
இந்தநிலம்முழு தன்னவ ரெய்தவு மீவேனால். ௧௮

உற்றிடு நின்னுயர் சந்ததியாலிவ் வுலகெங்கும்
துற்றிடு சாதியர் யாவருமாசி துலக்கமுறப்

பெற்றிடு வாரென வோதினனெங்கள் பிரானீசாக்
கற்பொடு வைகின னங்குயர்கேரா ரணிநாட்டில்.

(வேறு.) அவ்விடை யாடவர் அனையன் றேவியாம்
நவ்வியோ ரேக்கிதன் னியலைநாடினர்
செவ்விய ளழகினாற் சீவநாசமும்
இவ்விடை கேருமென் றெண்ணியஞ்சினான். ௨௰

அஞ்சினன் றந்தையே யனைய னவ்வெழில்
வஞ்சியைத் தன்னுயர் மனைவி யென்றிடான்
செஞ்சொலி தஙகையா மென்னச் சீர்கெழும்
விஞ்சிய செல்வநாட் டவர்க்கு விண்டனன். ௨௧

அன்னநன் னாட்டிடை யநேக நாட்களின்
பின்னரோர் வைகலிற் பெலிஸ்தர் கோமகன்
உன்னத சாளரத் தூடு நோக்கியே
அன்னவன் மனைவியோ டாடல் கண்டனன். ௨௨

ஆதலின் மன்னவ னவனைக் கூவியிவ்
வோதரி நெடுங்கணாள் உண்மையாகநின்
காதலி யென்குறை கண்டிப் பொய்ம்மொழி
நீதரலுற்றனை நிகழ்த்து வாயென்றான். ௨௩

வஞ்சியின் காரண மாவென் மன்னுயிர்
எஞ்சிட வருமென எனது நெஞ்சகத்
தஞ்சலி னப்படி யறைந்திட் டேனெனா
வெஞ்சுடர் வாளினாற் கனையன் விண்டனன். ௨௪

எப்பழு தெமிற்றெரிந் தினையசெய்தனை
இப்பெரு நகரில்யா ரெனினு நொய்தினில்
ஒப்பறு வஞ்சியை யுவக்கவும் நமிற்
றப்புறு மாறும்நீ யேதுத் தந்தனை. ௨௫

எனவிசைத் திங்ஙன மிவனை யேனுமிம்
மனைவியை யேனுமிவ் வைப்பிற் றீண்டினோர்
அனைவருங் கொலையுண லுண்மை யாமெனச்
சினவுவேல் மன்னவன் செப்பி னானரோ. ௨௬

(வேறு.) ஈங்கிதன்பின் ரிப்பெரு நாட்டினி லீசாக்
காங்குவித்திடு தொழிலினால் விளைவுநூ றதிகம்
ஓங்குமவ்வரு டத்தினி லுற்றனன் கடவுள்
பாங்குகொண்டவற் காசியும் புரிந்தனன் பரிவால் ௨௭

தக்கமேன்மையங் காதலாலனையவன் சார்ந்து
மிக்கசெல்வனா யுயர்ந்தவன் மேன்மகனானான்
தொக்கவாடுகள் பசுநிரை தொழும்பரின் தொகையும்
ஒக்கவெய்துதல் பெலிஸ்த்தருள் வெறுப்புடனோர்ந்தார் ௨௮

ஒளவியங்கொடு பெலிஸ்தர்க ளாபிரகாமாந்
செவ்வியன்பணிச் சேவகர் தொட்டனவாகும்
அவ்விரும்புனற் கூபங்கள் அனைத்தையு மண்ணால்
எவ்வமெய்திடத் தூர்த்திட ரியற்றினரன்றே. ௪௯

அதுவுமன்றியே பெலிஸ்தர்க ளதிபனீசாக்கை
நிதிபடைத்துமிக் கெம்மினும் சீபலவானாப்
அதிகனாயினை யாதலி னிங்குறா தெழுந்திப்
பதியகன்றுபோய்ப் பிறநகர் வைகெனப் பணித்தான். ௫0

அன்னகாலையில் அவ்விடமொருவியவ் வண்ணல்
துன்னு பல்பெரு வளங்களுந் துலங்கிய கேரார்
என்னவோதிய தாழ்வுறும் பூமியி னிடையே
மன்னுபாளயம் நிறுத்திமற் றவ்விடை வதிந்தான். ௫௧

ஆண்டு தந்தையி னாட்களி னாகியங் கிருந்து
மீண்டு வெந்திறற் பெலிஸ்தர்கள் தூர்த்தனர் விட்ட
வேண்டுநீர்ச்செழுங் கூபங்கள் மீளவுந் தோண்டி
மாண்ட தாதைசொல் பேரையே அவைக்கவன் வருத்தான். ௫௨

வேறுமன்னவ னடியர்கள் தோண்டியே யினிநீர்
ஊறுமூற்றினைக் கண்டனர் அத்தரு வூரின்
மாறுபட்டிடு மேய்ப்பர்கள் தமதென வருத்தார்
கூறுபேரதற் காதலி னேசேக்கெனக் குறித்தான். ௫௩

பின்னுமோர் கிணறாக்கின னதுவுமப் பெற்றித்
தென்னவாதலிற் சித்தினாவெனப் பெய ரிசைத்தான்
மன்னுமவ்வுழி யகன்றுபோய் மற்றொரு கூபம்
அன்னபோதுதொட் டனர்வழக் கவருரைத் திலரால். ௫௪

ஆயபோதினி லாபிர காமரு ளண்ணல்
மேயநல்வள நாட்டினை மேவிவாழ் வெய்தத்
தூயவன்றர லுற்றனன் தொக்கிவண் பெருகி
யேயிருத்துமென் றிதன்பெய ரிரேகொபோத் தென்றான். ௫௫

அவ்விடத்தினி லிருந்தவன் பேரசெபா வடைந்தான்
செவ்வியன்முனத் தினத்தியா மினியினிற் சேர்ந்தே
திவ்வியன்றரி சனத்தினிற் றெரியலுற் றியானே
ஒளவியந்தவி ராபிர காம்பரனுமால். ௫௬

அஞ்சல் நின்னது பங்கில்யா னமர்ந்தென தடியான்
மிஞ்சுசீர்த்திக ழாபிரகாமெனு மிகுநன்
நெஞ்சி னுத்தம னிமித்தமா சீர்வதித் துன்னை
விஞ்ச வுன்குலம் பெருகவும் விளைப்பலென் றுரைத்தான். ௫௭

ஆனபோதினி லவனொரு வேதிகை யாக்கி
ஞானநாயக னாமத்தை நவின்று தோத்திரித்துத்

தானும்வைகுற வவ்விடை பாளயஞ் சமைத்தான்
பானநீர்க்கிண றமைத்தனர் பணிவிடைக்காரர். ௧௮

அனையகாலையிற் பெலிஸ்தர்க ளதிபனு மனையான்
றனது நண்பரு ளொருவனுய்ச் சாரசேனா சாத்தும்
கனையுநீள்கடற் சேனையின் காவலன் றானும்
புனையு நல்லிசை யுத்தமன் றன்னுழை போனார். ௧௯

யாதுகாரணங் கருதினீ ரென்னுழை வந்தீர்
போதுவாயெனப் பகைத்தெனைப் போக்கினீ ரென்றான்
ஓதுவாசகங் கேட்டவ ருனக்கிறை துணையே
ஆதலால்நனி விருத்தினீ யடைந்தமை யறிந்தோம். ௨௰

தீண்டலாதுனைச் சாந்தமாச் செலுத்துநஞ் செயல்போற்
பூண்டசீரினாய் எமக்குவெந் தீவினை புரியா
தீண்டு நீதரு மாணைக்கு மிசைந்துடன் படிக்கை
மாண்டகப்புரி தற்குமா வந்தனமென்றார். ௨௧

அன்ற வாசகங் கேட்டலு மாபிர காஞ்சேய்
தின்று மன்புடன் விருந்திடத் துய்த்தனர் துயின்றார்
ஒன்றுவைகலில் மற்றைநா ளாணையிட் டுவந்தார்
சென்றுபோயினர் வந்தவர் செல்வனு மிருந்தான். ௨௨

அந்தநாளினிற் றந்தொடு கிணற்றினி லூற்று
வந்ததென்றுசண் டோதினர் வள்ளலுஞ் சேபா
உந்துநாமமற் றிதற்கென வோதின னவ்வூர்
மூந்துடேர்ஷெபா வாமென வாதலின் மொழிவார். ௨௩

(வேறு) எண்ணைந்தாம்வய தினிலேசா எத்தியர்தங்கள் குலத்தினிலே
கண்ணுஞ் சீர்செழு பேயோர்முன் நல்கியவுத்தீ துடனேலோன்
மணணிற் றந்திடு பஸ்மாத்தாம் மாதையும்வேட்டு மகிழ்ந்தானல்
எண்ணும்பேர்பெறு ரேபேக்கா ளிவராலெனஞ்சு கசப்புற்றாள். ௨௪

ஈசாக்குப்படலம் முற்றும்

௬. யாக்கோப்புப்படலம்.

ஆயுளின்முதிர்ந்த ஈசாக் கம்பக மிருண்டுளோனா
யேயுள காலத்தோர்நாள் இனியதன் மகனேசாவை
ஆயிடைக் கூஉய்விருத்த னாயினே னினியென்னாவி
சாயுநா ளெந்நாளென்று தகவுற வுணர்ந்திலேனே.

ஆதலி னெழுந்துநீநின் னாயுதங் களையெய் தூணி
மோதுறு சிலைகைக்கொண்டு முங்கிநீள் பழனந்தன்னிற்
போரசாலுற்று வேட்டஞ் செய்தியான் புசித்தற் காகக்
கோதறு முணவையின்னே கொண்டுநீ வருகுவாயே. ௨

கொடுவரு மவற்றுள் வேட்டை கொள்ளுநற் சுவைய வூனை
அடுமுறை யட்டின்னேயா னருந்தவு மென்மெய்யாவி
விடுமுனென் னன்மாவாசி மிகவுனக் கீயுமாறும்
இடுகநீ யென்முன்னென்றான் இம்மொழி யாயுங் கேட்டாள். ௩

தந்தை சொற்படியே வேட்டந் தனக்கவன் படரமற்றை
மைந்தனை யன்னைகூவி மாற்றங்க ளனைத்துங்கூறி
மந்தையி னிரையு ணீபோய் வாய்ந்தவோர் வெள்ளைக்குட்டி
தந்தவென் னுரைகழாமற் றருகநீ வல்லைமாதோ. ௪

யானதை யுந்தைக்கேற்ற சுவைபெற அட்டே யீவென்
போனவன் மீளமுன்னீ புகுந்ததைப் புசிக்க வீந்தால்
தானுல கொருவுமுன்னந் தக்கநல் லாசீர்வாதம்
மானமெய்திட வுனக்கே வழங்கிடு மவனென்றாளே. ௫

அம்மனை யுரைத்தமாற்றங் கேட்டலுஞ் சிறுவ னன்றாய்
எம்முன துடல்போற கேச மென்மெயி லில்லை யெந்தை
வம்மெனத் தைவந்தங்கென் வஞ்சனை யுணரு மென்றால்
அம்மநல் லாசிக்காகச் சாபமே யடைவேனென்றான். ௬

அன்னையங் கவனை நோக்கி அந்தவெஞ் சாப மைந்தா
என்மிசை வருவதாக எனதுசொன் மறுமனீ போய்
நன்மைபெற் றுய்யுமாறு நல்கென நல்கினால்
மின்னுமங்கதனை மிக்கசுவையுற விரும்பி யட்டாள். ௭

அட்டபின் னன்னையில்லத் தக்கிர சதனதாக
இட்டநல் லுடையை யன்னாற் கியைபுற வுடுத்தி யாட்டுக்
குட்டியின் சருமப்போர்வை கொண்டுகை கழுத்துக்கிட்டு
நட்டநற் சுவையூணப்பம் நல்கென நல்கிவிட்டாள் ௮

சோர்வற வாய்சொற் கேட்டுச் சுதன்கொடு தந்தை தன்முன்
சேர்தலும் யாரென்றானுன் சேட்டபுத் திரன்யா னையா
ஏர்பெறு நின்சொற்போல வியற்றினே னெனக்குன் னான்மா
ஆர்தரு மாசிநல்க அமுதுசெய் தருள்க வென்றான். ௯

தந்தையெவ் வாறுமைந்த சடுதியிற் கிடைத்ததென்ன
மைந்தனு நினதுதேவ னருளினால் வாய்த்ததென்றான்
அந்தநன் மகனோ அன்றோ வெனத்தைவந் தைய நீக்க
வந்தரு கணுகிங்கென்ன முன்னுற மருவி னின்றான். ௧௦

தைவரும் போதுசத்த மிளையவன் றனதேயாகும்
கைவலி மருவுமூத்தோன் றனதெனக் களறினாலும்

மெய்வரு முரோமம் மூத்தோன் மேனிபோல் விளங்குமாற்றால்
கைவரு முதியோனாசி யவனென நம்பியீந்தான். கக

ஈசரும் பொழுதிற் றாதை யுண்மையா வேசா நீயோ
ஓதென வவனு மாமென் றுரைத்தன னனையகாலை
நீசறப் படர்ந்து வேட்டஞ் செய்துவந்தட்ட வூனை
நீதருகென்ன மைந்த னிட்டலும் வாங்கியுண்டான். க௨

மற்றசன் பின்றிராட்ச மதுவையும் வாங்கியுண்டே
துற்றிடு மகிழ்ச்சி பூத்துத் தோமிலான் சுதனை மைந்தா
உற்றுநீ முத்தந்தாவென் றுரைக்க வவ்வாறு செய்தான்
சுற்றிய உடையின் கந்தந் தொன்மையோன் மோந்தா னன்றே. க௩

ஆயின துரையாற்சுற்று மம்முனோ னுடையைத் தந்தை
மோயின னனையகாலை முழுதுள மகிழ்ந்தா வென்றன்
சேயினற் கந்தந் தேவின் றிருத்தகு மாசீர்வாத
மேயின பழனவைப்பின் இனியவாசனையே போன்மால். க௪

இறையவன் வானின்றெய்து மிமத்துடன் செழுந்தண்பாருங்
குறைவிலா னியந்திராட்ச விரசமுங் கொடுப்பானாக
நிறைபல வகைச்சனங்க ணின்னைச்சே விப்பாராக
அறைதரு மநேகசாதி வணங்குக வுன்னையன்றே க௫

மிக்கவுன் றுணைவருக்கும் மேலவனாயிருப்பாய்
தக்கநின் னன்னைநல்குந் தனயரும் நின்னைத்தாழ்க
புக்குனைச் சபிப்போர் சாபம் பொருந்துக வாசிநின்மேல்
வைக்குமவ் வவர்களாசி மருவுகவென்றான் மன்னோ. க௬

இம்முறை தந்தையாசி யியம்பியங் கானபோதே
அம்முக மொருவிமைந்த னகன்றிடு மமயந்தன்னிற்
சொம்மென வேட்டஞ் செய்து கொணர்ந்தநற் சுவையவூனைச்
செம்மனத் தாதைதன்முன் சேட்டபுத் திரன்கொண் டேறான். க௭

சொண்டுவெந் தளியேனாசி கொண்டுய்ய வினையவூனை
உண்டுவந் தருள்கவெந்தா யெனப்பணிந் துரைதுநின்றான்
எண்டகு மீசாக்கப்போ தியார்கொனீ யென்றுகேட்கத்
திண்டிறலவனும்யானுன் சேட்டபுத் திரனே யென்றான் க௮

சுதனுரை கேட்டலோடுந் துண்ணென நடுங்கித்தாதை
பதைபதைத் தொருவனீண்டென் பாலினீ வரற்குமுன்னே
இதமுறு முணவை யீந்தா னெவற்றினு முண்டேனன்ன
புதல்வனெங் கவனேயாசி பொருந்தினோ னவனென்றான். க௯

என்றவ னுரைத்தமாற்ற மிருசெவி யூடுமெய்தச்
சான்றவெந் துயரான் மிக்க சத்தமிட் டலறியெந்தாய்
என்றநல் லாசியின்னே யெனக்குநீ தருகவென்றான்
ஆன்றவ னும்பிசூதாற் கவர்ந்தன னதுமென்றான். ௨0

வருமுறை கேட்டபோதே மைந்தனு நோக்கியென்றான்
இருமுறை படிறேசெய்தான் என்முதற் பிறப்பின்மேன்மை
ஒருமுறை கொண்டானிப்போ தறமென தாசிகொண்டான்
தருபெயர் யாக்கோப்பென்ப திவனுக்கே தக்கதம்மா. ௨௧

எனக்குமிங் காசிகல்க இடமினி யிலையோவென்று
மனக்கவல் கூர்ந்துகேட்டான் மைந்தனைத் தந்தைநோக்கி
உனக்கவன் றலைவனாக உறும்படி வைத்தேனன்றான்
றனக்கனை வோருமேவ றனைச்செய நியமித்தேனால். ௨௨

எய்துதா னியக்கிராட்ச விரசமுமிவனே கொள்ளச்
செய்தியா னாதரித்தே னாதலிற் சேயேயென்னே
மைதப வுனக்குச் செய்வே னினியென்றான் மகனிவ்வொன்றோ
உய்தரு மாசியுள்ள தெனக்குமீண் டீதவுகென்றான். ௨௩

அத்தரு தாதை முன்னின் றப்படி யுரைத்தேயேசா
சத்தமிட் டழ விரங்கித் தாதையும் மகனே கேணின்
சித்திர வாசத்தானஞ் செழும்புவி யொடுமேல் வானின்
றித்தலத் திழிவதாகு மிமத்தொடும் பொலியுமன்றே. ௨௪

செங்கையிற் கட்கங்கொண்டே சீவனஞ்செய்து பின்னோற்
கங்குறு மேவல்செய்வாய் அனையனை மேற்கொள் காலத்
திங்குநின் கழுத்தின் மீதற் றிடுமவன் றன்னுகத்தைப்
பங்குறச் சேதிப்பாய்நீ யென்றிவை பகர்ந்தான் மாதோ. ௨௫

இன்னதன் பின்ன ரேசா இளையவற் கின்றேனாசி
பன்னிய வாற்றினாலே பகையுளத் தமைத்துவெய்ய
துன்னல னாகித்தாதை துஞ்சுபின் றனைவனாகும்
அன்னவன் றனைக்கொல்வேனென் றெள்ளிய மதித்துளானே. ௨௬

கொடுமனக் காயீனன்னான் கூறுசொல் லீன்றாள் காதிற்
சுடுதழலென்ன வெய்தச் சொற்றனர் கேட்டோ னன்னை
படுதுய ருழந்துசெய்ய பாலகற் கூவியுன்னை
அடுவதற் குன்னியுமுன் னானுதல் மனத்துற்றானால். ௨௭

ஆதலால் மகனே தானா தரியவென் றனைவன் பானீ
மேதகு காரா னென்னும் வியனக ரணுகியாங்கே
தீதறு மாறுவைகிச் சிலபகல் கழியேசாவின்
மீதுறு பகைதீர் பின்னாள் விட்டுனை யழைப்ப லன்றே. ௨௮

இன்புறு மகனே கேணும் மிருவிர்க டமையு மெஞ்சர்
துன்புற வொருதினத்தே தொலைவுற விழக்க வந்தால்
என்பிற துயரமல்லா லென்றன வினைய செயும்
அன்புறு தாய்சொன்மாற்ற மகத்தினில் மதித்துளானே. ௨௯

பெத்துவே லீன்றகன்னை பின்புதன் கொழுநன்பாற்போய்
எத்தமா மரபிலேசா வேட்டவேக் கிழைமாராலியான்

மெத்துமா றுயருற் றேனுங் கிழகனும் வேட்டா னென்னில்
இத்தரா தலத்தென் னுயி ரிருந்துமென் பயனுமென்றான். ௫௦

(வேறு) ஈசாக்கங் கவளுரைகேட் டிளையோனை வரவழைத்து
மாசாகா வாசிசொற்று மகனேகாணு னியர்தங்
தேசாருங் குழல்மடவார் தங்களுக்குட் சேருமணம்
நீசாரப் புரிவதற்கு நின்னுளத்தி லெண்ணமுறேல்.

பன்னுதல்கே ணீயேகிப் பதானராம் நன்னாட்டில்
உன்னனையோ டுடன்பிறந்த ஓங்கியசீர் கெழுலாபான்
கன்னலஞ்சேர் தரவுதவு நங்கையரி லுனக்கினிய
மின்னனையா ளொருத்தியைநீ வேட்டியர்வாழ் வெய்துகவே. ௫௨

அனைத்தினுக்கும் வல்லபரா னுசியுனக் கீந்துபல
சனத்திரளாய் நீபெருகத் தயைபுரிக வாபிரகா
மினுக்குதவு மாசியினை யிறையுனக்குஞ் சந்ததிக்கும்
மனத்தினனி மகிழ்ச்சிபொங்க வழங்கியருள் புரிகவன்றே. ௫௩

என்றுமொழிந் திளங்குமரற் கீசாக்கு விடைகொடுத்தான்
அன்றவனுந் தந்தையன்னை யறைந்தமொழி தலைக்கொண்டு
துன்றுபல வளங்கணனி துலக்கமுற்ற பதானராம்
என்றுரைக்குந் திருநாட்டுக் கிலாபான்பா லுறநடந்தான். ௫௪

ஆண்டுபிதா விளையோனுக் காசிப்கன் றதுவுமணம்
பூண்டவெழிற் கானனிற் புரியற்க வெனப் புகன்று
மூண்டதிருப் பதானராம் மூதூருக் கனுப்பியதுந்
தூண்டுகணைச் சிலைத்தடக்கை யேசாவுந் தொகுத்துணர்ந்தான். ௫௫

கானனின் மடந்தையரைக் கடிமணஞ்செய் செயலீன்றோ
றானுக் குளம்வெறுப்பென் றறிந்தேசா விசுமாவேல்
மேனுளீன் றிடுநேபே யோத்தினுக்கு வியன்றுணைவி
தேனேர்சொன் மகலாத்தாந் தெரிவையையும் வேட்டானே. ௫௬

பேர்சேபா நகர்நீங்கிப் பின்னவனன் றாரானும்
ஊர்சேர வழிநடந்தே ஓங்குசுடர் சாய்ந்தந்தி
நேர்போதி லோரிடத்தே யிராத்தங்க நினைந்தங்கே
சேரோர்கற் றலைக்கணையாச் சேர்த்துவிழி துயின்றானே. ௫௭

பூணினிய நித்திரையிற் பொற்புடையோன் சொப்பனத்தோ
ரேணிதரை மேனிறுத்தி யிருப்பதுவு மதனுனிநீள
சேணினளா விடமேலோன் றிருத்தூத ரதனிடையே
ஏணுறவந் தேறுவது மிறங்குவதுங் கண்டானே. ௫௮

அன்றுதெரி திருவேணி யதன்மிசையே யெம்பெருமான்
நின்றுனது மூதாதை தாதையெனு நீள்புகழோர்க்
கென்றுமருள் புரிதேவன் யானுனக்கும் மரபினுக்கும்
இன்றிவணீ துயில்காட்டை யினிதுதவு வேனன்றே. ௫௯

வரக்குலவு நின்குலம்பார் மணலின்மிக மல்கலுறும்
திரங்குலவு நாற்றிசையுஞ் சிறந்தனைது திருமரபு
பரம்புமிர்தப் பாரிலெலர்தப் பயில்குலமு முன்னாலும்
உரம்பெறுமுன் குலத்தாலு முயராசி மருவிடுமே. ௪0

உன்பால்யா னிருக்கேநீ யுற்றழியெல் லாம்புரக்கே
அன்பாக மீண்டுமிந்நா டடையவுனக் கருள்புரிவேன்
நின்பால்யான் புகலுமிவை யெவற்றினையும் நினைப்பகலா
தின்பாக வருள்வலெலன இசைப்பதுவுங் கேட்டானே. ௪௧

ஆனதுயி லகன்றெழுந்தே யவன்மெய்யா வித்தலத்தே
வானவன்னை நினைறிந்தேன் யானென்று மனத்தஞ்சி
ஈனமறு மினையதலம் எங்கோமா னுறைபதியாம்
வானமதின் வாசலிது வாமென்ன வகுத்தானே. ௪௨

தக்கபுகழ் யாக்கோபு தலைக்கணையா வைத்தவந்த
மிக்கபெருங் கல்லதனை விடியலிலே தானெழுந்து
அக்கலின்சேர் தலமதிற்றா னாநிறுத்தி யெண்ணெய்சொரிந்
திக்கடிகொ ளூலூசெலுநா டினிப்பெதலேலென் றிசைத்தான். ௪௩

என்றுமொழிந் திறையென்னோ டிருந்துவழி தோறுமிகத்
துன்றருளாற் புரந்துணவுந் துகிலுமருள் வதுமன்றி
என்றனது தாதையுழைக் கியான்சாந்த மொடுமீண்டுஞ்
சென்றிடநல் லருள்புரியிற் றேவனவ னெனக்கென்றும். ௪௪

நின்மலனே யான்றானு நிறுத்துகன்னின் னாலயமாம்
இன்னருளா னீயெனக்கீ யெவற்றினிலும் பத்திலொன்று
நன்மனதா னல்குவல்யா னென்றுமங்கு நயினறெழுந்து
துன்னுகுண திசையார்தந் தொன்னாடு விரைந்தடைந்தான். ௪௫

ஆன்றோன்போய்ப் பழனத்தா டாங்கேயோர் கிணறுமயல்
மூன்றாடு மருங்குநண்ணி முடுகுறவே துயில்வதுவும்
தான்றோன்றக் கண்டானத் தண்கூபந் தனில்மேய்ப்பர்
கான்றாரும் புனல்மந்தைக் குண்ணுதற்குக் காட்டுவரால். ௪௬

(வேறு.) பீடுறுங்குழி பெரியதோர் கலால்
மூடிறப்படும் மூடுகி மந்தைகள்
கூடுமங்கெலாங் குழுமு போதுகன்
மாடுபேர்த்துண வழங்கி மூடுவார். ௪௭

அந்த மேய்ப்பரை யண்ண னோக்கிநீர்
எந்த நாட்டினீ ரென்ன நற்றிரு
உந்தி யிக்கநா ரானி னோமெனத்
தந்த வாசகந் தன்னை யோர்த்தவன். ௪௮

குலவு செல்வநா கோரனித்த பொற்
புலவுசீரிலா பானை யோர்திரோ

சொலுதி ரென்னவா மென்று சொற்றனர்
வலிய னேகொணீர் வழுத்துமென்னவே. ௪௯

தீங்கி லானவன் றந்த செவ்விசேர்
மாங்குயிற்குநேர் செஞ்சொல் வஞ்சியா
டாங்கு சேர்த்திவண் அடைதல் பாரெனாப்
பாங்கி னின்றவம் மேய்ப்பர் பன்னினார். ௫0

அன்னபோதிவன் ஆடு கூடுதற்
கின்னமும்பொழு தேற வில்லையே
துன்னு மின்னவை தோயமுண்ணுறப்
பின்னுமேயலாம் பெரும்பு லென்றனன். ௫௧

ஆட்டுமந்தைகள் அனைத்துஞ் சேருமுன்
ஊட்டலோமவை ஒருங்கு வந்துழி
மாட்டினிக்கலைப் புரட்டி வைத்துநீர்
காட்டுவோமெனக் கழற லுற்றனர். ௫௨

(வேறு.) இன்ன வாறிவன் பேசிடுமெல்லையி லிராகேல்
துன்னுமாடுக ளொத்தின ளவ்விடை தொக்காள்
அன்னமென்னடை மலரடித் துடியிடை யயிற்கண்
மின்னைமுன்னுற விழியிணை களித்திடக் கண்டான். ௫௩

கண்டபோதவ னெழுந்துபோய்க் கிணற்றின்வாய்க் கற்பேர்த்
தண்டுமென்புடை மாதுலனாடுக ளமுதம்
உண்டு வெவ்விடாய் தீர்தர வுதவிய பின்னர்
மண்டுகாதலால் முத்தமிட் டழுதனன் மன்னோ. ௫௪

அழுதுதன்னையின் னானென வனையவ ளறியக்
கெழுதகுந்திற லுடையவன் கிளத்தின னவள்போய்ப்
பழுதிலன்புடைத் தாதைமுன் பகர்தலு மனையான்
தொழுதகும்புகழ்க் குமரனைத் தொடர்ந்துபோய்க் கண்டான். ௫௫

உருகுமன்பொடு தழுவியே முத்தமிட் டுவந்து
மருகனைக்கொடு மாமனை மருவிடப் புகுந்தான்
பொருவில் டொற்பினன் பொருந்துமெக் கருமமும் விரிவாப்
பெருகு சீருடை மாதுலற்குரைத்தனன் பெட்பாய். ௫௬

தன்மைகூர்ந்தன னெஞ்சொடு சாற்றுசொற் கேட்டே
உண்மையாகவென் னென்புமென் றசையுமென் றுவப்பாற்
றிண்மை கூர்புய மாதுலன் செப்பின னவன்பால்
ஒண்மையாருள முடையவ னொருமதி யுறைந்தான். ௫௭

இல்லில் வைகிய பொழுதழைத் தினையனை யிலாபான்
மல்குமன்புடை மருகனே யாதலின் வாளாச்
சொல்லுமென்பணி தொடர்ந்துநீ செயனெறி யன்று
நல்கு சம்பளம் வேட்டதை நவில்கென நவின்றான். ௫௮

எண்ணுசாரா மகமலனு மலைபதன மகட்கா
கண்ணுமேழுவர்ச் சரம்பணி காண்புரிவே னென்
றண்ணலோதின னங்கியற் கருளலி லுனக்குப்
பெண்ணையீவதே நலமெனப் பேசினன் மாமன். ௫௯

கூசுகண்ணினள் மூத்தவ ளிளையவக் குமரி
தேசுவாய்த்தவ ளாதலி னிவளிடை செய்யோன்
ஆசைகூர்ந்தவற் கவளிடை பணிவிடை யயர்ந்தான்
மூசுமன்பினேழ் வருடமு முடிந்தன சிறிதாய. ௬௦

பொறித்த வாண்டுகள் போனபின் மாமனைக் குறுகிச்
செறித்த வன்புடைத் தெரிவையைத் தருகெனச் செப்பக்
குறித்தநாளையிற் பலரையுங் கூட்டியே விருந்திட்
டெறித்த பொன்னிழை முன்னையை யிரவினி லீந்தான். ௬௧

சொன்ன நற்பணி சோர்வற வாற்றிடுஞ் சில்ப்பான்
என்னுமின்னிளை யம்மகட்கீந்தன னிலாபான்
அன்னயாமினி யகன்றபி னளையவ ளிலேயாள்
பின்னையன்றெனக் கண்டனன் பீடுறும் பெரியோன். ௬௨

தெரிந்தகாலையில் மாமனை நோக்கியச் செம்மல்
விரிந்த பொற்புடை யிளையவ டன்னையே விழைந்து
புரிந்துளேன்பணி யனையளைப் பொருந்துறத் தராத
பரிந்த வஞ்சநீ பண்ணிய தென்னெனப் பகர்ந்தான். ௬௩

மூத்தமாமக ளிருக்கவே யிளையவள் முந்த
வத்துமாமணம் புரிவழக் கிவ்வுழியின்றால்
மாத்தடங்கணிக் காகவும் வருபணியவ்வா
றூத்தகச்செயி லவளையுமருளுவ லென்றான். ௬௪

வழுவர்ச்சர மிளையவட்காகவு மியற்றத்
தாழுமங்குழ லவளையுமருளினன் றந்தை
சூழுநற்பணித் தொண்டினுக்கிசைந்த பில்க்காளை
யாழும்வெள்குசொ லிம்மகடனக்கென வீந்தான். ௬௫

பூத்தபைங்கொடி போலுமெய்ப் புனைகுழல் மலர்க்கை
மாத்தடங்கணிவ் வஞ்சிமேல் மூத்தமங்கையிலும்
வத்துமன்புவைத் திருந்தனன் பின்னுமேழ் வருடம்
கோத்தசீருடன் பணிசெய்தா னவனிடைக் குரிசில் ௬௬

விருப்பமின்றியே மூத்தநாயகியினை மிக்க
திருப்பொருந்திறே னலட்சயஞ்செய்தலிற் றேவன்
சருப்பமன்னவ ளெய்திடக் கருணைகூர்ந்தனனால்
மருக்கருங்குழ லிளையவள் மைமையாய் வதிந்தாள். ௬௭

வர்த்தகுஞ்சத னொருவனையருளின ளிலேயாள்
சீர்த்தநம்பினி நாயகனென்மிசை சிறக்கச்

சேர்த்துவானவ னெனக்குள சிறுமையையின்னே
பார்த்துநல்லருள் புரிந்தனனெம்மனப் பன்னி. ௬௮

உருபனென்றுபே ரம்மகற்குதவினள் மீண்டுங்
கருவினைக்கொரு கான்முளை பயந்து காதலனாற்
றிருவிலற்பமாயா னெனைப்பட்டது தெரிந்தே
பொருவிறேவனென் வேண்டுதல் கேட்டருள் புரிந்தே. ௬௯

இந்தமாமகன் றன்னையுமீந்தன னெனக்கென்
றந்தமைந்தனைச் சிமெயோ னென்றவ ளழைத்தாள்
சந்துவேறுமோர் சுதனைமுப் புகல்வரைத் தரலால்
உந்துமன்பினி யுறுவலென் றிலேவியென் றுரைத்தாள். ௭௦

சாற்றுமற்றொரு மதலையைத் தந்தினியிறையைப்
போற்றுவேனெனச் சொல்லியூ தாவெனப் புகன்றாள்
எற்றமெய்தவிம் மைந்தரை யீன்றபின் மக்கட்
பெற்றைநீங்கினள் பெறும்பய னடைந்துயர்பேதை. ௭௧

(வேறு) மைந்தரைப்பெறுத லின்மையாலிளைய மாதுமிக்கினிய மக்களைத்
தந்ததெளவையை வெறுத்துநண்புடைய தலைமகன்வதனநோக்கியே
சுந்தரப்புதல்வர் யானுநல்கவரு ளென்னுமாயலதெ னின்னுயிர்
ஆந்தமானில மகன்றுபோகுமென வெவ்வமோடெதி ரியம்பினாள். ௭௨

தேவியிவ்வுரை நவின்றபோதுபுகழ் சேருமண்ணல்மிகு சினமுளம்
மேவியுன்வயி னிருங்கருப்பமதின் விளைவுவாய்க்கவருள் செய்யயான்
தேவனுக்குவதி லோவெனச்சிறுவ ரென்மடிக்குதவல் செய்யவே
மேவியென்பணி மகட்புணர்ந்திடி விதத்தினேனுமர புய்யவே. ௭௩

அன்றுதேவிமொழி யாலிசைந்தவளொ டவனுமின்பொடு கலந்தனன்
மன்றலங்குழலி கருவிளைந்தினிய மகனொருத்தனை வழங்கினாள்
இன்றுதேவெனது வேண்டல்கேட்டுமக வீந்துநீதியை யியற்றினான்
என்றுநற்றலைவி தாணிவன்பெய ரெனவிளம்பி மகிழ்வெய்தினாள். ௭௪

வேறுமோர்மகவை யவளுயிர்த்தனள் மிகுத்தஅன்பினொடு முதல்வியும்
மீறுவன்பினொடு வாதிலின்றுவலி மேவுதெளவைதனை வென்றுளத்
தூறுமின்பமடை வுற்றுளேனென வுரைத்திவற்குநவு தலியெனக்
கூறுநாமமிசை வித்துநாளுமகிழ் கூர்கருத்தினொடு வைகினாள். ௭௫

மூத்ததேவியு மகப்பெறுஞ்செய றனக்கொழிந்தமையின் மொழிபணி
காத்துநின்றுபுரி யடிமைமாதையுயர் கணவனுக்கினிது நல்கினாள்
மாத்தகுஞ்சுதனை யவளுமங்குதவ மருவிவந்ததொரு படையெனக்
காத்தெனும்பெய ரவற்களித்தனள் களிப்பின்மிக்கபெரு முதல்வியே. ௭௬

மீண்டுமவ்வடிமை யானமங்கையொரு மேதகுஞ்சுதனை யுதவினாள்
காண்டலுந்தலைவி நெஞ்சமவ்விடை களித்துவாழ்வுடைய ளென்றெனை
மாண்டகுந்தரையில் வாழ்மடந்தையர் வழுத்துவார்களினி வாழ்வியான்
பூண்டுளேனெனை நவிற்றியாசெரெனு நாமமும்புகல லுற்றனள். ௭௭

மேபோதுமையின் விளைவுகோட்குரிய காட்கனிற்பழன மீதுறு
தாயிமின்கனிகள் கண்டுகொண்டுரூப னுதயிறை னுதவு தாய்கையில்
ஆயவிக்கனியி லீயெனக்குமென அக்குதகையுரைசெய்யவென்
நாயகற்கவா ளுற்றுளாய்கனியி னசையுமுண்டுகொ லவிற்றெனு. ௮

முனியுநெஞ்சினெடு தௌவைசொற்றிடலு மொய்த்தசீரினைய வல்லியிக்
கனிநிமித்தமுனை மருவுமின்றிரவில் அனையனென்றுகளறற்றனன் [கீள்
குனிதரும்மொழியின் மகிழ்வுகொண்டனைய கோதைமாலையிலடைகொபு
பனிதரும்பழன நின்றுமீள்பொழுது பரிவுகொண்டெதிர் படர்ந்துளான்.

அடைந்துகண்டினையகனிகளாலுனை அடைந்துளே னுனைக வெனையென
மடந்தையோடவனு மந்தநல்லிரவில் மருவலுற்றுமகிழ் வெய்தினுன்
அடங்கலாதபுகழ் மேலவன்கருணை யாலடைந்துகரு வளையவள்
இடங்கொளித்தரையி னிற்சிறக்கவொரு மகவையீன்றுபரி வெய்தினுள்.

அடிமைமின்னையென தன்பனுக்கருளி னேனெனக்கிறைவனுதலாற்
படியினல்லருள் புரிந்ததென்றுரை பகர்ந்துவந்திதை காபெனுத்
துடியினேரிடை மடந்தை சொற்றனள் சுதற்குநாமமது மீளவும்
மடியில் வைக்கவுயர் கருவிளைந்தினிய மகனெருத்தனை வழங்கினுள். ௮௧

வீறுமிக்கபர னல்லசிதன மெனக்கு நல்கினன் விழைந்தியான்
ஆறுமக்களை யுயிர்த்தலச்செயலி னுலுவந்தரிய காதலன் [கையாய்க்
ஊறுமன்பினுட னினியிசைந்துறையு மென்றெனோடென் றுரைசெய் துவ
கூறுமப்புதல்வ னுக்குமிக்கசெபு லோனெனப் பெயர் குறித்தனள். ௮௨

(வேறு.) விஞ்சுவகை யோடுகரு மீளவுமடைந்தோ
ரஞ்சொலினள வஞ்சியை யளித்துயரி லேயாள்
நெஞ்சிடை மகிழ்த்துரிய நீடுபெயர் தீனுள்
எஞ்சிலெழில் சேருமி மகட்கென விசைத்தாள். ௮௩

பன்னவரிதாகிய பரம்பர னிராகேல்
தன்னையு நினைந்துசெவி சாய்த்தருள் கொடுத்தான்
மின்னையனையாள்கரு விளைந்துவகை மேயோர்
நன்னல மிகுஞ்சுதனை நல்கியுயர்வுற்றே. ௮௪

நீடுமவ மானமதை நீக்கின னெனக்குக்
கேடில்பர னின்னுமொரு சந்ததி கிடைக்கும்
பீடுதவு மென்றுதகை பேற்றபெயர் யோசேப்
பீடுதரு மிம்மக வினுக்கென இசைத்தாள். ௮௫

ஈதுநிகழ்வுற்றபின ரேகனருள் பெற்றோன்
மாதுலனை நோக்கியனி யேனனிவருந்தி
ஓதுபணியுன்னிடை உஞற்றியது தேர்ந்தாய்
போதுவிடை நல்குக வினிப்புகழ் பொலிந்தோய். ௮௬

நின்பணி புரிந்தடிய னேனெறியி னின்றே
அன்புற வடைந்தமனை மக்களொடு மாக

என்பதியை யானுக வெங்கெ யின்னே
இன்பமுற வேண்டுவெ னென்னவுரை செய்தான். ௮௭

மருகனிவை சொல்லுதலு மாமனெதிர் நோக்கி
உருகுசவை யெற்குறுள முற்றசெனி லின்னும்
இருபரிவி னேடுமிறை யென்னையு னிமித்தம்
பெருகுற விருத்திபுரி பெற்றியறி வுற்றேன். ௮௮

கேட்டபய னீகுவல் விளத்திடுக வென்றான்
கீட்டுபுகழோ னெனது கேள்பணியு நின்றேல்
ஆட்டினது தன்மையு மறிந்தனையி வேர்சால்
நாட்டினிடை யான்வரமு னனிசில தெரிகலில். ௮௯

வந்தபின் மிகுங்கருணை வானவ னளிக்கும்
அந்தவுய ராசியினி லாயது விருத்தி
இந்தவெனதாகிய குடும்பமினி யெய்த
வந்தவுயர் போதுபொருள் யான்பெறுவ லென்றான். ௯௦

ஓதுமொழியாவையு முணர்ந்தருளி மாமன்
யாதுபெற வுன்னினை யிசைத்திடுக வென்றான்
தீதுதவிர் சிந்தைபெறு செம்மலு முவந்து
மாதுலனை நோக்கியரு மாற்றமுரை செய்தான். ௯௧

நீயுதவ யான்விழைவ தொன்றுமிலை நினதே
யாயசெழு மந்தையினு ளாங்கடைவி னேடும்
போயுலவ லுற்றிலகு புள்ளிவரி கருமை
யெயவொறி பன்னையிவை யாவையு மெடுப்பேன். ௯௨

நின்னிடை பெறற்கிவை நினைப்பிவைகள் பெற்றாற்
பன்னுவரி புள்ளியகல் பளலைகளு மெய்யில்
மன்னிய கறுப்பகலு மையுமவை தம்முட்
டுன்னிலவை யான்றிருடு தோமுடைய வென்னே. ௯௩

இம்முறையெ னீதிகள் விளங்கிடுவ லினிநீ
அம்முறை புரிந்திடுகில் யானுமுன தாட்டைச்
செம்முறை புரந்திடுவ லென்னவுரை செய்தான்
உம்முறை சிறந்ததென மாமனு முரைத்தான். ௯௪

ஓதியபி னம்முறை யுறப்பிரி வுறுத்தே
மாதுலன் மறுக்குல் வெவற்றினையு மக்கள்
சூதகல மூன்றுதின மேவுவழி தூரம்
போதருத லுற்றவை புரக்கிட விதித்தான். ௯௫

மாசகலு மேனியுறு மற்றையவை யாவும்
பேசியுள வம்முறை பிரித்தவை தனக்காத்
தேசுபெறு மம்மரு மகன்புடை செறித்தே
ஏசறவளித்திடென நத்தன னிலாபான். ௯௬

புன்னையொடு லூசுசினை பொங்குசெழு மர்மோன்
எனுமர நற்கிளைகள் வெட்டியிடை யிடையே
றன்னநனி வெள்ளைமறு தோல்களைத ழற்றே. ௯௭

அம்புநுகர் தாகமுட னடுவரு பொழ்திற்
பம்புநசை யிற்பொலியு மவ்விடை படர்ந்தக்
கொம்புகளை நீர்பரு கிடத்தினயல் கொடுபோய்
கர்பியவை நோக்கிடமு னண்ணவெதிர் வைத்தான். ௯௮

இன்னசெய லாலவைகளீனுபொழுதெல்லாம்
பன்னிற மறுப்பறள்கள் பாரிடை யுயிர்த்த
அன்னவை யனைத்தையு மவன்பிரிவு செய்தே
தன்னவை யெனக்கொடு தனித்துற வமைத்தான். ௯௯

கூடுபொழு திற்பொது திறங்கருமை மேவும்
ஆடுகளின் மாமுகமு மங்கெதி ரமைப்பான்
ஆடல்செறி போதுகிலை யாங்கமல னெய்தப்
போடுதை லாதுபொலி யாதவிடை போடான். ௧00

ஆயிவைக ளாற்பல மகன்றவைக ளெல்லாம்
மாமனவை யாகவலி மனுவ தனக்காய்ப்
போமுறை புரிந்தனனி வாறுநனி பொற்போ
டேமுற விருத்தியவ னெய்தின னிருந்தான். ௧0௧

(வேறு.) எந்தைதன் பொருள்க ளெல்லாந் தன்வசமாக வெய்தி
அந்தநன் னிதியாற்செல்வ னாயினனென விலாபான்
மைந்தர்க ளுரைத்தவாறும் மாதுலன் முகம் வெறுப்பாய்
வந்ததும் யாக்கோப்பென்னும் வள்ளலங் குணர்ந்தானன்றே. ௧0௨

இன்னவக் காலந்தன்னி லிறையவ னவனை நோக்கி
உன்னிருந் தாதையோடுன் மரபினோ ரொன்றிவாழும்
பொன்னகரினுக்கு மீண்டும் போதரல் புரிகவுன்பால்
மன்னுவான் றுணையதாக வைகுவல் யானங்கென்றான். ௧0௩

மேலவர் வாய்மைகேட்டு விளங்கிழை மனையாரைத் தன்
பாலவன் பழனந்தன்னிற் படர்ந்துற வழைப்பித்தென் றன்
மேலுமை யீன்றதாதை முகமுன்போ லின்றிவேறு
கோலமாய் மாறுகொண்ட கோளினைக் குறித்துக் கண்டேன். ௧0௪

ஆயினு மெந்தை தேவன் றுணையுளோ னாதலஞ்சேன்
எயின பணிக ளுந்தைக் கியான்புரிந் ததுநீர் தோவீர்
மேயின சம்பலத்தைப் பதின்முறை மாற்றி வெய்யோன்
தீயன புரிந்தானேனுந் தீங்குறா தமலன் காத்தான். ௧0௫

எந்தநன் னிறத்தகுட்டி யெனக்கென வவன்சொன் னாலும்
அந்தநன் னிறத்தவாக வாடுக ளீன்ற வம்மா

இந்தநன்முறையுந் தந்தைக் குடையன வினையை யென்பால்
வந்துறவருளால் மேலோன் வழங்கின னெனக்கு மாதோ.

ஆடுகள் பொலியும்போதில் ஆணவென் கனவிலாங்கே
கூடுறுங் கடாக்களெல்லாம் பன்னிறங் குலவக்கண்டேன்
சேடுறுந் தேவதூதன் கனவினிற் செறிந்துன் மாமன்
வாடுற வுனக்குச்செய்த வஞ்சனை யாவுங்கண்டேன. ௧௦௭

ஏற்றிநீ விழியானோக்கு சென்றன னப்போ தன்னான்
போற்றிய மொழிபோற் பார்த்தேன் பொருந்துமை வரிபல்புள்ளி
மேற்றிகழ் படிவமெய்தி மேயவாய் விழைந்துகூடித்
தோற்றிய கடாக்கடம்மைத் தொகுத்துநீ நோக்குவாயே. ௧௦௮

நீயொரு தூணினன்று நேர்ந்தபி டேகஞ் செய்து
தூயசங் கற்பஞ்செய்பெத் தேலினிற் றோன்றி நின்முன்
மேயநற் காட்சிதந்த மேலவன் யானே யின்னே
யேயநின் சுற்றத்தார்பா லேகுக வென்றா னென்றான். ௧௦௯

இங்கவ னியம்பக்கேட்டுத் தேவிய ரெந்தை யில்லிற்
பங்குட னுரிமை யெங்கட் கினியுண்டோ பகருவாய்நீ
அங்கவன் றனதுபார்வைக் கந்நிய ரானோமந்தோ
எங்களை விற்றுக்கொண்ட பொருளெலா மினிதுண்டானே. ௧௧௦

எந்தைபா லிருந்து தேவ னெடுத்தரு ணிதியமெல்லாம்
வந்துள நமக்கு மெங்கள் மகார்க்குமே யுரியவாகும்
முந்துற வுனக்குத் தேவன் மொழிந்தபோற் புரிகவென்றே
சந்திர வதனமாதர் சாற்றின ரன்ப மன்னோ. ௧௧௧

மனைவியர் வாய்மைகேட்டு வாய்த்ததன் மக்களோடுங்
கனகதமிவர்ந்து செல்வங் கவினுநீள் பதான ராமில்
தனதெனக் கிடைத்த வாடுந் தகும்பல நிதியுங் கொண்டே
அனகன தருள்பெற்றோனு மவருடன் வழிக்கொண்டானே. ௧௧௨

தாதையன் றாட்டின் பாலில் மயிர்களை தருதற்காகப்
போதலுற் றிருந்தா னந்தப் போதினி லிராகேலன்னா
னாதரம்புரியுந் தேராபீன்களை யன்று வெளவி
மேதகு கணவனோடும் வழிச்செல மேவினாளே. ௧௧௩

இவ்வகை யிலாபானென்று மறிந்திடாதன்றி யாக்கோப் [கிக்
கெவ்வகைப் பொருளுங்கொண்டே யெழுந்தன னொளித்தாங் கே
கெளவை கொடிரை நீராற்றைக் கடந்துபோய்க் கிலியாத்தென்னும்
அவ்வுயர் கிரியைநோக்கி ஓடின னகன்றுபோனான். ௧௧௪

ஓடிய மூன்றாநாளி லுணர்ந்தடல் மாமனன்று
கூடினன் றுணைவரோடுங் கொம்மெனப் பின்சென் றோடித்
தேடினன் கிலியாத் தென்னுங் கிரியி லெழுநாளின்பின்
நாடின னவனையங்கே நண்ணிடக் கண்டானன்றே. ௧௧௫

சொப்பன மதனில் மேலோன தோன்றியே யிலாபனுக்கன்
றப்புகழ் யாககோப்போடே யன்புறு மொழிகளன்றி
வெப்புறு மொழியாதேனும் விளம்புத லொழிகவென்றே
செப்பினன் விழித்தங்கன்னோன் மருமகன் பாலிற்சேர்ந்தான். ககசு

அக்கிரி மருங்கில் யாக்கோப் பமர்ந்தனன் படங்கில் மாமன்
புக்குறு துணைவரோடப் பொருப்பக மருங்கிற்றானும்
தொக்குற விரிகூடாரந் துலங்குற வமைத்து வைகித்
தக்கதன் மருகன்றன்னை நோக்கினன் சாற்றலுற்றான். ககஎ

வஞ்சநீ யெனக்குச் செய்தே வைவடி வாளங்கொண்டு
வெஞ்சிறைப் படுத்துவார்போல் மிக்கவென் புதல்விமாராம்
வஞ்சியர் தம்மைக்கொண்டு வந்ததென் மறைந்தெனக்கோர்
செஞ்சொலு முரையாதோடுஞ் செய்கையென் செப்புவாயே. ககஅ

கீதபேரிகைநற் றாளங் கின்னர முழக்கமிஞ்ச
ஓதரு மகிழ்ச்சியோடு முனையா னனுப்பவின்றி
ஏதமிலெனது மைந்தர் முதலினோரிடுமின் முத்தம
காதலிற் பெறலுமின்றிக் கரந்துபே தமைசெய் தற்றாய். ககக

உந்தமை வருத்தவன்மை யுண்டெனக் கெனினு முங்க
டந்தையின் கடவுளென்னைத் தடுத்ததா லிடர்தந்தில்லேன்
வந்திடும்பொழுது நீரென் மனையினிற் றேவர் தம்மை
முந்துறத் திருடலுற்ற தென்னென மொழிதிரென்றான். கஉ௦

குறித்தசொற் கேட்டபோதக் கோதிலா னெனதில் லாரைப்
பறித்தெனை விடுவையென்று பயந்துளேன் தேவர்தம்மைச்
செறித்தவெக் கள்வனேனுஞ் சீவனுக்குரிய னல்லன்
மறித்துநீ யிவர்சான்றாயெம் மாட்டுறி லெடுதியென்றான். கஉக

சேல்விழி யிராகேலன்று திருடிய தோரா தண்ணல்
சால்புற வுரைத்தல் கேட்டச் சாரலஞ் சிகரக் குன்றின்
பாலவர் செறித்துவைகும் பாளைய மொவ்வொன்றாக
ஏலுமவ் வளவுந் தேடிப் பார்த்துமங் கெய்திலானாய். கஉஉ

மானனவிழி யிராகேல் வதிந்தபா ளயத்திற் போனான்
தேனன மொழியா டந்தை சேருமுன் தேராபீங்க
ளானவை தமக்குமேலாங் கத்திரிக் கலணை வைத்துத்
தானதன் மேலதாகத் தங்கின ளிருந்தாளன்றே. கஉங

பாடியெங் கெங்குநாடிப் பார்த்துமுன் வரவிருந்தே
நீடிய விழியாள் பூப்பால் நீவர யெழாதிங் குற்றேன்
கூடியபுகழோய் கோபங் கொண்டிடே லென்று ளங்குந்
தேடியுங் காண்கிலானாய்த் திகைப்பொடு நின்றான் மாதோ. கஉச

அஞ்சிடும் பழிக்குநீங்க லானபின் மாமன் றன்மேல்
வெஞ்சினங்கொண்டு வெஞ்சொல் விளம்பியவ் வண்ணனோக்கி

விஞ்சுழுக் கிரமோடென்னைத் தொடர்ந்துநீ மேவயான்செய்
நஞ்சினை யனையகுற்றம் பாவமென் னவிற்றுவாயே. ௪௨௫

தொக்கவெம் படங்குமுற்றுஞ் சோதனைசெய்து ளாய்நீ
தக்கநின் பொருளில்யாது சார்தரக் கண்டா யிங்கன்
புக்குறப் பார்த்தெடுத்தாற் போந்தவித் துணைவர் முன்னீ
வைக்கமற் றிவர்நியாயம் நமக்கிடை வகுப்பர் மன்னோ. ௪௨௬

இருபதுவருடம் யானுன் னிடத்தினி லிருந்தே னங்குன்
றுருவைவெற் காலிநாலுந் தொகுஞ்சினை யழிந்ததில்லை
மருவுநின் கடாக்கடம்மை மற்றியா னுண்டதில்லை
உருவுயி ரிழந்தவெல்லா முனக்கின்றி யெனக்காவுற்றேன். ௪௨௭

இரவினிற் பகலிற் சோரம் போனவை யெவையும் யானே
தாலுற வேண்டுமென்று சாற்றினை திவாவில் வெய்தாய்
விரவிய வெயிலு மல்லில் மிக்கெழு பனியுநாளும்
பருவரலெய்த வென்னைப் பட்சித்த வாகுமன்றே. ௪௨௮

துயிலிரு விழிகளுக்குந் தூரமே யாகவிவ்வா
றியலவைந் நாலாண்டங்குன் னில்லிடை யிருந்தே னம்மா
டயிலுறும் பதினாலாண்டுன் பாலகிமார்க்கா வாறாண்
டெருமுன் மந்தைகட்கே யாகவு முழைச்சே வித்தேன். ௪௨௯

பற்றுமென் சம்பலத்தைப் பதின்முறை மாற்றலுற்றாய்
உற்றவென் றந்தைக்கன்னான் றந்தைக்கு மூரியதேவன்
பொற்புற வெனக்குநாளும் புரிந்துநற் றுணையுறானேல்
ஏற்றிட யாவுங்கொண்டு வெறுங்கையோ டனுப்புவாயே. ௪௩௦

கடவுளென் சிறுமையோ டென் கைப்பிரயாசந் தன்னைப்
படர்வுற மிரக்கத்தோடும் பார்த்தன னுதலாலே
அடலுறு முன்னைப்போன அலிலெனக் காகத்தோன்றி
மிடலுறக் கடிந்தானென்றும் விளம்பின னென்பமாதோ. ௪௩௧

மருகனன் றுரைத்த மாற்றம் மாதுலன் கேட்டே யிந்தச்
சுரிகுழல் நங்கைமாரென் சுதைகளா மினைய மைந்தர்
உருகுமென் புதல்வருன்பா லுற்றவிம் மந்தை யாவும்
பெருகுமென் னவைநீகாணும் பிறவுமென் னவைகளாமே. ௪௩௨

மான்விழி மக்கடம்மை மற்றவ ரினிதினீன்ற
கான்முளை களையானென்னோ செய்யலாங் கூறுவாய்நீ
கோன்கெழு விளக்கமாக நுவலுமோ ருடன்படிக்கை
யான் விரும்புற்றே னெங்க ளிருவர்க்கு மியற்றவென்றான். ௪௩௩

மல்லலம்புயத்தோன் மாமன் வழங்கிய மாற்றங் கேட்டோர்
கல்லினை யெடுத்துத் தூணாக் காண்டக நிறுத்தலுற்றுப்
பல்கலிங் குதவுமென்னப் பகர்தலுந் துணைவரானோர்
அல்கலில் கற்கள்கொண்டே அவ்விடை குவைசெய்தாரே. ௪௩௪

பொருந்துமக் குலைக் கனமீதே புகவிருவருசன முண்டார்
அருந்தியவ் விலாபா னேகார் சத்துதா வதன்பேரென்றான்
இரும்புகழ் யாக்கோப்பென்போ னெழிற்கலே யேதசுதற்கு
வருந்திரு நாமமென்று வழங்கினனெனப மன்றோ. ௧௬௫

மாதுலன் மீண்டும் நோக்கி மருகனே பிரிந்து நாககன்
போதாலுற்ற பின்பென் புதல்விய ராரோர் தம்மைப்
பேதறவருத்தி வேறுபெண்களை மணஞ்செய் வாயேல்
ஏதமில் பரமனெங்கட் கிடைகரிந்த தீர்ப்பனன்றே. ௧௬௬

யாருமிங் கில்லைத்தேவே யெமக்கொரு சான்றதாகும்
பாரெனவிலாபான் சொன்னபடியிறு விசுத்து மிளப்பா
போதா மிலேயகல்லின் குவைகரி யெனலாற் பேசும
சீருறு கலேயேதெதென்னும் நாமமாக் தெரிசகுயகாலே. ௧௬௭

மீணடுமம் மாமனிக்கற் குவையொடிவ் வியன்கற்றூணைக்
காண்டியா னுனக்குசதீமை கருதியித தொகுதிக் கப்பாலே
தாணடுத லறவு மெனமேற் றீதுக் தரக்கடாதே
யீணடுறலறவு மெகட் கிவைகளே சாட்சியன்றோ. ௧௬௮

உக்தையோ டெந்தையாதி ஒதுகங் குரவராரோர்
தந்தயா பரனுமேலோன் தகுநடுத் தீர்ப்போனுகி
வந்துநம் மிடையே மன்னக கடவனென் றுரைத்தான் வள்ளல்
தந்தைதன் பரனமே லாணை சாற்றின னணையபோதே. ௧௬௯

ஆணையிட்டதன் பின்வெற்பில் அரும்பலி யுதவிப்பினனர்
ஊணையின் றிடுமினென்றுன உண்டிராத துயினறெழுந்தார்
பூணுறு புகழிலாபான் புதல்வர்புத் திரிகள்யார்க்கும
வணுறு மாசிசொல்லி முத்தமிட் டெழுந்துபோனுன். ௧௭௦

(வேறு) மாதுலனும் பிறருமெழுந் தகன்றபின்னர் வழிக்கொண்டு யாக்
கோப்பவ் வரையை நீங்கிப்
போதலுறு நெறியினெதிர் தேவதூதர் புகுந்தவனைச் சந்தித்தார் புகழ்சே
ரன்னுன
ஈதுபரன்சேனையென்றுசொல்லியந்த இருந்தலத்தினுமமா னயீமென்றான்
நீதுதவி ருளமுடையோன் அதன்பின்றம்முன் செய்யமுகவு காணவகை
சிந்திததானே. ௧௭௧

சிந்தனைசெய் தவன்றனது தூதர்தம்மைச் சேரவழைத் தின்னேசீ ரெம்மு
ன்பாற்போய்
இந்தவுயர் தினமளவு மிலாபான்பாலில் யானிருந்த செயலுநிலை சரங்க
ள்மந்தை
தந்தனபல் பணிபுரியுந் தாசராதி தகப்படைத்தே னென்பதுவுந் தமையு
ன்பாலில்
வந்துபெறு மாறெனையான் வள்ளலேயுன் மலரடிமுன் தெரிவித்தே னெ
ன்னுமாறும். ௧௭௨

போயிர மவனுளத்திற் பொருந்துமாறு புகன்றிடுவீ ரெனவவரை யேசா
    வைகுஞ்
சேயீர்நாட் டினுக்கேக முன்னேவிட்டான் சென்றுகண்டத் தூதுவர்கள்
    திரும்பிச் சேர்ந்து
நீயியம் மொழிநம்முற் குரைத்துமீண்டோம் நின்னையெதிர் கொளநானூ
    ற்றாட்கள் சூழ
மேயீண்டு வரவெழுந்தம் மிக்கோன்றானும் விரைந்திட்டா னெனவவற்
    கு விண்டாரன்றே. ௧௪௩

வருகின்றா னெனுமாற்றங் கேட்டபோதே மனங்கலங்கி யாக்கோப்பு த
    ம்முன் வன்பால்
ஒருதன்கூ றுடைந்தாலு மொருகூறேனு முய்யலா மெனவுளத துன்னி
    த்தன்பால்
மருவுற்ற சனத்தொகைக டமையுமானின் வகைகளையு மொட்டையையு
    மங்கப்போதே
இருநற்கூ றாகவகுத் திருபாலாக ஈரிடத்தேநிற்கநிறுத்திட்டான்மன்னோ.
இந்தவிதப் படிவகுத்து நிறுத்தியன்னோன் எவராலுமளக்கவொண்ணா இ
    றையை நோக்கி
எந்தையெனுமாபிரகாமேத்துந்தேவேஎனையீன்றவீசாக்குக்கினியகோவே
வந்துனது தேயத்துன் சுற்றத்தார்பால் மன்னுநன்மை வழங்குவலென் ற
    ருளுநாவேயாய்
எந்தவுன திருந்தயைக்குஞ் சத்தியங்கள் எவற்றினுக்கும் அபாத்திரனா யி
    ருக்கின்றேனே. ௧௪௫

கைத்தண்டி னுடனெழுந்தன றியோர்தானுற்றைக் கடந்துசென்றே னி
    ன்றிருகூ றாக்காணும்
இத்தண்டி னெடுமீனடே னேசாவென்னோ டிளஞ்சுதருமன்னையரா மிவ
    ருஞ்சேர
மோசதண்டி முரியவடித் திடுவானென்று முன்னியஞ்சு மெனைக்காப்பா
    ய் மெய்யாநன்மை
வைத்தென்றன் குலமதனைக் கடற்சார்மண்போல் மலிவிப்பே னென்ற
    னையே யென்றான்மாதோ. ௧௪௬

தருமொழிமற்றிவைகூறியங்கக்கங்குற்றங்கியவன்றம்முன்னாமேசாவுக்கு
வெருமதியாத் தன்வசத்தி லுள்ளவற்றில் வெள்ளாடோ ரிருநூறுங் கடா
    வைந்நான்கும்
தொகுதுருவை யிருநூறு மைநான்கேறுஞ் சுவைப்பால்கொ ளொட்டை
    முப்பான் றொடர்கன்றோடும்
மிகுநாற்பான் கடாரிகளுங் காளைபத்தும் மேவிருபான் பெண்கரமுங் கு
    ட்டிபத்தும். ௧௪௭

பிரித்துத்தன் பணிசெய்யொவ் வொருவன்கையிற் பெயர்த்தொவ்வோர்
    தொகுதிகல்கிப் பெரியோனுக்கித்
தெரித்தொவ்வோர் தொகுதிக்கும் வெளியூடாக்கிச் சேர்த்தென்முன் நட
    ந்திடுவீ ரம்முன்கண்டே

தரித்தங்கே யெதிர்பகலை யாராளெங்கு சார்கின்றா யார்க்குடைய வவை
சாற்றென்றால்
விரித்தன்பு தம்முனுக்கின் றியாக்கோப்பீயும் கெகுமதியின் மேவுகின்றா
னவனுமென்க. கசஅ

என்றுபணித் தேளையர்க்கு மிதுபோலோதி யிடமின்னை விசைத்திட்டா
னிளையவாறே
அன்றவற்றை முன்னனுப்பிச் சாந்தமாக்கி அவன முகத்தைப் பின்புக
ணடா லங்கீகாரம்
இன்றுபுரிந் தவந்திடவுங் கூடுமென்றே இயம்பியுய்த்தான் வெகுமதிமு
ன் பேகிற்றன்னோன்
பொன்றிகழும் பாளயத்திற் றங்கிக் கங்குல் புலர்ந்திடமுன் னேயெழுந்
து புறப்பட்டானே. கசகூ

மனைவியர்க ளிருவரையு மடிமையாகும் மகளிரையும் பதினொருமா மக்க
ளோடிவ்
வனைவரையு முடன்கூட்டி யாப்போக்காற்றை அன்றுகடந் தனைத்துள்
ள பொருள்களோடும்
கனைதிரைநீர்க் கரையேறிப் பின்பங்கோர்பாற் கடவுளருள் பெற்றுடை
யோன் றனித்தேயுற்றான்
புனைபுகழ்மே லவனொருவன் அவன்முன்றோன்றிப் பொழுதுவிடி வள
வுமற்போர் புரிந்தானம்மா. கருo

புரிந்தவனைச் செயிக்கவொண்ணா தென்றுகண்டு புங்கவனங் கவனிடுப்பு
ச் சந்தைத் தோட்டான்
பரிந்தவனோ டிவ்வாறு மல்லயுத்தம் பயிலுகையி லிடைச்சந்திற் சுழுக்கி
ற்றாமால்
பிரிந்தகல விடுகவினி யென்னைவைகல் பெயர்ந்ததென்றா னம்மேலோ
னாசி யென்மேற்
சொரிந்தகல்வ தன்றிவிடே னெனவத்தோன்றல் சொல்லினன் றூயோ
னுன் பேர்சொல்லென்றான். கருக

என்னுமம் யாக்கோப்பென் றிசைத்தான் றேவை இங்குவென்றாய் மனு
டரையும் வெல்லுமாற்றால்
நின்னுமமினியிசிர வேலென்றையன் நிகழ்த்தநின்பே ரெவனென்றான்
நிற்கேனென்று
பொன்றும் புயத்தவனுக் கங்கனாசி புகன்றகன்றான் புங்கவனவ் வள்
ளறேவை
முன்னாக முகமுகமாக் கண்டவாற்றால் முடியாதென் னுயிர்க்குய்வு முன்
பெற்றேனே. கருஉ

எனவுரைத்தத் தலத்தின்பேர் பெனியேலென்றே இசைத்ததனைக் கடந்து
வழி யேகும்போதிற்
கனகிரணவொளியிரவி யுதித்ததன்னல் கவினிடுப்புச் சந்தினிடை வா
ங்கலானன்

அன்னவ னிடைக்கந்த நரம்பைத்தொட்ட வாற்றினல் அவன்குலத்
தோ ரிச்நான்காறும்
மனநெறியா லிடைச்சேர்ந்த நரம்புதன்னை வாங்கியுணும் வழக்கமதை மறு
த்தார்மாதோ. கருங

பொருவரிய பெருங்கருணை முதல்வனங்கே புகன்றருளு மாசிபெற்றுப்
புரிவினேடும்
மருவுமனத் துறுபணிப்புச் சிறிதுமாறி வளர்புகழ்சேர் யாக்கோபு வழிச்
செல்போழில்
பொருவலிசேர் வரிசிலைக்கை யேசாவென்போன் போந்திடுநா னூருட்
சன் புடைதற்சூழ
மருவுறவன் றெழுந்துபடர் வுற்றமேவி வள்ளலையங் கெதிர்கொள்வான்
வந்தானன்றே. கருச

வருவதுகண் டெழுந்துமக்க டம்மையீன்ற மாதரிட மிருக்கவைத்திட் ட
வரில் முன்னுத்
ஏருபணிசெய் மகளிர்தமைத் தனயரோடுஞ்சாருவித்தா னிலேயாளைப் புத
ல்வரோடும்
மருவவிடை யாகவைத்தா னிராகேல்தன்னை மைந்தனுெடும் பின்னக
வைத்தான் முன்றான்
இருநிலமே ரேழுதரங் குனிந்துதாழ்ந்தே யசாவின் சமீபமதி லெய்தின
னே. கருரு

தனக்கெதிராய் வருதல்கண்டே யோடிமுன்னேன் தம்பிகழுத்தினைத் தழு
வி முத்தந்தான்
மனக்களிவு பெற்றழுதா ரிரண்டுபேரும் மகளிரையும் மைந்தரையும் நோ
க்கி யேசா
உனக்கிவர்யா ருரையென்று னிளவல்நோக்கி உனதடியேற் கிறைதருமி
ன் மக்களென்றான்
புனக்கொடிபோல் பவர்சிறுத்த முறையே போந்தப் பொருதிறலோன்
முன்னணுகிப் போற்றினரே. கருசு

(வேறு) முன்னவ னிளையவன் முகத்தை நோக்கியே
என்னெதிர் வருதிரள் யாவுங் கண்டுளேன்
அன்னவை யென்னென வவைகளண்ணலே
உன்னருள் பெறற்கென இளவலோதினன். ருஎ

எனக்குள தெம்பியே யெனக்குப் போதுமால்
உனக்குள துன்னதா யுறுகவென்னவே
மனக்களி வுறுமுன்னேன் வருத்தனன்பினேன்
நினக்கெனிற் றயையுறில் நீகொளண்ணலே. ருஅ

அடியனேன் மிசைநினக் கன்புண்டாகுமால்
நெடியவான் புகழினேய் நின்முகத்தையான்
கடிமகிழ் வாகவே காணப்பெற்றது
முடிவிலா முழுமுதல் முகங்கண்டன்னதே. ருக

பேரண வலைகளை நயக்கண் டடியருள்
ஆரரு ளெம்மிறை யருள னுற்றனன்
பூரண செல்வம்யான் பொருந்தி னேன்கொளென்
றோரணி யிளவல்போற் றுதலினேற்றனன். ௧௬௦

இளையவன் வெகுமதி யேற்ற பின்னரிங்
குளைவற யாமினி யொருங்கு போதுவோம்
வளைதரு மெவற்றொடும் வருக வென்பினே
களைகணு யுன்முன்யான் கதிக்கொள் வேனென்றான். ௧௬௧

ஈதவ னிசைத்தலு மிளவ னோக்கியென்
காதலர் சிறியவர் கறவை யின்குலம்
போதுவ வென்னுடன் பொருவி லண்ணலே
தீதற வின்னவை தெரிந்து ளாயன்றே. ௧௬௨

வேகமா யோர்தினம் விரைவின் மந்தைகள்
ஏகவுய்த் திடினவை யிறந்து போவதால்
ஆகமா ரழகுடை யண்ணல் முன்னர்நீ
போகயான் பின்னருன் புக்கில் சேருவேன். ௧௬௩

என்னவாங் குரைத்தன னிளவ லென்னொடெய்
தின்னவர் சிலரைவிட் டேகு வேனென
முன்னவ னவ்விடை மொழிய வேண்டிலேன்
உன்னருள் போதுமென் றிவனு மோதினான். ௧௬௪

அந்தநற் றினத்தினி லதன்பின் மூத்தவன்
வந்தவவ் வழிமரீஇ நடந்து மல்குசீர்
முந்துதன் னூர்முக நோக்கி முந்தினான்
இந்தநல் லிளவல்சுக் கோத்துச் சேகினான். ௧௬௫

கடிமனை யொன்றவன் கட்ட லுற்றனன்
குடிசைகள் மந்தையா னிரைக்குங் கோலினான்
படியினிற் சிறந்ததப் பதியங் காதலால்
கெடியசுக் கோத்தென நின்று பேர்பெறும். ௧௬௬

பண்புறு மூத்தமன் பதான ராமைவிட்
டெண்பெறு கின்றகானானி லெய்தியே
நண்ணுசா லேமென நவில் சிகேமரு
கண்ணுறப் படங்கெதி ரவணிறுத்தினான். ௧௬௭

இத்தகு வெளியினி லிவன் சிகேமின
தந்தனு யமர்ந்தகா மோரளித்திடும்
புத்திர ரிடத்தினிற் பொருந்து வெள்ளிநூ
றொருத்திகொன்னில மொன்று வாங்கினான். ௧௬௮

அவ்விடை யிருபுக ழடைந்த வண்ணலோர்
திவ்விய வேதிகை செய்ததற்கவன்

செவ்வியெல் லெலோகையீ சிரமெலென்றிடும்
அவ்விய னுமம் தறைந்திட் டானரோ. ௧௬௯

(வேறு.) எண்ணார்புகழ் யாக்கோப்பொடு லேயாளருள் புதல்வி
விண்ணார்மதி யிடைமான்விழி மினிர்வுற்றென வொளிர்மைக்
கண்ணாளுயர் தீனுவெணி கவினத்தகு நாட்டின்
தண்ணார்மொழி தருகன்னியர் தமைக்காண நடந்தாள். ௧௭௦

யோமோர்திரு மாணெரெழில் புகழுங்க ரராசான்
காமோர்தரு சிகேமெதிர் கண்டேமயல் கொண்டே
ஆமோருழை யகலேக்கவர்ந் தனையாங்கிறை தொலையா
யாமோர்வரு கொடிதாம்பழி யெய்துற்றன னன்றே. ௧௭௧

இப்பாவ மியற்றுற்றவவ் வீவிக்குல வஞ்சன்
துப்பாரித ளப்பாவையிற் றெருகுமன்புளம் வைத்தே
அப்பரன்மிகு நண்புய்த்தவ ளகத்தைக்கவர் மொழிகள்
செப்பாவித முறநெஞ்சிடை சிந்தித்தொழு குற்றான். ௧௭௨

தன்னெஞ்சுறு நினைவைத்தரு தாதைக்குரை தந்தே
இன்னங்கையை யான்மாமண மெய்தற்கரு ளென்றான்
பன்னற்கரு மித்தீவினை பரவும்புகழ் யாக்கோப்
பென்னுந்தகையுடையான்செவிக்கெரியுற்றெனக்கேட்டான். ௧௭௩

கேட்டின் பகல் நெஞ்சங்கொடு கேடற்றவன் மக்கள்
ஆட்டின்புடை வெளிபுக்கவ ரணுகும்பொழு தளவும்
வாட்டங்கொடு மௌனத்தொடு வைகுற்றன னப்போ
திட்டுந்திற லுறுமீவிய ரிறையவ்விடை யானான். ௧௭௪

இசைதுற்றிடு புகழ்சிர வேலீன்றிடு மினோர்
அசைவுற்றிடு முளமோடது கேட்டேயவ ணானார்
நசைபெற்றிட வொண்ணாப்பழி வலிதிற்புரி நவையால்
வசையுய்த்திடு படிறன்மிசை மனநொந்து கொதித்தார். ௧௭௫

அவ்வேலையி லடலீவிய ரதிபன்றன தெண்ணம்
செவ்வோர்க்குரை செய்தென்சுதன் சிகேமின திதயம்
வெவ்வேல்விழி நும்மங்கைதன் மீதுற்றுள ததனால்
இவ்வார்குழ லியைமாமண மிவனெய்திட வீவீர். ௧௭௬

உம்மங்கையர் தமையெங்குல முறுமைந்தருக் கருள்வீர்
எம்மங்கையர் தமையுங்குல விளமைந்தருக் கீவோம்
நம்மன்பு தழைக்கும்படி நாமிப்படி குழுமிச்
சம்பந்தமுறும் வாழ்வது தகவுற்றிட விசைவீர். ௧௭௭

எம்மோடிவண் வாழ்வீருமதெதிரிங்குள திந்நா
டிம்மாட்டினில் வைகிப்புய னிசைவாணிக மாற்றி
உம்மாதிதி பெருகுஞ்செய லுறவேபுரி வுற்றுச்
செம்மாந்துறை தருவீரெனத் தெரித்திட்டன னன்றே.

நிறைப்புரி சிகேமுமப் போதிற்றலை செய்வீர்
ஏதைப்பெற நீரெண்ணினு மீவேனிசை பரிசம்
ஓதைப்பெரு முபகாரமு முளமுற்றள வுருவ்வேன்
மாதைத்திரு மணமெய்திட வழங்கும் மெனக்கென்றான். ௧௭௯

(வேறு.) அம்முறை சொலக்கேட் டன்னோர் ஒளவிய மகத்துட்கொ
ண்டே
செம்முறை திறம்பிச் சிகேம் சேயிழைத் திறனுக்குத்
தெம்முறை யாகச்செய்த தீமையினிமித்த நெஞ்சி
னெம்முறை யுளதென் றோரா வகையெதி ரியம்பினாரே. ௧௮௦

விருத்தசே தனமுறாதார் மேவிட நங்கைதன்னை
அருத்தியோ டுதலெங்கட் கடாதது நிந்தை யாமால்
திருத்துமச் செயலாண்மக்கள் அனைவருஞ் செய்தீரானாற்
கருத்துற நீவிர்சொற்ற முறைப்படி கலந்து வாழ்வோம். ௧௮௧

இம்மொழிப் படிநீர் செய்ய இசைகிலி ராகில் யாங்கள்
எம்மெழிலை மாதினைக்கொண் டேயிப்பொழு தகல்வோ மென்றார்
அம்மொழி கேட்டலோடு மவன்மிசை கொண்ட கட்பால்
விம்முறு காதலுண்டத் தடையற விழைவுற்றாரே, ௧௮௨

வெற்றொழிற் படிற்றொழுக்கம் மேவுமச் சிகேமென்போன்
தந்தைதன் மனையிலுள்ளோர் யாரினுந் தலைமை பூண்டோன்
அந்நகர்ப் புரத்தின்வாயி லதனிடைத் தாதையோடும்
வந்துநின் றங்கணெய்து மாந்தரை வதனநோக்கி. ௧௮௩

ஈசிரவேல ரெம்மோ டிணக்கமா யுற்றாரிங்கு
வாசமா யவர்களேற்ற வாணிகஞ் செயவா ரிந்தத்
தேசமாங் கவரும்வாழ விரிவுறச் சிறந்ததாகும்
ஏசறு மணஞ்செய்தன்னோ ருடன்கலந் தினிதின் வாழ்வோம். ௧௮௪

அல்லதிங் கொருப்பாடெய்தார் அவருடன் கலந்தா லன்னோர்
செல்வங்கள் பலவுநம்பாற் சேரவுங் கூடுமென்றே
நல்லதென் றுளநேர்பட்டு நாமவர் போலாயன்னோர்
சொல்லியபடியே செய்யத் துணிவதே கருமமென்றான். ௧௮௫

அன்னவக் காலந்தன்னில் அணிநகர் வாயிலூடாய்த்
துன்னின ரெவருங் காமோர் சொற்றிடு மொழியுஞ் சிகேம்
பன்னியவுரையுங் கேட்டுப் பகருமாண்மக்கள்யாரும்
உன்னுமப் படிவிருத்த சேதனமொருங்குற் றாரே. ௧௮௬

ஆந்த வெண்ணிமூனருந் தினத்திலே யவர்க்காம்போழ்தில்
ஏந்தெழிற் சிமேயோனு மெறள்வலி யிலேவிதானும்
ஈந்தகவ் காத்திற்றாங்கி நன்னலர் புரத்தைநோக்கிப்
போந்தனர் சிறிதுமச்ச முளத்தறப் புகுந்தாரம்மா. ௧௮௭

புக்கனர் துணிவேகொண்டு புருடராயுள்ளோர் யாரும்
ஒக்கவன் ஞெழியுமாறுங் குடலுயிர் வெவ்வேறுக்கித்
தக்கவன் றிறற்காமோருந் தகயனு மடியவானால்
மிக்கதம் வலிமைகாட்டித் துணைவியை மீட்டாரன்றே. கஅஅ

அணியிழைத் துணைவிதனபால் அமர்ந்துள நிறையைநீசர்.
துணிவொடு கவர்ந்தவாற்ருற் ஞெடர்ந்தவர் மீனமாய்ந்தோர்
தணிவறு செல்வமெல்லாந் தமதெனக் கவர்ந்தாரந்த
மணிநக ரத்துமிக்க வெளியினு மருவினூரே. கஅகூ

கண்டனமந்தையாவுங் கத்தபத் தொகுதியாவுங்
கொண்டன ரொன்ஞரீன்ற குழவிக டமையுந் தொக்க
ஒண்டொடி மகளிராஞேர் தம்மையு மொருஙகு வௌவித்
திண்டிற லுடையவீரர் சிறைசெய்து மீண்டார்மாதோ. ககூய

மருவரும் வலிமை காட்டி மாற்றலர்க் கடிந்தவீரர்
இருவரும் வாசநோக்கி யேகியாங குற்றகாலைத்
திருவரும் புகழான்மிக்க செம்முறைத் தாதையந்த
வெருவரும் வாட்கை மேவுந் தகயரை விளித்துநோக்கி. ககூக

மன்னுமிந் நாட்டிற் கானூன் மரபினர் பெரீசர்தம்முன்
என்னைநீர் துர்க்கந்தம்போ லிருத்தியே கலக்கமீர்தீர்
துன்னுமென் சனங்கள் சில்லோர் அனையவர் சூழ்ந்தேயென்னை
முன்னூறுங் குடும்பமோடு முடிவுறப் பொருவர்மன்ஞே. ககூஉ

என்றுளங் கவலைகூர்ந்தே யியம்பின னதனைக் கேட்டவ்
வன்றிறல் வயவர்நோக்கி வயங்கெழி லிளையாடன்னைப்
பொன்விலை மகளிர்போலப் புரிந்தவர் நடத்துமாறிங்
கின்புறுந் தகையதாமோ இயம்புக வெந்தாயென்ருர். ககூங

(வேறு) ஏகநாயகன் இசிரவேலைநீ இனறெழுந்துபெத் தேலினூகிமுன்
வேகமாமனத் தும்முன்வெஞ்சினம் வெருவியோடிநீ மேவுகாலையிற்
போகுமாநெறி தன்னிற்ருேன்றிய புங்கவன்றனக் கங்கோர் வேதிகை
சேகலாமன முடையசீரினூய் செய்கவெனறுரை செய்யலுற்றனன். ககூச

ஆனபோதவன் அகத்துளோரையும் அங்குதன்னுழை யாகிவைகிய
ஏனையோரையும் நோக்கியும்மிடை எய்துமந்நிய தேவர் யாரையும் [ர்
ஊனமெய்திடாதொருங் குநீக்கிநும் உடைகள்மாற்றியேபுனிதமொன்றுவீ
மானமெய்துபெத் தேல்வளம்பதி மருவவின்றெஞே டெழுந்துவம்மினே.

முன்னரேவிபத் துற்றகாலையான் முந்துபாதையில் முடுகியன்பிஞே[ருன்
டென்னையாதரித் தருள்சுரந்தகம் மிறைக்குமேடையங் கியற்றுவேனென்
துன்னுமன்னிய தேவர்யாரையுந் துற்றதங்குழைப் பூணுமீந்தனர் [வன்.
மன்னுறுஞ்சிகேம் மருங்கிலேோரலோன் மராடியிற்புதைத் தன்னமற்றன்ன

இசையுமெண்ணமோ டிதன்பினன்றிவர் ழெுந்துதம்வழி யேகிஞர்களைத்
திசையினுள்ளமா நகருளோர்களுந் தேவஞற்பயஞ் சேர்ந்தவாற்றிஞல்

வசையிலசர வேலனிதனும மைந்தரைத்தொட மனத்திலஞ்சினார்
அசைவினற்குணத் தோனிவாறுசென் றனைவரோடுமத் தலத்திலாயினான்.

அங்குவேதிகை அவனியற்றினன் அன்றதம்முனுக் கஞ்சியோடியே
தங்குபோதினிற் காட்சிமேலவன் [illegible]தித்தலத் தானதன்மையால்
இங்கிதன்பெய ரெல்பெத்தேலென இசைத்துளானென நிறைவனிந்திடும்
பொங்குமாசிபெற்றலகில்யாரினும்பொலிவுபெற்றிடும்பொற்பினானரோ.

அவனைநல்கிய அன்னைபாலினி தமர்ந்ததாதியாம் அன்னதெபொராள்
புவனவாழ்வொரீஇப் போற்றுமத்தலப் புடையிலோரலோன் பொலியு நீழலிற்
சவமடைந்திடுஞ் சேமமெய்தினள் சாற்றுமப்பதிக் கனையதன்மையால்
நவலுமல்லலோன் பாகுத்தென்றுபேர் நோன்மையெய்தினோன் கொடிக்கலுற்றனன். ௧௯௯

இன்னதின்பினங் கிறைவனோக்கியான் யாவும்வல்லதே வெங்குமல்குறும்
துன்னுசாதியொன் றலவநேகமே தோன்றுநின்வழி யாத்தலக்குவார்
மன்னர்தாமுமுன் குரவருக்கியான் வழங்குமிப்பதி நீயுமுன்வழி
மன்னுசந்ததி யாருமெய்தவே வழங்குவேனென வகுக்கலுற்றனன். ௨௦௦

(வேறு) எம்பரனிவ் வாறுரைத்தே யெழுந்தருளியேகியபின்
வம்பகலு நெஞ்சகத்தவ் வள்ளலந்தத் தலத்தொருகற்
றம்பமதை நிறுத்தியதிற் பானபலி தைலமுகுத்
தம்பதியங் கதற்குயர்பேர் பெத்தேலென் றழைத்தனனே. ௨௦௧

இப்பதியை விட்டவர்க ளெப்பிராத் தாவென்னும்
அப்பதிக்குச் சிறிதப்பா லானதொரு தலமடைந்தார்
செப்பியவத் தலத்தவர்கள் சேர்ந்தபொழு திராகேலாம்
மைப்பிரச மலர்விழியாள் வயாவருத்தம் பெரிதுழந்தாள். ௨௦௨

பொறையுயிர்க்குங் காலமது புகுந்துமலர்க் கொம்பனையாள்
நிறைவருத்த முறும்பொழுது நேர்பிரசா வைத்தியையப்
பிறைநுதலைப் பார்த்தஞ்சேல் பெண்கொடியே யிப்பொழுதுங்
குறைவகல வையகத்தாண் குழவியை நீ பெறுவையென்றாள். ௨௦௩

அகலிடம்விட் டவளான்மா வகன்றிடுமவ் வளவிலவள்
மகவினுக்குப் பென்னோனி யெனுநாமம் வகுத்துரைத்தான்
பகவனருட் பேறுடையோன் பன்னியவப் பாலகற்குத்
துகளறுநற் பெயர்பென்ய மீனென்று சொற்றனனே. ௨௦௪

துப்பிதழ்மா மலர்நிகர்வாய்த் தோகையுயிர் நீங்கியபின்
எப்பிருத் தூரென்ன இயம்பியபெத் திலகேமாம்
அப்பதிக்குப் போமார்க்கத் தயலிலவ டன்னுடலைச்
செப்பமிகு முளத்திசிர வேல்சேமஞ் செய்தானே. ௨௦௫

மாணுடையோ னக்குணவம் வைத்திடுமக் குழிமீதோர்
தூணடைவுற் றிட்டிறுத்தித் துலக்கின னத்தூணைப்

பேணுபுக ழிராகேலின் பிரேதவறைத் தூணனவே
ஏணுடைய் பெருகாம மின்றளவும் வழங்குவரால் ௨௦௬

இங்கிதன்மே லிசிரவே லெழுந்தேகி யேதேராம்
பொங்குயர்கோபுரத்தப்பாற் பூம்பாங்குறைசறித்தமர்ந்தான்
அங்குறையும் போதுருப னையன்மறு மனையவளாய்த்
தங்கியபில்க் காளுடனே சயனமதிற் சேர்ந்தானே. ௨௦௭

மாசுதரு மித்திய மாற்றமது தந்தையெனு
மிசிரவேல் தன்செவிக்கு மேறியதாங் கதன்பின்னர்
பேசியவப் பன்னிருமா மைந்தரொடும் பிறரொடும்போய்த்
தேசுடையோன் தன்றாதை செறிந்தவளம் பதிசேர்ந்தான். ௨௦௮

நல்வளஞ்சேர் மமரேயி னண்ணியிறை யருளொடெய்ந்த
செல்வனெனு மீசாக்கு சிறப்பொடுநூற் றெண்பானூண்
டல்லலறும் வாழ்வுபடைத் தாயுளமிக முதியோனாய்
மல்லலுறும் புவியொருவி வானுலகம் படர்ந்தானே. ௨௦௯

தந்தையுயிர் முன்னோர்தந் தகுமுயிரின் குழாத்தணுக
மைந்தரெனு மேசாவும் மற்புயவி சிரவேலும்
அந்தவுயர் தேகமதை யாங்கடக்கம் பண்ணியபின்
தந்தமது வாழ்பதியிற் றுயரமொடுஞ் சார்ந்தனரே. ௨௧௦

யாக்கோப்புப்படலம் முற்றும்.

௧௦. ஏசாவின்மரபுரைத்த படலம்.

போதாருநறுந்துடவை பொலிகானுன்வளம்பதியிற் புகழேச
காதாளின் றருள்குமர னெலீபாசே யாம்பசுமாத்திரோகுவேல
ரூதாகின்றுளசுதனை யுயிர்த்தனள்க் ககோலிபாமாளென்றுற்
மாதாட லேயூசு யாலாமேர் வனர்கோரா ரினையுமீன்றாள்.

இறையருள் சேரீசாக்கின் புத்திரர்களிருவருக்கு மிருந்தசெல்
நிறைவதனு லவரொருபால் சேர்ந்துவைகவொண்ணுத நீரானுர்
குறைவறுநன் மந்தைதொறுக் குழுக்களுறு நிமித்தமுமன்னவர்கள்கூடி
புறைதருபொற்புடையதலமொருங்கவுரைத்தாங்கவொண்ணுதுந்தன்றே

(வேறு) இங்கிதனு லேசாதன் மனைவிமக்கள் இல்லகத்திற் றனிலிருந்த
யாவரோடும்
நங்கியவெச் சிவசெந்துக்களையுங் கூட்டித் தான்கானு னாட்டினிலே சம்
பாதித்த

பொங்குசீதி யெவ்வெவையுங் கொண்டுபின்ஞென் பொருந்துகின்ற சமு
கமதைப் போக்கிப்போந்து
உங்கருவிசொரிதருதண்சிகரச்சாரலுயர்சேயீர்மலைவாசமுற்றான்மாதோ. ௩

ஏற்றபுக ஏதோமென் றிடும்பேர்பெற்ற ஏசாவின் வமிசமதை யியம்பக்
கேண்மின்
சாற்றுமெலீபாசளித்தோர் தேமானெமார் தருசேப்போ காத்தாம்கே னு
சென்போராம்
போற்றுமறு மனையவளாந் திமினெனனும் பூவையகற்குதவுசத னம
லேக்காகும்
ஆற்றலுறுமேசாவின்மனைவியான ஆதாளின்பௌத்திரர்மற்றிவர்களாமே. ௪

நலந்திகழு மிரேகுவே லளித்தமைந்தர் நாகாத்து சேராகு சம்மாமீசா
வலந்திகழிப்பிரபுக்கள் பசுமாத்தீனற மைந்தனருள் சத்தியா மகோலி
பாமாள்
பலந்திகழு மேயூசு முதலவாயபாலகரையுதவினளா லிவரேயேதோங்
குலந்திகழவருமவருங் குறித்தவந்தக் கோத்திரத்தின் தலைவர்களுங் கூறு
ங்காலே. ௫

ஏசாவின் மரபுரைத்த படலம் முற்றும்.

௧௧ யோசேப்புப்படலம்.

ஏறிய புகழான்மிக்க இசிரவே லினிதி னீன்ற
ஆறிரு புதல்வர்தம்மு ளதிகனாய்த் தந்தை பேரன்
பூறிய யோசேப்பாயுன் உயர்பதி னேழாய் மந்தை
கூறிய துணைவரோடுங் கூடிமேய்த் துற்றானன்றே. ௧

அத்தகு மிளைஞன் றாதைக் கடிமையா மகளிரீன்ற
புத்திரருடனுற் றன்னோர் புரிந்தன தீமையாவும்
அத்தனுக் குரைத்து வந்தான் முதுமையி லளித்தவாற்றால்
இத்தகு சுதன்மே லின்றோ னெவரினுந் தயைமிக் குய்த்தான். ௨

பன்னிறங்குலவும் நல்ல சித்திரப் படமேயொண்டு
துன்னிய வுடையு மந்தத் தோன்றலுக் கீந்தனாலால்
அன்னதாற் றுணைவர்யாரு மம்மகன் றனைப் பகைத்து
சன்னய மொழிகள் யாதும் கவிற்றுத லொழிந்தா ரன்றே. ௩

இப்படியிருக்கு நாளி லிசைவளர் யோசேப்பாங்கோர்
சொப்பனங் கண்டுமிக்க துணைவரை நோக்கியாங்கள்
பப்புறும் பழனத்துற்ற பயிர்விளை வரிந்துபோதிற்
செப்புமென் னரியின் சும்மை திருத்தக நிற்கக் கண்டேன். ௪

நீங்கள்பொய் திட்டவனை சும்மைக ணொழியிரேனும்
பாங்கினின் றதனைச் சூழ்ந்து பரவவுங் கண்டே னென்றான்
ஆங்கது கேட்டுமெய்யா வெமையர சாளுவாயோ
ஓங்கிய முதல்வனாயென றுரைத்துறு பகையுற்றாரே. ௫

வேறுமோர் கனவைக்கண்டு துணைவரை விளித்து நோக்கி
வீறுசா லிரவிசோமன் மீன்பதி னொன்றுமென்றே
கூறுமின் னவைகளென்னைக் குறுகித்தாழ் தரக்கண்டேனென்
றேறுமார் புகழான்மிககோ னியபினனென்ப மன்னோ. ௬

அணிகிளர் யோசேப்பிவ்வா றறைதரக் கேட்டபோதே
தணிவறு புகழ்சேர் தாதை யானுமுன் றாயுமற்றுன்
றுணைவரு நிலனேர் தாழ்ந்து சூழ்ந்துனை வணங்குவோமே
நணியநின் கனவெனவென்று கனன்றெதிர் நவின்றிட்டானே. ௭

பகருமிக் கனவினாலும் பகைமிகத் துணைவர் கொண்டார்
தகவுறுந் தந்தை நெஞ்சந் தனிலிதை நினைந்துற்றானால்
புகரிலான் றுணைவராடு புரந்திட வதன்பின் சீகேம்
நகர்வயினேகி யாங்கே நண்ணின ரென்பமன்னோ. ௮

நண்ணியபின்னர் தாதை நம்பியை நோக்கலுற்றான்
திண்ணிய துணைவராடு புரந்திடச் சீகேமின்கண்
அண்ணினர் நீயாங்கேகி அவர்களின் சுகமு மந்தைக்
கெண்ணிய செழிப்பும் நோக்கி யியம்பென வவனும் போனான். ௯

தாதைசொற் றலைமேற்கொண்டு தகவுளோ னெபிரோனின்று
போதரலுற்றுச் செல்வம் பொலிசெழுஞ் சீகேமூரில்
ஆதரமுடனே யிங்கு மங்குமா நடந்துதேடி
மேதகு துணைவர் யாண்டும் மேவிடக் காண்கிலானாய். ௧௦

ஓதுமவ் வெளியி லன்னான் றிரிவதை ஒருவன் கண்டு
யாதுநீ தேடுகின்றா யென்னவென் றுணைவரானோர்
தீதற மந்தைமேய்க்கச் சென்றனரிங்ங னன்னோர்
போதிட முணர்ந்துள்ளாயே லெனக்குநீ புகல்கவென்றான். ௧௧

ஆயது கேட்டங் கன்னோ னனையவ ரிங்ஙனின்று
போயினர் தோத்தானுக்குப் போதர லுறுவோமென்ன
மேயசொற் கேட்டேனென்றான் மிக்கவன் றொடர்ந்தவ் வூரி
னாயின னவர்களாங்கே யமர்ந்திடக்கண்டா னன்றே. ௧௨

ஆங்கவன் வரலைத் தூரக்கண்டனர் துணைவ ரன்னான்
பாங்குற முன்னேகொல்ல மந்தணம் பகர்ந்து கொண்டே
நோங்கருத் துடையோர் தம்முளொருவரை யொருவர் நோக்கி
ஈங்குறுகின்றான் பாரீர் சொப்பனக்கார னின்னே. ௧௩

கொன்றிவன் றன்னையந்தக் குழிகளி லொன்றிற் போட்டு
வன்றிறற் கொடுவிலங்கு மாய்த்திவ னுயிரையுண்ட

றென்று கழுனைப்பேராம் வம்பி னிதன்பினிவையுங் கண்ட
ஒன்றுவொப்பன மெய்க்காரு மென்னவே புனைர்வேமென்றார்.

அவ்வுரை யுருபன்கேட்டே யவர்கையி னகலக்காத்துச்
செவ்விய தாதைதன்பாற் சேர்த்திடு நசையுளோனும்
இவ்வியற் றுணைவன் றன்னைக் கொலைபுரிந் திரத்தஞ் சிந்தா
தவ்வறுங் குழியிற்போடல் நன்றென அறைந்திட்டானே. ௧௫

இசைவுற வினையமாற்ற மியம்பியங் கானபோதே
வசையறு யோசேப்பன்னோர் மருங்கினிலாகுமைக்கப்
பசையறு மூளத்தோ ரன்னான் பன்னிற வுடையை நீக்கி
நசையுறு நீரமற்ற குழியிடை க்கணவிட்டார். ௧௬

போக்கியக் குழியுள்விட்டுப் போசனமருந்த வுற்றார்
நோக்கினர் கிலியாத்தென்ன நுவன்றிடுமூரினின்று
மேக்குயர் கவினெகிப்த வியனகரணுகுதற்கே
யாக்குழீஇ யிசுமவேலர் அவ்விடையணுகக் கண்டார். ௧௭

சோனுறுங் கந்தவர்க்கங் குங்குலி யஞ்சீர் வெள்ளைப்
போளமுஞ் சுமந்த வொட்டைத் தொகுதியோ டவர்போம்போ_
தாளடல் யூதாவென்போன் சகோதரர் தம்மை நோக்கிக்
கேளுமென் னுரையையென்று கிளத்துதல் மேயினானே. ௧௮

செற்றுநந் துணைவனாவி சிதைத்தவ னுதிரந்தன்னை
மற்றுநாம் மறைக்கிலாங்கே வருபயன் யாதுமில்லை
உற்றிடு மிசுமவேலர்க் குறும்விலைக் கவனையின்னே
விற்றிடல் புரிவோந்தீய கொலைத்தொழில் விரும்பொ ௧௯

ஆமவ னெமக்கேயுற்ற சகோதர னனைய னெங்கள்
மாமிச வுரிமையுள்ளோ னெனவெதிர் வழங்கினானால்
தீமிகு மனத்தினோருஞ் செப்புமம் மாற்றங்கேட்டே
தாமிசைந் தினையவாறே தக்கதென் றுட்கொண்டாரே. ௨௦

மேனிகழ் மாற்றமன்னோர் விளம்பிய பின்னர் மீதி
யானியரீகுமந்த வணிகரவ் வழியாங் காணோர்
தானியல் வழாவெள்ளி யிருபது தாங்கொண்டந்த
ஆனியந் தவர்கள் கையி லவரவன் றனைவிற்றாரே. ௨௧

நீதிலா வொழுக்கமிக்க செவ்வியந் துணைவனோன்
யீதிலா ரனற்றன்னோர் விற்றிடல் வருகாலத்திற்
பாதிலக் குனமுற்றெய்தும் பரமனைச் சீடன் வெள்ளி
மீதிலாம் விருப்பால் விற்குஞ்செயலினை விளக்குமாலோ. ௨௨

விருதனன் கொடுத்துக்கொண்ட வள்ளலை யிசம்வேலர்
இருவனர் புகழெகிப்த நாட்டகங் கொண்டுசென்றார்
உருப்பனக் கவன்பினர்தங் குழிமருங் குற்றுநோக்கித்
தெருமா றுழந்தேயந்த அநசனைத் தெரியுக்கானான்.

வாடினன் றளர்ச்சிகூர்ந்தான் வஸ்திரங் கிழித்தானேங்கி,
ஓடினன் றுணைவருற்ற வழியடைந் தவர்கடம்பால்
நாடினு னிளையோன்றன்னை நண்ணிடக் காணேனந்தோ
நீடினான் போகதேங்கே யினியெனப் புலம்பிநின்றான். ௨௪

இன்னவப் பொழுதினேபத் துணைவரோர் கொச்சையேற்றைத்
துன்னினர் தடிந்துசோருஞ் சோரியில் யோசேப்பின்பல்
வன்னநல் லங்கிதோய்த்து மற்றதை யீன்றதாதை
தன்னிடை காட்டச் சில்லோர் தமதுகைக கொடுத்தாரன்றே. ௨௫

கொண்டவ ரேகியந்தக் குரிசிலின் சமுகநண்ணிக
கண்டுநா மெடுத்தோமிந்தக் கவினுடை யிதுநீதந்த
திண்டிறல் மகனதேயோ அல்லவோ செப்புகென்றார்
அண்டருந் துயரத்தோடு மவனதைப் பார்த்தானன்றே. ௨௬

(வேறு.) கண்டா னெனக்கினிய கான்முளையி னங்கியெனக்
கொண்டா னவனிசமாக் கொல்விலங்கு தன்னுற்பீ
றுண்டா னெனநினைந்தே யுள்ளமிகக் கலங்கி
மண்டார் பெருந்துயரம் மல்கப் புலம்பினனே. ௨௭

எய வுடைகீண் டிரட்டுடுத்துத் தாளீன்ற
சேயின் நிமித்தந் தினம்பலவுந் துன்பமுற்றான்
மேய சுதர்முதலோர மிக்கதுய ராற்றுவதற்
காய மொழியெவ்வா றறைந்தாலு மாறிலனே. ௨௮

துக்கம்படைச்சென் சுதனொடியான் மாய்ந்தோர்கள்
தொக்கதலத்திற் றொடர்ந்தடைவே னென்றுசொல்லி
மிக்கபெருஞ்சீர் விளங்கிசிர வேல்தனது
தக்கமகவினுக்காத் தானழுது கொண்டிருந்தான். ௨௯

ஆனபொருளுதவி யன்றிசும வேலர்கடாம்
மானமுறுமிசிர வேலரிடம் வாங்கியவவ்
வூனமறுஞ் சீர்தகி யுற்றவுயர் யோசேப்பைத்
தேனமருஞ் சோலை யெகிப்தினிடை சேர்த்தினரே. ௩0

அன்னகர் வேந்துக் கரியபிர தானியுமாய்த்
துன்னுகின்ற வன்கஞ் சுகித்தலைவ னுயுமுற்று
மன்னுமடல் வீரம் மலிதடக்கைப் போததிப்பார்
என்னுமவற் கந்த இளையோனை விற்றனரே. ௩௧

(வேறு) இங்கிஃதுற்றபி னெறுள்வலியூதா வெனுமைந்தன்
தங்குழிசின்றுயர் துணைவரை விட்டுத் தனியேகி
அங்கதுலாமிய னாகியவீரா வாம்பேரோன்
பொங்கிய வாழ்மனை புக்கவனோடு பொருந்துற்றான். ௩௨

அவ்விடை சூவா வாமொருகான னியனருளும்
கவ்வின்ய நேர்விழி காரியொருத்தி னைக்கண்டவ்

வெவ்விக லோனவ டன்னை யுவப்பொடு வேட்டேற்றான்
இவ்வின மின்மக வீன்றிவ னுமமதேயென்றான். ௬௩

மைந்த னொருத்தனை மீண்டுமிருங்கரு வாய்த்தன்னாள்
தந்தவனற்பெய ரோனா னென்றன டருசேலா
வந்தன னங்சவ ளுந்து யிடைப்பிணி மாமகவை
முந்தருள்போது கெசிப்பினில் வைகின ளுன்றாதை. ௬௪

எத்தடல்யூதா தான்மகிழ்வாய நளேரென்றாம்
மூத்த மகற்குயர் தாமாரென்றொரு மெய்க்குழலை
மாததகுமாமண மெய்திட நல்கினன் மற்றவனோர்
தீதொழில் மிக்கவ னாதலில்மாய்த்தான் றேவனுமே. ௬௫

ஓனேனென்றுள மைந்தனையீன்றவ னுமமூன்றோ
னானுக்குயர் சந்ததிகின்றா லவன மனையாள
காணாநிற்றர ணீயவளோடு கலந்திடெனப்
போனானம்மொழி போலவடன்னிடை புரிவுற்றே. ௬௬

சீரியமேதினி வாழ்வையகன்றிடு சேட்டன்றன்
காரிகையோடு கலந்து வழங்கிடு கானமுனோதன்
நேரியசந்ததி யாகுதலின்மை நினைந்துவிழும
வீரிய மணமிசை வீழ்ந்து சிதைந்திட விட்டானே. ௬௭

எலாதிச்செய லென்றிறை கொன்று வினையனையும்
சேலாவின்னுயிர் தானுமிறக்குஞ் செயலஞ்சி
பாலார்செஞ்சொன் மருகியை யூதா பார்த்தங்கன்
சேலார் வைவிழி யாயிப்புதல்வன் சிறுபாலன். ௬௮

திருவருமிம்மக னோங்கி யிருங்கடி செய்திமெய்ப்
பருவமுறும்பொழு தளவுமெழுந்து படர்ந்துனைமுன்
றருபவன் வைகுழைதங்குக வெனவுரை தந்தானல்
மருமலர்மென்கொடி போல்பவ டந்தைதன் மனையுற்றாள். ௬௯

நாள்பல சென்றபின் யூதாவென்பவ னன்மனையாள்
நீளபுவிவாழ்வை யகன்றனடுக்க நிறைந்தகல்பின்
தான்வலி யோனதி கண்பினனுயுறை தருமிரா
சோனுறவாழ்திமி னாகரத்தே குறுகுற்றான். ௭௦

சேடுபெறுந்திறல் யூதாவவ்விடை சேருந்தன்
னாடுகளின்மயிர் களைதருவோரிடை யடைவுற்றான்
நீடுகருங்குழல் சேர்தரு தாமார் கேட்டவ்வூ
ரூடுபெரும்புகழ் மாதுலனுற்ற துணர்ந்தாளே. ௭௧

(வேறு.) மதர்மைக்கண் மடமா னன்னாள் மனமெய்த வுரைபோல்
மாமன்
சுதனைத்தந் திலனால் வேட்கும் பருவமே நோக்குமென்னா
விதவைக்கன் குரியத்தாந்தன் னுடைதன்னை விலக்கிமுக்கா
டதனைக்கொண் டன்றன்னுடன் வணிபொங்கு முகத்தைமூடி. ௭௨

அடைவுற்றா டிம்மினா சதற்குப்பேர் மந்தமார்க்கத்
திடையுற்ற வேணாயீன் வாயிலினிருந்தாள் மாமன்
புடையுற்று முகமேலாடை போர்த்தலா லன்னவன்ன
நடையுற்றாள் மருகியென்று நாடுற்றுத் தெரிந்திலாதான்.

மருட்கொண்ட வுளத்தினோனாய் மற்றந்த வனிதை தன்னைப்
பொருட்பெண்டென் றெண்ணியன்னாள் புடையெய்தி மின்னே
யென்மீ
தருட்கொண்டு மருவவாவென் றறைந்துற்றா னதுகேட்டந்தச்
சுருட்கொண்ட கரியகூந்தல் சொல்லென்ன பணயமென்றாள். ௪௪

வற்காலிக் குட்டியொன்று வழங்குவேன் கிடைநின்றென்றான்
சொற்சாலு மளவுமீடு தருவையேற் சொற்றவாறே
நற்காத லொடுகூட நானுள்ள மிசைவேனென்றாள்
நிற்காகுங்கருத்தென்னென்றேதெளிவெய்தநிசழ்த்துகென்றான. ௪௫

மன்னுங்கை யாழியோடுன் மார்பிற்பொன் னாரங்கைக்கோல்
என்னச்சொல் பவைகடம்மை யெனக்கின்னே யீகவென்றாள்
பன்னுஞ்சொற் படியேநல்கிப் பரிவுற்றுக் கலந்துபோனான்
மின்னஞ்சு மருங்குனல்லாள் கருக்கொண்டு விளங்கினாளே.

அவிர்செம்பொன் வளைக்கைநங்கை யகத்திற்சென் றணிமுக்காடு
தவிர்ந்து விதவைக்கேற்ற தனக்குள்ள வுடைகொண்டுற்றாள்
நவிலுற்றபணயமீந்து நல்குற்ற கொதுவைமீட்கப்
புவிமெச்சும் புகழ்சேர்யூதா போக்குற்றா னன்புளோனை. ௪௭

உரைசெய்த படியச்சூளை யுறவெங்குங் காண்கிலானாய்
விரைவுற்றே னாயீமென்னும் இடத்தின்கண் மேயீண்டுற்ற
வரைவின்மா தெங்கென்றாங்கு மன்னுற்றார் தம்மைக் கேட்டான்
புரையுற்ற பயனிலாளிங் கிலளென்று புகன்றிட்டாரே. ௪௮

விலைமாதைக் காணானாகி மீண்டந்த நண்பனைய
உலைவார நடந்துபார்த்து முசாவியுங் காணேனென்றான்
நிலையாயென் சொல்லுமேவ நினையுய்த்துங் காணோம் வெட்கந் [ன்.
தொலைவாகக்கொள்ளிற்கொண்டு தொலைவளென்றவனுஞ்சொன்னா

திங்கள்மற் றொருமூன்றின்பின் சென்றுற்றோ ரொருவனாங்குன்
பொங்குசீர் மருகிகூலே பொருந்துற்றாள் சோரத்தென்றான
அங்கச்சொற் கேட்டுயூதா அனையளையழைத்து வம்மின்
இங்கங்கி யதனாலின்னே எரிநுங்கப்படுகவென்றான். ௫௦

மையாரும் விழியாள்கொண்டு வரப்பட்ட பொழுதாங்குற்ற
கையாழியாரந்தண்டு காட்டியா னிவைதந்தோனால்
மெய்யாக வயிறுவாய்த்தேன் விளங்கயார் பொருள்களென்றே
ஐயாபார்த் தறிகவென்று மாமன்முன் னனுப்பினாளே. ௫௧

பாலாமங் கவற்றையூதா பார்த்தோர்ந்தப் பாவைதன்னைச்
சேலாவாங் குமரன்வேட்டல் செயச்செயாத் தீமையென்றான்

மேலாயீங் கூற்றவாற்று லென்னிலும் மிகவுயர்ந்தச்
சேலாருங் கண்ணுணீதி சிறந்தானென் றுரைசெய்தானே. ௩௨

வேலார்ந்த மினிர்ந்தவங்கண் மின்னைப்பின் அவன்றெட்டில்லான்
சூலார்ந்தங்கிளுங்காலங் துன்னும்போ திரட்டை மைந்தர்
நூலார்ந்த விடையாள் குக்கி யத்துற்றார் நுவலோர்சேயப்
பாலார்ந்த சிறுகைதன்னைப் பார்க்குநேர் நீட்டிற்றன்றே. ௩௩

வந்துற்ற விளங்கைமீது மருத்துவ மடமான்செய்ய
தந்துற்று விளங்கச்சுற்றிச் சார்ந்துற்ற திதுமுன்னென்றாள்
முந்துற்ற வக்கைமீண்டுள் முடுகுற்ற பொழுதிலாங்கே
பிந்துற்ற நின்றவந்தப் பிள்ளைமுன் னுற்றதன்றே. ௩௪

வருமந்த மகவைமீறி வந்ததென் னீயிம்மீறல்
மருவுற்றுநின்மேல்மன்னு மென்றன்னள் வகுத்ததாலப்
பெருமைந்தன் றனக்கப்போது பேரேசென் றேதுவென்ற
ஒருநற்பே ருரியதாக வுரைதிடப் பட்டதன்றே. ௩௫

உவப்புவாய்ந் திடவம்மைந்த னுதித்தபின் னொருகைமீதே
சிவப்புநூல் சற்றப்பெற்ற சேயுமங் குதயமானான்
நிவப்புவார் மகிழ்ச்சிபொங்க நேர்ந்திட்ட மகறுமண்மேல்
தவப்பரா வறும்பேர்செரா வென்னவே சாற்றினாரே. ௩௬

(வேறு) சாப்புலிக்கிணை தானெனப்
பூப்புகன்றிடு போத்திப்பார்
மாப்பொனிற்றொறு வாகியோ
சேப்புவள்ளல் செறிந்தனன். ௩௭

தேவினன்பு செறிந்ததால்
மேவுவாழ்வு மிகுத்தவன்
தாவிலாத தலைவனில்
ஓவில்சீரொ டுறைந்தனன். ௩௮

ஐயனன்பவற் காவதுஞ்
செய்யுமவ்வவை சித்தியா
யெய்துகின்றன வென்பதுஞ்
செய்யவாறு தெரிந்ததால். ௩௯

அருளொடிற்பணியாளுமிற்
கருதுமுற்றதி காரியும்
பெருகுமிப்பெரி யோனென
மருவுவித்துயர் வள்ளலை. ௪0

புகலருந்திறற் போத்திப்பார்
தகவினோடு தனக்குள
சகலமுந்தனி தாங்கவே
*உகவையோடவற் கொப்பித்தான். ௪௧

* உவகை உகவையென மரீஇயது.

(வேறு) தாவிதாருஞ் சகலரும் போற்றிப்பார்
என்னும்மண்ண லிறக்கமை வித்தபின்
இன்னசெம்ம னிமித்த மிறையவன்
தன்னகத்தைத் தழைவுறச் செய்தனன். ௬௨

வீட்டின்கண்ணும் வெளியினு மாங்கவன்
ஈட்டுசெல்வ மெவைகளின் மேலுமே
நீட்டுமாசி நிறைவுறு மாறருள்
காட்டினான்மெய்க் கருணைக் கடவுளே. ௬௩

அன்னதாலவ் வடலரியன்னவன்
தின்னு நல்லுண வன்றிச் செறிந்துள
யன்னுதன்பொருள் யாதையும் பற்றியே
உன்னியொன்று முசாவுதல் செய்திலான். ௬௪

மாப்பெருங்குண மல்கி விளங்கியோ
சேப்புநல்ல வனப்புச் சிறந்துளான்
மீப்படுந்திரு மேனி விசித்திரம
நாப்புகன்றிட நண்ணுந் தகைத்ததோ. ௬௫

அன்னகாட்சியி னால்மய லாகியே
மன்றுவாட்கைத் தலைவன் மனையவள்
இன்னகோல வினளு மிசையிறீ
துன்னுவிதெனைத் தோய்கவென் றோதினாள். ௬௬

சொலற்கடாமொழி சொற்றலு நம்பியித்
தலத்திலண்ண றனக்குள யாதையும்
விலக்கிடாது விசாரணை யின்றியே
நலசகமெ[illegible]சயி னல்கலுற் றனரோ. ௬௭

இம்மனை[illegible]னிலுயர் சோரிலைச்
செமமனீ[illegible]த் தேய்தற் காதலால்
அம்மன்னை யலாதி வெதனையும்
இம்மண்மீது லெனக்கு விலக்கிலான். ௬௮

இத்தகும்பெருந் தீமையியற்றியே
வித்தமேவும் விமலன் வெறுத்திடற்
கொத்தபாவ முளுற்றே னெனவுளம்
வைத்திடாது மறுத்துரைத்தானரோ. ௬௯

தினமுமிப்படிச் சேயிழை பேசினும்
மனமொருப்பட லின்றிமறுத்தனன்
தனதுகற்பணி தன்னையியற்றவோர்
தினமகத்தினுட் சென்றன னென்பவே. ௭௰

சிருளோனுட் செறிந்திடு போதிலங்
காருமில்லை யகத்துணர்ந் தன்னவள்

பாருளுந்தம்மன் றன்னுடை பற்றியுட்
சேருவாயெனச் செப்பியிழுத்தனள். ௭௧

நீடியவ்விடை நிற்பதுமின்றித்தன்
சோடிதன்னையக் கோதைதன் கையில்விட்
டோடியங்க ணுறுதுவிலன்றேன்
கேடிலுத்தமனைவக் கீர்த்தியோன். ௭௨

(வேறு.) ஓடிய பொழுதிலாங்கே ஓங்கிய காமந்தன்றால்
வாடிய கணிகையர்த வளமனை யகத்திலன்று
கூடிய பேர்கடம்மைக் கூட்டியிவ் வுடையைக் காட்டிச்
சூடிய புகழோன்மீது துணிந்துபொய்க் குற்றஞ்சூட்டி. ௭௩

யாருநீர் பார்மினெங்கோ னிவ்வெபிரேயன்றன்னைச்
சாருமிவ் வுழையெனன்றோடு சாசமே செய்யுமாறு
சேருவித்தனன்கொலோ வென்றுதீ னாடிமாற்கண்ணியந்தான்
பேருழந்தனையகாலை பெரிதியான சத்தமிட்டேன். ௭௪

இடைதரு முளத்திறனோடா மென்பெரு மாற்றாற்ருறி
உடையையென் கையில்விட்டே யோடினு னென்னவோதிப்
படைவிழி மடந்தையில்லின் றலைவிற் றனது கேளவன்
அடைதரும் பொழுது முன்போய் அறைந்துமங்காறேசொன்றாள்.

செவ்வுடை காட்டிநின்று தேவிசொன் மாற்றங்கேட்டு
வெவ்வுள முடையனுங் வேந்தனுஞ் சிறையுற்றோர்சேர்
அவ்விடை தீதிலானை அருஞ்சிறை யகத்துவைத்தான்
திவ்விய பரனன்பங்குஞ் செயமல்மேற் செறிந்ததன்றே. ௭௬

சோதிலா யோசேப்பென்னுங் குரிசிலைக் கடாட்ச முய்த்தே
தீதிலார் புகழ்சேர் மேலோன் திருத்தசக் காத்தன் றனையே
ஓதுவான் சிறைசெய்சாலைக் குறுமதிகாரி யுள்ளம்
போதுபே ரருளே செய்யக் கருணையும் புரிந்தானம்மா. ௭௭

அப்பெருஞ் சிறையிலுற்ற யாரையு மதிபனன்றச்
செப்பமாருளத்தான் கையிற் றிருத்தக வளித்தானங்கே
தப்பருஞ் சிறையிலுற்றோர் தாம்புரி தருவவாகும்
எப்பெருஞ் செயலுமங்க னிவனையனே யியற்றுவிப்பான். ௭௮

இறைய்வன் யோசேப்பின்பா லிருந்திடலானு மன்றேன்
குறையறப் புரிவயாவும் நிறைவுறக் கொடுத்தலானும்
சிறையமர் சாலைகாப்போ னவன்கையிற் சேர்த்ததாக
அறைதரு மெதனையேனும் விசாரியா தமர்ந்தானன்றே. ௭௯

ஆனவை நிகழ்ந்தபின்னர் அங்கர் வேந்தன் முன்னும்
பானபாத் திரத்தினேனும் பகர்சுயம்பாகி தானும்
மானமார் தலைவனுக்கும் மற்புயப் பார்வேந்தனுக்காங்
கீன்மார் தவறுதன்னை யியற்றின ராகுமன்றே. ௮௦

ரத்துச்சிப பார்வையன்னது மிறைவன் றன்னிற் புான
பாத்திரத் தலைவன் றன்னை யதர்சயம்பாகி மாளின்
மாத்தருந் தலைவனோடும் வயப்புயப் பொருளுளோத்
காத்திகழ் மனையாமந்த அருஞ்சிறை யகத்துய்த்தானே. அ௧

மேவுமவ் வவர்கடம்மை விசாரணை செய்கவென்றே
காவலில் யோசேப்புகருக் கஞ்சுகித் தலைவன் சொன்னான்
தாவறு மனையவள்ளல் சாற்றுசொற்படி யன்னருக்
கேவுறும் பணிகளாற்றி யவ்விடை யிருந்தானன்றே. அ௨

அன்னவக் காவற்சாலை யதனிடை யவருஞ் சின்னாள்
மன்னினராகுமந்த இருவரும் மரீஇயிவ் வாறும்
பின்னரோ ரிரவில் வெவ்வேறுப்பொருள்பிறக்கநின்ற
பன்னருங் கனவை வெவ்வேறாகவே பயிலக்கண்டார். அ௩

விடியலில் யோசேப்பன்னார் மேவுழி யடைந்தபோது
நெடியவெந் துயர்கூர்ந்தந்த விருவரு நேரப்பார்த்துங்
கடிமலர்க் கமலமானுங் கவின்முகம் வாடக்கண்டேன்
கொடியவெவ் கவலைகூருங் காரணங் கூறுமென்றான். அ௪

சொப்பனங் கண்டோமந்தச் சொப்பனப்பொருளை யின்னே
தபபற வெமக்குச் சொல்லத் தக்கவற் காணோமென்றார்
துப்புள முடையானேகசித் தூயவன் செயலற்றருகுஞ்
செப்புக யானுங்கேட்கத் தெளிவுற வவற்றையென்றான். அ௫

பானபாத்திரத்தோன் மிக்கபண்புளளோன் றன்னை நோக்கி
ஆனதோர் திராட்சமெனமுன் அமர்வதுங் கிளைகள் மூன்று
மேனிலா விடலுஞ் செய்யதளிருற மலர்கள் மேவப்
பீனமார் குலைகள்மூன்று கனிந்துறும் பெட்புங் கண்டேன். அ௬

மாத்திரம் பொருந்தும் வைவாள் மன்னவன் றனதேயாகும்
பாத்திர மெனது கையிலிருக்கவும் அதனுட்பன்னும்
வத்திருங் கனிகளாய்ந்து பிளிர்தவவ் விரசமெய்தப்
பாத்திபற்கீயுமாறும் பரிவுறக் கண்டேனென்றான். அ௭

ஓதுறுங் கனவைக்கேட்டே யுத்தமனவனை நோக்கி
மீதுறுங் கிளைகள் மூன்றும் மேவுமுத தினயக னாமாற்
போதுறுந் தினமூன்றின்பின் போனவின பணியில் மீண்டும்
மோதுறும் படைவேந்தன்னை முன்னுற வைப்பனன்றே. அ௮

வாழ்வுநீ யடைவுற்றங்கே மன்னுமக் காலந்தன்னில்
தாழ்வுற மெனதுபானீ தயவுவைத் தெனது செய்தி
ஆழ்படை யடற்பார்வேந்தன் தோன்றலுக் கறியச்சொல்லி
விழ்தரு சிறைநின்றென்னை விதேலை புரிவிப்பாயே. அ௯

[illegible] புரிந்தோர் தம்மால் [illegible] பெயர் நாட்டத்
[illegible] இச்சிறை யகத்திலென்னை

மயலவதற மேசறறதாக வீ வடியான் றியவெந்தப்
படுபழியேனுஞ் செய்ததிலையெனப் பன்னினானே. ௧0

தந்தவக் கனவினர்த்தந் தக்கதென் றுளத்திற் கண்டே
மூதுறும் பாகசாலைத் தலைவனும் முந்தியாங்கே
எந்தநற் பொருட்கு மேலா மிறையவனருள்பெற் றோங்கும்
விந்தையங் குமரன்செய்ய வியன்முகம் விழைந்து நோக்கி. ௧௧

மூன்றுவெண் கூடையென்றன் மூர்த்தமீதுறவே மேலாய்த்
தோன்றிடு மதில்வேந்தற்கு மடைமகன் றெருத்தாங்கட்ட
சான்றவெவ் வுணவிலுள்ளுஞ் சிற்சில தயங்கப்புள்
என்றவவ் வுணவையுண்ணக் கண்டனன் கனவிலென்றான். ௧௨

இத்தரு கனவினர்த்தம் யாதெனிற் கூடைமூன்று
முத்தின மாகும்பார்வோன் மூன்றுநாட் செலமுனுன்னை
வைத்துள நியாயர்த்தீர்த்து மன்னதி காரமாற்றிக்
கொதத்தினை மரத்திற்றூக்கிக் கொலைபுரிவிப்பனன்றே. ௧௩

உன்னுடல் மிசையுற்றோங்கு மூனினைப் பக்கிசாலத்
தின்னுவ விதுவேசொல் சுறைப்பொரு டெளிவென்றான்
பன்னுமம் மூன்றாம் வைகல் பசைசெறு மடற்பார்வோனும்
மன்னுயிர் சநநநாளாம் வகுத்தவத் தினத்தில் வேந்தன். ௧௪

ஆங்கிருவரையுங் கூவி அகத்தினிற் பணிசெய்வோர்தம்
பாங்கினில் விசாரிதன்னோர் பகர்ந்தவக் கனச்சட் கந்நாள்
ஓங்கிய புகழியோசேப புரைத்ததாற்பரியம்போலத்
தாங்கிய நீதிகாட்டித் தயையொடு தண்டஞ்செய்தான். ௧௫

பானபாத்திரங்கொள்வோர்தந் தலைவனைப் பார்வோன்மீண்டும்
போனமுன் நிலையில் வைத்துப் புசல்சுயம்பாகிகட்காங்
கானவத் தலைவன்றன்னை வதைபயிர்த்தா றவியுய்த்தோன்
மானவிக் குயர்யோசேப்பை மறந்தன னினைந்திலானே. ௧௬

ஆண்டிரண் டகன்றபின்ன ரடுதிறற் பார்வோனண்ணல்
தூண்டுவெண் டிரைநீராற்று மருங்குதான் றன்னிநிற்ப
மாண்டகு மழகுவாய்ந்த வளர்செழும் பசுக்களேழு
நீண்டவான் கரைகொளாற்றி னின்றுமேல் வெளியிலேறி. ௧௭

ஒழுகிமை தானந்தன்னி லுற்றபுற் கறிக்கவேறேழ்
அழகறுங் கொழுப்பிலான்க ளாங்குநின் றேறிவந்தச்
செழுநதி மருங்கினூகிச சிறந்தநல் வனப்புவாய்ந்த
கொழுவிய பசுக்கள்மாட்டிற் கூடியே செறியுமாறும். ௧௮

வனப்பிலாக் கொழுப்பிலான்கள் மற்றையவாகுநல்லா
னினத்தினை விழுங்குமாறு மாகவேயெய்துமோர்சொப்
பனத்தினைக் கண்டுபின்பு விழித்தனன் பகைவர்நெஞ்
சினக்கனி றனையவேந்த னிரும்பவுந் துயிலலுற்றான். ௧௯

திரும்பவுந் துயிலும்போழ்திற் செழும்பயிர்க் கதிரேழோர்தாள்
வரும்படி யீனுமாறும் வர்தகீழ் காற்றுமோதிப்
பொரும்பொழு தலர்ந்துதீந்த பதர்க்கதி ரொருந்தவேழு
தரும்படி வேறுமீனு மாறுமக் குரல்கடம்முள். ௪00

சாவியாங் கதிர்களந்தத் தருசெழுங் கதிர்கடம்மை
மேவியே விழுங்குமாறுஞ் சொப்பன மீண்டுங்கண்டான்
தாவியே யுறுமனந்த றண்ந்தபின் கனவென்றோர்ந்து
கோவியா குலமிக்குற்றான் வைகலுங் குறுகிற்றனறே. ௪0௧

ஆந்தக வெண்ணிவேந்த னந்நகரத்துளெந்த
மாந்திரிகரையு மெந்நூல் வாணர்க டமையுங்கூவிப்
போந்ததன் கனவுசொல்லிப் பொருளுரைத திடுமினென்றான்
வேந்தனுக் கெவராலேனும் விள்ளொணாதாயிற்றம்மா. ௪0௨

மானவேற் பார்வோனென்னும் வள்ளல்முன் னனையபோதே
பானபாத் திரத்தினோர்தந் தலைமையோன படர்ந்து வேந்தே
ஈனமா மெனதுகுற்றம் யானின்னே நினைவுகூர்ந்தேன
போனதோர் செய்திநின்முன் புகறரக் கேட்டி மாறோ. ௪0௩

தருஞ்சுயம் பாகிகட்குத் தலைவனும் யானுமன்று
புகுஞ்சிறைச் சாலைதன்னுட் புகுந்துழி யோரிராவில்
மிரும்பொருள் வெவ்வேறுள்ள கனவுகள் மேவக்கண்டே
தொகும்பொரு டெரிந்திலோமாய்த் துன்புற லெய்தினோமால். ௪0௪

கஞ்சுகித் தலைவனில்லின் கட்பணியாளாய் நற்சீர்
மிஞ்செபி ரேயனுமோ ரிளைஞனெம் முடனேமேவி
வெஞ்சிறை யகத்தினுற்றோன் மேயநங் கனுக்கட்கன்று
செஞ்செவே பொருள்கடம்மைத் தெரித்தனன் வழுவுறாமே ௪0௫

ஆங்கவன் றெரித்த வாறே யாயின பலாபலங்கள்
ஈங்கவன் றன்னைநீயு மெய்திட வழைத்துக் கேட்டால்
ஓங்குநற் பொருளுரைப்பா னுனக்கென வுரைத்தான் கேட்டு
வீங்கியபுகழ்சேர்வேந்தன் அழைக்கவாள்விரைந்துவிட்டான். ௪0௬

வெஞ்சிறைச் சாலைதன்னில் விரவிய வேந்தன் றூதர்
விஞ்செழில் யோசேப் பைக்கூஉய் வேந்தனை யழைத்தானென்றார்
வஞ்சமி லுளத்தினோனும் மயிர்களைந் துடையு மாற்றி
அஞ்சயிற் படைக்கைப் பார்வோன் முன்னுற வணுகினோனே. ௪0௭

காண்டலுங் களித்து வேந்தன் கண்டதன் கனவைச் சீர்த்தி
பூண்டவக் குமரற்கோதிப் பொருளினை விரிக்கவல்லான்
நீண்டபா ருலகிலெங்கும் நீயலாதிலையென் றோர்ந்தேன்
ஈண்டியா னுணருமாறே யியம்புக வெனக்கின் றென்றான். ௪0௮

மன்னவன் வாய்மைகேட்டு மற்றவன் யானோ வல்லன்
இன்ன மங்கலமதாகு முத்தரமியம்ப வல்லான்

பன்னருஞ் சுருக ஞானப் பரமனே யென்றுகூறி,
அன்னவான் கனவுக்குற்ற பொருள்விரித் துரையலுற்றான். ௪0௯

ஓதுறுங் கனவிரண்டும் ஒருபொருளுடைய வாகும்
மீதுயர் மகிமை மூர்த்தி மேலினித தானீண்டிந்தப்
பூதல வளாகந்தன்னிற் புரிதருஞ் செய்கை தன்னைச்
சீதறவருளால் முன்னே தெரிதர விளக்கலுற்றான். ௪௧0

மன்னநீ கண்டவவ்வேழ் பசுக்களேழ் வருடமாகும்
அன்னவ விளைவதாமேழ் கதிருமேழாண்டே யாமாற்
பின்னுறும் வறளானேழும் பெருவறணகாலிற் றீந்த
வெண்ணவாய குரல்களேழு மாண்டுக ளவ்வேழாமே. ௪௧௧

இவைகளின் பொருளே தென்னில் எகிப்துநாடெங்கு மிக்க
நவையறும் விளைவேழாண்டு நலம்பெறப் பொலிந்து நன்றாம்
அவைகளின் பின்னேழாண்டு கருப்பெரும் பஞ்சமுண்டாம்
தவையுறுஞ் செல்வமெல்லாங் குறைத்தழி வுறுமப்போழ்தே. ௪௧௨

வருமிசொடுங் கருப்பால் முன்னர் மல்குபூ ரணமெல் லாம்போம்
பொருந்துமிக் கருமந் தேவ நியாயத்தாற் போதுமாறும்
பெரும்புகழ் மேலோனீண்டு புரிவதும் பிறங்கவாக
அருமபெருங் கனவிரட்டை யாயதென் றறிகுவாயே. ௪௧௩

நிருபநீ விவேகஞானம் நிறைந்துளோ ருசவுள்ளோ
ரொருவனை யாதலாலிங் குயரதிகாரியாக்கி
மருவுநல் விளைவாமேழு வருடமு மைந்திலோர்கூ
றுருவறக் கொள்ளற்கொத்த தலைவரை யுறுவிப்பாயே. ௪௧௪

அவ்வவ ருணவுக்கான பொருளெலா மவ்வேழாண்டுஞ்
செவ்விதிற் சேர்ப்பர் நின்பாற் றுனிய விளைவைச் சேர்த்தே
இவ்வணி நகர்கடம்மி லுணவுகளெய்தற்காக
வவ்வமில் வருடமேழு மிருப்புற விவற்றைக் காப்பாய். ௪௧௫

இப்படி யியற்றுவாயே லிப்பெரு நாடாங்கெய்தும்
அப்பெரும் பஞ்சத்தாலே யழிந்திடாதறிக வென்றான்
செப்பிய துணர்ந்து வேந்தும் பணிவிடை செய்குவோரும
ஒப்பறு முபாயமீதென் றுறுதியா வகத்துட் கொண்டார். ௪௧௬

அன்னதன் பின்பவ்வேந்த னுங்குதன் பணிசெய்வோரை
முன்னுற நோக்கியென்றும் முடிவிலா ஆவிபெற்ற
இன்னவன் றன்னைப் போல்வார் யாரையாங் காணலாகும்
என்னவன் றுரைத்தி யோசேப் பெழிலணி வதனநோக்கி. ௪௧௭

மேலவ னுனக்கிவ் வெல்லாம் வெளிப்படுத்திட்ட வாற்றாற்
சாலவே விவேகஞானந் தம்மைப்பெற்றுள்ளோ னுன்னைப்
போலவே ருருமில்லைப் பொற்புறு மெனதில்லத்தின்
பாலதி காரியாகிப் பரிந்து வீற்றிருப்பை மாதோ. ௪௧௮

காண்டகு நினது சொற்போற் கருதுமென் சனங்கள் யாரும்
ஆண்டிடப் படுவார் நீதியாசன மொன்று லன்றிப்
பூண்டிடு மேன்மையுன்னில் யாதினும் பொலிந்தி லேன்யான்
தூண்டகு தோளாயோர்தி நீயெனச் சொல்லினனே. கககூ

சொல்லினன் மீண்டும் பார்த்திக் தொன்னகரெங்கும் நீயே
நல்லதிகாரியாக நாட்டினே னறிகவென்றே
வில்லொளி பரப்பித் தன்கை விளங்குமுத் திரைகொளாழி
அல்கலில் புகழி யோசேப் பங்கையின் விரற்கிட்டானே. க௨௦

மென்சண னூலாற்செய்த விளங்குடை தரிக்கச் செய்து
பொன்சரப் பணியை யன்னான் கழுத்தினிற் பொலியப் பூட்டித்
தன்செருப் புரவிபூண்ட தணப்பிலா வழகுவாய்ந்த
மின்செயுந் தேர்க்கிரண்டாம் விளங்குதேர் மீதிலேற்றி. க௨க

நெறியெதிர் முழந்தாளூன்றி நின்மினீர் யாருமென்றே
அறிதர வறைவித்தந்நாட் டணிநகர் வீதிபோக்கிச்
செறிகவின் விளங்குமேனிச் செம்மலைத் தேயமெங்கும்
எறிபடை வேந்தனன்றே தலைவனு வேற்றினனே. க௨௨

எற்றிய பின்பவ்வேந்த னிசையுளோன் றன்னை நோக்கிப்
போற்றுமிந் நாட்டிலென்னை யன்றியே பொருந்தும் யாரும்
சாற்றுநின் பணியாலன்றித் தனதுகை யதனையேனும்
தோற்றுதன் காலையேனு மசைக்கொணு தெனவே சொற்றான். க௨௩

சான்றசீர் யோசேப்புக்குச் சாபிநத் பானே யாவென்
றேன்றபோர் வேந்தனும மியம்பி யோனகரந் தன்னில்
ஆன்ற வேதியனும் போத்திபெராவரு ளாஸ்நாதெனும்
ஊன்றுவேல் விழியினாளை யுயர்மண முறுவித்தானே. க௨௪

அற்புத னருள்சேர் யோசேப் பந்நகராளும் வேந்தன்
முற்படும் பொழுதிலாண்டு முப்பது சென்றோ னன்னோன்
பற்பல வளஞ்சாலந்நா டெங்கணும் படர்ந்துபார்க்க
மற்படு புயத்து மன்னன் மாமுக மொருவினனே. க௨௫

செழுமையாம் விளைவுசாலச் சிறந்துள வாகுமவ்வாண்
டெழுமையும் விளைந்ததந்த இசைகிள ரெகிப்துநாடு
முழுமையும் படர்ந்து சுற்றி முந்துறும் பயன்க ளன்னோன்
விழுமிய நகர்கடம்மில் மேவுற வீட்டிவைத்தான். க௨௬

அப்படி யோசேப்பாங்கே அளவறுங் கடலின் சார்மண்
ஒப்புற மிகுதியான தானியமொருங்கு சேர்த்தான்
இப்படி யளைய வந்நாட் டீட்டிய விளைவுகட்குச்
செப்புறுங் கணக்கு நம்மாற் றெரிக்கொணு வளவிற்றுமால். க௨௭

வெருவருங் கொடியபஞ்சம் மேவிடுவதற்கு முன்னே
திருவரும் விளைவு மிக்குச் செழிப்புறுங் காலந்தன்னில்

அருவரைப புயயோசேப்புக் கவன்மனைக் கிழத்தி மைந்த
ரிருவரை வாழ்வுபொங்க ஈன்றுவப் பெய்தினாளே. ௧௨௮

எனக்குள கிலேசமுற்று மென்னையீன்றவன் குடிம்ப
மனைத்துநான் மறக்கத் தேவ னருளினா னென்று கூறி
மனக்கெழு மகிழ்ச்சித்தாதை வாய்த்ததன் மூத்த மைந்தன்
றனக்குறும் பெயர் மனாசே யாமெனச் சாற்றினானே. ௧௨௯

சிறுமை யானடைந்த நாட்டிற் றேவெனை விருத்தி யாக்கி
உறுபெருங் கருணையென்பா லுறுவித்தாரென வே யோதிப்
பெறுவலி மருவுமாறு பெற்றிடு மிளையனாஞ் சுதந்
சிறுவனுக் கெப்பிராயீமெனப்பெயர் செப்பினானே. ௧௩௦

இங்கிது நிற்க யோசேப் பியம்பிய வாறுபோலப்
பொங்கிய செழிப்பாமேழு வருடமும் போயபின்னர்
வெங்கலி மருவும் பஞ்சம் மேவுமவ் வருடமேழும்
அங்கக னுலகோருள்ளம் அசையுறத் தொடங்கிற் றம்மா ௧௩௧

தேயமெங் கெங்கும் பஞ்சஞ் செறிந்தவ் வெகிப்து நாட்டே
யேயநல்லுணவின் சேமமிருந்துள தந்நா டெங்கும்
தீயவெம் பசியே மீறிச் சேறலால் நொந்து வெந்தவ்
வாயகன் கடையில்யாரும் மருவிநின் றோலமிட்டார். ௧௩௨

ஓலமிட்டுற்றோர் தம்மை ஒளிர்முடி யரசனோக்கிச்
சீலமிக்குயர்ந்த யோசேப் பகத்தினீர் சென்றவன்றான்
பாலினுங் குறைகடம்மைப் பகர்ந்தவன் பன்னுமாற்றம்
போலநீர் புரிமினென்று புகன்றன னவரும் போனார். ௧௩௩

பஞ்சமத் தேயமெங்கும் பரந்தலா லுணவுப் பண்டம்
விஞ்சுபண் டாரமெல்லாந் திறந்தெழில் விளங்கும் யோசேப்
பெஞ்சலில் பதார்த்தம் வேண்டி மேவற்றோரையும் விற்றனனகன்
அஞ்சுமப் பஞ்சமென்மே லதிகொடி தாபதம்மா. ௧௩௪

மற்றுமெந் நாட்டின் கண்ணும் வந்ததாற் கொடிய பஞ்சம்
உற்றுள சருவதேயத் துறுநரும் உணவு கொள்ளச்
சொற்றுள யோசேப்பென்னுந் தோன்றல்பால் வணிகர் யாவும்
துற்றுள வெகிப்தென்றேதுந் தொன்னகர்க் கெழுந்தாரன்றே. ௧௩௫

(வேறு) பேசுறுசீர்மை பிறங்குமெகிப்து
தேசமதிற்பெரி தூணுறுசெய்தி
மாசறுதேவன் வழங்கருள் பெற்ற
ஈசிரவேலெனு மேந்தலறிந்தே. ௧௩௬

மாக்கவின் மைந்தரை வம்மினெனாநீர்
னோக்கமிலாதிவ ணொருவரை யொருவர்
நோக்குதல்செய்வதி னுவல்பயனின்றென்
வாக்கினையோர்ந்துயிர் வாழ்வகை செய்வீர். ௧௩௭

விளங்குறு சீர்த்திமிகுந்த வெகிப்து
வளம்பதியிற்பல தானிய மல்கல்
விளம்பினர் கண்டவர் விண்டிடு மென்சொல்
லுளங்கொடு போய்க்கொணர் மின்னெனலுற்றான். கசுஅ

தந்தைமொழிப்படி தநயர் பதின்மர்
அந்தவளம்பதி தன்னை யடைந்தார்
உந்திடர் யாது முறுகிளை யோனைத்
தந்தவனவ்விடை தங்கமறித்தான். கசுகூ

இத்தடநாட்டி னிருந்துணவெய்த
ஒத்துடனேக லுறும்பிற ரோடும்
வித்தகவீசிர வேல ரெகிப்தாம்
அத்தகுநாட்டி னடைந்தனரன்றே. கஎ0

(வேறு.) அணிகிளர் ரெகிப்துநாட்டுக் கதிகனாயுயர்ந்தவென்றித்
திணிபுய யோசேப்பந்தத் தேயத்தோர் பெறவுண்பண்டந்
தணிவறவிற்றபின்னர் தன்றிருத் துணைவர் சார்ந்து
மணிநில நேரேதாழ்ந்து வணங்கிடக் கண்டானன்றே. கஎக

காண்டலு மனையார்தம்மைக் காதலந் துணைவரென்றே
ஆண்டவ னறிந்தபோது மறிந்திலான் போலக் காட்டி
வேண்டலா வெஞ்சொலன்னார் தம்முடன் விளம்பிநீவிர்
யாண்டுநின்றடைந்தீரென்றேயுரைசெய்வீரெனக்கிங்கென்றான். கஎஉ

தொகும்புக ழண்ணறன்னைத் துணைவனென் றறியாரைய
மிகுநதிருக் கானானாடு விட்டிவ ணடைந்தோமென்றார்
தகுந்திறர் செயமனனோர் தமைக்குறித் தாங்குதன்பாற்
புகுந்தசொற் பனசதால வேயர் நீரெனப் புகன்றுநோக்கி. கஎங

மிடைவள நாட்டத்திங்ஙன் மேவிய திறவுநோக்க
அடைதர லுற்றீரென்று னையனே யடியேமன்ன
நடையின ரல்லேமெய்துந் தானியம் நாடிவந்துன்
புடையினிற் கொள்ளவீண்டு போந்துநின சமுகமுற்றோம். கஎச

அண்ணனல் நின் றாசராம்யா மனைவரு மொருவன் மைந்தர்
நண்ணுநின் மொழிபோல்வேய ரலேமென நவின்றுநின்றார்
தண்ணிய மனத்தான்மேலுந் தடுத்துநீரொற்றர்தாமே
எண்ணிய திறவுநோக்கி யேகவே வந்தீரென்றான். கஎரு

பெருமையிற் சிறந்தகோவே பிறங்கெழிற் கானானாட்டில்
அருமையாவொருவ னீன்ற வாறிரு புதல்வருற்றோம்
ஒருமக னம்முளில்லை யோங்கெழிலிளைய மைந்தன்
தருமவன் றன்பாலுளா னென்னவே சாற்றினாரே. கசுசு

விளையுமம் மாற்றங்கேட்டு மிக்கவனேக்கிநீவிர்
உளவுறப் புகுந்தவொற்ற ருண்மையான் சோதிப்பேனால்

இளையவற் கொணர்ந்தாலன்றி யேகுதற் கொட்டே னென்று
வளையவன் சிலைவேந்தாவி மீதினில் வருத்தேன்றனே. ௧௪௭

பருவுற வவளைக்கூட்டி வருவதற்காகநும்மி
லொருவனேபோகவேண்டு முரைத்தசொல் லுண்மைதன்னைத்
தெருளுறக் காணுங்காறுஞ் சிறையினி லிரும்மின் பொய்யதாற்
கருதிய படிநீர்வேவு காரரென் பதுமெய்யாமே. ௧௪௮

எனவுரைத் தவரையோசேப் பேசமாச் சிறையில் மூன்று
தினமுறச் செய்தம்மூன்றாந் தினத்தினி லவரைநோக்கி
மனதினி லென்னையாளும் வானவற் கஞ்சுகின்றேன்
இனிதினீ ருய்யவேண்டி லியம்புமென் வாய்மை கேண்மோ. ௧௪௯

நேருளோர் நீரேல்நீவிர் நேர்ந்தவிச் சிறைசெய் சாலைச்
சாருறற் கொருவன்றன்னைத் தந்துமற் றுள்ளீர் நுந்தம்
ஊருறீஇப் பசியால்வாடு மும்மனோர்க் குணவையீந்தச்
சிறுமீளா ளுகிமன்னுஞ் சேடனையழைத்து வம்மின்: ௧௫௦

இயம்புமென் னுரைபோல் நீவி ரியற்றில்நீ ரிசைத்த சொற்கள்
நயம்பெறு முண்மையென்றே நவின்றிடப் படுவதோடும்
வயம்புனை புயத்தீர் நீங்கள் மரிக்கவு மாட்டீரென்றான்
பயம்பொருமுளத்தோரன்னோன் பகர்ந்தசொற்கமைந்தாரன்றே. ௧௫௧

ஓதுசொற் கமைந்தோர் தம்மு ளொருவரையொருவர் நோக்கித்
தீதுபற்றிடாத நெஞ்சச் செவ்வியந் துணைவன் மேனாள்
பாதுபெற்றிடவே வேண்டி யயர்துயர் பார்த்து மனறுன்
மீதுநற்றயை செய்யாது வெம்பழி பூண்டோமே. ௧௫௨

ஆதலால் நமக்குமிந்த விபத்துவந் தாயதென்றார்
தீதிலா விளையோனுக்குத் தீவினை விளைக்கொணா தென்
றோதினே னன்றோ வென்சொல் லுறுதியை மதித்திலீரிப்
போதிலப் பழிதோன்றிற்றென் றுருபனும் புகன்றிட்டானே. ௧௫௩

பழுதிலான் மொழிபேர்ப்போனுற் பகர்ந்ததாற் றமது பேச்சவ்
விழுமியோ னுணரானென்றே மேவினார் நெஞ்சத் தெண்ணி
தொழுதகும் யோசேப் பன்ன துணைவரை யகன்றோர் சாருற்
றழுதனன் மனத்தை யாற்றி மீண்டுமங்கவர் பாலானான். ௧௫௪

ஆனபின் சிமியோனை அவர்முனே கட்டுவித்துப்
போனவவ் வவர்கடத்தம் பொதிகளிற் றானியத்தை
நூனமற் றிடவீந்தீந்த நுவல்விலை தனையுமுள்வைத்
தீனமிலாற்றுணவு மீந்திட வேவி நின்றான். ௧௫௫

உத்தம னுரைத்தவாறே யுறுபணி செய்வோன் செய்தான்
அத்தகுந் தானியத்தை யனையவர் கைக்கொண்டன்றே
கத்தப வெரினிலேற்றிக் கதிகொண்டவ் வழிவிட்டாங்கோர்
சத்திர மதனினண்ணித் தரித்திளைப் பாறினாரே ௧௫௬

ஆறுமவ் வமயந்தன்னி லவர்களிலொருவ னங்கே
ஏறவே சரியுணற்கூ ணிடப்பொதி யவிழ்த்து நோக்கிக்
கூறுசொற் படிதானீந்த விலையுறக் குறித்துக்கண்டே
வீறுசேர் துணைவருக்கும் விளம்பின னவரும் பார்த்தார். கருஎ

பார்த்தலு மிசிரவேலின் பாலரங் குள்ளஞ் சோர்ந்தார்
வேர்த்தன ரெமக்கிவ்வாறு மேலவன் செயலென் னென்றார்
சீர்த்தநற் செயலோர் கானான் தேயத்தப் பொதிகடம்மைச்
சேர்த்தனர் விரைவினோடுந் தாதைதன் சமுகஞ் சேர்ந்தார். கருஅ

தந்தையின் வதனநோக்கித் தளர்வுறு முளத்தினோராம்
மைந்தரு மெந்தாய் செல்வம் மலிந்திடு மெகிப்து நாட்டின்
முந்ததி காரியானோன் முடுகுசா ரணரென்றெம்மைச்
சிந்தையி லெண்ணி வெய்ய சினமொழி பகர்ந்தா னன்றே. கருகூ

அப்பொழு தடியேம்நோக்கி யையனே யாங்கள் செய்யோம்
உப்பழுதுடைய ரல்லேம் ஓங்குசீர்க் கானானென்றே
செப்புமந் நாட்டோர் தாதைக் காறிரு சிறுவராகி
இப்புவி வாழ்வுபூண்டோ மொருவனை யிழந்துளோமே கசுo

இளையநந் துணைவனெம்மை யீன்றவன் றனதுமாட்டே
கிளையடர் பொழிற்கானானி லுளனெனக் கிளத்தினின்றோம்
விளைதரும் புகழோனெம்மை மேவியதுணர வீண்டோ
ரிளைஞனை விட்டேயேனோ ரெழுந்துநும் பதிக்குச் சென்மின். கசுக

சென்றுநீர் பசியால்வாட்டஞ் செறிந்தநுங் கேளிருண்ணற்
கின்றுதா னியங்கொண்டேகி யீந்தபினிளையோன் றன்னை
யொன்றவீங் கழைத்துவந்தா லொற்றரன் றுண்மையாள
ரென்றுகண் டும்மோடேக இளைஞனை விடுவலென்றான். கசுஉ

வளங்கொளிந் நாட்டில் நீவிர் வாணிகஞ் செய்வதற்கு
முளங்கொளி வியற்றலாகு மென்னவு முரைத்தானென்று
விளம்பினர் பொதிக்கணுற்ற தானியம் வீழ்த்தார் நெஞ்சந்
துளங்கிடத் தாந்தாமீந்த விலையையுந் துன்னக்கண்டார். கசுங

தந்தம பொதிகடம்முட் டானியங் கொள்ளற் கீந்த
அந்தநற் கிரயமீண்டு மமர்ந்திடக் கண்டபோதே
மைந்தரு மவரையீன்ற வளர்புக ழிசிரவேலுஞ்
சிந்தனை கலங்கிமிக்க தெருமர லெய்தினாரே. கசுச

இத்திற மருவுஞ்செய்தி கண்டபி னீன்றதாதை
சித்திர வடிவமைந்தர் திருமுகநோக்கி யென்னைப்
புத்திர வீனனாக்கப் புரிகின்றீர் யோசேப்பில்லை
எத்திறத் துய்வேன் சீமியோனுமிங்கில்லை யந்தோ. கசுரு

இளையவன் றனையுங்கொண்டே யேகநீர் பார்த்தீர் நெஞ்ச
முளையவிவ் வாறெனக்கீங் குற்றதே யென்றுரைத்தான்

இன்னலவி மருவுவிக்க விண்புய வுருபனென்பேன்
வின்னயா னருஞ்சேர்த்தானை வியன்முகமதனை நோக்கி. ௧௬

எந்தையே இளையோர்தன்னை பெனதுகை யளிவீர்னே
தந்தரு னனைமீண்டேர் தருகுவேன் றனேனெலன்றன்
மைந்தரங் கிருவருள்ளார் மற்றவர் தம்மையாவி
சிந்தக வதனுக்காக வென்றுரை செய்தா னன்றே. ௧௭

நானுயங் கதனைக்கேட்டுத் நமயனே விறந்துபோனான்
மேதகு மொருவனுரு மிளவலே மீந்திருள்ளான்
போதரு நெறியிற்றீமை பொருந்திடில் முதியேன்றன்னை
மோதுறு துயரத்தோடும் முடிந்திடப் புரிகுவீரே. ௧௮

ஆதலி னிளையோனுரு மம்மகன் றனையும் போவு
போதர விடேற்குள்ளம் பொருந்துறேன் சிறிதுமென்றான்,
ஓசருநகொடிய பஞ்ச முருத்ததங் கெடுப்பி னின்று
கோதறக் கொணர்ந்த வூணுங் குறைவுறச் சுருங்கிற்றன்றே. ௧௯

(வேறு) கொண்டுவந்துள தானியங்கள் குறைந்தவாருமெனக்
கண்டுமைந்தரை நோக்கிமிக்குயர் கடவுளன் புடையான்
உண்டுவெம்பசி தீரவின்னமு முற்றெடுப் பிடைநீர்
பண்டுபோற்கொடு வம்மினென்று பகர்ந்திருந்தனனே. ௨௰

தந்த தந்தையுரைத்த வம்மொழி தனையுணர்ந் தியுதா
அந்தமிக்கவ னிவனெ டவ்விடையகடைய லோமெனில்யாம்
வந்துதன்முக நோக்கலின்றென வரையறுத் தரையே
மூந்த வோதின னேர்தியென்று மொழிந்து நின்றனனே. ௨௧

அன்னபோதினில் நோக்கிசற்புக ழண்ணல் நீரவனே
டின்னுமிங்கொரு தம்பியுண்டென வனியம்பிமிகும
பன்னருந்துயர்யானுறும்படி பண்ணி னீர்களெனச்
சொன்ன னன்றிரு மைந்தரங்கெதிர் சொல்லல் மேயினரே. ௨௨

எந்தை யேயவ னெமைவினித்துமை யினிதனித்தபெருந்
தந்தையின்னமும் வைகினன்கொல் சகரதி னுங்களுடன்
வந்ததம்பிய ரின்னமுண்டுகொல் மற்றுநீர் சொலுமென்
றிந்தவண்ண முசாவினன்மிக எங்கள் செய்தியையே. ௨௩

கேட்டதற்கெதிர் மாற்றமங்கு ளைத்தலுற்றனமால்
காட்டமெய்திட வெம்பிதன்னையு மன்னுதன் செழுநீர்
நாட்டகத்துற வழையுமென்று நவிற்றுவானெனவே
ஓட்டமுற்றில துன்னமென்றுரை யோதலுற்றனரே. ௨௪

(வேறு.) மீண்டுமெதிர் தாதையை விழித்தடலி யூதா
ஈண்டெவரும் யாமரண மின்றியுயி ருய்ய.
[illegible] தானியம் விரைந்துகொள[illegible]
[illegible] ௨௫

இங்கிவனை யின்மையினி லிந்நிலைக்க லியானே
அங்கணிவன் மீதுபழி தனையிலனை யேகேன்
தங்கவிவன் மீண்டுவரு தன்மைபுரி யேனேற்
பெற்றகுபழி யென்மிசை பொருந்தியுறு மென்றும். ௧௭௬

தாமதமொழிந்திடையி லிதுவரை தனக்குள்
யாமனுகி நல்லவுண வெய்தி மறுகாலும்
வமுற மீண்டிடுதல் கூடுமிச மென்று
காமருவு நல்லுரை நவிற்றியெதிர் நின்றான். ௧௭௭

அங்கவ னுரைத்தபொழு தையென வளித்தோன்
குங்குலிய மின்மது கொழுந்தரு சுகந்தந்
தங்குபொரு டம்மினொடு சாற்றியவெண் போளம்
மங்கில்தெரெ பிந்துவிதை வாதுமையின் வித்தும். ௧௭௮

உந்தமது பாத்திரம துட்சிறிது கொண்டாங்
கந்தவுயர் செம்மல்மு னளித்திடுதி ரம்பொன்
முந்துற விரட்டிகொடு முந்திடுமின் மீள
வந்தவிலை யுங்கொடு வழிப்படுதிர் மாதோ. ௧௭௯

உம்பியையு மும்முட னுறக்கொடு நடந்தந்
நம்பியிடை மீளவு நடந்துகொடு வம்மின்
எம்பெரும னவ்விடை யிருந்தமக னோடிவ்
வம்பிலனு மீளவும் வரற்கருள் விளைக்கும். ௧௮0

ஓதுமக வின்றியுறி னுறுவலென னுற்றான்
காதலர்கள் கொள்ளுவன கைக்கொடு நடந்தே
மேதகு கனிட்டனொடு மேவியடல் யோசேப்
பாதிய னிருஞ்சமுக மண்ணியய னின்றார். ௧௮௧

ஆங்கவர்க டம்மிடை யருந்துணைவ னிற்றல்
வீங்குபுக ழண்ணலுள் விருப்பினொடு கண்டே
பாங்கினில் விசாரணை பணுந்தலை வனைக்கூஉய்
ஈங்கிவரி நண்பகலி லென்னொடுண வுண்பார். ௧௮௨

ஆதலினி மரந்தரை யழைத்தெனை தகத்திற்
போதருத லுற்றிவர் புசித்திடுவ தற்காம்
தீதகலு நல்லுணவு செய்வியென வன்னாற்
கோதல்புரி வுற்றன னுயர்ந்தபுக ழோனே. ௧௮௩

(வேறு) அன்னசொற்படியே கூட்டியவனை யவ னனுகும்போதிற்
றுன்னுமவ் விசிரவேலர் துயரமுற் றுள்ளத்தஞ்சி
முன்னரப் பொதிகடம்முட் கண்டபொன் முடிப்பா னம்மைப்
பன்னருஞ் சிறையுய்த்தேறுங் கரத்தையும் பறிக்குமாறே. ௧௮௪

இன்றியா மழைக்கப்பட்டோ மெனவியர்த் திடையோவேப்பில்லத்
தோன்றிய தலைவன்பாலும் *அதும்பர மருங்கினின்றே

* உதும்பரம், வாயிற்படி.

அன்றியாம் இறுத்துத்தந்த அகவிலை யதனையாங்கள்
சென்றசத் திரத்திலெங்கள் பொதிகளிற் றெரியக்கண்டோம். ௧௮௫

ஐயனே யதனைமீண்டுங் கொடுவந்தோ மதுவுமன்றிச்
செய்யதா னியங்கள் கொள்ளச் செழும்பொருள் வேறுமுள்ளோம்.
மெய்யதா முன்யாமீந்த விலையைகம் பொதியு ளுய்த்த
வெய்யனை யாரோவென்று விளங்குற வுணரோமென்றார். ௧௮௬

அவ்வுரை யனையன்கேட்டே யாறுத லடைமினுஞ்சீர்
இவ்விடை நுமதுசெம்பொன் என்னிடத் தெய்திற் றன்றே
செவ்விய வுமக்கு முங்கடந்தைக்குந் தேவனுன்னேன்
உவ்வியன் மறைவை யுங்கள் பொதிகளி லுறுவித்தானே. ௧௮௭

என்றவ னவருக்கோதி யேகியே சிமியோன் றன்னை
அன்றவ ணழைத்து வந்தே யவர்கள்முன் னுகவுய்த்துத்
தன்றிசை யோசேப்பில்லுட் டுன்னவாங் கவரைப் போக்கிச்
சென்றடி விளக்கவென்று செழும்புனல் கொடுகந்தீந்தான். ௧௮௮

வேசரிக் குணவுமீந்து மெய்யிளைப்பாறச் செய்தான்
போசன மருந்துஞ்செய்தி புக்கவர் கேட்டபோதே
தேசமர் யோசேப்பங்கே செல்வனண் பகலிலென்று
ஆசறுமீகைநல்கி யெதிர்கொளற் கணிசெய்தாரே. ௧௮௯

அண்ணலங் கானபோதே யனையகா ணிக்கை கொண்டு
மண்ணுக நேரே தாழ்ந்து வணங்கினா ரன்னமாந்தர்
எண்ணிய புகழானன்னோர் நற்சுகசெய்தி தன்னை
எண்ணுறக்கேட்டு மீண்டு மின்னருள் கொண்டு நோக்கி. ௧௯0

உருத்தக முதியோனுகி யுரைதையாங் குளனென் றீரவ்
விருத்தனின் சுகமென்னின்னும் மேவினன் கொல்லோவென்றான்
திருத்தகு நினதுதாச னுகுநஞ் செய்யதாதை
பொருந்தநற் சுகமோடின்னு முளனெனப் பேசித்தாழ்ந்தார். ௧௯௧

சாற்றிய மாற்றங்கேட்டுத் தகவுளோ னதன்பின் றன்கண்
ஏற்றினு னோக்கித்தன்னை யீன்றவளுதரந் தன்னிற்
றோற்றிய வநுசன்றன்னை நோக்கிநீர் தொக்காவென்று
போற்றிய துணைவனிந்த இளைஞனோ புகல்மினென்றான். ௧௯௨

செயிரற வுசாவியந்தச் சிறுவனை நோக்கிமைந்தா
உயரிறை கடாட்சமுன்மே லுறுமென வுரைத்தனன்னேல்
வயிறெரி வுற்றவாற்றால் மனத்தினை யடக்கலாற்றான்
வெயில்விரி மாடமொன்றுள் விரைந்துபோய்த் தனிபுக்கானே. ௧௯௩

புக்கிருந் தழுதான்பின்பு புனல்கொடு வதனந்தன்னை
அக்கணங்கழுவி யுள்ள மடக்கினன் புறப்பட்டுண்ணை
மிக்கவூண் கொணர்மினென்று விளம்பினன் விளம்பலோடும்
தக்கநற் பணிசெய்மாக்கள் தகவுறக் கொடுவந்திட்டார். ௧௯௪

இலங்கெழிலெகிப்துநாட னிசைத்தெபிரேயரோடுண்
கலந்திருந்துண்ணற்குள்ளம் வெறுப்புறுங்கருமத்தனாறல்
கலங்கிளரலற்றுமற்றை யவர்க்குமங் காடர்சட்டும் .
விலங்குற னல்லூண் வெவ்வேறிடங்களில் மேவ வைத்தார். ௧௯௫

வதமி லொழுக்கஞ்சான்ற விசிரவே லினிதினின்ற
காதலர் முதலில் மூத்தோனிளையவன் கடையுமாக
ஓதுறும் வயதுபோலுற் றுண்ணுதற் கிருத்தப்பட்டார்
ஆதலி னதனைக்கண்டோ ரதிசய மெய்தினரே. ௧௯௬

தகுந்திறல் யோசேப்பாங்கே தனக்கிடப்பட்ட வூணிற்
பகிர்ந்துதன் றுணைவர்க்கீந்தான் பகருமைம் மடியேயாக
மிகுந்திடு கூறுபென்ய மினுக்குமுன் விரும்பியிட்டார்
புகுந்திவா றுண்டுபான மருந்தியு மகிழ்ச்சிபூத்தார். ௧௯௭

(வேறு) ஆங்கதன்பின்ன ரண்ணறன்மனையி னும்பணித்தலைவனையன்று
பாங்குறவழைத்து நீயிவர்கொண்டு படர்தரத்தக்கதா னியத்தை
ஈங்கிவர்பொதிக ணிறைத்திடுவிலை யுமெய்தவுய்த் திளையவன்பொதியில்
வீங்குமென்வெள்ளிப் பானபாத்திரமும் மேவுறவைய்யென விதித்தான்.

கெடியசெம்புகழோ னியற்றெனத்தனக்கு நிகழ்த்தியபடியவன் புரிந்தான்
விடியலில் மறுநாளவர்களுமெழுந்து வேசரிகளிறபொதி தொகுத்தக்
கடிநகரகன்றூர் கடந்தவர்தூரங் காணுமுன்றன்மனைக்கண்ணும்
அடியவர்க்கதிபன் றனையிறையருள்சேர் அண்ணலும் வருகவென்றழை
த்தான். ௧௯௯

வருகவென்றழைத்து வழிகொடுபோமம் மனுடரைவிரைவினிலணுகிப்
பெருகநீர்நன்மைக் கெதிரிடரியற்றிப் பிழைசெய்தீர் தலைவனின்பானம்
பருகவுங் குறிகள் பார்க்கவும்வைத்த பாத்திரமதுவன்றோவெனவே
தருகநீயவர்க்கு மாற்றமென்றுரைத்தான்சாற்றுசொற்படியவன்சார்ந்தான்.

அன்னவர்தம்மைத் தொடர்ந்துபோயவ்வா றவன்பிடித் தண்ணல்முன் றனக்குச்
சொன்னவப்படியேசொல்லினன்கேட்டத்தோமிலாரஞ்சியெம்மடிகேள்
இன்னசொல்லிவ்வா றிசைத்ததென் னினைய செயல்மிகு தூரமெங்களுக்கே
முன்னமெம்பொதிவாய்க் கண்டவப்பொருணின முன்னியாங் கொணர்ந்ததோர்ந்திலையோ. ௨௦௧

மருடபுமினையேம் உன்பெருமுதல்வன் மனையினிற் பொன்னைவெள்ளியினைத்
திருடுமத்தீமை செய்குவங்கொல்லோ செம்மனின் னடியரேமிடத்தப்
பொருடனைக்கண்டா லதனைவைத்திருந்த புன்மையோன கொலையுணக்கடவன்
அருடருமுனத்தோயடிமையாயாமு மம்முக முனக்கென்வறைந்தார் ௨௦௨

உம்முரைபோலப் பாத்திரமெடுத்த ஒருவனையாளெனக் கவோன்
சேமமுறையுடைய ராகமற்றுள்ளீர் செல்லுவீரெனவவன் றெரித்தான்
தம்முறுபொதிக ளவரவிழ்த்திட்டார் தகுமுறை சே தனைசங்கேரு
விம்முறுதுயரங் கூர்தரப்பென்யமீன்பொதி யிடதனி லெடுத்தான். ௨௦௩

எடுத்தவப்பொழுதவ் விசிரவேல்மைந்தர் இயம்பருந் துயரொடிங்கலங்கி
உடுத்ததம்முடையைக் கிழித்துவேசரிமேல் உற்றதத்தமபொதியுயர்த்தி
நடுத்தகைவின்றி மீளவுமெகிப்து நகரிடை நடந்துசென்றுற்றார்
தொடுத்தசீர்யோசேப்பப்பொழுதளவுந்துலங் குதன்மனையன்றிருக்கான்

அவ்விடையூதா துணைவரோடெய்தி அவனடி முன்னரே வீழ்ந்தான்
செவ்விடையனையா னவரையிப்படிநீர்செய்ததென்னென வினையயனையான்
இவ்விடை நீவிரியற்றியதாகு மிச்செயல் குறியினுல் நேசமா [௨௦௫
னெவ்விடை யறவோர் திறனறியீரோ நுவலுதிரெனக்கென நுவன்றான்.

துண்ணென யூதா நடுக்கமுற்றரத் தோன்றல்பொன் மலரடி தொழுதாங்
கண்ணலே யென்னசொல்லலாமெதனுல் அடியரேங் கத்தர்மன மேல
பண்ணவ னெமது பாதகம் விளங்கப் பண்ணினன் பாத்திரம் பொருயுள்
நண்ணிடக்கண்ட வனொடு நாமும் அடிமைகளினக்கென நவின்றான்.

சோத்திரமிடையச்சொற்படும்பொழுதத்தோன்றலிச்சொல்லெனக்கடாது
பாத்திர மெடுத்தோ னடிமையேயாவான் பசரு மவ்வடிமையா மொருவன்
மாத்திர மென்பால் வைசமற் றுள்ளீர் அனைவரும் வழிபடர்ந் தநகள்
கோத்திரமுறுநாட்டுந்தைபால்மகிழ்வாய்க் குறுந்திரெனவுரைகுறித்தான்

ஒப்பறு முதல்வ னருள்படைத் துயர்ந்தோன் உரைத்தசொற் கேட்டலும்
யூதா [ட்டி
செப்பரும் புகழ்சேர் அண்ணலே சினந்தீர்த் தடியனேன் செப்புசொற்கே
தப்பருங் கருணை யின்றெமக் கருள்வாய் சான்றசீ மெகிப்தரசாளுமை
அப்பெரும் பார்வோனரசுநீயெனன அணிதகவிளக்குகின்றனையே. ௨௦௮

ஐயநீயும்மை யளித்தவனுளனோ அநுசருமுமக்கிஙு முளரோ
மெய்யதாவெனக்கு விளம்புதிரென்று வினவிய பொழுதினி லடியேம்
ஐய்யுமுப்புளனு யெந்தையாண்டுள்ளான் நரைமுதிர் போதவ னளித்த
செய்யவோரரியசிறுவனுமவன்பாற்சிறப்புடனிருக்கின்றனென்றோம்.

அம்மகன் முன்னோ னுருயி ரிழந்தான் ஆதலா லீன்றவ னந்தச்
செம்மகன் மீது நேசமிக்குள்ளான் என்னவுஞ் செப்பின மிறைநீ
நும்மதகண்ணி மீண்டுநீர் வருங்கால் நுவன்றவம் மகனையுட கூட்டி
கம்மகனுட்டி.னண்ணுகவென்று நம்மொடு நவின்றனையன்றே. ௨௧௦

யாங்களப்பொழுதெம் மிறையுனைநோக்கி இளையவம் மதலையை யெந்தை
பாங்கரினின்று பிரிக்கிலப்பயந்தோ னுருயிர் யறியுமென்றுரைத்தோம்
ஆங்கருந்தகைசால் அண்ணல்நீநோக்கி அவனையிங்கழைத்துவந்திடீரேல்
நீங்களென்முகத்தை நோக்குவதில்லை யெனவெதிர் நிகழ்த்தினை யாமால்.

எந்தைமுன்னதன்பின் யாமடைந்தணுகி எந்தலை யன்றுநீயெமக்குத்
தந்தசொன்முழுதுஞ் சாற்றினோமீண்டுந் தக்கவெந்தாதைநீரின்னுஞ்

சிந்துநீர்த்திருமுழுகிப்புதுகன்னூட்டிற் சென்றுதம் றுணியங்கொண்டு
வந்துகண்ணிடுவீரெனவெவைமநோக்கி வகுத்துரைசெய்தனனன்றே. ௨௧௨

ஈன்றவன்மொழிகேட் டெம்முடனிளவல் வுகிடினேகலாமன்றி
ஆன்றவன்சமுகத் தணுகுறோமனுகி அவன்முகங் காண்பரிதென்றோம்
சானறவம்முதியோ னெங்களைப்பார்த்தென் றாரமாமவளிருபால
ரீன்றவச்செய்தி யறிகுவீரொருவன் என்னைவிட்டேகலுற்றனனே. ௨௧௩

வெந்தொழில்விலங்கு பீறவேயிறந்தான் மெய்ம்மையாவெனவயிர்க் கின
றேன்
அந்தநாள்முதலா யித்தினமளவு மவன்வரக்காண்கிலே னந்தோ
இந்தவோர்பாலன் றனையும்பிரிக்க எண்ணினீ ரேகுழியூறு
வாதுறிலெனை நரைதிரை மூப்பில் மலிதுயரோடு மாய்விப்பீர். ௨௧௪

என்றவனுரைத்தா னவனுயிரிந்த இளையமாமகனுயிருடனே
ஒன்றுறப்பிணிப்புற் றுற்றதாலிறைய ஓதுமித்துணைவனெம்முடனே
சென்றிலனெனறு கணடபோதாவி சிதைந்துவீழ்ந்திறந்திடும் யாமே
துன்றியமூப்பி லெந்தையையாவி துயருறதொலைத்தவராவோம். ௨௧௫

இன்னமொன்றுரைக்கக் கேட்டியெம் மிறையான் இந்த வோரிளைஞனுக்
காக
முன்னமென்றாதைக்குத்தரவாதி மூடுகுற விவனைமீண்டுன்பாற்
றுன்னலிற்கிடுவலொழியிலெஞ்ஞான்றுந் தோமுளோனாவேனெனவே
பன்னலுற்றேனாலாதலால் விட்டுப் படருவதெனக்கரிதன்றே ௨௧௬.

ஆதலினிந்த இளைஞனைத்துணைவ ரானவர் தம்முடனணுகிப்
போதரவிடுதற் கருளபுரியென்றுன் பொன்னடிபோற்றுகின்றேனால்
ஓதருமிறையே யீங்கிவற் காக உனக்கியானடிமையாயுறுவேன்
சூதிலனூறனெலந்தையாங்கடை யுந்துயரையேகாணப்பல்யாவென்றான்.

(வேறு) பொங்கருள்யோசேப்புள்ளம் புகன்றசொற்கேட்டலோடும்
வெங்கனல் முகத்தினுற்ற மெழுகென வுருகிதன்னை
அங்குள வனைவர் முன்னு மடக்கரிதாயவாற்றால்
இங்கெனை விட்டியாரு மகல்கவென் றியம்பினானே. ௨௧௮

அளிக்கொரு கடலேயன்னான் அருந்துணைவோர்க்குத் தன்னை
வெளிப்படச் செய்போதாரும் பாங்கரின் மேயதில்லை
களிக்கட களிற்றுவேந்தன் மூதலினோர் கேட்பக் கண்ணீர்
துளிப்படச் சத்தமிட்டே யழுதனன் றுயரங்கூர. ௨௧௯

கண்மலர்ந் தழுதம்மிக்கோன் காதலர் துணைவர் தம்மை
உண்மல ரருளாநோக்கி யொப்பருந் துணைவீர் யானே
கண்ணுறும் யோசேப் போர்திர் உயிருடன் நம்மையீன்ற
அண்ணலந் தாதையின்னு முளன்கொலோ வுறைதிரென்றான். ௨௨0

என்றவ னியம்பக்கேட்டே யிடருறக் கலங்கிமாற்ற
மொன்றினை யேனுமோதா துமரின் கணம்போனின்றார

தன்றிசை யோனுமன்ன துணைவரை விளித்தென் மாட்டே
சென்றுற வருதிரென்று னவர்களுஞ் செறிந்துநின்றார். ௨௨௧

உற்றுழி நீவிர்மேனு ஞற்விலைக் கெகிப்தார் கையில்
விற்றுள யோசேப்பென்று விளம்புறுந் துணைவன் யானே
சற்றுமே விதனமெய்தீர் சகத்தினும் மரபுவைக
அற்புதன் சீவரட்சைக் காகவே யெனைமுன்னுய்த்தான். ௨௨௨

பஞ்சமேதொடங்கியீராண் டாயது பகரக்கேண்மின்
அஞ்சவே விதைதெளிப்பு மறுத்தலுமில்லா வாகும்
விஞ்சவே கொடுமாண்டைந்து மேலுமுண்டினுநீருய்ய
மிஞ்சபேரிரட்சை செய்ய விமலனிங்கெனைமுன்விட்டான. ௨௨௩

நீவிரோவல்லவிந்த நிறைவள நாட்டத்தென்னைத்
தேவனே பார்வோனுக்குத் திருத்தகு தாதையாவும்
மேவவன்குடும்பமுற்றின் மேலதிபதியேயாவும்
ஓவிலா தெகிப்துக்கெங்கும் உயரதிகாரியாவும். ௨௨௪

மிக்கசீர் மருவச்செய்தான் விரைந்துநீ ரெந்தைபாற்போய்
தக்கதே வெனக்குச்செய்த தன்மையைத் தெரியச்சொல்லி
மக்களோ டவர்தம்மக்கள் மந்தையாநிரைகளாதி
ஒக்கவாண் டுளவெலாங்கொண் டண்டுற வுரைசெய்வீரே. ௨௨௫

ஆசில்சீர்க் கோசேனாட்டில் அடைந்தெனக்கணித்தேயாக
வாசமெய்திடலாமைந்து வருடநீள்பஞ்சமின்னுந்
தேசமெங்கெங்குமுண்டாந் தெறுங்கலிமருவாதும்மை
நேசமாய்ப் புரப்பலென்று நிகழ்த்தினேனெனவுஞ் சொல்வீர். ௨௨௬

பாருமென்வாக்கேயும்முன் பகர்வதென்பதனையின்னே
நீருமென்னநுசன்றானும் நேர்முக மாகக்கண்டீர்
சீருயரெகிப்துநாட்டிற் சிறந்தவென் மகிமையாவுஞ்
சாருமற்றனைத்துங்கண்ட தன்மையாவெந்தைக்கோதி. ௨௨௭

சற்றுமேதாளாவண்ணஞ் சடிதியிங்கண்ணுட்டி
லுற்றுற வருகவென்றே யுவந்தழைத் திடுமினென்னுச்
சொற்றுளமுருகிநின்ற துணைவனைக் கழுத்தைக் கையாற்
பற்றியே கண்ணீர்சோரப் பரிவுட னழுதான்மன்னே. ௨௨௮

தம்பியுமுளங்கசிந்து தம்முனோன் கழுத்தைப்பற்றி
வெம்பிநின்றழுதான் பின்பம் மேதகு யோசேப்பாங்கே
பம்பிய துணைவர்யார்க்கும் பரிவொடு முத்தமீந்திட்
டம்பினைவிழியுஞ்சோரப் பற்றிநின்றழுதற்றானே. ௨௨௯

அன்னதுநிகழ்ந்தபின்ன ரவனுடன் றுணைவரானோர்.
பன்னினர் சிற்சில்மாற்றம் பாருவோன்மனையிலன்ன
றன்னருந்துணைவர் வந்த சங்கதி தெரிந்தந்த
மன்னனு மற்றுளோரும் மகிழ்ச்சிக மகிழ்ந்தாரன்றே. ௨௩௰

தொழுதகு மகிமைசான்ற முதல்வராய்த், (?) தோன்றும்
வ்ழுமிய யோசேப்பென்றும் மேதகு புகழோன்றன்னை
முழுதுள மகிழ்ச்சிகூர்ந்து முகமலர்ந்தினிது கண்டான்
செழுநயி லாறுயாயுஞ் செல்வநாடுடைய கோவே. ௰௧

ஈந்தகு கிருபனந்த அண்ணலை நோக்கி நீயின்
வீந்தகத் துணைவர்தம்மை விளித்துநீர் பொதிகடம்மைக்
கத்தப வெரிநினேற்றிக் கவினுயர் கானானுற்றும்
அத்தனைக் குடும்பமோடு மழைத்திவ ணடைதிரென்னே. ௨௰௨

நன்னுநீ ரெகிப்திலுள்ள நன்மையை யளிப்பேனீவிர்
வெண்ணுமிந் நாட்டினேய செழுமையை யினிதுண்பீரால்
பண்ணுறு மழலைமக்கள் பாரிக ளுடனுந்தந்தை
கண்ணுற விவர்க்கேயிர்தக் கடிநகரடையுமாறே. ௨௰௩

வேண்டிய சகடங்கொண்டு மேயழைத் திடுமினென்பாய்
ஆணடுள பொருள்கடம்மே லாதரமொழிமினென்பாய்
ஈண்டியிவ் குறிலிந்நாட்டு நன்மைகள் யாவுநீரே
பூண்டினி துறுவீரென்று புகன்றனே னெனவுஞ் சொல்வாய் ௨௰௪

இன்றியா னிசைத்தவாறே யியற்றுவித் திடுகவென்றான்
நன்றெனவிசிரவேலர் நண்ணவேவிரையலுற்றார்
வன்றிறல் யோசேப்பண்ணல் மன்னவன் பணியினாலே
சென்றிடு முருள்கள்வாய்ந்த தேர்களை யுதவினானே. ௨௰௫

ஆற்றுண நல்கலுற்றா னுங்கவ ரனைவோருக்கும்
மாற்றுவத் திரமுமீந்தான வளர்புக ழநுசன்கையிற்
சாற்றுமுந்நூறுவெள்ளி தந்துமாற் றுடையைந்து
வற்றுகெஞ் சுவக்குமாறே யின்புட னுதவினானே. ௨௰௬

ஒட்டையாண் பத்தினந்நாட் டுச்சித யதார்த்தமொட்டைப்
பெட்டையீ ரைந்தின்மீது பெயர்ந்தடை கின்றமார்க்கக்
கட்டக வுண்ணற்கான வுணப்பொருள் கருத்தோ டேற்றி
இட்டமுற் றுடையதாதைக் கீமினென் றீந்திட்டானே. ௨௰௭

ஈந்தபின் றுணைவர் தம்மை யிசைவள ரேர்தல் நோக்கிப்
போந்திடும் பதவைதன்னிற் புரியலீர் கலகமிக்க
சாந்தமோ டடைதிரென்று சாற்றியே யனுப்பிவிட்டான்
ஆந்தக வுடனன்னோர்தம் மணிநக ரடைந்திட்டாரே. ௨௰௮

செயிரறுந் தமதுதாதை செழுமுகநோக்கி யோசேப்
புயிருட னின்னும் வாழ்வுற் றுறைந்துளான் சீர்த்தி யோங்கு
மயிலவனே யெகிப்துநாடு புரந்துளானெனவே சொற்றார்
பயில்புக ழுவன்சேர்ந் தன்னோர் பகர்மொழி நம்பிலானே. ௨௰௯

மைந்தரா மவர்யோசேப்பு வகுத்தவை யனைத்துமேலுக்
[illegible]ந்தமை யாணுமேறிச் சார்தரத் தனக்கன்னோனன்

உந்திய சகடமுன்று வுற்றமை காண்டலாலும்
முந்துறு மகிழ்ச்சிகூர்ந்து முழுதுளம் பூரித்தானே. ௨௬௦

மனக்களிப்புற்றுச் சீர்த்தி மல்கிய விசிரவேலன்
றெனக்கினிப் போதுமன்பா மென்மக னின்னுமுள்ளான்
உனற்கரு மரணமென்பா லுறுமுன மவனைநந்த
வனக்குலஞ் சூழெகிப்தில் மருவியே காண்பலென்றான். ௨௬௧

(வேறு.) இனைத்துமான பின்னரய் விசிரவே றனக்குள
வனைத்திலோடு மன்றுபோந் தடைந்து பேர்செபாவினை
தனைத்தலந்தி லீன்றவன் றனக்கன்பான தேவனை
நினைத்திறைஞ்சி நேசமோடு பலிகணல்கி நின்றனன். ௨௬௨

அவ்விராவி லீறிலா வண்ணல்காட்சி யாகியச்
செவ்வியோனை நாமமே செப்பிநின்று கூவவே
திவ்வியோப்பி னாருள் செறிந்ததொண்ட னாமியான்
இவ்விசால பதியினின்க ணிங்குளேனென்றான். ௨௬௩

அன்னகாலை மேலவன் அறையும் யானுன் றந்தைதே
வென்னவோர்தி நீயெகிப் திலுக்கு நண்ண வஞ்சுமேறல்
உன்னினின்று பெரியசாதி யொன்றையந்த நாட்டிடை
துன்னநல்கு வேனுனைத் தொடர்ந்தியானும் வருகுவேன். ௨௬௪

சீராரு மீண்டுநீ திரும்புமா றழைத்திவண்
சேரநல்கு வேனியோ சேப்பு நின்றன் விழிகளைச்
சாரநின்று மூடுவான் றனதுகையி னாலென
ஈரமுற்ற சிந்தையோ டிவையிசைத்தல் கேட்டனன். ௨௬௫

(வேறு.) பின்பிசிரவேலென்போன்பேர்செபாநகர்நின்றுபுறப்பட்டானால்
அன்புசெறி புத்திரர்கள எகிப்தியர்கோ னன்றனுப்புஞ் சகடத்தாங்கண்
இன்புதரு மொழிச்சிறுவர் மனைவியர்க டந்தையெனு மிவரை யேற்றி
முன்புதமக்குளவாடுமுதலனைத்துங்கொண்டெகிப்தில்முடுகினாரே. ௨௬௬

இவ்வாறன் றிசிரவேல் புத்திரரும் பௌத்திரரு மிலைசந்து நண்ணச்
செவ்வாறு புடையெறிநீ ரெகிப்துவளம் பதியகத்திற் சேர்ந்தானன்றே
தெவ்வாறு மடுபடைக்கைத் திறற்பார்வோ னரசியற்றுந் தேயந்தானில்
எவ்வாறுமளப்பரியோனருளொடுற்றவிவர்கடொகையெழுபானாமே. ௨௬௭

மன்னுவளம் பலநிறைந்து வயங்குமெழிற் கோசேனில் மரீஇய பின்னர்
துன்னுபுக ழிசிரவேல் தம்வருகை தொடர்ந்தேகி யுணர்த்த யூதா
வென்னுமகன் றனைவிடுத்தா னிவனெழுந்து படர்ந்தேகியிசைத்தபோதே
மின்னுமெழிற் றேரேறி விறல்யோசேப் பீன்றவன்பால் மேவினானே.

(வேறு.) மேவியவன் றனை யீன்றோன் கழுத்தைக்கட்டி விடாதழுதான்
வெகுநேர மதன்பின் றுதை
ஆவியென வினியவந்த மகவை நோக்கி ஆ! மகனே யுயிருடையோனாய்
நீ யிந்தப்

பூவினினல் வாழ்வுபெற்றாய். இன்னேயானுன் பொன்வதனந் தனைக்கண்
ணுற் பொலியக் கண்டேன்
சீவியமோ டினியான்வாழ்ந் திருக்குமாறு தீர்ந்தாலு மென்னவென்று செ
ப்பினானே ௨௪௯

ஆந்தகைசேர் யோசேப்பு துணைவராதி யாகிநின்றோ ரனைவரையும் பார்த்
தப்போது
வேந்தனிடம் யானடைந்தும் வரவையோதி மேய்ப்பர்கணீர் விரவுமந்தை
நிரைகளாதி
யேந்துதன முள்ளவைகள் யாவுங்கொண்டே யீண்டினீ ரெனுமாறு மிசை
ப்பே னிந்தப்
பூந்தலத்தோர் மேய்ப்பரின்மீ துள்வெறுப்புப் பொருந்துபவ ரென்பதினை
னே புரிந்து தேர்மின். ௨௫0

ஆதலினால் வேந்தனுமை யழைத்துநுங்கட் காந்தொழில்யா தெனக்கேட்
கு மதற்கு நீங்கள்
நீதகல யாமெங்கள் முன்னோர் போலெஞ் சிறுவயது முதல்மேய்ப்பர் செ
யலாலென்றே
ஓதலுற்றால் வளங்குலவுங் கோசேனாட்டில் உயர்வாழ்வு பெற்றவணீ ரு
றையுமாறே
மோதலுறு மடற்படைக்கைப் பார்வோனென்னும் முடிமன்பா லடைவி
ரென மொழிந்திட்டானே. ௨௫௧

மொழிந்ததற்பின் யோசேப்பந் நாட்டையாளும் முடிமகிப னிருஞ்சமு
க முடுகி வேந்தே
கழிந்துசெழும் விளைவகன்று பசியால்வாடுங் கானானின் றெந்தையொ
டென்றுணைவர் யாரும்
பொழிந்தருளு நின்றயைபெற் றுய்யுமாறு போற்றுமந்தை முதற்றமதெப்
பொருளுங் கொண்டே
வழிந்தமது மலர்ச்சோலை மருவுங் கோசேன் வளம்பதியி னிடையாங்கு
வந்தாரென்றான். ௨௫௨

என்றுரைத்துத் தன்னுடனன் றழைத்தாங் கேகும் இருந்துணைவ ரைவரை
யு மெதிரே காட்டி
நின்றனனா லப்பொழுதங் கவரைவேந்தன் நீர்புரியுந் தொழில்யாது நிகழ்
த்து மென்றான்
பொன்றயங்கு மணிமுடியோ யடியரேம்யாம் போற்றியநம் முன்னோர்த்
.ம்மைப் போலத்
ந்தை யுடனானின் றொருகுதி தம்மைச் சோர்வறவே மேய்க்கின்ற
தொழில்பூண் டுள்ளோம். ௨௫௩

அந்நாட்டிற் கொடும்பஞ்ச மானவாற்றால் ஆடுகட்கு மேய்ச்சலங்கின் றா
தலாலே
எந்நாட்டுங் குறைவின்றிப் பரந்துசெல்லு மிசைகிளரு முடிவேந்தே செ
ழுமை யெய்தும்

இங்காட்டி னிடையடைந்தோம் யாங்கள்வைகற் கிசைந்தவளம் பதியாகு
    ங் கோசே னென்னும்
உங்காட்டை யெமக்குதவத் தயைசெய்யென்றே புனைப்பரவு கின்றோமெ
    ன் றுரைசெய்தாரே. ௨௱௪

வடிசுடர்வைவ் வாட் டடக்கை நிருபனன்னூர் மாற்றங்கேட் டியோசே
    ப்பின் வதனநோக்கிப்
படிபுகழு மிருங்காறன் பதிநின்றுன்னைப் பயக்தோனை முதலோருன் பா
    லீண்டுற்றார்
கெடியவளம் பெறுமெகிப்து நாடுமுற்றும் நின்முன்னே யீண்டுளது நினை
    வின் வண்ணம்
கடியயரும் வளம்பதிபுக் கவர்கள் வைகக் கடவருளற வதற்கிசைவு கண்
    டு மாதோ. ௨௱௫

நல்லவளஞ் செறிகோசேன் நாட்டுவாழ்வு நண்ணலா மெனதுநிரை மங்
    தை காக்க
வல்லரவ ரென்றுகண்டால் அவற்றைக்காத்து வருமவர்க்குத் தலைவருமா
    ய் வரலாமென்றான்
எல்லையில்லா இறையருள்பெற் றுயர்ந்த யோசேப் பீன்றோனை யெகிப்தி
    யர்கோன் சமுகர்தன்னிற்
செல்லவிட்டா னப்போதச் செம்மலந்தத் தேர்வேந்தன் றனக்காசி சிறக்க
    வீந்தான். ௨௱௬

அவ்வடிவா ளடல்வேந்த னுனக்குச் சென்ற அகவைதொகை யாதென்று
    னவனு நோக்கித்
தெவ்வடி தாழ் வயவேந்தே செகக்கணேயான் றிரிந்துழன்ற சமைநூற்று
    முப்பா னாகும்
இவ்வடியே னுள்முன்னோர் நாட்போலல்ல இறப்பவற்பங் கிலேசமுமுற்
    றிறந்ததென்றே
எவ்வடிவு மற்றபரஞ் சோதிதாசன் இறைவனுக்கங் காசியின்னு மியம்பி
    ப் போனான். ௨௱௭

தரைவேந்தன் பணித்தபடி யோசேப்பேகித் தந்தைமுதலானோர்கள் சார்ந்
    துவாழ
உரைசான்றவப்பெருநாட்டிராமசேசென் றுற்றபதியினிற்காணி யுதவிய
    ன்னோர்
நிரையார்ந்த மந்தைகளோடாங்குவைக நேருவித்து வேண்டுவன கொடுத்
    துக்காத்தான்
திரைகான்ற கடலுலகிற் றேயந்தோறுஞ் செப்பரிய சொம்பஞ்சஞ் செ
    றிந்ததன்றே. ௨௱௮

என்றவளம்பயிலெகிப்துங் கானானும் எய்துகொடுங் கருப்பதனால் இளை
    த்தேபோன
சான்றநிதி யவற்றினிடை யுள்ளவெல்லாந் தானியங்கள் கொண்டோர்க
    டரக்கைப்பற்றி

ஆன்றவுணர் வுடையோசேப்பரசனில்லத் தடைவித்தானவ் விருநாட்டவ
ருந் தம்பாற்
கான்றபொருளனைத்துமற்ற பின்பவ்வள்ளல் கடிமனையின் றிருவாயிற் க
ண்ணுற்றாரே. உ௬௯

அயலணுகி யெகிப்தியர்களனைத்துளோரும் அண்ணலேயாகாரந் தருவா
யுன்முன்
எங்களுயிர் போவானேனெமதுகையி லிருந்தசெம்பொன் றொலைந்ததெ
ன விசைத்தார் யோசேப்
புங்களிடம் பொருளின்றே லாடும்மாடும் உண்டேதரிற் றருவேனென் று
ரைத்தானன்னோர்
தங்களிடத் துறுமவற்றைக் கொடுத்துவேண்டுந் தானியங்கொண் டுயிர்சி
ன்னாட் டரிக்கப்பெற்றார். உ௭௦

துரகதமு மானிரையின் றொகையுமாட்டின் றொகுதிகளுங்கத்தவமுந்தற்
றயாவும்
வரவரவேற் றவனுணவு வழங்கவுண்டோர் வருடமிவ்வா றவர்கழித்தா
மற்றையாண்டில்
தரவெமக்கு யாதுமில்லை நிலமுமெங்க டம்முடலுமேயொழியத் தந்தோ
ம்யாவும்
பரவுபெருந் தகையோயெம் பாரும்யாமும் பரிந்தழியநீபார்த்தல் பான்
மையாமோ. உ௭௧

வள்ளலே யெமையுநிலங்களையுங்கொண்டு மாறாகத் தானியங்கள் வழங்கு
வாய்நீ
எள்ளலாவுயர்சீர்த்திப் பார்வோனென்னும் இறைக்கெமது நிலங்களுடன
டிமையாவோம்.
கொள்ளவே கொண்டெமது சீவன்பாரிற் குலையாதுய்ந்திடவுநிலம் பாழா
காமல்
உள்ளசீ ருடனுறவு மெமக்கின்னேநீ உதவுவாய் தானியமென் றுரைத்து
நின்றார். உ௭௨

பஞ்சமிகவதிகரித்த வாற்றால்யாரும் படுவருத்தந் தனைத்தாங்கார் பகர்ந்த
வாறே
தஞ்சகல வயல்நிலமும் விலைக்குநல்கித் தானியம்பெற் றுயிர்தரித்தார் த
கும்பார்வோனும்
வெஞ்சமரவயவேந்தன் றனதாயவ்வூர் வியனிலங்களிவ்வாறு மேயவாகுந்
தஞ்சமென வேதியர்க்கு வேந்தனீந்த தரைகளே விலைப்படுத றவிர்ந்தமா
தோ. உ௭௩

வளங்குலவு மெகிப்தினெல்லை யொன்றுமுன்னை மற்றையதுவரைக்குமு
ள்ளோர் தமையுஞ்சேர
விளங்குபுகழ் யோசேப்பங் கவ்வர்நாட்டின் மேவுமெனக் கூட்டியவர்
தம்மைநோக்கி

அளந்துதவுதானியத்தா னிலத்தோடிம்மை அடல்வேந்தற் கடிமைகளே யாகக்கொண்டேன்
இளந்தபெரும் பழனமிடை நமதுபாலிற் கொடுத்தவித்தைத் தெளித்தின்றுங் கிளைத்தக்கேண்மோ. உ௧௪

விளைபயனி லைந்திலொரு கூறுசெங்கோல் வேந்தனுக்கங் கிறைகொடுமின் மிகுநாற் கூறும்
உளையமுயன் றியற்றுதொழிற் பிரயாசத்துக் கூலியமாய்நுமக் குமனை மக்களாதி
வளையவருமுந்தமர்க்கு முணவாமாறு வைத்திடுமினெனவவர்க்கு வகுத்தானன்றோர்
களைகணதா யெமைக்காத்தாய் கடாட்சம் வைப்பாய் காவலனுக்காளாவோங் காண்டியென்றார். உ௧௫

அரசிறையிக் காள்வரைக்கும் யோசேப்பிட்ட அம்முறைபோலிந்திலொன்றும் அந்நாட்டின்கண்
பரசிடுவே தியர்நிலங்கட் கிறையங்கில்லைப் பகர்ந்தசெழுங் கோசேன்மா நாட்டில்மேலோன்
விரசுதயை பெற்றிசிர வேலர் வைகி மேவு சுதந்தரம்படைத்து விருத்திமிக்கார்
சிரசெனமண்ணினர்க்காமீ சிரவேலாங்கே சிறப்பொடுபன்னேழ்வருடஞ் சீவித்தானே. உ௧௬

நலங்கிளருமவனாயுள் முழுதுநூற்று நாற்பத்தே ழாகுமவ னுடலையாவி
விலங்குறுமக் காலமணித் தாயபோதம் மிக்கவன்றன் மேனாளில் விழைந்து நல்கும்
வலங்கிளர்யோ சேப்பென்னும் மகனைக்கூவி மகனேகேள் சவக்சேமமெம்முன்னோர்பால்
நலங்குறயான் பெறுமாசை துன்றப்பெற்றேன் சொற்றிடுமென் மாற்றங்கொடுத்துக்கேண்மோ. உ௧௭

என்மீதிற் கருணையுனக் குண்டாமென்னில் இந்நாட்டி லென்னுடலைப் புதைத்திடாமற்
பொன்மேவுங் கானானி லெந்தைமுன்னைப் போற்றியவெம் முன்னோரைப் புதைத்ததானங்
தன்மாட்டிற் சேமஞ்செய்வதற்காவென்மேற் றயையினொடு சத்தியமுங் காட்டற்காக
நின்கைகை யென்றொடைக்கீழ் நீவையென்றான் நின்பணிபோனிசழ்த்துவலென்றவனுஞ் சொன்னான். உ௧௮

பன்னியசொற் படிக்காணை யிடுகவென்று பகர்ந்திடலு மாணையிட்டான் பண்புளோனும்
மின்னுமெழிற் பரியங்கத் தலைமாட்டின்சார் மிகுமுதியோன் சாய்ந்து பின்பு மேவினனால்

அன்னதன்பின் அவன் வருத்த மடைந்தமாற்றம் அங்கொருவன் சொலவ
றிந்து யோசேப்பன்று
தன்னிருமா மைந்தரையுமுடனே கூட்டித் தனையீன்றோன் றன்சமுச
ஞ் சார்ந்தானன்றே. ௨௬௯

(வேறு) வந்தசெயலாங்கொருவன்வகுத்திடலுமீசிரவேல்மகிழ்ச்சிகூருஞ்
சிந்தையுடனெழுந்திருந்தத் திருமகனை முகநோக்கி யாவும்வல்ல
எந்தைபரன் காணனி லூஸென்னு மிருந்தலசதிலெனக்குக் காட்சி
தந்தருளி யெனக்கினிய தண்ணளியால் நல்லாசி தன்னையீந்து. ௨௭௰

வந்ததிக மாயுனிலிம் மாநிலத்தில் அநேகசனம் மல்கச்செய்துன்
சந்ததிக்கு நித்தசுதந் தரமாவித் தலமதனைத் தருவேனென்றான
இந்தவளம்பதியினில்யா னெய்தமுனீ யீனறவிருசுதருமெனறன்,
மைந்தரினி யுருபன்முதல் வகுத்தமகார்போலுரிமை மருவுவாரே. ௨௭௧

இங்கிவரின் பின்னேநீ யெய்துமிள மக்களுனக் கெனக்கொள்ளன்னோர்
தங்கடங்கள் துணைவரது சுதந்தரத்தே தசதம்பேர் சாரநிற்பார்
பொங்குபதா னினறெழுந்து காணும் பொன்னாட்டெப் பிராத்தாவென்
னத்
தங்குதலந் தனக்கப்பாற் சார்வழியிற்சகவாழ்வை யிராகேல் நீத்தாள். ௨௭௨

அவளுடலைப் பெத்திலகேமாகுமெப்பி ராத்தாவுங் காமார்க்கத்தே
சவமுறுமச் சேமமுய்த்தே னெனச்சாற்றிப் பௌத்திரர்கடமை யாரென்
றான்
இவர்களெந்தாயித்தலத்தி லெம்பெருமா னீந்தவிரு குமாரரென்றான்
தவமுதியோன் ஆசிதல்க அவரையென்முன் தருகவென்று சாற்றினனே.
௨௭௩

மிகுமுதியோனாயிசிர வேல்விழிகளொளிமழுங்கி மேயவாற்றால்
தகவுடையோனவ்விரண்டு தனயரையுஞ் சமீபமதிற் சாரச்செய்தான்
முசமுறமச் சிறுவரையம் மூப்பாளன் முத்தமிட்டுத் தழுவிமுன்பாம்
புகழ்புனையும் யோசேப்பின் பூங்கமல மலர்வதனம் புரிந்துநோக்கி. ௨௭௪

மனக்கினிய மகனேயுன் வாண்முகத்தைக் காண்பதற்கு வாயாதென்றே
யுனக்கல்க்கம் பெரிதுழந்தே னுன்புதல்வர் தங்களையு முவந்துகாண
எனக்கினிய பெருந்துணையா யிதுகாறும் புரந்தளித்த எந்தையாகும்
பனற்கரிய பரஞ்சோதி பரிந்தருள்செய்தனனென்று பகர்ந்திட்டானே.
௨௭௫

சாருமுளத்தன்பொடவன் சாற்றியசொற் கேட்டனனன சானுநாப்பட்
சேருமிருபாலரையும் பின்னிறுத்தி முன்னாகச் செறிந்துவையம்
நேருறவே தாழ்ந்திறைஞ்சி நிமிர்ந்தவன்செவ் வலக்கைநேர் மனாசேயெ
ன்னும்
பேருடையோனுறவிடத்தெப் பிராயீமு மெய்தவுய்த்தான் பீடுளோனே.
௨௭௬

வேறு.) புலத்துணர்வுடைய மூப்போன் புத்திரு ருவமேயாக
வலக்கையை யிளையோனுத்த மாங்கமேல் வைத்துமூத்தோன்
தலைக்குமேலாகமனைத் தன்னிடக்கையைவைத்தே
வலத்துயர் யோசேப்பென்னும் மைந்தனை முகவாழ்த்தி. உஎஎ

எந்தையோடென்றந்தை யிறைஞ்சிய தேவுமன்னை
வந்தவென் சாகமதாட்டு மகிழ்ந்துகாத்தவனும்மன்னை
எந்தவல்லிடர்க்குமீட்ட தூதனுமெனவாமணால்
இந்தநற்பாலற்காசி யீந்திடக்கடவனன்றே. உஎஅ

சான்றவென்பெயருமென்மூ தாதையின்பெயருமென்னை
ஈன்றவன்றனதுபேரு மிவர்கிடப்பதுவாக
ஏந்தா றுபல்வளஞ்சால்வைப்பிற் றொகைமிகப்பொலிவரென்று
ஆன்றநல் லுணர்வின்மிக்கான் அவர்களை வாழ்த்தினனே. உஎகூ

இசைவளரிசிரவேலன் றெப்பிரா யீமின்சென்னி
மிசைவலக்கரத்தைவைத்தல் வெறுத்ததைமாற்றிவைக்கும்
நசையொடு யோசேப்பந்த நற்கரந்தூக்கியெந்தாய்
வசையறுமுவனன்றிந்த மைந்தனே மூத்தோனென்றான். உஅ0

அவ்வுரைகேட்டுத்தாதை அஃதிபானுணர்வேன்மைந்தா
இவ்வுயர் மகவுமாங்கோ ரிருங்குலத்தந்தையாகிப்
பெளவநீ ருடுத்தபாரிற் பல்குவானிளையசேயே
செவ்வியினிவனில்மிக்குத் திரள்சனமாவனென்றான். உஅக

இம்முறை அவரை வாழ்த்தி யிசிரவேலரானோர்
தம்முளாங்கொருவர் தம்மைச் சார்புறவொருவர்நோக்கிச்
செம்முறையெப்பிராயீம் திருத்தருமனாசேபோல
எம்மிறை யுனையுமாக்கு மெனறுவாழ்த்துவரென்றானே. உஅஉ

அன்னநன்மொழிகளோதி யன்றவரிருவோருக்கும்
மன்னியவாசிர்வாதம் வழங்கியே மனாசேயென்னப்
பன்னுமம்மூத்தசேயைப் பார்க்கிலுமுயர்வுதோன்ற
முன்னவனறலைமைகொண்டோன் முதன்மையை இளையோற்கீந்தான. உஅ௩

மற்றிவை நிகழ்ந்த பின்னர் மைந்தனைத் தந்தை நோக்கி
இற்றிடு மரணகால மெனக்கணித் தாயதன்றே
தற்றுறும் பக்கமாகத் தூயவன் வதிந்துமீண்டும்
உற்றுறும் முன்னோர் வாழ்ந்த வுயர்தலத் துமை யுய்ப்பானே. கஅச

நின்றனை வரினுமிக்கு நேர்ந்தியான் கட்கத்தாலும்
வன்றிறல் வில்லினாலும் வல்லெமோ ரியர்தங் கையில்
நின்றியான் கவர்ந்த பங்கை நினக்கியா னருளினேனால்
என்றுளத் தன்புதோன்ற இனிதுரைத் தருளினானே. கஅரு

இயம்பிய பின்னர்ந்த விசிரவே லேனையோராம்
வயம்பெறு மக்கடம்மை வம்மினென் றழைத்துங்கட்கு

நயடமேற வருகாலத்தில் நடப்பவை தெரிவிப்பேனியான்
பயமெபறு முணர்வீ ரின்று பகருமென் வாய்மை கேண்மோ. ௧௮௬

உருபனே யெனது மூத்த புதல்வனீ யுறுமென் சத்தி
வருமூதற் பலனீயாளுப் மகிமையின் பிரதானத்தோ
டருவலி விசேடமாளுய் அசுசியென் மஞ்சத்துய்த்தாய்
மருவறுஞ் சலனநீரை மானினை யீடேருயே. ௧௮௭

எறுள்வலிச் சிமியோனு மிலேவியுந் துணைவ ரன்ஞர்
செறுபடை வாள்கள்வெய்ய கொடுமையின் கருவி செம்மை
யுறுமென துளமேயனஞர் மந்தணத் துடன்பா டெய்தேல்
மறுவிலென் மேன்மையேநீ மற்றவர் குழுவொன் றேலே. ௧௮௮

மற்றவர் குரோதங் கொண்டோர் மனிதனை வதைத்து நெஞ்சில்
உற்றிடு மகங்காரத்தா லுயர்மதிலிடித்தா ரன்ஞர்
தற்றவுகிரமாங் கோப மொடுறுங் கொடுமை துன்பம்
பெற்றிடு மூர்க்கந்தானும் சாபமே பெறுவமாதோ. ௧௮௯

கூறிய வவரையான்யாக் கோப்பினத் தேயநின்று
வேறுறப் பிரிப்பேனெங்கள் மேலவ னருளா லுய்வுற்
றேறிய பெருமைசாலு மிசிரவேல் மரபோற்குள்ளே
மாறிடச் சிதறடிப்பேன் மற்றவர் தம்மை மன்னே. ௨௯௦

தகவுறு யூதாவேநின் சகோதரர் துதிப்பா ருன்னை
மிகுவலி நின்கையொன்ஞர் வெரினிடை யிருக்கு முன்னைச்
சகதலத் துயிர்த்தோன் றந்த சந்ததி நின்னதாகும்
தொகுபுகழோனே நீயோர் சோர்வறு சிங்கசாபம். ௨௯௧

இரையினைக் கவர்ந்து மேலிட்டெய்தினை மகனே நீயோர்
பொருமடற் சீயமென்னப் புகல்கிழச் சிங்கமான
மருவியே யதுங்கிஞேஞய் மற்றுநீ கிடந்தாய் நின்னை
வருமுறை யெழுப்புதற்கு வல்லவர் யாவரம்மா. ௨௯௨

துதிவளர் மகிமைச் சீலோ துன்னுமவ் வளவுஞ் செங்கோல்
நிதிகிளர் வாழ்க்கையோனே நினைப்பிரிவதும் நியாய
அதிபதி நின்பொற்பாதம் அகல்வது மில்லையாகும்
நதிபதி சூழ்பாருள்ளோர் நண்ணுவர் நின்பாலன்றே. ௨௯௩

கரந்தனின் பெண் டிராட்சக் கொடியிடைக் கட்டல் செய்வாய்
பரந்தெழுஞ் செழுமையாமக் கொடிகளிற் பரள்கள் சேர்ப்பாய்
சுரந்திடு மிரசந்தன்னிற் றுகிலையு மதன்செந்நீரில்
உரந்திகழ் தருநின்னங்கி தன்னையு முறத்தோய்ப்பாயே. ௨௯௪

பன்னரு மழகுவாய்ந்த பாலநின் கண்டிராட்ச
வின்மது வதனுற்செய்ய நிறத்தினை யெய்திகிற்கும்
கன்னிறங் குலவுமிக்க நகைதிகழ் நினது பற்கள்
மன்னுவெண் பாலினுலே வெளுப்பினை மருவுமாதோ. ௨௯௫

திருக்கினர் செபுலோனென்போன் றெண்கடற் கரையில் வாழ்வான்
மரக்கல மெய்துகின்ற துறைமுக மாகினைக்கும்
பெருக்கமெய் தவனதாகப் பேசிடு மெல்லைசீதோன்
வரைக்குமெய் திடுவதாக மருவுற் றிருக்குமன்றே. ௨௯௬

ஈசகார் பொதியிரண்டுக் கிடைபடுத் திடுமெபலத்த
வேசரி போல்வானுகும் மேயினைப் பாறல்வேட்டுத்
தேசமர் நாடுவந்து சுமந்திடத் தின்டோன் சாயந்து
மாசிலா ழியஞ்செய்வோனுப் வரியினைக் கொடுத்தானன்றே. ௨௯௭

தாணிசி ராவேலென்னச் சாற்றுகோத் திரத்துன்னோரும்
ஏனுறு நியாயங்கேட்டு மிறைமையைப் பூண்பனன்றுன்
றோணமே லவன்மல்காந்து விழும்படி குரதிற் கொத்தக்
கோணுற வழிசேர்பாம்புங் கொவிரி யனுமேபோல்வான். ௨௯௮

திருத்தகுந் தேவனேநீ செயுமிரட் சிப்புக்காக
அருத்திகொண் டிருந்தேன்வெய்ய அடிபடைக் கூட்டம் வந்தே
உருத்திசழ் காத்தென்டோனை யுடற்றியே செயிக்கு மீற்றிற்
செருத்திற லவனும்பெற்றச் சேனையைச் செயிப்பனன்றே. ௨௯௯

உரைபெறு மாசேரெனபோ னுணவது செழுமுறைகும்
தரைபெறு வேந்தர்மெச்சத் தகுமவை விளைவிப்பானல்
புரையினைப் தலிதன்னிட்டம் பொருந்து நற் பிணையாம் பொன்மான்
விரையுநன் மதுரவாணி யனையவன் விள்ளுவானே. ௩௦௦

தேவருள் பெறும்யோசேப்புச் செழிப்புறக் காய்க்குங்கோடு
கூவலி ர மருங்கிற் சாய்ந்து குலவியே காய்க்குங் கொம்பு .
மேவுறுங் கிளைகள் பித்தி மிசைசெலும் பகைத்தன்றுனை
எவுறுஞ் சிலைக்கைவீ ரிடருற வருத்தினரே. ௩௦௧

ஆயினும் யாக்கோப்பேசதி அடிதொழும் வல்லதேவின்
சேயகான் கரத்தினலுஞ் செகத்துமின் பாலிற் சேர்ந்து
மேயசற் சகாயஞ்செய்த மிககினை ருதைபோற்றுந்
தூயவெம் பெருமானுகுந் தோமிலா முதல்வருனும். ௩௦௨

உயர்ந்தவா னின்றுதோன்றும் நலமுமா ழுதநிரன்னின்
நயங்களுந் தனகர்ப்பங்க ளனைனிடு கனமைதாமும்
வியந்திட வருளியாசி விளைக்குமவ் வல்லோனுலும்
வியந்திக வவன்கை வல்வில் மறதமொடு நின்றதன்றே. ௩௦௩

திசமுறப் பெற்றதன்னுன் செய்யகைப் புயமாங்குற்றே
வரமுறு விசிரவேல்மா மரபினின் மேய்ப்பனுறேன்
தரணியந் தலத்தினூடு தகவுற வுதிசதுமோனல்
உரமுறுகின்ற வன்கல் லோங்கலு முதித்ததன்றே. ௩௦௪

உந்தையி னுசிர்வாத முயர்புகழ் முற்பிதாக்கள்
தந்திடு மாசீர்வாதந் தம்மிலுச்சிதமே யாகும்

முந்துகித் தியமாம்வெற்பின் முடிவிடத் தெல்லைநின்று
வந்திடு கின்றவாகும் வகுத்திடு மவைகள் மன்னே. ௯0௫

அன்னவை தாமேமிக்க வணிகிளர் புகழியோசேப்
பென்னுமம் மைந்தன் சென்னி யிடத்தினுந் துணைவனோன்
றன்னைவிட் டகன்றவன்ன தகைமையோன் றனது சென்னி
மன்னிய வுச்சிமீதும் மரீஇநிலை நிற்பமாதோ. ௯0௬

பென்யமீன் கோணாய்பொலப் பீறுவான் காலைதன்னிற்
றன்செழு மிரையைநுங்குஞ் சார்வுறு மாலைப்போது
மூன்செழும் பொழுதுதன்னிற் கொள்ளையில் முயன்றுபெற்ற
பொன்களைப் பகிர்வானென்று மிம்முறை புகன்றிட்டானே. ௯0௭

இன்னநல் லாசிபெற்றோர் யாவரு மிசிரவேலின்
பன்னிரு மரபுளோராம் பண்பினி லுயர்ந்த தாதை
அன்னவர்க் காசிநல்கும் பொழுதிலவ் வவருக்காங்கே
மன்னுமவ் வாசிசேற்ப இம்முறை வாழ்த்தினானே. ௯0௮

பேர்த்துமங் கவரைநோக்கிப் பெருந்தகை மூன்னோர் பால்யான்
சேர்த்திடப் படுமக்காலஞ் சேர்ந்ததா பிரகாங்கானு
ஞார்க்கிடை மக்பெலாவி லுற்றிடுங் குகையாங் கொன்று
சீர்த்திடக் கிரய நல்கி வாங்கினன் சென்ற நாளில். ௯0௯

(வேறு.) அன்னவனைத் தேவியுட னதிலடக்கஞ் செய்தார்கள்
என்னையினி தளித்தவனே டிவ்வுலகி னெனையீன்ற
அன்னையையு மதிற்சேமஞ் செய்தார்க ளாங்கதிலே
பன்னுதக்கை யிலேயாளாம் பாரியையும் புதைத்தேனே. ௯௧0

அத்திரமா நிலமுமதி லாங்கிருக்குங் குகையுமெத்தின்
புத்திரர்பாற் பெற்றுளவாற் புகலுமெப்பி ரோனிடங் கொள்
இத்திரமாங் குகையினிலே யென்குலமுன் னோருடனே
வைத்திடுவீ ரெனையுமெனப் பணிசதுரையும் வழங்கினனே. ௯௧௧

மைந்தருக்கு மற்றிந்த மாற்றமுரைத் தாயபின்னர்
தந்தைதன திணையடியுஞ் சயனமதின் மிசை சேர்த்தான்
உந்துமெழின் மாமேனி யொருவியுயிர் நீங்கியபின்
முந்துறுதன் குலத்தவரா முன்னோர்பாற் சேர்ந்துண்டான். ௯௧௨

சகந்தனில்மிக் குயர்வாழ்வு தந்தையகன் றிடலுமன்னோன்
முகந்தனில்வீழ்ந் தழுதரற்றி முத்தமிட்டு யோசேப்பு
சுகந்தமிடப் பணித்திட்டான் றொண்டினராம் பண்டிதர்கள்
உகந்தபரி மளவருக்க மூட்டினரவ் வுடலினுக்கே. ௯௧௩

நறுநாற்றம் பெய்தார்கள் நாற்பதுநா ளிவ்வாறே
உறுமேற்றம் படைத்தவந்த உத்தமற்கா வதுகாறும்
பெறுமூற்ற முறுந்தொழிலோர் பெய்தனராங் கெகிப்தியர்கள்
துறுமாற்ற லுடையவற்கா வெழுபதுநாட் டியருழந்தார்.

தன்பழுறு மக்காட்க டைலக்ததன்பின் யோசேப்பு
கொன்பயில்வா ளடல்வேந்தன் குடும்பமுற்றூர் தமைநோக்கி
அன்பணிசி ருளசதினெந்தை யாவனேகடவுய் முகநோக்கி
இன்பகலா வென்மகனே யிகவாழ்வை யொருவுகின்றேன். ௯௧௫

பொற்கானு னெனுநாமம் பொருந்துவளம் பதியினில்யான்
எற்காக வெட்டுவித்த இருங்குழியி லென்னுடலை
நற்காம ருறுஞ்சேம நண்ணுவிப்பா யென்றுவாத்தச்
சொற்கானே யிடுகவெனச் சொல்லியிடு வித்தானே. ௯௧௬

ஆமதனால் யானுண்டே யனுகியெந்தை தேகமதைச்
சேமமுறச் செய்ததற்பின் றிரும்பிவரு குவலென்றே
மாமகுட வேந்தினுக்கு வழுதமென்றான் வழுத்தலுற்றூர்
நீமருவிப் புதைசதபின்பு மீாகவென்ற னிருபனுமே. ௯௧௭

காவலன்பால் விடைகேட்டுக் கவினுடையோன் சானுனா
மேவலுக்கா வெழுந்தானவ் வேந்தனகப் பணிமுதியோர்
யாவருமிக் குயர்வளஞ்சா லெகிப்துவளம் பதியகதே
தாவலுறு முதியோர்கள் சகலருமன் றுடனெழுந்தார். ௯௧௮

அவன்குடும்பத் தனைவோரு மன்புசெறி துணைவருமத்
தவம்பெறசீர் நற்றாதை தன்னகதி லுளளோரும்
கவன்றெழுந்தா ருடனேகக் காதலரா டானனவே
நுவன்றவிவை கோசேனில் வைகவழி நோக்கினரே. ௯௧௯

உந்திசெறி பலவிரத முடனடல்வாம் புரவிகளின்
பந்திகளு நிரைநிரையாய்ப் படர்ந்தவர்க ளுடன்கூடி
முந்திவழி சென்றதனுல் முங்குதிரள் பெரிதாயிற்
றிந்தவகை யவர்யோர்தா னிருநதியின் கரைகடநதார். ௯௨௦

யோர்தானி னக்கரையி லுரைகெழுசீ ராதாத்தாம்
போர்தாவுங் களமதனிற் புகுந்துமிகப் புலம்பினரால்
ஆரார்வ முறும்புலம்ப லக்நாடர் கண்டெகிப்தா
மூரார்க டமக்குமிஃ தொருபெரிய புலம்பலென்றூர். ௯௨௧

(வேறு.) சாருமக் காரணத்தத் தலமாபேல் மிசிராயீமாம்
பேருறப் பெற்றதாகும் பேசிய குகையில்மிக்க
சீருறுந் தந்தைதேகம் புதைத்தியோ சேப்பன்றந்த
வூரகன் றனைவரோடு மெகிப்துநா டேற்றூனன்றே. ௯௨௨

இணையிலா னருள்சேர்தாதை யிறந்தபின் யோசேப் பென்போன்
றுணைவருட் கலங்கித்தாமுன் றுயருறப் புரிந்தகுற்றம்
பணைவயப் புயத்தானெண்ணிப் பகைநிச மாவுட்கொண்டே
அணைதரு தீமைசெய்வா னமக்கென வஞ்சினரே. ௯௨௩

(வேறு.) அஞ்சியவன் பாலடைந்துன் றுணைவர்தீமை அன்றுசெய்தார் அ
வருனக்குப் புரிந்ததொன்றும்
நெஞ்சிருத்தி வையாது பொறுத்தன்னோர்க்கு நீயருள்செய் திடுகவென வு
ரைத்தே னென்று

விஞ்சுபுக ழன்றூதை சாழ்னுன்பால் விளம்புமென விழிந்துளனு லுங்
கை தேவே
தஞ்சமெனப் பரவடியேந் தீமையாவுந் தக்கோய் நீ பொறுத்தியெனத் தா
ழ்ந்தோமென்றே. ௱௨௪

சொற்றுமன மறிந்துரைமி னென்னவேவித் தூதுவர்கள் யோசேப்பின் கு
ழவணணி
மற்றவர்சொ லுரைவகுத்தார் கேட்டபோதவ் வள்ளல்மனம் நெகிழ்ந்
துருகி மலர்க்கண்முத்தம்
உற்றிழிய வழுதனனற் றுணைவர்தாமு மொருங்கணுகி யுயர்சிரசி யடை
யவண்ணல்
பொற்பதமுன் புவிமிசைவீழ்ந் திறைநின்னேவல் புரிதொழும்பர் யாங்க
ளெனப் புகன்றாரன்றே. ௱௨௫

ஆங்கதுகேட் டவனவரை நோக்கியஞ்சீர் அமலனுக்கு யானிணையோ வ
ந்நுஞ்செய்கை
தீங்கெனினு மிங்ஙனீர் காணுமாறே திரள்சனத்தைப் புரந்திரட்சை செ
ய்யவெண்ணி
ஓங்குபுகழ் மேலவனே செய்தானஞ்சீர் உம்மையுமும் மக்களையும் புரப்ப
லென்றே
பாங்குளநன் மொழியகனள் ளாகுமாறு பகர்ந்துள்ளந் தேறுவித்தான் ப
ண்புளோனே. ௱௨௬

(வேறு) நிறைவளஞ்சால் செழுமெகிப்து நாட்டில் யோசேப்பு துணைவ
ரோடும்
உறைதலுற்ற னவன்வாழ்நா ளொருநூற்றுப் பத்தாண்டவ் வுரையாலமிக்
கோன்
அறைதருசீ ரெபிராயீ மருள்மூன்றாந் தலைமுறையா மகாருங்கண்டு
குறைவறுதே வருள்படைத்திக் குவலயத்தில் நல்வாழ்வு குலவவாழ்ந்தான்.

மனாசேயீன் றருள்சுதனும் மாகீரின் புத்திரரும் மன்னற்காவி
யெனுவுயர்ந்த யோசேப்பா மேந்தல்மடி யினில்வளர்ந்தா ரினைய வள்ளல்
முனுகவுறுந் துணைவரைமா முகநோக்கி யெனக்காயுள் முடிவணணிற்றால்
மனுநிகளுக் கெட்டாத வானவன்பே ரருளும்மேல் மன்னுமாதோ. ௱௨௮

எப்படியுந் தேவனரு ளின்றுதவி உமமையக்காட் டிடையகனறு
தப்பறுநங் குலத்துமுன்னோர் தமக்களித்தே னென்றுணை சாற்றுநின்ற
அப்பெருநாட் டகத்தனுகப்பண்ணுவனு லதுநிசமா மனையபோதே
இப்படிவந் தென்னையுநீர் கொடுபோமி னிதற்காணை யிடுமினென்றான்

(வேறு.) ஓதெம்பரம னுதவருளி னெலகிப்தின்
மீதவுருயர்ந்து விளங்குபுகழ் யோசேப்பு

[illegible] வென்றதன்பி னிவ்வுலக வாழ்வொருவிப்
போதுங் குலமுதியோர் போந்தவிடம் புக்கானே. ௧௮௦

ஆவியகன்ற அவனுடலுங் காங்கவேயார்
மேவும்நறிய மிருந்த சுகந்தமுய்த்துத
தாவுமெகிப்துத் தலமதனிற் பேழையினில்
ஏவும்மொழிதவறா திட்டுப்புரந்தனரே * ௧௮௧

மன்னும் பெருமமைை வானவனு னய்வுபெற்று
பன்னும் புகழ்படைத்தோனை பாருலகீங்குமாயும்
துன்னுர் துணைவர்பெருக ஞனபுற் றனனாவயல்
முன்னங் கெவரும் முடிவைப் புலமபினமே. ௧

ஏதமிற ராகேலெம் மொழைபெறு மிசிரவேல்
காதலுற நல்குங் கவின்படைத்த கனைமணிமே
பூதலத்தைத் தீயொருவிப் போறு னிலைப்போல
ஆதரவி னேடுபெமை யாரே புரப்பாரே. ௨

பண்டெம் மனைப் பரனருளி னூலேகி
கண்ட கனவைக் கருணையிலேங கேட்டினிதில்
கொண்ட பகையாற் கொடுமைசெயதோ மாயிருமீ
மண்டு தமைபுரிநத வண்ணமினருங காணேபோமோ ௩

அன்றிகடவேலைக் கறினிலே முனைகாவிர்ற
துன்றுபெருகநிலைத் தொழிலைடனை தாபோனே
அன்றமறாதே யருளியமின் தனை ரிமை
எனறிவ் வியனுலகில் யாங்களினிக் காணபதைபா. ௪

போந்தொப் பரியபஞ்சம் பூசலதைை மாயாமல்
வேந்தற கரசிருப்பும் வீழ்துழகட் காருயிரும்
இந்தப் பெருஞ்சி றகிப்துவள நாட்டுடைமைச்
சாந்தத் துடன்புரந்த தன்மையினருக் காணபோமோ. ௫

வெந்தொழில்பாமுனமேல் விதைத்தபகையுள்ளமதமேம்
எந்தையுயிர் போம்பின னிடர்செய்வா னெனறேங்கிச்
சிந்தை கலங்குஞ் செபல்கண் டேமதனேறிக
தந்த வுனது தயையுமமறப்போமோ. ௬

இன்ன பலவு மிசைத்திசிர வேலரங்த
மன்னு மெகிப்தியரும மன்னவனுங கேட்டுருகத்
துன்னு விழிமாரி சோர வழுதரற்றி
இன்ன லெனுமாழி யிடைவீழ்ந தழுந்தினரே. ௭

யோசேப்பின் சரிதமுரைத்த படலம் முற்றும.

ஜநக காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

EXODUS CHAPTER I.

உ. யாத்திரைக் காண்டம்.

க. சிறைபுரிபடலம்.

இணையறு மகிமைசான்ற எம்பிரா னருள்பெற் றய்ந்த
பணைவயப் புயயோசேப்பு பாருல கொருவி னானல்
துணைவரு மிறந்தாரன்ன காலையத் தொல்குலத்தில்
அணைதரு முதியோர்யாரு மாறுயி ரகன்றாரன்றே. ௧

பெருத்தசீர் படைத்துமேன்மை பிறங்கெழி லிசிரவேலர்
விருத்திபெற் றோங்கி மென்மேல் மிகுபிர பலத்தரானார்
மருத்திகழ் மலரஞ்சோலை வளைதருமக்க ணாடவ்
வுருத்திகழ் மரபினோரா லுரைபெற நிறைந்ததம்மா. ௨

அப்படி நிறையுநாளி லந்தநன் னாட்டினங்கே
தப்பறு யோசேப்பண்ண றனையறியாதோ னாய
கைப்படை வேந்தனந்தக் கவினுயர் தேயத்தோரை
இப்புடை யம்மினென்றே யினிதழைத் தவரை நோக்கி. ௩

யாருநீர் கேண்மினெம்மி லிசிரவேல் மரபினோர்கள்
சீருறப் பெருகிமிக்க பிரபலஞ் சிறந்தோரானார்
போருறில் விரோதமுய்த்தெம் பொருந்தலர்க் காப்போராற்றிச்
சேருமிந் நாட்டை நீங்கிச் செல்லவுங் கூடுமென்றே. ௪

ஆதலாற் பெருகவொட்டா தவர்களை யுபாயந்தன்னாற்
பேதுற நடத்தவம்மி னென்றனன் பெருமானிவ்வா
றோதலா லவருமுள்ள மொருப்பட லுற்றனார்தம்
மீதினிற் பாரமேற்றத் தலைவரை விதித்தார்மன்னோ. ௫

இப்படி யவர்பிதோமு மிராமசே செனவுமோதும்
அப்பெரும் பண்டசாலை நகரங்க ளவையிரண்டுங்
கைப்படை யடுபோர்வேந்தன் காரண மாவர்நாளில்
தப்பற வவரைக்கொண்டே சமைத்திடப் புரிவித்தாரே. ௬

நெருக்கமங் கவரெவ்வாறு நேரறப் புரிந்தபோதும்
பெருக்கமிக் கிசிரவேலர் பெற்றன ரெகிப்துநாடர்
தருக்ககத் தகன்றுமேலுந் தாமவ ருள்ளந்தன்னைக்
கருக்கவெம் பணிகடம்மைக் கடினமாப் புரிவித்தாரே. ௭

சாந்துமிட் டிகையுங்கொண்டு தருங்கொடும் பணியினாலும்
போந்தவெம் பழனந்தன்னிற் புரியுமெத் தொழில்களாலும்
தாந்தம துயிரைத்தானு மனையவர் வெறுக்கத்தக்க
தாந்துயர்க் கொடியவேலை யவர்செயச் செய்தாரந்தோ. ௮

அன்றியுஞ் சிப்ரான் பூகா ளாம்பெய ருடையராகித்
தன்றெபி ரேயச்சாதி மருத்துவத் தொழில்செய் மாத

றென்றுரை யிருவர்தம்மை யழைத்துமெகிப்துநாட்டு
வென்றிகொள் சிலைக்கைவேந்தன் விளம்புத லேயினனே. ௯

மருத்துவ மடவீரீன்ற மைந்தவெபி ரேயமாதர்
பெருந்திடு நோவிரேனும் பிரசவா தனத்தின்மீதே
இருந்திடப் படுமப்போழ்தி லீனுமாண் மக்கடம்மைக்
கருத்தொடு கடிந்துகொல்லுங் கதைகளைக் காத்திரென்றான். ௰

அஞ்சிநக் கொடுமைசெய்ய அவன்பணித் திட்டபோதும்
விஞ்சிய மகிமை சான்ற மேலவற் கஞ்சியந்தச்
செஞ்சிலை நுதலாரவ்வாண் சிறுவரா மவர்கடாமு
முஞ்சிட வருளினோடு முயிர்பெறப் புரிந்து காத்தார். ௧௧

பூவினு மொய்யதாமிப் புன்புவி வாழ்க்கைநச்சி
யாவினும் பெரியசெல்வ மிழந்திடற் கிசையார் நல்லோரா
கோவினுக் கஞ்சாரன்ன கோதையர் யாவும் வல்ல
தேவினுக் கஞ்சிச்செய்த இச்செயல் சிறந்ததம்மா. ௧௨

கோதுறுங் கொடுங்கோல்வேந்தன் குறித்தவாண் சிசுக்க டம்மைக்
காதுத லொழிந்தாரன்ன காரிகை மாரென்றோர்ந்து
ஓதுமென் பணியின் வண்ண முஞற்றல்நீ ரொழிந்தவாற்றிற்
கேதுமற் றென்னையென்றே யிசைமினென் றழைத்துக்கேட்டான்.

கொன்படை வேந்தையங்கக் கொம்பனார் நோக்கியைய
நின்பெரு நாட்டிலுள்ள நேரிழை மார்போ லல்லர்
வனமெபி ரேயமாத ருளரியா மருவமுன்னே
பொன்பெறு மக்கடம்மைப் பொறையுயிர்த் திடுவரென்றார். ௧௪

வாய்ந்தநற் குணத்தோரான மருத்துவ மகளிர்க் கெம்மான்
ஏய்ந்தநற் கருணைசெய்தா னிசிரவேல் மரபினோர்கள்
பாய்ந்தநீ ருததியைப்பயிற் பல்கிமிக் குயர்ந்தாரம்மா
காய்ந்தவா வலியால் மிக்க காவலனதனைக்கண்டான். ௧௫

காண்டலு மெகிப்தார் கோமான் குடிகளைக் கருத்தால் நோக்கி
மாண்டரு மெனதுநாட்டின் வைகெபி ரேயமாதர்
பூண்டதங் கருப்பமுற்றிப் பொறையுயிர்த் திடும்போதெல்லா
ஆண்டலை யரையுந்தெண்ணீ ராற்றினு ளிடுமினென்றான்.' ௧௬

சிறைபுரிபடலம் முற்றும்.

௨. மோசே அவதரித்த படலம்

வலந்திக ழிலேவியென்போன் மரபுளோ னொருவனந்த
நலந்திகழ் மரபினுள்ளோர் கன்னிகையை வேட்டிற்றானால்
பொலந்திக ழினையமென்சொற் பூங்கொடி வயிறுவாய்த்தோர்
பலந்திகழ் குமரன்றன்னைப் பாரினி லுயிர்த்தாண்மனனே. ௧

நன்றவாண் மதலைமேனி யெழிலுளோ னெனவேகண்டு
மூன்றுமா மாதங்காத்து மறைத்திட முடியாளாகி
யென்றவோர் நாணற்பேழைக் கிடும்பையின் புரவுமிட்டச்
சான்றசீர் மகவையுள்ளே சார்வுறத் தனிவைத்தாளே. ௨

வைத்தனள் யாருங்காணா வகைமறைத்தெடுத்துக்கொண்டு
நத்தலைநதிதீரத்தில் நாணலூடெய்த்துப் போனான்
அத்தலைதிகழுமாற்ற மறிகுதிடு கலைசயுளாளாய்ச்
சித்திரமதலை தெளவை நோக்கினள் சேணினின்றான். ௩

வளங்கிளரெகிப்துவேந்தன் மாமக ணதிசீராட
வுளங்கொடு படர்ந்தங் காயங் கரையினி லுலாவிநிற்க
அளங்கெழு நாணலூடா மத்தகுபேழைதன்னை
விளங்கயில் மருளுங்கண்ணாள் களிப்புற விரும்பிக்கண்டாள். ௪

காணலு மரசனீன்ற கன்னியக்கரையினின்ற
பூணலமுடையதாதி யொருத்தியைப் புரிந்துகூவி
காணலம்பேழைதன்னை நண்ணிநீ கொடுவாவென்றான்
கோணலம் பிறைபோனெற்றிக் கோதைபோய்க் கொடுவந்திட்டாள். ௫

வள்ளையங் குழையாள்பேழை திறந்துமா மலர்க்கண்ணாலே
பிள்ளையைநோக்கினாளப் பிள்ளைவாய் திறந்தங்கன்னை
யுள்ளநெக் குருகும்வண்ண மழுதகவ் வரற்றுமோசை
கொள்ளரு மிரக்கமன்னாளுளத்தினிற் கொடுத்ததன்றே. ௬

நெஞ்சக மிரங்கியந்த நெறித்தலைக் குழவி யிந்த
விஞ்செழின் மதலையீண்டு மேவெபி ரேயராவோர்
தஞ்சிறு குழவியென்று சாற்றின ளதுகேட்டாங்கம்
மஞ்சனின் றெளவையந்த மங்கைதன் மருங்கிலானான். ௭

(வேறு) மாடாயங் கவளைப்பார்த்திம் மதலையை வளர்க்கவல்ல
கோடாயைத் தருவல் வேண்டிற் கூறெனக் கொணர்க வென்றான்
சேடாய படிவம் வாய்ந்த சிற்றிடைச் சிறுமியன்ன
நாடாயைக் கொடுபோயந்த நரபதி மகன்முன் னுய்த்தாள். ௮

* அந்நிலை தவிர்த்துக்காரு ணகத்தினி லிரேவேலர்
முந்துற வடத்தும்பலன் மொழிதகக் கிடந்தகாட்டு
படு†மயல் சிறைவைநீக்கிப் பரமகா ருண்மன் னோர்சேர்த்
திடவிருஞ் சுதனுன்றோட்டி லெப்தனைக் காட்டுமாதோ.

† மயல் பிசாசு.

முன்வந்த தாயையந்த முடியுடை யிருப னீன்ற
மின்வந்த மருங்குனல்லை விழித்திந்த மகவை நீநின்
பொன்வந்த மனையிற்கொண்டு போய்வளர்த் திடுக வெற்கா
வென்வந்த தெனினுஞ் செம்பொன் யானுனக் கீவலென்றாள் கூ

கொலையொக்கும் படைவேந்தீன்ற குமாரிசொற்படியே கொண்டு
சிலையொக்கு நுதல்சேரன்னை செழுமனை யகத்திற் சேர்ந்தே
கலையொக்கு மதியாமென்னக் கவின்பெற வளர்த்தபின்னர்
மலையொக்கும் புயங்கள் வாய்ந்த மைந்தனை மீட்டுமீந்தாள். க0

கரைபொங்கும் நெடியசெய்ய கடல்புடை சூழுநாட
னுரைபொங்கு மகளுக்கன்றோ னொருபெருங் குமரனானான்
திரைபொங்கும் புனலிற்கொண்ட செயலினால் மோசே பேரிவ்
வரைபொங்கு மருமத்தானுக் கெனவவள் வகுத்திட்டாளே. கக

பீடுற்ற வனையமோசே பெரியவ னானபோதங்
நாடுற்று நலியாநின்ற தன்குலத் தவர்பா னண்ணி
வாடுற்று வருந்தியாங்கே மற்றவர் சுமக்கும் பாரம்
நீடுற்ற சுமைகள் மேற்கண் பரப்பின னெறிகடோறும். கஉ

ஓங்குந்தன் குலத்தினோனை யோரெபிரேயன் றன்னை
ஆங்குற்ற வெகிப்துநாட னொருவனின் றடித்த னோக்கிப்
பாங்குற்றோர் யாருமின்மை பார்த்தவன் றனைச்சேதித்து
வாங்கும்வெண் மணலால்மூடி மரபபிமானங் காத்தான். கங

ஈடொன்று புயத்துவள்ள லெழுந்தனன் மற்றைநாளும்
நாடெங்கும் நோக்கிநோக்கி நடந்திடு ஞாங்கரிற்றன்
மாடங்க ளிரண்டுபேர்தன் மரபினோர் கோபவெந்தீச்
சூடுண்டு விவாதஞ்செய்தல் கண்டனன் றுடர்ந்து நண்ணி. கச

நீடுந்தன் மரபினோரில் நீதிகேடியற்றி நின்ற
ஆடுந்திண் புயத்தினோனை யண்ணலங் குமரனோக்கிப்
பீடொன்றுந் துணைவனாகப் பிறங்கிய விவற்கிவ்வாறே
கேடின்று விளையும் வண்ண மடித்ததென் கிளத்துகென்றான். கரு

என்றந்த வள்ளல்கேட்ட வெல்லையி லவனும் யாவர்
இன்றுன்னை யிறைவனாவு மெங்களை நியாயந்தீர்க்க
நின்றுள்ள முதல்வனாவு நியமித்தா ரெகிப்தினோனைக் [கசு
கொன்றிட்டபடியே யென்னைக் கொல்வதுன் கருத்தோவென்றான்.

சுளிப்பட்டங் கனையனோதுஞ் சொற்செவிப்படலுங் குற்றம்
வெளிப்பட்ட தெனவேயந்த விழுமியோ னச்சங் கொண்டான்
களிப்பட்ட மதமால் யானைக் காவல னதனை யோர்ந்து
துளிப்பட்ட வுதிரஞ் சிந்தக்கொலைசெய்யச் சூழ்ச்சிபார்த்தான். கஎ

மோதுபோர் வேந்துக்கஞ்சி முகத்தினை விலகி மோசே
மீதியா னாட்டுக்கோடி விரவியோர் கிணற்றின் பாங்கர்

தீதிலா திருந்தநாலே செப்புமக் காட்டினூற்ற
கோதிலா மன்றலோனீன்ற குமாரிக ளெழுவர் வந்தார். ௧௮

குமுதத்தை நிகர்க்கும்வாயார் குளிர்புனற் பத்தருடே
அமுதத்தின் முகந்துதங்க ளாடுகட் கூட்டப்பெய்தார்
சமுகத்தி னின்றமேய்ப்பர் தடைபுரிந்தனைய நீரத்
தமதுற்ற மங்கைக்கூட்டத் தாமவண் முயன்றாண்டே. ௧௯

அப்போதங் கெழுந்து மோசே யவர்களைத் தடுத்துமற்றிம்
மைப்போது நிகருங்கண்ணார் மங்கைகள் பருகமாறே
ஒப்போதி லுதவிசெய்தா னொண்டொடி மகளிர்தம்மை
இப்போதும் புவியிலீன்ற இரேகுவேல் மருங்குசென்றார். ௨௰

ஆணிப்பொன் னனையசெல்வி யரும்பெரும் புதல்விமாரைக்
காதுற்ற பொழுதவ்வீன்றோன் கண்மலர்த்திளிது நோக்கிப்
பாணித்த லின்றியின்று மீண்டதென பகர்மினென்றான்
பூணுற்ற கடகக்கையார் போற்றுதம் பிதாவை நோக்கி. ௨௧

உரைபொங்கு மெகிப்துநாட னொருவனங் குற்றோ னெம்மை
வரைபொங்கும் புயத்து மேய்ப்பர் வன்மைக்கு விலக்கிக்காதலாத்
திரைபொங்கு முதகந்தன்னைச் செங்கையால் மொண்டுமொண்டெங்
தரைபொங்கு மந்தைக்கூட்டித் தயைமிகப் புரிந்தானென்றார். ௨௨

அங்கன்னார் தருசொற்கேட்டே யப்பெருந் தாதை நோக்கி
எங்கன்றா னுளனன்னோனை எப்படிவிட்டிங் குற்றீர்
இங்கெனைக்கொண்டுபோன மருந்தவு மழைமினென்றான்
கொங்கன்ன மொழியார் போயக் குமரனைக் கொடுவந்தாரே. ௨௩

அழைத்திட்ட பொழுதம் மோசே யாங்கணுற்றவன்பால் வைகத்
தழைத்திட்ட வுளத்தனாகி சம்மதித்திருந்து ளானால்
விழைத்திட்ட விரேகு வேல்தன் மெல்லியற் சிப்போராளை
உழைத்திட்ட கருத்தினோடக் குருசிலுக் குதவினானே. ௨௪

விண்புக்க மதியுறாணும் விசித்திர வதன நங்கை
மண்புக்க புகழ்மோசேக்கு மணமகளாகி வாழ்ந்தே
எண்புக்க முறைமைசாலு மில்லற நடாத்துகாலில்
கண்புக்கங் குரியமைந்த னொருவனை நல்கினாளே. ௨௫

(வேறு) இன்னியற் சிறுவன்பாரி னிடையவ தரித்தபோதே
அன்னிய தேயந்தன்னி லாம்பரதேசியாகி
மன்னினே னெனவேகூறி வாய்த்தவம் மகற்குக் கேர்சோம்
பன்னிய நாமமென்று பகர்ந்துவந்திருந்தான் மாதோ. ௨௬

தண்ணறுங் கூபச்சாரிற் றங்குல முதல்வன் மேலோன்
நன்னுறுமின்ற போழ்தில் நலத்திக ழிலாபா னீன்ற
பெண்ணலமுடைய பானூற்ற பெற்றியோ விருபுங்கை
உண்ணுதற் கமுதமூட்ட உறுவதை யுவந்து கண்டான்.

ஆங்கதன் பின்புசென்று வகன்றபின் னெகிப்து நாட்டுப்
பூங்கழல் மன்னனிந்தப் பூவுல கொருவிஞனாங்
தாங்கருங் கொடியதான பணியினுற் றயிர்த்துவாடி
ஓங்குறு மிசிரவேல ருள்ளகைத் தோல்மிட்டார். உ௭

மோசேயவதரித்தபடலம் முற்றும்.

௩. மோசே காட்சிபெற்ற படலம்.

தாங்கருங்கொடும் பணியினுற் றளர்வொடு வருந்தி
ஆங்க ணிசிர வேலிடு மப்பெருமோலம்
பாங்குறண்ணிடு மன்பரைப் பரிந்துகாத் தருள்செய்
ஓங்கு மற்புதன் றிருச்செவிக் குயர்ந்தது மன்றே. க
இனையகாலையி லெம்பிரா னபிரகாமும்
தனயனுன்வீ சாக்குமற் றன்னவன் றந்த
புனையுநல்லிசை மகவுமென் றிவரொடு புரிந்த
அனையபேருடன் படிக்கையை யருளினு னினைந்தான். உ
உருக்க மோடுறு மன்பருக் குவந்தருள்மாரி
பெருக்கமெய்திடச் சுரந்துகாத் தருளுமெம் பெம்மான்
நெருக்கமுற்றிடா துயச்செய நினைந்துதண் ணளிசேர்
திருக்கணங் கடை யவரிடை சேர்த்தின னன்றே. ௩
மெத்துசீர்செறி மீதியா னட்டுவே தியனும்
எத்திரோவெனும் மாதுலன் மந்தையி னினத்தை
வைத்தகாப்பொடு மேய்த்தனன் வனத்தினின் கடையிற்
கொத்திேனுடுறக்கொண்டுமோ சேகுறு குற்றுன் ௪
எய்துபோதிலோ ரேப்பென வியம்புமப் பெரிய
தெய்வமால்வரை யதனிடை சேர்ந்தன னங்கே
துய்யமேலவன் றூதுவன் துலங்கிடுஞ் சுவாலை
வெய்யவங்கியில் முட்செடி யொன்றிடை விரவி. ௫

நின்றுகாட்சிதந் தருளினன் நேர்ந்தத னருகே
ஒன்றியப்பொழு தற்றதை நோக்கினன் மோசே
துன்றுமக்கினி யெரிந்தது சுவாலையா யெனினும்
அன்ற முட்செடி வெந்திடா தமர்ந்துள தம்மா*. ௬

* தன்றுமிசிர வேலெனுஞ் சனங்களுக்காகக்
கிளருநீணிதி யெகிப்தினமேற கெழுமுமெம் பரமன்
வளிருஞ்சின முதிர்தென மருவிய தம்பா
முளரி மாமுகை போன்றெழு முளரியுண் முளரி. ௬

மண்டிடன்புடை யிசிரவேல் மரபுய வெகிப்திற்
கண்டகர்க்கழி வெய்துறு மென்னுமக் கருடம்
விண்டிடற்கருங் காட்சியால் விளக்கலுற்றதுவம்
முண் டகத்திடை முளைத்தசெங் கேழ்கிளர் முளரி.

அன்னகாட்சியைக் கண்டனு மனித்திரேனர்புடையான்
துன்னியிவ்வதி சயத்தினைத் துலக்குறப்பார்ப்ப
லென்னவுன்னியவ் விருந்தகைக்குருசிலங் ககலில
மன்னவேகினன் வருஞ்செயல் வானவனகண்டான். ௭

கன்றுமவ்வழற் செடியிடைக் கடவுள்மோசேயே
என்றகூவின னப்பொழு திறைவனேயடியேன்
நின்றனேனிவ ணென்றன னிமலனிந்தலத்திற்
றுன்றுறேலய லிங்கிது தூயதுமன்றோ ௮

அடியினீயிடு கழலினை யகற்றிநின்றிடுக
படியிலிங்கினைப் பயந்தவன் றனக்கியான் பரமன்
நெடியவன்பனு மாபிரகாமுக்கு நிமலன்
வடிபெரும்புகழ் மன்னுமீ சாக்கினின்மலனே. ௯

இசைபடைத்துய ரிசிரவேற் கிறைவனே யென்றான்
வசையிலண்ணலவ் வானவன் றனையெதிர்நோக்கி
அசைவுறுங்கருத் துடலுளம் வெருவினனதனால்
திசையுறும்புக ழவன்முக மறைத்தனன் செறிந்தான். ௧௰

இங்கவண்ணலை நோக்கியே யெம்பிரானெகிப்திற்
றங்கலுற்றவென் சனம்படு துயரநான்பார்த்தும்
அங்குவெம்பணித் தலைவருக் குடைந்தவரரற்றும்
பொங்கு மோலமென் செவியிடை பொருந்திடக் கேட்டும். ௧௧

அந்தவிசிர வேலரங் காற்றலராகி
நொந்துசோர்வுறீஇ நோன்மைகளகன்றிட நோனார்
தந்தவெந் துயரான்மிகத் தளருமவ் விடர்கள்
மூந்தவோர்ந்துளே னாதலால் மொழிந்திடக் கேண்மோ. ௧௨

(வேறு)மெத்துமிடர்கெடவவரை யெகிப்தினின்றுமீட்டேகிவிறற்கானனர்
எத்தியரே மோரியர்தீங் பெரிசியர்க ளீவியரே யூசர்வைகுந்
துத்தமொடு மின்னறுந்தேன் பெருகுமெழி றலங்குநிலந் தொகுகானனும்
உத்தமமாந் தலத்தினிடை யுறுவிக்க வுளங்கொண்டிண்டுற்றனேனே. ௧௩

சாற்றிடக்கே ளிசிரவே லோலமென்றன் சந்நிதியிற் சார்ந்ததாமால்
ஏற்றமுட னெகிப்தியரங் கொடுத்ததலா லவருழக்கு மிடருங்கண்டேன்
போற்றுகவினெகிப்தினிடைபுகுந்தவரையழைத்தகன்றுபோகுமாறே
ஊற்றமுறும்படைப்பார்வோனுழையுனைத்தூதனுப்பவுளமுற்றேனென்
றான். ௧௪

எம்பெருமானிசைத்தமொழி தன்செவியிலெய்துதலு மெழில்சால்மோசே
அம்பொனணி மணிமகுடத் தடற்பார்வோ னகத்தணுகுமதற்கும்மிக்குப்
பம்புமிசிராவேலர் தமையெகிப்தினின்றழைத்துப் படருதற்கும்
இம்பருன தடியேன்யான் வலியுளனோ இயம்புகவெந்தாயென்றான்.

என்றுமவ் வறைப்போகவ யாறுணப்போ டிருந்திடவ வெகிப்துநாட்டின்
நன்றவரை யழைத்துவந்த பின்னிந்த நின்கிரிமேல் நேர்தலுற்றுத்
துன்றுதெய்வ பூசனைநீர் தொடர்ந்துகுழீஇச் செய்திடுவீர் துலக்கயானே
இன்றுனினையனுப்பலுற்றே னென்பதற்கிதகடையாள மிதுவேயென்
றான். ௧௬

முன்னவனை நோக்கியெழில் மோசேயா னிங்கிசிர வேலர்முன்போய்
மன்னுறுநுங் குலமுதலோர் வழிதெய்வ மாயபிரான் மருவிநும்பாற்
றுனனுகவென்றெனை விடுத்தா னெனவவர்க்குச் சொலும்போதத் தூயோ
னாமம்
என்னையெனக் கேட்பரெனில் யானிசைக்கும் எதிர்மாற்றம் யாதெதென்
றான். ௧௭

எம்பெருமா னென்றுமிருப்பவனீ யெழுந்தேகி யிசிரவேலர்
பம்புமுழிப் போய்த்தானு மிருப்பவனுய்த்தனனென்று பகருவாய்நீ.
வம்பவிலு மாபிரகா மீசாக்கு யாக்கோப்பாம் வருபேர்சான்றோர்
தமபெருமான் யேகோவா சார்வித்தானென்னையென்று சாற்றுவாயே. ௧௮

அறைதருமிங் கிதுதானே யனவரதமென்னுமை மாகுங் கண்டாய்
பொறையினறிகுறியெனக்காய்த் தலைமுறைகடோறுமிதுபொலியுமன்றே
குன்றவறநீ போயிசிர வேல்மரபின் முதியோரைக் கூட்டிச் சேர்த்து
முறையுறவங் கன்னவர்க்கு மொழிதருமென் மாற்றமதை மொழியக்கே
ணமோ. ௧௯

உங்கள்குலத் தந்தையர்க் கொருதேவன் ஆபிரகா மீசாக்கோடு
பொங்குபுகழ் யாக்கோப்பாம் புரிதவர்க்குப் புங்கவனும் புனித மூர்த்தி
எங்கடவுள் யேகோவா எனக்கினிய காட்சிதந்து கடாட்சமும்மேற்
றங்கவைத்துந் தமக்கிகிப்திற் றருவர்புரி தருமிடர்க டம்மைக்கண்டே
௨௦

அவ்விடர்நின்றுமை நீக்கி யடற்கானா னியர்முதலோ ரமர்ந்துவாழுந்
திவ்வியபாலொடுதேனும் பெருகுசெழு நலமாகுந் தேயந்தன்னிற்
செவ்விதினீர நல்வாழ்வு சிறந்திருக்கச் சேர்த்தியருள் செய்வேனென்றே
இவ்வகைசொற்றேனென்ன வியமபுகநின் வாக்கையவரினிதாக்கேட்பார

நீயெழுந்து நின்குலத்து முதியோர்க ளுடன்கூடி நெறிக்கொண்டாங்கே
போயெகிப்தர் பெருமான்பா லெபிரேயர் புங்கவனும் புகழியே கோவா
மேயெமக்குக் காட்சி தந்தான் யாமவற்கு மிக்கபலி விழைவினோடும்
ஈயவனர் தனில்மூன்று தினநடக்க எமக்கு விடை யீகவெனபீர். ௨௨

வில்லடர்திண் கரதலத்து விறற்பார்வோன் வேந்துதன்முன் விளங்கமெ
ன்னை
வல்லபங்கண்டாலொழிய வழிபோதற் குமக்குவிடை வழங்கமாட்டான்
அல்லலுற வெகிப்துநக ரகத்திலனைத் ததிசயமுங் காட்டித்தண்டம்
மல்லலுறப் புரிந்திடுவல் மற்றதன்பின் னுமக்குவிடை வழங்குமன்றே. ௨௩

சொற்றிடக்கே ளீசரேவேற் புத்திரரித் தோன்றுடர் றோமிலன்பு
பெற்றிடயான் புரிந்தருள லாக்கலைப் பிரிந்தகன்று போம்போ தொன்றும்
அற்றவெறுங் கையொடக லாமலரி வையரயலார் பாற்றம்பில்லு
ற்றவர்பால் வெள்ளி செயபொன் னுயர்பணிது சுதவுமென வுற்றுக் கேட்க. ௨௪

கேட்டபொழுதவ்வவைகள் கிடைத்திமொறீந்திடுவர் கிடைத்தபோதே
வாட்டமற வவ்வவர்தாம் வழங்கியவினை மதலைமொழி மைந்தரோமுக
தோட்டுமலரரிமதர்க்கட் சுதைகளுமுன் மகிழ்ச்சிகளி துன்னுமாறே
பூட்டவுமதிடவுதவிக் கொள்ளையிவ்வாறெகிப்தினிடை புரிகவென்றான். ௨௫

(வேறு.) அப்பொழுது மோசே அவர்களெனை நம்பார்கள்
செப்பிடுமென்சொற்குச் செவிதரவேமாட்டார்கள்
ஒப்பரிய தேவனுனக்குத் தரிசனத்தில்
இப்புவியில்வந்த தில்லையென்பரேயெ னறுரைத்தான். ௨௬

அன்னபொழுதைய னவனைப் பார்த்தரறி
உன்னலர்க்கை தன்னிலுறுகின்றதென்னையென் றான்
மன்னுதண்டமென்று வகுத்துரைத்தான மற்றதனை
இன்னிலத்தின் மீதேயிடுகவென் றனெம்பெருமான். ௨௭

கருத்தனுரைபோலக் கவினிடையோ னவ்வூற்றம்
திருத்தலத்தினுங்கே சேரவிட்டான் சேர்ந்திடலும்
சருப்பமதேயாகித் தருக்கோலசைந்ததம்மா
வெருக்கொடங்கு மோசே விலகியகன்றோடினனே. ௨௮

ஓடுமவன்றன்னை ஒப்பில்லான்பார்த்தருளி
நீடுமிதன் வாலை நீகையாற் பற்றெனவே
சேடுடையோனுங்கு செங்கையாற் பற்றிடக்கைக்
கோடதுவாய்மீண்டக் குரிசில்கரத் துற்றதுவே. ௨௯

உற்றதன்பின் மேலோனுரவோனைப் பார்த்தருளி
மற்றிசனுற்றங்கள் வளிமுன்னோர் தயபெருமான்
கற்றலசதிற் காட்சி நயந்தளித்ததன்மையெனப்
பெற்றிவரெண்ணம் பெரிதென்று பேசினனே. ௩௰

பேசலுற்றபின்னும் பெரியோனைப்பார்த்தருளித்
தேசணிபூங்கையைத் திருமார்பிற் சேர்த்தெனவும்
மாசணுகாதோனதை வைத்தெடுத்தபோதுலறந்த
வீசுமழையேபோல் வெண்குட்டம்பெற்றதுவே. ௩௧

மீண்டுமதன்மார்பில் விரவுறநீ கையிடென
ஆண்டிறைவனோத அவன்வைத் தெடுத்தனனல்
காண்டகவங்கந்தக் கர்மறுமைபோலாகிப்
பூண்டவெழில்பெற்றுப் பொலிவுற்று மன்னியதே. ௩௨

உனையவர் நம்பா தோதுமுத லற்புதத்தில்
மனனுஞ்சுவாசம் வையாதேபோனாலும்
பன்னுகின்ற மற்றை யதிசயத்தைப் பார்த்திடுங்காற்
பின்னையவருன்னைப் பெரிதுளத்திலேமதிப்பார். ௩௩

அங்கிவற்றைக்கண்டு மவர்களுனை நம்பாரேல்
வீங்குதிரையாற்றின் விரிநீரைக் கையிலள்ளி
ஓங்குதிரைமேலாங் குலர்ந்ததரை மீதுகுப்பாய்
நீயகற்றுமதெண்ணீரஞ்செந்நீராய் மாறுமென்றான். ௩௪

இன்னபடியெம்மா னிசைத்தாலுமம்மோசே
முன்னடியேனுன்முன் மொழிந்தபடியெங்கோவே
பன்னுகின்றேன்மீண்டும் பகர்வாக்குவல்லபமின்
றென்னிடத்தில் வாக்குமென்னாவும் மந்தமென்றான். ௩௫

ஆயவுரைகேட்டே யாங்கவனைப் பார்த்தருளித்
தூயபெருமானிதொல்புவியில் மாந்தருக்கு
வாயுதவினோனியார் வாய்பேசா வூமரையுஞ்
சேயவொலிகேளாச் செவிடரையுந் தந்ததியார். ௩௬

விழியுடையானோடு குருடனையும் மேதினியி
னூழியடைவித் தோனியா ருணர்ந்திடுகயானன்றே
வழிபடர்ந்து செலநீ மற்றுனது வாயில்நின்றே
மொழிதிரமாயோதும் முறையுணர்த்துவேன்யானே. ௩௭

இன்னவண்ணந்தேவ னியம்பலுற்றா னென்றாலும்
அன்னவண்ணல்நெஞ்சி னகத்திலச்சந் தீராமற்
பன்னுபுகழ்மேலோய் படருவதற் கேற்றிடுவோன்
றன்னையவனுப்பித் தவிர்த்தருள்வா யென்னையென்றான். ௩௮

ஓதினான்கேட்டே யொப்பிலா வான்கருணைச்
சோதியானந்தச் சுடரப்போ தத்தோன்றல்
மீதிலடர்கோபம் விரவவவன் றனைநோக்கிக்
கோதிலுரை யவற்குக் கூறத்தொடங்கினனே. ௩௯

(வேறு.) ஆரோனெனு மத்தகு லேவியனுன்
னாருதர முற்ற பெருந்துணைவன்
வாருகிய வாசக மோதவலான்
றூறாடெதிர் கோட்குனை யண்ணுகிறான். ௪௰

நண்ணுற்றிடு நன்னெறி தன்னிலுனைக்
கண்ணுற்றிடி னெஞ்சு களித்திடுவான்
எண்ணுற்றசொ லீயவன் வாயிடையான்
பண்ணுற்றிடு மாறு பகர்ந்திடுவேன். ௪௧

உனசொற்சன முன்னவ னோதிடுவான்
மன்னுற்றநின் வாயது மற்றவனே

பன்னூற்றிடு பண்ணைக ளீயவனுக்
கென்னைக்கன நூற்றுய ரெம்மிறைவன். ௪௪

மேலுக்கிறலோனை விழித்துசெகெக்
கோலுன்னொடு கொண்டு படர்ந்திவெய்,
சாலுந்தவுக் சார்தரு மற்புதகீ
ஏலும்படி யேபுரி வாயிதனுல். ௪௫

என்றோதலு மாதுல னில்லியவன்
சென்றூரெழில் சேரு மெகிப்திலகமர்
நன்றூருயிர் வாழ்வினை கண்ணினரோ
அன்றேஃவனல் காணு மபேட்சையுளேன். ௪௬

கனூட்கொண்டவ னன்ன னெனக்கருளால்
விடைதந்தருள் வாயென வேண்டினனுங்
தடையின்றுறு சார்ந்தமொ டவ்விடைநீ
அடைவுற்றிவ் ணுமெ னவோதினனே. ௪௭

(வேறு.) அன்பினுலிறை அணிகொள் மீதியா னுகாட்டிறும் அவனை
நோக்கியே
உன்பிராணனை வாங்கவேதேடா வுற்றயாவரும் ஒருங்குமாயந்தனர்
துன்புறுதெகிப் தடைகநீயெனச் சொல்லினுன்மனைத்தோகைதன்னையும்
இன்பமாமகார்தமையும்வாகனம் ஏற்றியேயெகிப்தெய்தவெய்தினுன். ௪௮

வேலைசூழெகிப்தடையு மாறவன் விரவுற்றவப் போது மேலவன்
கோலையுங்கரங் கொண்டுபோயினுன் குறுகுகின்றவக் குரிசிறன்னையக்
காலமீளவுங் கடவுளேக்கியான்கனறும்யாவையுங் கவினெகிப்தர்கோன்
பாலெய்திநீ பண்ணலுக்கமே பழுதிலாவுளத் திடைபடைப்பையே. ௪௯

அன்னவன்மனங்கடினமாக்குவேன் அவன்சனங்களை அகலவேவிடான்
மன்னவன்றனை யணையபோதுநீ மருவலுற்றவன் வதனநோக்கியே
இன்னவீசிர வேல் சிரேட்டனும் எனதுசேயெனை யிறைஞ்சுதற்கவன்
றன்னைநீவிடு தவறிலுன்முதற் றனையனுருயிர் தன்னைநீக்குவேன். ௫௦

என்னவோதினே னென்றுநீயவற் கியம்புவாயென விளிதிசைத்தனன்
அன்னவாசகங் கேட்டவன்பட ரணையநீநெறி தன்னிலங்கனே
மன்னுசத்திர மொன்றில்வைகுழி மகிமைசாலுமெம் பரமனங்கவன்
முன்னராகியே யவனதாருயிர் முடியுமாறட முன்னினுனரோ. ௫௧

வருத்தமோடது கண்டபோதவன் மனைவிதன்னயல் மன்னுற்றதோர்
கருக்குமன்னுகற் கையினிற்கொடு காதல்மாமதற் கக்கணத்திலே
விருத்தசேதனஞ் செய்துவேறிடும் மிக்கதோலவன் காலில்வீசியே
இரத்தமுந்திடற் கானகேள்வனீ யெனக்கெனுவவற்கியம்பிநின்றனள்.

ஆயபோதவன் றன்னைவைத்திலன் அனைவிலாவின்ற யனையகாலையக்
கேயமார்மனை வல்லிகேள்வனை நெடுங்கணுலயல் நின்றுநோக்கியே
மேயதாகுமிவ் விருத்தசேதன விளைவினுலெனக் குதிரம்வீசுதற்
காயகாதல னுயினுயென அங்குசின்மொழி யறையலுற்றனள். ௫௨

ஒப்பிலண்ணலாரோனையுற்றநீ உம்பிதன்னையோ ரேப்பெறுவநம்
அப்பெருந்திரு வெற்பிலெய்துதற் கடைகுவாயென வன்றுமேவியே
செப்புமவ்விடைசென்றுகண்டுமுன் சேர்ந்துமுத்தமுஞ் செய்யலுற்றனன்
தப்பிலாணிறை காட்சியாதியாஞ் சகலசெய்தியுந் தானியம்பினான். ௫௪

இயம்பியானபின் பிருவரும்படர்ந் தெகிப்துநாட்டினுயிசிரவேலரில்
வயங்குமூப்பினோர் எவரையும்புடை வம்மினென்றழைத் தன்றுதம்மிடை
பயன்றராற்றிறை தந்தவாக்குகள் பகரலுற்றபின் பலவுமற்புதம்
வியந்திடப்புரிந்தார்கள் கண்டவர் மிக்கநல்விசுவாசமேவினார். ௫௫

இடரில் வைகிய விசிரவேலரிவ் விருவர்சொல்லுமற் புதமுமோர்ந்துதம்
படரொழிதரிய இறைகடைக்கணுற் பார்த்துளான்படும் பாடியாவையும்
கடவுளோக்கினான் கண்களாலெனக் களறும் வாசகங் காதினேய்தலும்
புடவிசேர்தலை தாழ்த்தளப்பரும் புங்கவன்றனைப் புகழ்ந்துபோற்றினார்.

மோசே காட்சிபெற்றபடலம் முற்றும்.

௪. மோசே தூதுசென்ற படலம்.

வரைபொரும்புயத்துமோசே மற்றது நிகழ்ந்தபின்னர்
உரைபெறுமாரோனென்றுங் குற்றதன்றுணைவனோடும்
புரையறு சருவஞானப் புங்கவனுரைத்தவாறே
கரைபொருகடலந்தானைக் காவலன் சமுகஞ் சார்ந்தான்.

சார்ந்தவன்றன்னைநோக்கித் தடவரை நெடியகானில்
நேர்ந்தெனக்குரியதான பூசனைநெறியினாற்ற
ஆர்ந்தவென்சனத்தையினனே யனுப்புகவென்றுனக்குக்
கூர்ந்தசீர் கிளர் யேகோவா கூறினன்விடுகவென்றான்.

என்றலுமெகிப்துநாட னிசிரவேல் மரபினோரைச்
சென்றிடவிடற்குநீவிர் தெரித்திடுயேகோவாவார்
துன்றிசைமுதல்வன்யாவின் துணிவுறவறிந்திலேனால்
இன்றிசைத்திடுஞ்சொற்போல் யான்விடவில்லையென்றான்.

இவ்வுரையனையன்கூற விருவருமெகிப்துவேந்தே
செவ்வுரைகெழுநந்தேவன் தெரிசனைநமக்குத் தந்தான்
வெவ்வரைமலிகானின்கண் விரைந்துமுத்தினத்திலேகி
அவ்விடைபலிகணல்க விடையெமக்கருளுவாயே.

இத்தகைய புரிகவென்றே யிரந்தனமுன்னைவேந்தே
அத்தலைமருவோமென்னில் அடர்பெருங்கொள்ளைநோயும்
வைத்திடுவாளுமந்த வானவன்சினக்கொண்டெங்கள்
கொத்திடைவிடுவனென்றே தெரிதரக்கூறினாரே.

புன்னுமவ்வுரையைக்கேட்டுப் பார்த்திபன் மோசேயாரோ
டன்னுமன்னவரைநோக்கி யிச்சனம்புரியும்வேலை
தன்னையின்றியற்றுவணைந் தடைபுரிகின்றீர் நீரும்
துன்னியங்கவர்களோடு சுமைகளை யெடுமினென்றான். ௬

என்றனன் பணிசெய்விப்போர் யாரையும் விழித்துநோக்கி
இன்றுதொட்டிசிரவேல ரிட்டிகையியற்றற்காகத்
துன்றுவையுதவீரன்றோர் தத்தம்தொழிலையாற்றச்
சென்றுகொண்டியற்றுமாறு தேடிடக்கடவர்மாதோ. ௭

முன்னமங்கவர்கள்செய்து முடித்தவவ்வளவேயாக
இன்னமுமியற்றல்வேண்டும் இதிற்குறைசிறிதுமொட்டீர்
துன்னுமாலசியமிக்காரர்தலாற் றுடாந்துகாளிற்
பன்னுதந்தேவனுக்குப் பலியிடவேண்டுமென்றார் ௮

ஆங்கவர் தமக்கு வேலை யதிகமே சமர்த்தல்வேண்டும்
தீங்குறவவர்களவ்வப் பணிகளைச் செயலும்வேண்டும்
வீணுரைதினையுயததீர் அன்னார் விளம்பிடும் பயனில்மாற்றம்
பாகுறச் செவியிற்கொள்ளா திருமெனப்பணித்திட்டானே. ௯

மன்னவன்பணித்தவாறே வன்பணித்தலைவர்நண்ணிப்
பன்னினரவருமெவ்வெப் பழனங்கடோறுங்கொய்தே
துன்னரித்தாள்களுடி வையினைத்தொகுத்தற்காக
அன்னநாடெங்கும்வெவ்வே றுத்திரிவுற்றாரம்மா. ௰

இப்படி யியற்றுநாளி லிடும்பணித் தலைவர் துன்னித்
தப்பற விதித்தவாறே தரும்பணிமுடித்தல் வேண்டும்
எப்படி நேற்றுமின்றும் இயற்றுகை குறைந்ததென்றே
செப்பியன்னவர்கள் மெய்யிற் சினந்தடித்தனர்களன்றே. ௧௧

அடிபடத் தளர்ச்சிகூர்ந்தே யாற்றலா திசிரவேலர்
குடிகளிற் றலைவர்யாருங் கூடியொன்றுகச் சென்று
வடிசுடர் வைவாள் வேந்தில் வாயிலின மருங்கு நண்ணி
நெடியவெந் துயரினோடும் நின்றுமிக் கோலமிட்டார். ௧௨

ஓலமிட்டலறி வேந்தே யுன்னடி யேங்களுக்குச்
சாலவிவ்வாறு செய்த றருமமோ வைகல் காமல்
ஏலவிட்டிகையை முன்போ லீமினென்கின்றார் தங்கள்
மேலதாய்க் குற்றம்நிற்க அடித்திடும் விதமென்னென்றார். ௧௩

அறைந்தசொற் கேட்டுவேந்த னவரையா லசியமிக்கு
நிறைந்துளீ ரதனாலன்றோ நீர்பலி யினைநந்தேவ
னுறைத்துழி யேகியீநற் குத்தரவுதவக் கேட்டீர் [௧௪
குறைந்திடா தெவ்வாறேனுங் கொடுத்திடல் வேண்டுமென்றான்.

வஞ்சவான் வேந்தனிந்த வாசக முரைத்தபோதே
அஞ்சுறு மிடுக்கண்டம்மே லாகிய தென்னவன்றோ

கெஞ்சினி துணர்ந்து மற்றக் கிருபதி சமுகத்தலை
விஞ்சிய துயரினோடும் விட்டகன் றேகினாரே. கரு

விதிர்ப்பொடு மீள்மார்க்கத்தில் மேயமோ சேயோ டாரோன்
எதிர்ப்படக் கண்டுநீவி ரிறைபகன் விழிகள் முன்னும்
விதிப்புறும் பணிசெய்மாக்கள் விழியிணைகளுக்கு முன்னும்
மதிப்புறநின்ற எமகள் வாசனை கெடுக்கலுற்றீர். கசு

எங்களை வதைத்தல்செய்யு மேதியை யவர்கள் கையில்
அங்குநீர் கொடுத்தவாற்றால் அளவறு மகிமை மேலோன்
உங்களை நோக்கி நீவிருஞற்றுமிக் கொடுமைக்காகத்
தங்கிய நியாயந்தீர்க்க வென்றெதிர் சாற்றினாரே. கஎ

மாற்றமங் கதனால் மோசே மனத்தளர்வடைந்து தேவைப்
போற்றினன் றொழுது நின்று பொருவிலோ யிவர்பாற்றுன்ப
மேற்றுவித்திட்டவாறென் னெனையிவர் பாற்போவென்று
சாற்றியுய்த் திட்டதன்மை யென்னெனச் சாற்றுவாயே. கஅ

நாணலந்துறைவன் முன்னுன் நாமமே கொண்டுநண்ணி
எணல மொழியான் புக்க வதுமுத லிவர்கடம்மை
வாணலமுடையான் சால வருத்தினன் விடுவிப்பின்னோர்
கோணலங் குலத்தைநீங்கக் கொடுத்திலை யெந்தாயென்றான். ககூ

கூறிய மாற்றங்கேட்டுக் குரிசிலை நோக்கித் தேவன்
ஊறிய தயையில் வேர்தற் குஞற்றுமென் செய்கையெல்லாம்
தேறிட விரைவிற்காண்பாய் திறல்கெழு மென்கை வன்மை
மீறிடமதனாற்போக வவர்களை விடுவன் மன்னே. உ0

துரத்தியே விடுவன் கண்டாய் சொல்லுவவின்னுங் கேணீ
உரத்தினே யானேயாது மொப்பிலா யேகோவாவாம்
வரத்தினு பிரகாமாதி மரபினின் முதல்வர் தம்பேர்த்
திரத்தினாலன்றி யென்பேர் செப்பியான் றோன்றிலேனே. உக

அந்நியராகிமேனா ளவர்வதிந் திருந்த நாட்டை
மன்னிய காணியாக வழங்குவ லென்றன்னோர்க்குப்
பன்னினே னிகரெகிப்தார் பணுமிடர் பொருதாற்றத்
துன்னிய வோதைகேட்டச் சொல்லினை நினைக்கலுற்றேன். உஉ

ஆதலா லிசிரவேல ராமவர் தமக்கு நீபோ
யோதலா முரைசேள் யானே ஒப்பிலா யேகோவாவாம்
சூதினா லெகிப்தரும்மேற் சுமத்திடுஞ் சுமைக்குநீங்கிப்
போதலாம் படியேயும்மைப் புரக்கருள் புரியுமாறே. உங

ஓங்கிய கரத்தினாலு முரத்ததண் டனையினாலும்
ஆங்குமை மீட்டெனக்கே யாஞ்சன மாக்குவேன்யான்
ஈங்குநுந் தேவாம்யேகோ வாவியான்எகிப்தார் நும்மேற்
நீங்குறச் சுமத்தும் பாரந் தீர்க்குநும் பரன்யான் றேர்வீர். உச

யிக்கவா பிரசாமாதி விளம்புதுங் குலமுன்னோர்க்குப்
புகுறுத் தருவலென்று புகன்றியானவாக்கை நீத்த
அக்கவி ஞூட்டிக்கும்மை அழைத்தனைக் காணியாக
தக்கவா றருள்வலென்று சாற்றுக வவருக்கென்றான். ௨௫

தேவினம் மொழிகளெல்லாஞ் செவ்வியானவ புகன்றான்கேட்டும்
ஆவியின் குறைவினாலும் அதிகமாங் கொடியபாரம
மேவிய பணிகளாலும் மெலிந்ததா லிசரவேலர்
தாவிலா னுரைத்த சொற்குத் தஞ் செவி சாய்த்திலாரே. ௨௬

தக்கவெம் பரமன்மோசே தன்னைநீ பார்வேந்தன் பாற்போய்
மிக்கவென் சனத்தைப்போக விடச்சொலென் றுரைத்தானன்னோன்
இச்சவல் சனமென் சொற்கேட் டிலர்பசர் சயர்த்தி லென்சொல்
அக்கதிர் முடிப்போர்வேந்தன் கேட்பனோ வையவென்றான். ௨௭

சனங்களை விடுதற்காகத் தற்பரன் மோசேயாரோ
னெனும்பெய ரவர்கட்கும்மோ டிசைததனுப பியது மன்றி
மனுந்திர ளிசிரவேலின் மரபினினுள்ளோர் யார்க்கும்
மினுங்கதிர் முடிவேந்தர்க்கும் வேறுகற்பனையு முய்த்தான். ௨௮

(வேறு.) ஈடுபெறு மெகிப்திறைவன் பாலாங்தேவி னிருஞ்சனத்தின் மரபு
சிறி தியம்பலுற்றாம்
சேடுபெறு மிசிரவேல் மக்கட்முட் சேட்டமைந்த னுருபனியன் செ
கத்திலீன்ற
நீடுவிற்ற புதல்வர்க ளனோகுபல்லூ கிசுழ்த்துமெத்சு ரோன்கார்மி சிமியோ
ன்சேய்கள்
சூடுபுகழ் யேமுவேல் யாமினோகாத் சொல்யாகின் சோகாருஞ் சவுலுமா
மே. ௨௯

சீராருமுற்பத்திக் கிரமம்போலச் செனித்துநின்ற இலேவிமைந்தர் கேர்
சோன் கோகாத்
மேராரியென்பவரா மிவரையீன்றோன் மிகுமாயு னூற்றுமுப்பத்தேழில்
வீந்தான்
லராருங் குலம்விளங்கக் கேர்சோனீன்ற இனியமக்கள் லிபினியுடன் சி
மே யீயாம்
பேரார்கோ காத்தின்றோ ரமிராமித்சார் பீமறமெப் பிரோனூசி யேலுமா
மே. ௩௦

தந்தையின்வாழ் நாளளவு கோகாத்தெய்திச் சகவாழ்வு தணந்தனன் மெரா
ரியீன்ற
மைந்தரெழில் மகேலிமூசி யென்போராகும் வயங்குமமி ராந்தன்னை வழ
ங்கினோனே
டிக்கதிலங் தனிலுதித்த யோகேபெத்தா மேர்மிசைமை வேட்டாரோன்
மோசேயென்னும்
அந்தவிருபாலகரை யருளிவைய மதினூற்றுமுப்பத் தேழாண்டாங் குற்
றான். ௩௧

நிகழ்தகியலீத் சாரீன்ற கேயர்கோராக் கேப்பேக்கு சிதிரியென - நின்ற
ளோராம்
மிகுத்தபுகழூசியே லூதவுமைந்தர் மீசாயே லெலிச்சாபான் சிதிரியாமால்
இகத்தமின தாபீன்ற தனயைசான்ற எழினகசோ னிருந்துணை வி யெலி
சேபாளேப்
புகழ்த்திரஞ்சே ராரோனென் றுரைக்குமண்ணல் புவிவாழ்வு சிறந்தமண
ம் புரிந்துவாழ்ந்தான். ௧௨

நலந்திகழு மனைவாழ்வு நண்ணுநாவில் நாதாபுமபியூவு மெலியேசாருங்
குலந்திகழ மைந்தர்களாய்ச் சகத்தங்குற்றார் கோராகின் புதல்வரச்சீ ரெ
ல்க்காஞநற்
பலந்திகழு மபியாசாப் பென்போராகும் பன்னிய வாரோனளித்த வேலி
யேசார்
வலந்திகழும் பூத்தியேல் சுதையைவேட்டு மாணிலத்திற் பினிகாசைவழ
ங்கினனே. ௧௩

தணிவறுசீ ரிலேவியின்மாமரபினுள்ளோர் தங்கள்குலத் தலைவரிவர்தாமே
யசவார்
அணிபெறுமவ் வெகிப்தினின்றின் றிசிரவேல ராஞரை வழிநடத்து மெ
னவேயாரும்
பணிவுறுமிக் குயர்மகிமைப் பரமனுங்கே பணித்தருரு முதன்மையினை
ப்படைத்துளோர்கள்
திணிபுயவா ரோன்மோசே யெனவேயிந்தச் செழுங்குலத்துட் டெரித்த
வந்தச் செவ்வியோரே. ௧௪

(வேறு.) எம்பெருமான் மோசேயை யின்னருளாற் பார்த்தெகிப்தார்
தம்பெருமான் றன்னுழைநீ சார்ந்தெனது வார்த்தைசொல்வாய்
வம்பகலவென் றலும்யான் வாய்ச்சமர்த்தி லேனென்சொல்
அம்புவிவேந் தெவ்வகையா வங்கீகரிப்ப னென்றே. ௧௫

சொல்லுதலும் மோசேயே தொல்லெகிப்து நாயகற்கு
வல்லதெய்வமாக வகுத்தேனுனை யும்முன்
மல்லலுறு மாரோன் வருந்தீர்க்க தரிசியென
நல்லவென்சொல் யாவும் நவின்றிடுதல் வேண்டுமென்றே. ௧௬

ஈசிரவேற் புத்திரர்களேகவிடை நல்குகவென்
றூசறுசீ ராரோனவற்கறைதல் வேண்டுமியான்
தேசுறுவை வாட்கைத் திறல்வேந்துளக் கடினம்
மூசுறவே கொள்ளும் முறையே புரிந்திடுவேன். ௧௭

அன்றியுமிந் நாட்டென் னடையாள மற்புதங்கள்
துன்றிவிளங்கத் தொடர்ந்து செய்வ லவ்வேந்தன்
நன்றியுற நீவிர் நவிற்றுமந்த நல்லுரைக்குத்
தன்றுணைக்கா தீயத் தனதுளத்தி லெண்ணமுறான். ௧௮

யானெகிப்தின் மீதென் னிருங்கரத்தை யோங்கிமிக
லானதண்ட மீந்தென் னடார்சேனை யாஞ்சனத்தை

ஈனமற நீக்கியேகுதற்குச் செய்திமேல்
காண்கவெனன் றென்னை வருத்தறிய ரக்கமெனன்றான். ௬௯

தேவினுரைபோலச் செய்யவந்த வேந்தனிர்முன்
மேவியியற்றினர்வ் விறன் மன்னன் றன்சமுகத்
தாவியபோதகமை சாய்ந்த தெண்பான் மோசேக்கு
தூவில்டலாரோ னெருமூன் றதிகமுற்றான். ௭௦

(வேறு.) எய்துவள்ளறனை நோக்கிபெம்பிறைஎகிப்துநாதனுமைநோக்கியே
செய்திரற்புதமதொன்றை யாமுமெதிர் தெரியநோக்கவேயெவல் செப்பினுல்
வெய்தினும்முனுற் கோலைமுன்னரிட வின்னுவாப்தரையின மீதவை
பெய்ததண்டுபணி யாகிநீளுடல் பிறக்குமென்ன விவைபேசினுல். ௭௧

இறைவனோதுமொழி கேட்டெழுந்தவரெகிப்துநாதனுழையெய்தியே
அறைதருங்கழலவற்கு முன்னு மவனயலினுற்ற பணியாளராங்
குறைவருந்திரள் சனத்தின்முன்னுமுறு கோலையிட்டருகில் மன்னிறோர்
நிறைதருஞ்சன நடுங்கிநெஞ்சயர நெடியசிம்மகமதாயதே. ௭௨

கண்டவந்நிருப னங்கனுள்ளபல கல்விமான்களையு மங்குறை
கொண்டமார்ந்திரிகர் தலமையுமங்கருகு கூவிநீர்புரியிர் கொல்லென
விண்டகாலையவ ருமெகிப்துநகர் மெய்மமாயமுணர் விஞ்சையோர்
தண்டமாசுணம தாகுமாறுதெரி சாலவித்தையினியற்றினோர். ௭௩

தண்டமொவ்வொருவ ராகவுய்ப்பவவை தம்மையெம்மிறைவனொருள்
கொண்டவண்ணல்விடு கோல்விழுங்கியது கோதில் ஞானபரன் முன்னமே
விண்டவாறுவிறல் வேந்தளங்கடின மேவுமாறுயிலை வித்ததால்
அண்டிமற்றிவ ரறைந்தசொற்களை யவன்செவிப்புக விடுத்திலான். ௭௪

விஞ்சருட்கடவுள் விரவுவீரனை விழித்தெகிப்தியர்கள் காவலன்
நெஞ்சகங்கடின மாயதாலிசிரவேலைநீக்கிட நினைட்புறான்
அஞ்சரத்திரை நதிக்குவைகலிடை யனையவோமகனடைந்திடும்
நஞ்சவஞ்சரவ மாயகோல்கைகொடுநண்ணியங்கவனையெதிர்கொள்வாய்.

வீங்குதெண்டிரைய மாநதிக்கயலில் வேர்துநண்ணிடுமவனிலே
பாங்கருற் றிசிரவேலர் தம்முயர் பரம்பரன்நெடிய படர்வனத்
தாங்குதற்குவழி பாடியற்றல்செய வனையதன்சனமி வணிகர்
நீங்குதற்குவிடை நீகொடென்றுரை நிகழ்த்தநின்முனெனை யுய்த்தனன்.

இறைவனோதமொழி யேற்றிலாய்செவியி லிதுவரைக்குமெறி செங்கடற்
றுறைவவெனஸ்கயுறு கோல்கொடாற்றினிடை துன்னுநீரினை யடிப்பல்யான்
நிறைவதானபுன லுதிரமாகவதி னேருமீன்களுமிறப்பன
குறைவில் புன்மணமெழுப்பலிற்புனல் குடிக்கயாவரு முனங்கொளார்.

இன்னகற்செய்வி லென்னையேகடவு ளென்றுதேர்தியென வெம்பிரான்
சொன்னவாறுணர்க வென்கநின்முன்வரு தினைவனோ டெழுகசெய்யகோல்

தன்னையுங்கொடு கடந்துசீர்செறி தடங்களெவ்வெவை தமக்குமேல்
உன்னடற்கையினை யோங்குசெம்புனல தாவவாலுதகமெவையுமே. ௪௮

அவ்வெகிப்திடை மாத்திறற்சமைத லானபத்தர்தொறு மடர்கலின்
செவ்விவள்ளமவை தோறுமோதரிய செய்யசோரியது வேயுறும்
வெவ்வடற்படைகொள்வேந்தகோர்திவெனவின்னவீயெனவிளம்பினன்
இவ்வுரைப்படி யெழுந்துசென்றவ ரியற்றசீருதிரமாயதே. ௪௯

சலசரங்கள்மடி தன்மையால்கறிய சலமனைத்துமிகு புன்மணம்
உலவியுண்ணவுதவாமலுற்றதக லுள்ளமாயைசெறி விஞ்சையோர்
பலகலாதிபரு மங்ஙனப்படி பயின்றசாலமுறை யிற்செய்தார்
இலகுவெம்படை யடற்கரத்தாச னிருதயங்கடின்மானதே. ௫௦

நெஞ்சகங்கடினமானதாலிவர் கிளத்துசொற்செவியிலேற்றிலான்
வஞ்சவாணிருபனன்றெழுந்து தனிவாழ்மனைக்குமுக நோக்கினன்
விஞ்சுதாகமற வத்தலத்தவர்கள் வேறுவேறுதுரவாக்கினார்
இஞ்சிசூழெழி லெகிப்திலேழ்பக லிறந்தவிக்கிரியையன்றபின். ௫௧

மேலவன்றனது சொற்கொள்வள்ளலை விழித்தெகிப்துநகர் காவலன்
பாலடைந்தெனது சனமெனக்குவழி பாடியற்றவிடு பண்ணுசொற்
போலவிட்டிடுதலொழியிலுன்னகர் பொருந்துமெல்லைகளனைத்திலும்
சாலமிக்கணுகு தவளையேவிகனி தண்டமேபெரிது தருகுவேன். ௫௨

வண்டுகண்படு தடந்துறைக்கணிலை மல்குமாநதி வழங்கவே
மண்டுகங்களவை யின்றிவந்தனது மனையினுஞ் சயனவறையினும்
எண்டகுந்தகைய மஞ்சமாமவை யிடத்துமேவல்புரிதொண்டினோர்
அண்டுமில்களினு மடருகின்சன மமர்ந்தசாரினுமடுப்பினும். ௫௩

பிண்டிகொண்டுபிசை வள்ளமேலுநனி பேரிடம்பெறுதலரியவாய்
மண்டியேறிடுவவாகுமன்னவைகள் மன்னநின்னுடலில் மற்றுனை
யண்டிநின்றசன மீதிலும்பணிசெ யனைவர்மேலுமிவர் தருவவே
கண்டிடென்னவெந்துரையையிப்பொழுதுகளறுவாய்கடுகியவன்முனே

நின்னருந்துணைவனக்கரத்தினை நெடியதண்டமதை நீட்டியே
பன்னலர்த்தட மனைத்தினீதுமலை பாயுமாநதியின் மேலுமீன்
துன்னிடுங்குள மனைத்தின்மீதுமெதிர் தொடரவோங்கிவள நாடெலாம்
உன்னருந்தொகைகொணீகமல்கிட வுஞற்றவேசொலெனவோதினன்.

உவமையற்றபர னுரையையிவ்விளவ னுரைசெயத்தகைகொள்முன்னவன்
தவலருந்திரு வெகிப்தினீர்நிலை தமக்குமேனெடிய தண்டினை
நவலுமன்னபணி வழுவுறாதரச னேக்கிநிற்கவெதி ரோங்கினன்
தவளையின்குல மெழுந்துவந்தநகர் தன்னையெங்கணு மறைத்தவே. ௫௪

சான்றமாயையுணர் வோருமாங்கதம சாலவித்தையி னெகிப்தினஞ்
ஞான்றுகாவர விதங்களேறிமிசை நண்ணிடப்புரிதலுற்றனர்
ஊன்றுவேனிருப னுற்றுரைக்கவிறை யுய்த்தவீரரையழைத்துநீர்
கான்றதேரையை விலக்குமாறுமது கடவுளைப்பரவுமென்றனன். ௫௫

துதிபெறுகிடங் கருள்வழாதெழுந் தோன்றல்மேம்படு வெள்ளியும்
துதிபெறும்படை யடற்கைமாதிருப தணலிசீர்நதியிலன்றிநம்
பதியிலும்மிலனுமாதகற்றவுயர் பாவைவெப்பொழுதியான்செலு
மதியிலென்னணிவை வழுத்துவென்னவதுகாலைவெனறணமன்னனே. ௩௮

ஒற்றுரைப்பவனை வேந்தைநோக்கியெம தொருபரம்பொருளை யொப்பவர்
மற்றியாருமில ரென்னுமுண்மையை யுணர்தரீயுணருமாறுநீ
சொற்றவாறுறுக வரியினம்பெருகு துறைநதிக்கணுறலன்றியே
உற்றமற்றழி யகன்றுபோகவென வோதிமுன்னவனொடேகினான். ௩௯

(வேறு) கானவன்றன்னை நோக்கி மன்னவற்காக மோசே
ஞானவன்புடனேபோற்ற நாதனுமனையபோதே
தானவன் பரவிக்கேட்ட தன்மைபோற்புரியுமாறே
ஆனவன்புற்றுநின்று னப்படி நிகழ்ந்ததன்றே. ௪௦

வியன்மனை களினுமுற்ற கிராமங்கடோறும் வீழ்நீர்
வயல்நிலங்களினுமேய மரையெலா மழிந்தவம்மா
மயல்பெறு முனைத்தங்காடர் மற்றவை குவையாச்செய்தார்
அயலுறற்கருந்துர்க்கந்த மாயதந்நாடெங்கெங்கும். ௪௧

தொன்னுதி யடல்வேல்வேந்தன் குறைந்ததன் விடராங்கென்றே
உன்னுதல் புரிந்துமீண்டு முளமுரங்கொண்டிவ்வொற்றர்
பன்னுமவ் வுரைகள்யாதும் பரிந்துகேட் டிடல்செய்திலான்
மன்னுமெம் பரமன்சொன்ன வண்ணமே நிகழ்ந்ததாதோ. ௪௨

மல்லலம் புயமோசேயை வானவ னோக்கியாரோன்
வல்லதன் கைத்தண்டோங்கி வைப்பினுண் டென்மேல் மோதச்
சொல்லுக அடித்தபோதித் தொல்லைமா நாடெங்கெங்கும்
எல்லையில் திரள்களான பேன்குல மெய்துமென்றான். ௪௩

இறையருள் மொழிபோல்மோசே யியம்பின னெழுந்தங்காரோன
அன்றகடற் புவியின்றூள்மே லடித்தன னடித்தலோடும்
குறைவறு பேனும்மாந்தர் விலங்கெனுங் குழாங்கள்மெய்யில்
நிறைகவி னெகிப்தில் மையத் துகளெலாம் சேர்ந்தமன்றே. ௪௪

எஞ்சலில் மாயநண்ணு லினிதுணர்ந்தவருந் தந்தம்
விஞ்சையின் புணர்ப்பினாலே விலாக்கைகளியற்றுமாறு
நெஞ்சுற முயன்றுகூடி நினைத்தவக் கருமம் வாய்க்கத்
தஞ்சமாத் துறவேபார்த்துந் தந்திடமுடியாரானார். ௪௫

தருக்கிழி மாயம்வல்லோர் சார்ந்தபேன் றிரளைக்கண்டே
திருக்கிளர்மகுடவேந்தே தேவனின் விரலீதென்றார்
செருக்கிளர் படையானையன் றெரித்தவாறரசெஞ் சுற்றே
பெருக்கமுற் றுடையோர்சொன்ன பேச்சினை மதித்திலானே. ௪௬

மதிப்புறுதரசன்வைக வளர்புகழ் மோசே தன்னைத்
துதிப்புறும் பரமன் கூஉய்நீ சூழ்படை வெகிப்துநாடன்
றதிப்புற மனுகுமாங்கே காலைவைகறையாம்போதில்
எதிர்ப்புற நடக்தன்னோனுக் கியம்புமென் வாய்மை யேனையாவன

பூசனையென்பாலண்ணிப் புரியவென் சனத்தையுய்ப்பாய்
நேசமோ டனுப்பிலாயேல் நின்னினின்றெழும்பர் மேற்சூழ்
வாசமார் சனங்கள்மேனின் மனைகளில் மருவிமல்க
மூசினியினங்கடம்மை மூந்துற வனுப்புவேனால். ௬௮

மண்டெழிலெகிப்துநாடர் வாழ்மனைகாமுற்றும்
வண்டுகளொருக்கமுற்று வைகுவயானேயிந்த
தெண்டிரைவளாகந்தன்னிற் றேறெவனீகாணற்கா
விண்டவென்சனம் வாழ்சார்பில் விசேடமொன்றியற்றுவேனே. ௬௯

விரவுவெம்படையாயான்செய் விசேடமக்கோசேனாட்டிற்
சரகமெய்திடாது காத்தென் சனங்களின்றிரட்கு முனையாற்
பரவுமச்சனங்களுக்கும் வேற்றுமைபண்ணுவேனால்
அரசவிக்கருமம் நாளையாமென வறைகவென்றான். ௭௰

அவனஃதறைந்தான் மேலோனப்படியியற்றினான்சொற்
றவலறத்தும்பியீட்டஞ் சால்வளநாட்டிற்புக்கு
நுவலருங்கேடுண்டாக்க நோன்புயவரசனுள்ளக்
கவலொடவ்வொற்றர்தம்மை விளித்தனன்கடிதுநோக்கி. ௭௧

நீங்களெற்பலியையுங்கணிருமலன்றனக்கிந்நாட்டே
பாங்குறச்செய்திரென்று பணித்தனன்மோசேவேந்தே
யாங்களெம்பெருமானுக்கா விடும்பலியெகிப்துநாடர்க்
காங்குளவெறுப்பைநல்கு மாமெனவறிதியன்றே. ௭௨

அவ்வகையாகநல்கும் பலிகளையவர்கள்கண்டால்
செவ்வகையாயெம்மேற்கல் லெறிகுவர் தேவன்சொற்போல்
வெவ்வனமதனில்மூன்று தினங்களில் விரவியாங்கே
செவ்வியமுறையே நல்குவோமெனச் செப்பலுற்றான். ௭௩

வானவனருள்சேர் மோசே வழங்கிய மாற்றங்கேட்டுக்
கோனவன்றன்னைநோக்கிக் குறுகிநீர்வனத்தினூடே
யானவப்பலிகணல்க வனுப்புவலகலப்போகீர்
கானவண்டினத்தைநீக்கக் கடவுளைப்பரவுமென்றான். ௭௪

நாளையவ்வாறுசெய்வேன் நாதநீவஞ்சஞ்செய்யுங்
கோளையுட்கொள்ளேலென்றக் கோமகன்சமூகநீங்கிக்
காளையங்கிறையைவேண்டக் கழிந்தனசுரும்பர்யாவும்
ஆளையுமடுமால்யானை யவனுவக்கடினமானான். ௭௫

பரம்பரன் மோசேதன்னைப் பார்த்துநீ பார்வேந்தன்பாற்போய்
நிரம்புமென்சனமெற்போற்ற நீவிடேவிடாயேனீடென்
கரம்புரியினம்வாவேபங் கனைசதமர்தையாளும்
உரம்பெறுமிருகசாதி வர்க்கமேல்மன்னுங்கண்டாய். ௭௬

நின்பெருநாட்டினுங்கே நிறையுமவ்விலங்குகட்குத்
தொன்பெறு கொடியநோயுண்டாகுமக் கோசேனாட்

என்பெருஞ்சனங்களுக்கு மெகிப்தியர் தமக்கும்பேதம்
முனபுறவரதோன்றம் முடிக்கிடாவண்ணங்காப்பேன். ௭௭

இன்றுபோய் காலையேகா னெகிப்திணிக்கருமஞ்செய்வேன்
என்றமவ்வியற்றுங்காலங் குறித்துளேனெனவுமிங்ஙன
சென்றுநீயாணிப்போது தெரித்துளேனெனவுந்தெவ்வை
வென்றுறும்படைக்கையாற்கு விள்ளெனவிளம்பினானே. ௭௮

வகுத்தவப்படியே தேவன் மறுதினத்தியற்றலுற்றான்
எகிப்தியர் மிருகவர்க்கம் யாவுமன்றொழிந்தவம்மா
மிகுத்திடுமிசிரவேலின் விபன்குலத்தவரவாகத்
தொகுத்தவவ்விலங்கினொன்றுந் துறந்ிலதுயிரைமன்றோ. ௭௯

ஆயவப்புதுமை நோக்க அடுதிறற் படைக்கை வேந்தன்
வேயரையனுப்பிக்கோசேன் விபன்சரகத்துமல்கி
மேயவவ்விசிரவேலர் விலங்கழியாமைகண்டான
தீயனெஞ்சுரமதாகச் செயப்படலுற்றதன்றே. ௮௦

விட்டிலன்சனத்தையேக வேந்தனைக்கண்டபோதே
மட்டிலெம்பெருமானன்றார் மாமுகநோக்கிச்சள்ளை
சுட்டிடுமடலைதன்னைத் துணைக்கரநிறையவாரி
வட்டவொண்குடைக்கைவேந்தன் வைகுமச்சமுகஞ்சேர்மின். ௮௧

மருவியபோதுமோசே வைத்திடுமடலைதன்னை
யிருவிசும்பினுக்கு நேரே யிறைக்கவிவ்வாறுசெய்தாற்
றிருவிளங்கெகிப்தினெங்குஞ் செறிதருந்துளியாகி
வெருவுறவவண்வாழ்மாந்தர் விலங்கினத்தொகுதிமெய்யில். ௮௨

வீக்கமுமெரிவுமிக்க கொப்புளம்விளைக்குமென்றான்
ஊக்கமோடெழுந்துமோசே யொப்பிலானுரைபோற்செய்தான்
தாக்கமாம்வருத்தமீந்து சார்ந்தகொப்புளமவ்வாறே
மாக்களும் விலங்கும்நொந்து வருந்திடமலிந்தவம்மா. ௮௩

மல்குகொப்புளங்கள் மாயை வல்லவர் தங்கள்மேலும்
பல்வளமிகுமங்காட்டின் பால்நாரனைவர்மேலுஞ்
சொல்லரு மெரிவுநல்கித் தோன்றலும் பற்பல் மாயம்
வல்லவர் மோசேமுன்னர் நின்றிடும் வலிபற்றாரே. ௮௪

தனக்கிணையற்ற மேலாந் தற்பரனெகிப்து வேந்தன்
மனத்தினைக் கடினமாக மன்னுவித் தனனம் மேலோன்
வனப்புறு மோசேக்கன்று வகுத்த சொற்படியே யந்தச்
சனத்தினை விடுநீயென்று சாற்றிடக் கேட்டிலானே. ௮௫

தூதுசெல்பவனை யையன் துயிலெழுநீ யெழுந்தவைகற்
போதுநீ பார்வோன் முன்னர் போந்தநீ னனத்தெவக்கா
ராதனை புரியும்வண்ண மனுப்புக சனத்தையென்பாய்
காதினை யதற்கியைந்தக் காவலன் மறுக்குமென்றால். ௮௬

மன்னவன் மேலுமற்றன் பணிவிடை மாக்கண்மேலும்
நின்னது சனங்கண்மேலும் நேருமெய் வாதைதானுந்
துன்னிட விடுவலன்ன தொழிலினு லிப்பார்மீதில்
என்னைநிர் நிற்கவல்லா ரிலரென வுணர்வை யென்பாய். ௮௭

நானில மேனீயின்றி நாசமாய்ப் போகுமாறே
யானுனை தங்கையோங்கி யீண்டுநின் சனத்தோடுன்னை
ஈனமிக் குறநோசெய்யு மிடர்புரி கொள்ளைநோயால்
ஊனவேற் படைக்கையோனே யுற்றுவாதிப்ப லன்றே. ௮௮

மன்னநின் றனக்கு மற்றென் வல்லபங்காட்டு மாறும்
என்னது நாமம்பூமி யெங்கணும் விளக்குமாறும்
நின்னையா னிறுத்தலுற்றேன் நீயென்தடியராகத்
துன்னுமென் சனங்கடம்மைத் துயருற விரோதங்காட்டி. ௮௯

மீட்டுமென் னுரைபோலேக விடாமலுன் னகங்காரத்தைக்
காட்டுதல் புரிகின்றாயிக் கலினுய ரெகிப்து தோன்றும்
நாட்டொடுத் தில்லாததீமை நண்ணுகன்மழையை நாளை
வாட்டுற விந்நேரத்தில் வரும்படி புரிவிப்பேனே. ௯௰

வீட்டினிற் சேர்த்துறாமல் வெளியுறு மனிதராரும்
நாட்டுறு மிருகம்யாவும் நண்ணுகன்மழையாற றேகக்
கூட்டுறு முயிர்வீவுண்மை கூறியவிதனால நீநின
ஆட்டினமுதல சேர்க்க அனுப்புக ஆளிப்போதே. ௯௧

என்றெபிரேயர் தேவனியம்பின னென்பதாக
வென்றிவெஞ் சிலைக்கையாற்கு விளம்பென விளம்பலுற்றான்
அன்றவேந் தடியர்தம்முள் அமலனுக் கஞ்சினோர்கள்
சென்றுதம் மடியர்தம்மை விலங்கினை யகத்துட் சேர்த்தார். ௯௨

தேவனன் றுரைத்தமாற்றஞ் சிந்தையால் மதித்திலாதோர்
யாவருந் தமக்காகவே வியற்றுகின் றவர்களாய
சேவகர் தமையுமுற்ற திரள்விலங்கினையுஞ் சேர
மேவுற வெளியிலன்று விட்டுவிட்டனர்களன்றே. ௯௩

மானவர் விலங்குவர்க்கம் வளர்பயிர்த் தொகுதியென்ன
ஆனவெவ் வெவற்றின்மேலு மடர்ந்த கன்மழையே வீழ
வானம தெதிராய் நின்று வன்கரமுயர்த்துகென்று
ஞானவெம் பரமன் மோசே நன்முகநோக்கிச் சொன்னான். ௯௪

முடியுடை நிருபன்காண முன்னுற மருவியன்னோன்
நெடியதன் கைக்கோல்வான நேருறவேந்தி நின்றான்
இடிமுழக் குடனங்கெங்கு மிழிதரக் கல்லின்மாரி
படியினி லுய்த்தானன்று பரஞ்சுடர் முதல்வன் மன்னோ. ௯௫

வெங்கனல் புவியின்மீது வேகமாய்ப் பரந்ததெங்கும்
அங்கழல் கலந்தகல்லின் வருடமிக் கதிககோரம்

யொதுகிட வீழ்ந்ததம்மா புகுந்தவிக் கொடுமைபோலச்
செங்கடல் கட்டோர்போதுந் தெறிந்தில திதன்மூன்னமைமை. ௯௬

பொழிந்தகல் மாரிதன்னுற் புக்கில்புக் கொதுங்குஞ் செய்மை
யொழிந்துமை தானந்தன்னி லுற்றன வுயிர்களெல்லாம்
அழிந்தன விருக்கசால மாமெனா மூரிந்தவம்மா
இழிந்தகன் மழையின் வெம்மை யியம்பலா மனவிற்றேமா. ௯௭

அங்கட விசிரவேல ரமர்ந்தவக் கோசேனுட்டுத்
பொங்கடற் றொழிற்கன்மாரி பொழிந்தில திறைபோன்பால்
வெங்கடக் களிற்றினேன்மை மெலிந்தடலொற்றர் தம்மைச்
செங்கடற் சேர்ப்பன்னோக்கி யினையன செப்பலுற்றான். ௯௮

பூரிந்தனேன் பாவமின்னே புங்கவன் நீதியுள்ளான்
பரிந்திடும் வெய்யவாய தீவினைபயிற்று மாற்றல்
விரிந்தவிவ் வெகிப்துநாட்டில் மேபவென் சனமும் யானும்
தெரிந்திடும்படியேயான தீவினை யாளர்களைமா. ௯௯

உற்றது போதுந்தேவ னுருமுறு முழக்கமொடு
துற்றகன் மாரிதானுந் தொலைத்திடப் புரியுமாறே
மற்றவற்பணிந்து கேண்மின் வருத்ததுஞ் சனதனை நீவிர்
சொற்றவாறேகவுய்ப்பேன்சொலு தடையினியின்றென்றான். ௪00

வேந்தனை மோசேபார்த்தில் வியனகரொரீஇயானின்று
போந்திடு மளவிற்கையைப் புஙகவற்கெதிர் விரிப்பேன்
வேந்தழ லுருமிதேறதை விலகிடுக கல்லின்மாரி
பூந்தலத தினியின்றையன் புவியிதென் றதனு லோர்வாய். ௪0௧

ஆயினும் நீயுமுன்பா லமர்ந்துள வடியா யாரும்
ஆயனுக்கஞ்சிரரங்கு மென்பது துணிந்து தேர்ந்தேன்
தீயினை யனையாயென்று செப்பியன் றவன்பானின்று
போயினன் பெருமானன்பு பொலிவுறப் பொருந்திறேனே. ௪0௨

குறித்தவிப் போதினீள்வாற் கோதுமை குரல்களீன்றும்
நெறித்தசை சணல்கள்பூத்தும் நிறைதலினழிந்த வாங்கே
தெறித்த கோதுமைபுங்கம்புந் திருத்தக முளையாவாற்றாற்
பொறித்தழற் கல்லின்மாரி பொழிந்தழி யழிந்திலாவே. ௪0௩

பொற்புறு மோசேயந்தப் புரவலன் சமுகந்தன்னில்
நிற்புற லொழிந்தேயந்த நீணகரொருவித் தன்கை
அற்புத னெதிரேசின்று விரித்தன னம்முழக்குங்
கற்பொழி மழையு மோய்ந்த கனமழை புவியிலோய்ந்த. ௪0௪

இத்துய ரொழிந்தபோதே யிறைவனுங் குடிகள்யாரும்
மெத்திசை யிறைமோசேயால் விண்டவம் மாற்றம்போலத்
தத்தமதுளத்தைச்சாலக் கடினம தாக்கிச் சார்ந்தோர்
கொத்துறுஞ் சனமன் றேகக் கொடுத்திலன் விடையக்கோவே. ௪0௫

(வேறு) மொய்த்தபுகழ்ப் பரஞ்சோதி மோசேயை முகநோக்கி மொழிப்பா
ரவோன்முன்
மெய்த்தபல வடையாளம் விளக்குதற்கும் வியன்மேலோன் யானேயென்ன
டைய்தருளத் தினிருமுணர்ந்தறிவதற்கு முற்றெகிப்தி லுஞற்றுகின்ற ௧௦௬
பொய்த்தவிலை லிரியைகளைப் புலரயறயான் அவர்நடுவிற் புரியாநின்ற.

அற்புதங்க டம்மையுநின் அரியமகார் அவர்புதல்வ ராமேனோர் காதில்
உற்றுறநீ விரமதா வுணர்த்திவைக்கு மாறுமம்மன் னுள்ளந்தனனை
மற்றவன்றன் பணிபுரிவோர் மனத்தைமிகக்கடினமதா வகுத்தேனின்னுங்
கொற்றமிகு மவ்வடிவாட் கோமான்முன் உறுகவெனக் கூறினனே. ௧௦௭

தூதுரைப்போன் றுணைவனொடுஞ் சுடர்மகுட வயவேந்தன் சூழல்நண்ணி
மோதுமடற் படையோயென் முன்னிலையி லெதுகாறு முனைச்தாழ்த்தாத
தீதுமிகப் பொருந்துவையென் சனமெனக்கு வழிபாடு செய்யுமாறு
போதறநீ விடுதியிலுன எல்லையெங்கும் நாளைவிட்டில் புகச்செய்வேனே.

உன்றந்தை யாதியவுன் குலமுதலோ ருலகிலுற்ற வதுமுன்னாக
இன்றளவுங் கண்டிலரங் கதற்கிணையா விருநிலத்தை முழுதும்மூடித்
துன்றியடற் கனமழைக்குத் தப்பிமுனே துற்றவைதுய்த துறலுமன்றிப்
பொன்றளிர்கொள் மரங்களெல்லாம் புகுந்தவைகள் தின்றழிவு புரிவ மா
தோ. ௧௦௯

மன்னவநின் வாழ்மனையும் மற்றுனது பணிசெய்வோர் மனையுமிந்தப்
பொன்னகரத் தவர்மனையும் புகுவவட ரினப்பதங்க மென்னவின்னே
பன்னரிய பெருஞானப பரஞ்சுடரா மெபிரேயா பரன் யேகோவா
சொன்னனனென் றுரைதொகுத்தத் தொடுகழலோன் முகமகன்றத் தோ
ன்றல் மீண்டான். ௧௧௦

அவ்வுழிநின் றவனகல ஆங்கணுறும் பணிபுரிவோர் அரசை நோக்கித்
தெவ்வடுபோ ரடல்வேந்தே செப்பிடக்கேள் சிக்குகண்ணியாகவெம்முன்
எவ்வளவு மிம்மோசே யிருந்திடுவான் இச்சனந்தங் தேவை யேத்தச்
செவ்விடை யல்குகவெகிப்து சேதமுற்ற துணர்ந்திலையோ செப்புகென்
றார். ௧௧௧

தூதுவந்தோர் தம்மையந்தத் தோன்றலழைத் தும்பரனைத் தொழுதற்காகப்
போதுகநீ யார்யாராங்கேகுமவர் யானறியப் புகன்மி னென்றான்
ஓதுமிறைக் குற்சவநா முஞற்றுவதால் மந்தைநிரை பொருள்களோடெங்
தீதுதவி ரினைஞர்முதி யோர்சிறுவர் சிறுமிகளுஞ்செல்வோமென்றார். ௧௧௨

வேந்தனவர் தமைநோக்கி விழித்திருமின் உமைத்தீங்கு மேவுங்கண்டீர்
போந்திடுதற் கும்மையுமும் புதல்வரையும் எவ்வாறு போக்குவேன்யான்
ஆந்தகைமே லவனுமும்மோ டவ்வாறே யமர்கமற்றவ் வாறேவன்று
ஈந்திடுவ லாடவர்களே யேகவிடை இதுவேநீர் விழைந்ததென்றான். ௧௧௩

துன்னுமடல் வேந்தனிவை சொல்லிமுன்னின் றுற்றார்தமைத் துரத்திவிட்
டான்
பன்னுதனை யேகோவா மோசேயைப் பார்த்தருளிப் பதங்கமற்றிம்

மன்னுசெழு நாட்டினிற்கன் மழைக்கழியாதற்றைதங்குவதற்காலின்னே
உன்னுடைய நெடுங்கரத்தை யோங்குகெனத்தண்டுறை யோங்கினனே.

அன்றுபகற் பொழுதுமுற்று மன்முழுதுங் குணகதற்றை யக்காட்டிற்கண்
சென்றெதிர்வீ சிடவிடுத்தான் திருமுதல்வன் காலையிலச் செறிவிற்காற்று
துன்றுபல திரளாகத் தொகைக்கடங்கா விட்டில்களைச் சொரிந்தீய
ஒன்றுவனம் பெருகுநாமவ் வுயர்காட்டெவ்வெல்லையும் பாய்ந்ததன்றமாதோ.

இக்கொடுமை யாயவிட்டி லிதற்குமுன்னும் பின்னுமில்லை யிதுபோ லோரா
யக்கப் [ற்ற
புச்குழைப்பை முசுமுழுதும் புதைந்துமுன்கல் மழைக்கழிந்து போகாது
எக்கவின்கொள் பயிர்களையு மெய்மரத்திற் கனிகளையும் பெய்தியுண்ட
மிக்கமரங்களிற்பழமேயபயிர் களிற்பசுமை மீந்ததன்றே. ௧௧௫

தனக்குவந்தகொடுமையினைத்தரைவேந்தனப்பொழுது தாங்காதேவி
மனக்கவல்கொண்டொல்லையினில்வருவித்தாகயவ்வொற்றர்வதனநோக்கி
உணற்கரியவும்பராற்குமுமக்குமெதிர் பாவம்புரியுற்றேனாகை
எனக்குறுமிவ்விடர்கலவிவ்வொருகாற் பிழைபொறுத்துய்யுமாறெனைப்போ
ற்றி. ௧௧௬

இம்மரணம்மாத்திரமே யெனக்ககலவேண்டுமெனென் றிரக்கின்றேனென்
றம்மநனிவேண்டுதலு மவன்சமுகமொரீஇமோசே யமலன்பாதஞ்
செம்மனத்தினொடும்பரவத் தேவராத்தகோடையினை வீசச்செய்தான
வெம்மிகுமம் மேல்காலவ் விட்டில்களைச் செங்கடலில் வீசிற்றன்றே.

எகிப்துவளம்பதியினெல்லை யெவ்விடத்துமொருவிட்டி லிகமேயிங்கு
மிருந்திருந்தசலபமெல்லாம் வீந்தொழிந்தசொன்றெனினுமிந்தநல்ல
பகுததுணர்தற்கரியவனைப் பார்த்திபனெஞ்சிலொருகணப்பொழுதுமாற்றும்
வகுத்தகுலததீசரவேல் மரபினர்களைகலவிடை வழங்கிலனே. ௧௧௮

ஐயனிவைநிகழ்ந்ததற்பி னடல்மோசேமுகநோக்கி யகல்வானூர்ன்
கையதனையோங்கிடுக காரிருளிக் கலிஞெட்டின் கண்ணுறுண்டாமவ்
வெய்யவிருள் பரிசிக்கத் தக்கதுவாய் விரவிபெருகும் மெவ்வுமென்றன்
துய்யவன்சொல்லுவாதத் தொன்றல்புரிந்தனனதிமிரந் துன்னிற்றன்றே.

மருள்புகுந்தவயவேந்தன் மனமதென வெகிப்துவளம்பதியின்மல்கும்
இருள்புகுந்துமூன்றுதின மிருந்ததினெலவருமறுமுகங்கண்டில்லார்
தெருள்புகுந்துறையிலொழிந்து சேக்கையினைத்தீர்ந்திலரா லெவருந்தேவன்
அருள்புகுந்தகோசேனுட் டகனமனைக டொறும்வெளிச்ச மமர்ந்ததம்மா.

வல்லிருளுக்காற்றுமல் வரவழைத்துமோசேயை மன்னனோக்கிச்
செல்லுதற்குவிடைகொடுத்தேன சிறுவருடன் நீர்நடந்து தேவைப்போற்ற
வல்லபடிசென்றிடுமின் மந்தைகளும்பசுநிரையும் மன்னுமுங்கள்
இல்லகத்தின்சார்திறலி யேதிடுமினென்றிவ்வாறியம்பினனே. ௧௨௨

அந்தமொழியவன்கூற அடல்மோசேயெதிர்நோக்கி யரசேயெங்கள்
விந்தைசெறிபராற்கிடுமவ் வியன்பலிக்கும் தகனபலிக்குமேற்கத்
தக்கிடுவ வெவையெவையென்றறியோமத்தன்மையினாற்சாலுமந்தை[மே
உந்துநிரைத்தொகுதியவை யெவருங்களைத்துந்தவருமவ னுடன்கொண்டோ

என்றுரைத்தான்யேகோவா வியப்பியதன்னுரைபோலவ் விறைவனுள்ளம்
அன்றுமிருகடினமதாய்யுறப்புரிந்தானுதலினுலமலற்போற்றச்
சென்றிடம்மினென்றிராவேலருக்கு விடையருளிச்செய்யானுதி
நின்றவடல்மோசேயை நீஅகல்கசானையினி சேரிலென்றான். கஉச

தரைவேந்தனிவ்வாறு சாற்றியசொற்செவிப்படலுஞ் சற்றேநகக்கவ்
வுரையார்தமொழில்மோசே யுரைததிடுநின் னுரைசாலநன்றாநன்று
கரைசேர்ந்தபெருங்கடல்போற் கடுஞ்சேனையுடைசூழுங் காவல்வேந்தே
வரையார்ந்த விந்நிலத்துன் வதனமினிக் காணேன்சொல் வாய்மையென்
றான். கஉரு

யேகோவாமோசேயை யெதிர்நோக்கி இன்னுமொருவாதையந்த
பாரோவாமவன்மேலும் மன்னுகுடிகளின்மேலும் வருவிப்பேனுற்
சேசோவானதன்பின்பு செலவிடுவனுமைப்போகச்செய்யுமப்பேர்
சோரோரீரோரேமென்றிங் குருதபடியுமைமுழுதாத்துரத்துவானே. கஉசு

அன்னபொழுதாண்மக்க ளனைவருந்தம்மயலாருமவர்தம்பாலும்
மின்னனைய நுண்ணிடையார் யேவியதம்மயலாராம் மினனோர்மாட்டுந்
துன்னுவெள்ளிபொன்னிவற்றா றுலங்குபணிதரக்கேட்கச் சொல்லென்
றோதி
மன்னெகிப்துநாடர்தம்பால்மற்றிவர்மேல்விழிக்கருணை ரவுஞ்செய்தான்.

பகைசெறுபோர்வயவேந்தன் பணிபுரிவோர்பார்வைக்கும் பசர்சனத்தி
னகைகளுக்கு முன்மோசேமகாபெரியோனிவனென்றுமதிக்கப்பட்டான்
தகைமருவுமடற்பார்வோன் சமுகமதைபொருவுமந்தச் சமயமன்னோன்
நகைமருவுமுளத்தினொடு சின்மாற்றமெதிர்நோகிநவின்றுளானே. கஉஅ

அம்மவறிவையணிந்நாட் டசுடுவிற்றுனெழலுற் றணுகும்போது
செம்மடிபோரடல்வேந்தன் றிகழரியாசனமிவர்முற்செம்மலாதி
இம்மிகுநாட்டினிற்றிரிகை மருங்கினுறுமேந்திழைதன்றலைச்சனிறும்
எம்முதற்பேறுவிலங்கி னெத்தலையீற்றினமுமிறந்திடுவவென்றான்.

ஓல்காதபுகழெகிப்தில் முன்னேனும்பின்னேனுமொருகாலத்தும்
இல்லாதபெரும்புலம்பலெய்திடுமாங் கிசிரவேல்மரபினோருட்
செல்லாதெம்மனிதருக்கும்விலங்குகட்குந் தெம்முறையாயோர்நாயேனும்
நில்லர்காவகைப்பதிலேகித்தனருள்விகற்பமிதுநீர்காண்பீரே. கஙo

தக்கவிறல்வேந்தேயுன்றன்பணிசெய்யிவர்யாருஞ் சார்ந்துபோற்றி
மிக்கவிவர்யாவரையும் கொண்டகல்கவென்றென்முன் விளம்புவாரால்
இக்கவினுட்டினையதன்பின் யானகன்று செல்வனெனவிவ்வாறோதி
உக்கிரமாஞ்சினத்தொடுவேந் தறுஞ்சமுகமதனையவனொருவினானே. கஙக

அற்புதமிங்கென்னாலங் காவதற்கேயெகிப்துநகரரசனுங்கள்
சொற்செவியிற்சேரானென்றெம்பெருமான் மோசேக்குச்சொற்றுள்ளானல்
ஒற்றரவேர்துறுஞ்சமுகத் தாருற்றினரவ்வகையனைத்து மொப்பில்பெம்
மான்
மற்றவனெஞ்சினைக்கடினமாக்கியதாலவர்க்குவிடைவழங்கிலானே. கஙஉ

மோசே தூதுசென்றபடலம் முற்றும்.

௬. பஸ்காவிரதப்படலம்.

ஆதுசென்றோ ரிருவரையுந் தொல்லெகிப்துவளநாட்டிற் றூயோன்பார்த்
திம்
மாதமிது விசேடமதாம் வருடத்து முதன்மதியாம் வகுத்துக்காண்மின்
மேதகுமித்திங்களிடை மேவியபத் தாந்தினத்தில் விழைவினோடும்
தீதகலுமீசர்வேற் செனமியற்றுஞ் செயலுளது தெரிக்கக்கேண்மோ. க

வீடுதொறுந்தலைமையினராயிருப்போர் வீடொன்றுக் கொவ்வோர்குட்டி
ஆடுதெரிந்தேகொள்கவோர்மனையிலாள்குறையிலதனையுண்ணக்
கூடுமயலகத்தவனோ டொன்றெடுத்துக்கொளக்கடவர் குறித்தவாளின்
நீடுதொகையுணுமளவுக் களவேயாய் நிகழ்த்துபரன் கோரவேண்டும். உ

அப்பறள்கள் பழுதறுமோராட்டை யிளங்கடாக்களேயாகவேண்டும்
செப்பமுறுஞ்செம்மறியில் வெள்ளையினிலேனுமதைத் தெரிந்துகொள்க
கைப்படுத்திப் பதினான்காந்தினங்காறுங் கட்டிவைத்துக் களறுமொவ்
வொன்
றெப்பெரியசபையினரும் அந்தியினிற்சேதித்த லியற்கையாமால். ௩

சேதிக்கும்போதுதிரஞ் சிறிதெடுத்துத்தாமமுது செயுமில்வாயிற்
போதுற்றநிலைக்கால்களிரண்டினிலும் பொருந்தியமேற்படியின்கண்ணும்
மீதுற்றுவிழத்தெளிக்க மென்றசையை யங்கியிடை வெதுப்பியல்லிற்
றீதற்றபுளிப்பிலடை கசப்புறுகீரையினோடுந் தின்கமாதோ. ௪

பச்சையதாயன்றுநறும் பானீயத்தவித்துமன்று பறள்கடத்தம்
உச்சிதமாஞ்சிரமுதலாமுறுப்புகளை யனலகத்தே வெதுப்பியுண்க
மிச்சமதாயவற்றிலொன்றும் மிகுமிரவுவிடிவளவுமேவொணாது
அச்சவையூண்சேடமுறில் அனலகத்திலதகனமாகவென்றே. ரு

அன்றியுநும் இடைக்கச்சை யரைக்கசைத்தும் மடியினையிற் றொடுதோ
லாக்கித்
துன்றியகைக்கோல்பிடித்தே சீர்துன்னியிருக்கவுணுந் தப்பீராக
மென்றிடும்போதினிலதனை விரைவாகப் புசித்திடுதல் வேண்டுங்கண்டீர்
என்றுமுறுர்தனிமுதலா மெங்கோமான் பஸ்காவீதெனத்தேர்வீரே. ௬

அவ்விரவிலெகிப்தெனுநாட்டகத்திலெவ்வும் யானணுகியாங்காங்குற்ற
ஒவ்வொருவன்றலைச்சனுட னுறுவிலங்கின் றலைப்பேறெவ்வொன்றுமா
ய்த்தே
இவ்விதமாய்ப் பிரபுக்களெவர்களையுந் தண்டிப்பல் யானே தேவன்
செவ்விரத்தமப்பொழுதுஞ் செழுமனைக்கடையாளமாகச் சேரும். எ

அங்காமவ்வடையாளமதனைக்கண் டெக்கணைவிட்டப்பாலாவேன்
கொங்காருமலர்ப்படப்பை குலவுமக்காட்டவர்மேலாக்கொடியதாம்ச்
சங்காரவாதையும்பாற் சாராதென்பதையறிவீர் சாற்றுமிக்க
மிக்காதலின்மூமங்கு ஞாபகமாக் குறியாக வகுத்துக்கொண்மின் அ

பத்தினத்திற்றலைமுறைக டோறகமக் குங்விரத முறவேசெய்மின்
நித்தியமாகியமமதா நீரதனையாசரித்தல் நெறியேயாமால்
சுத்தமுறும் புளிப்பிலப்ப மெழுநாழுந்துய்க்கமுதற்றினத்திற் கண்ணும்
வைத்தபுளிப்புறுமாறும் வளமனையினத்தினில் நீர் வைக்கொணுதே. ௯

ஓதுற்றவித்தினங்க ளூடுபுளித்திடுமப்ப முண்போர்யாரும்
நீதற்றவிசிரவேற் சபையினின்றுஞ் சேதிக்கப்படுதல்வேண்டும்
போதுற்றமுதற்றினத்து மேழாநாட்போதினுமே புரிகுவீரால்
பேதற்றவுணுக்கரும மலாதவற்றிற் பிறிதியற்றல் பெற்றியன்றே. ௰

உங்கள்பெருஞ்சேனையையா னுயரெகிப்துநாட்டினினின் றொருங்குசெ
ல்ல
இங்குபுறப்படுவிக்குமித்தினத்தி லியற்றுவதா லியம்புமிந்தப்
பங்கமில்சீர் விரதமுறல் பான்மையதாஞ் சதாகால நியமமாகத்
தங்குறுநுந் தலைமுறைகடோறுமிதனைத்தவறுமற் றகக்கைக்கொள்வீர். ௧௧

முதல்மாதம் பதின்மூன்றாந் தினத்தந்தி முதற்றொட்டு மொழியத்திங்க
ளதின்மூவேழாந்தினமட்டாகவே புளிப்பிலப்பமருந்துங்காலம்
இதமாகப்புளித்தவுணவெதுவுமுண்ணும் பரதேசியெனினுமிக்க
சுதமாகச் சுதேசியேயெனினுமிநதச் சபைநின்றுந் தொலைததல்வேண்டும்.
௧௨

புளித்தவுணவெதுவெனினும் புசியாமற் புளிப்பறவே புரிந்தவப்பம்
களித்திருக்குஞ் சகலமனைக் கண்ணுமுணல் நுமர்யார்க்குங் கடனென்
பாயென்
றளித்தபெருந்திருக்கருணை யமலனுரைத்தனனவ்வாறன்றுமோசே
யளிதகிசிரவேலரினுண் முதியோரையோரிடத்தே விழைநதுகூட்டி. ௧௩

(வேறு) உங்கள்குடும்பப் படியேநீ ருற்றவாட்டுக்குட்டிதெரிந்
திங்கப்பசுக்காவினைச்சேதித் திசோப்பதனின் கிளைத்தண்டை
அங்கைப்படுத்திக் கிண்ணமதிலந்தவுதிரமதிற்றோய்த்துத்
தங்கும் மனையின் வாயிலின்மேற் சாரும்விட்டந்தனின்மேலும். ௧௪

இரண்டுநிலைக்கால் மீதினுமே யெய்தும்படியாத் தெளித்திடுமின்
திரண்டுகுடும்பமொடுநீவிர் சேரின்மனைவாய் வெளியில்வரா
திருண்டகங்குல் விடிவளவுமெவருமிருமினயேகோவா
மருண்டமனஞ்சே ரெகிப்தியர்பால் மருவியவரை வதைத்திடுங்கால். ௧௫

மற்றப்பொழுதம் மனைவாயில் மருவுமுதிரங் காண்டோறுஞ்
செற்றங்களுகுமவனிவிர் சேருமனைக்கண் சேரவிடா
தற்புற்றிரவிற் றனிமுதல்வனுங்கும் மில்வாய் கடந்துசெல்லும்
உற்றுங்குலத்தோர்க்கிஃதென்று மோவாநியமமெனக்கொள்வீர். ௧௬

விள்ளவுரியபெருமகிமை விரவுந்தகைசேர் பெருமுதல்வ
னுள்ளக்கருணையதனாலே யுரைத்ததிருவாக்கின்படியே
கொள்ளநுமக்குத்தருநாட்டிற் குறுகிவதியும் போதினில்நீர்
தள்ளவுரியவிவ்விரதந் தனைக்கைக்கொள்வீர் தவறுதே. ௧௭

இன்னபடிநீர்புரிகுவிர் இதுநீரியற்றலென்னையென்றும்
பின்னக்குறிக்குமுக்குலத்தோர் கேட்பாரென்னிற் பெருமுதல்வன்
முன்னரெகிப்தையழித்துழியெம் முதல்கடந்து புரந்தளித்தான்
அன்னகருணைக்குறிகுறியீதாமென்றறைவீரவர்க்கென்றான். ௧௮

பன்னவரிய தனிமுதல்வன் பணியைக்கடவாவெழில்மோசே
சொன்னமொழிகேட் டெதிர்தாழ்ந்து தொழுதாங்கிசரவேல்மரபோர்
அன்னபரனங்கிருவருக்கு மறைந்தமொழிபோல்வழுவாமற்
றுன்னியியற்றிமுடித்தார்கள் துயரமனைதனுந் தொலைக்கிடவே ௧௯

இருள்சேர் கங்குல்மத்தியினிலெம்மானெகிப்துநகர்புரக்கும்
மருள்சேரரசனாசனமேல் மன்னுந்தலைச்சன்முதலாகப்
பொருள்சேரங்காட்டெல்லெவர்முற் புதல்வர் விலங்கின்முதற்பறளும்
அருள்சேர்பவரைப் புரந்திடுவானடித்தானெவருந் துடித்தெழுந்தார். ௨௰

புல்லாருறையுமந்தகேடும் புன்மாநாட்டினிடைகுணைய
மில்லாதிருந்த மனையில்லையிதனா லந்நாட்டெல்லையெங்கும்
எல்லாவில்லத்துறவோரும் இரங்கிப்புலம்புமாறதனால்
சொல்லாவடங்காப் பெரும்புலம்பல் துன்னிற்றந்தத் துன்றிரவில். ௨௧

பலகாவிரதப்படலம் முற்றும்.

௯. மீட்சிப்படலம்.

துற்றிடுகங்குலி னன்ன துணர்ந்திடு தொல்லை யெகிப்திறைவன்
ஒற்றரையங்ங னழைத்துமர் தம்முட னெல்லையி னீவிருவண்
உற்றிடுமென்சன மத்தியி னினறெழ லுற்று நடந்தொருவிச்
சொற்றுளவப்படி பூசனைநீர்தொழு தாயவனுக்கிடுமின். ௧

மன்னிய மந்தை யினத்தையு முந்தொறுவர்க்க மனைத்தையுநீர்
பன்னியவப்படி கொண்டு படர்ந்திடுபாதையை நோக்கிடுமின்
என்மிசை யாசியு மோதிடுவீரென இம்முறை யவ்விறைவன்
றன்னிய வீசிர வேலவணின்று தொலைந்திட வோதினனே. ௨

இன்னகர் வாழ்பவ ரெம்மவர்யாரு மிறந்தன ராமெனவே
புன்னின ரீசிர வேலரைமிக்க பதைப்பொ டனுப்பிவிடக்
குன்னி யெழுப்பினர் முன்பிசைபிண்டிபுளிப்பினையொன்றுவதன்
முன்னுடை யிற்கொடு தோளிடை யிட்டவர் முந்திநடந்தனரே. ௩

முந்துற வொற்ற னுரைத்தது போலவ ரெதுநகரத்தவர்பாற்
றந்திடு வீருயர் வெள்ளி பொனின்பணி நகுமுடை யென்றிவர்கள்
புந்தியுடன் பரவுற்றன ரெம்மிறை புரிதயை மற்றிவர்மேல்
உந்திட வுய்த்தலி னவ்வவி வாறவ ருடையன வெனவினரே. ௪

(வேறு.) வீறிலங்கு மிராமசே சகன்றிசிர வேலரினஞ் சிறுரேயல்லால்
ஆறிலக்கம் புருடர்கடர் தப்போது சக்கோத்தி லனுகினாரால்
வேறுநிலத் தன்னியர்பல் லோராடு முதலான மிருகவர்க்கக்
கூறிலக்க மிருத்தவையுங் கூடகடக் திடவங்கே குறுகினரே ௫

ஆங்கவர்கள்கொடெட்டார்ந்தஅரிச்சுண் ணம்புளிப்படையாதிருந்தவாற்றால்
வீங்குபுளிப் பிலாதவடை வேவித்தா ரவரெகிப்தை விரைவினோடும்
நீங்கிவழிச் சென்றதனால் நெறிக்குணவு பிறிதொன்றும் நேர்ந்திலாரால்
ஓங்குமெகிப் தினிலிவர்வாழ வுற்றாண்டுநானூற்றி னொடுமுப்பானே. ௬

இவ்விரவி லெங்கோமா னெகிப்தினினின் றீசிரவேல் மரபினோரை
அவ்விரைவி னகலுவித்து நடத்தலுற்றா னச்செயலா லினயகங்குல்
திவ்வியனுமவற்கெனவேயாசரிக்குஞ்சிறப்புடைத்தாய்ச்சேர்ந்ததின்னோர்
செவ்விதினிற் றலைமுறைகடோறுங்கைக்கொள் தேவநிசிசிறந்தவீதே. ௭

சொல்லரிய பரனெகிப்திற் றூதுசென்றோ ரிருவரையுந் தோகுத்துநோக்கி
வல்லபசுக் காவிதியை வகுத்துரைக்கக் கேண்மினுங்கள் மரபின்கண்ணோ
ரல்லவரா மந்நியரு ளெவனெனினு மதனையுண்ண லடாதேயாகும்
கல்விருத்த சேதனஞ்செய் தன்றியுள லடிமைகளும் நண்ணுறதே. ௮

உற்றபர தேசியுமூலங் குறும்பணிசெய் பவனுமதை யுண்ணுறது
தற்றமனை யகத்துவைத்துத் துய்ப்பதன்றி வெளியினிடை சொறபமேனும்
மற்றனையபசுக்காவாம்மாமிசத்தைக்கைக்கொண்டுவரவொண்ணுது [மின்
சொற்றவதனென் பினொன்றுந் துணிசெய்தலடாதென்றுந் தொகுத்துத்தேர்

மன்னியநுங் குலத்தெவரும் மற்றிதனை யாசரிக்க வழுவொணுது
அன்னியனு மொருவனுன்பா லமர்ந்திதனை யநுசரிக்கு மவாவுற்றானேல்
தன்னியதன்புதல்வரொடுஞ்சொல்விருத்தசேதனத்தைத்தொடர்ந்துசெய்த
பின்னிருந்து சுதேசியைப்போற் பெட்பினுடன் கைக்கொள்ளப் பெறுவ
ன் மாதோ. ௧௦

தற்றவிதிப் பிரமாணஞ் சுதேசிகட்கு மும்பாலிற் றொடர்ந்து நண்ணி
யுற்றபர தேசிகட்கும் விகற்பமின்றி யொன்றேயா யிருத்தல் வேண்டும்
மற்றிதுபோற் புரிமினென வானவனிம் மாற்றமெலாம் வகுத்தஞ்ஞான்று
சொற்றனனப்படியவர்கள்சோர்வின்றியனைவோருந்தொடர்ந்துசெய்தார்.

கொத்திலகுமலர்ச்சினைக்காக் குலவெகிப்து காட்டினின்றுகுறித்தவாறே
ஒத்திருக்குமுயர்புடையோரொருவருமற்றுயர்ந்தருளுமொருநங்கோமான்
மெத்துபுகழீசிரவேல் வியன்மரபைச் சேனைகளாய் விழைவினோடும்
அத்தினமே புறப்படுவித்தனனமலற் காரொப்பா ராயுங்காலே. ௧௨

மற்றதன்பின் மோசேயை வானவன்பார்த் தீசிரவேல் மரபினுள்ளும்
உற்றபல விலங்கினுள்ளுங் கருவினிலுற் றுதித்தமுதற்பேறியாவும்
பற்றினுடனேயெனக்குப்பிரதிட்டை பண்ணல்வேண்டும் புகரக்கேண்மோ
துற்றவையனைத்துமென தாமெனவே தன்றருளாற் சொல்லினனே. ௧௩

ருதிலனன்றீசரவேற்றொருதிமுன்போய் கமரக்கண்சொல்லக்கேண்மின்
ந்துறநீர் செறிந்தசிறை வீடாகு மெகிப்தினின்று தேகனும்மை
மீதுயர்தன் கைப்பலத்தால் மீட்டகலச் செய்தனனால் வீட்டுநீங்கிப்
போதுறுநீ ரித்தினத்தை மறவியின்றிப் புநிதசெய்தல் புரிகுவீரே. ௧௪

இவ்வாபீ பெறுமதியி லித்தினத்தே புறப்பட்டீ ரியப்பக் கேண்மின்
எவ்வாறு மனக்கரியோ ரின்பாலுந் தேனுமல்கு மெழில்சேர் நாட்டைச்
செவ்வாறு நினக்கருள்வ லென்றுணை செய்ததுகா ருளாதி
தெவ்வாழ்வு பெறுகதுமாந் தேயமதிற்சேரவுனைச் செயயும்போதே. ௧௫

அம்மதியிலாசரிப்பீ ரேழுநாளும் புளிப்பிலப்ப மருந்தல் வேண்டும்
எம்மகிமைத் தனிமுதல்முன் னேழாநா ளுட்டிப்பொன திருக்குமன்றே
அம்மபுளிப் படைகாணப் படுதலுனபா லாகாது புனிதமாவும்
உம்மணிநாட்டெல்லையின்க ணெவ்விடத்துமுறுதபடி யொழிக்கமாதோ.

அத்தினைத்துன்புதல்வனைப்பார்த்தன்றெகிப்துநாட்டினையானகன்றபோது
நித்தியநின் மலனெனக்கு நிகழுவித்த அச்செயலி னிமித்தமாக
இத்தினத்து மியற்றலெனக இறைவன்விதிப் பிரமாணமெனறு முன்வாய்
வைத்திடவு முன்கையிலோர் அடையாளமாகவுமே மருவுமாறும். ௧௭

உன்னிருகண் களுக்கிடையே யுற்றிஃதோர் ஞாபகமாங் குறியேயாயும்
மன்னிடுக கைப்பலத்தால் வானவனின் றெகிப்துவளம் பதியினின்றே
நின்னையெழுந் திடப்புரிந்தான் நீயதனுலாண்டுதொறும் நிகழ்காலக்
துன்னுகிரமப்படியே சோர்வின்றி இந்நியமந் தொடர்ந்துசெய்வாய். ௧௮

முன்னிறைவ னுனக்குமுன்றன் குலத்தினர்க்கு மாணையிட்டு மொழிந்த
வாறே
உன்னையடற் கானன ருறைநாட்டிற் சேர்த்தனை யுனக்கேதந்த
பின்னுதரத் துதித்தமுதற் பேறனைத்தும் விலங்கின்முதற் பேறியாவும்
பன்னரியபெருங்கருணைப்பரம்பொருட்குப் பிரதிட்டைபண்ணுவாயே

அவற்றிலுறு மாண்களெல்லா மனவில்லாத் தனிமுதல்வ னுடையவாகும்
கவிற்றுகின்றகத்தவத்தின்முதற்பேறாய் நண்ணுமொவ்வொன்றினையுநாடி
இவற்றினையொவ் வோராட்டுக்குட்டிகொடு மீட்டிடுகவின்றேலன்ன
வெற்றினையுங்கழுத்தொடிப்பாயெம்மனிதமுதற்பேறும்மீட்டல்வேண்டும்

பின்னுவரி னுங்குலத்துப் பிள்ளைகளீ தென்னையென்றாற் பெருமைமூர்த்தி
அன்னுவரி னுமடிமைத் தனவீடா யமர்தவக்நாட் டகத்தினின்று
தன்னுருங் கைப்பலத்தாற் புறப்படச்செய் தனனெம்மைத் தரணியாளும்
மன்னுநிமுதல்வனருள் வாசகம்போ லெமக்குவிடை வழங்காநி., ௨௧

நிலைத்தமன வலிகாட்டி நின்றதனால் நிமலனந்நாட்டவர்க்கு னெல்லாத்
தலைப்புதல்வர் தமையுமிரு கல்களுக்குட் டலைப்பேற தமையுமுற்றுந்
தொலைத்தனன்மற் றதனுல்யான் தோன்றுமுதற் பேருமாண் டொருநியெ
ல்லாம்
அலைத்துவமாந் திருமகிமையமலனுக்குப் பலியாக அளிக்கின்றேனே. ௨௨

மிக்கவென்றன்புதல்வருக்குன் மேவுதலைப்பெறவிணைந்து மீட்கின்றேனால்
தக்கபுகழ்யேகோவா வெகிப்துநகர் தலைவர்க்கள் தணக்கச்செய்த
அக்கருணைக்கிதுவுன்னைக் கடையாளமாகவுமின்னிருகண் ணூடும்
மிக்கநுதற்குறியாவும் மேவுகவென்றவனிடத்தில் விள்கவென்றான். ௨௩

வெங்கடலம்பெருந்தானை விறல்வேந்தனிவர்க்குவிடை நல்கிமீண்டும்
இக்கடல்வெஞ்சமரில்வந்தா லிவர்கலங்கியெகிப்துறவுங் கூடுமென்றுப்
பொங்கடல்சொல்பெலிஸ்த்தர்தலவழியணித்தாய்ப் பொருந்துகினும்போ
க்கிலாது
செங்கடலந்துறைவனத்திற் றேவவரைச்சுற்றிவழி செலச்செய்தானே. ௨௪

அணியணியாயனையோர்களந்நகர்நின்றெழுந்தனராங்கனையகாலை
திணிபுயயோசேப்புமுன்னாட் டேவருளாற் காணுனீர் சேருங்காலை
அணிபெறவென்னென்பையுங்கொண் டடைகிரென ஆணைசெய்வித்திரு
ந்தவாற்றால்
தணிவுறுசெம்புகழ்மோசே தானதையுங்கொண்டுவழி சார்ந்தானன்றே.
௨௫

சுக்கோத்தினின்றெழுந்து சுரமதன்பாலெல்லையினிற் றுருகுமேதாமிற்
புக்கார்கள் பாளயத்திற் புங்கவனங் கவர்க்கிரவும் பகலும் போத
மிக்காமெல்லிடைநடத்த வியன்மேகத்தறியிலொளி விளக்கியல்வில்
அக்காலைவழிநடத்த அக்கினித்தூணிலுமாகி யவர்முன்சென்றான். ௨௬

இகலுடைய கடியமனத் தெகிப்திறைவன் சிறையிடைநின்றிசரவேலைப்
புகலரியவல்லமையால் மீட்டுவழிநடத்துமுயர் புனிதமூர்த்தி
பகலிடையுற்றங்குவழி படருவிக்கப் பணித்தமுகிற்றம்பமோடு
மிகலுறுகாரிருளிரவில் விதித்தவங்கித்தறியினையும் விலக்கிலானே. ௨௭

(வேறு.) மேலவன் மோசேதன்னை விழித்துநீர்மீண்டுசென்று
கோலமார்மிக்தோலுக்குங் கொள்கடலினுக்குமூடே
சீல்மார்பாகால்சீபோன் செழும்பதிக்கெதிரதான
பாலமர்பியகிரோத்கிற் படர்நதிறத்தகனிற்பாங்கே. ௨௮

பரவையங்கரையின்கண்ணே பாளயமிறங்குமாறு
விரவுமிசிரவேலர்க்கு விளம்புக வெகிப்துநாட்டின்
புரவலனவரிந்நாட்டி னகத்துளார் புறஞ்சூழ்வெங்கான்
மருவுறவடைத்துக்கொண்டதென்னவே வகுப்பானன்றே ௨௯

அப்பொழுதிவர்கடம்மைத் தொடர்தர அவனுள்ளத்தை
வெப்புறுகடினமாக்கி மேலவன் யானேயென்ப
தப்படைவேந்தனுமவன்படையனைத்தினுலும்
இப்பதியவர்க்கென்மேன்மை தெரிதரவியற்றுவேனே. ௩௰

என்றுரைசெய்தானிவ்வாறவர்களுமியற்றலுற்றார்
சென்றனரென்னுஞ்செய்தி செவிப்படலோடும்வேந்தும்
நின்றுளசனமுந்தமனெஞ்சகம்பேதித்தன்னோர்
இன்றுநம்பணிசெய்யாம லேகாவிடலென்னென்றார். ௩௧

எனையம்பதிகள்யாவு மினையிலாவெகிப்துநன்னாட்
டுனைமைத்தொனிருங்குவைகளுறுவிறற்சரத்துவேந்தன்
சானையுற்றகலுவோரைத் தடுத்திடக்கடுந்தேரூர்ந்து
சேனையங்கடலினோடுஞ் செங்கடல்சேரக்சென்றான் ௧௨

(வேறு.) தெரிந்துகொண் டவறுநூறுமனமருள்கொ டேருமன்னபெருமை ட்டனே
திரிந்துநின்றபரி யிரதம்யாவுமணிசெய்துசாரதிகள்சேரவே
வரிந்துகொண்டசிலைவைத்தகைக்குரிசில் வன்மனமொடு தொடர்ந்தன
பிரிந்துசென்றவர்கள் மிக்கவல்லமை பெறக்கிடைத்தெழுதலுற்றனார். ௧௩

பாய்பரித்தொகை யனைத்துமாவிரத பந்தியுங் குதிரைமறவருங்
காய்சினங்கதுவு சடபதாதிகளுமா யெகிப்தியர் கடற்றுறை
வாயடைந்திசிர வேலர்பாளயம வதிந்துமைகு மலமயர்ந்தனிற்
போயடர்ந்தனர்களிவர்கள்கண்டுகனிபொங்குமச்சமுனமெய்தினார். ௧௪

(வேறு.) உற்றுடற்றரிது கேகபோடுசடிகோடரிடலங்கிபோடிபேல்
அறபுதன்சபர மலர்மக்ககியாயுடற றமழி நீமெழ
முற்றுமவ்வழி தங்கசவைகதசறி பூாதி பூாதிபோடல் போறுயான்
துறைடர்ந்துபொடி சுந்தமீதானி துரக்ளிபீறிவரு புரவியே. ௧

அலகில்வெங்கொடுமை யனைநின்றுசெப லற்றகடைகாகரோகிபே
சலகமிககவரை யகிலகாதனிலட கருமரிநபுரிபிசாவே
உலகவாரிதியி னூடுகொணடுபடர் வுறறடைாநிலைதரதுயம்
பலகலங்களென வுலவிநிறைபரி பரதமிட்டுவரு மிரதமே. ௨

பீறலைத்திரளெழுந்துவீசுநெடுவேலைபங்கரையினூடிபோப்
பாறலைக்கருதிபன்றுநின்றுபெருமற்புதன்சபழுங்கவோ
கோறலைப்புரி சருங்கொடும்படைகள் கொண்டுபொய்த்தெழுபதாதிகள்
ஆறலைத்துவரு கள்வரின்திரள்களாகுமெனவடர்வுற்றவே. ௩

ஓடுபாய்பரியினோதையுங்கடுக வூர்தமூந்திரதவோதையுந்
சாடுயான்வயவரோதையும் பொருவில சமரயாமுழவினோதையும்
நீடுகாகளமொலிக்குமோதைபொடு ரோகமயண்டுதிரையின்மேல
ஆடுசெங்கடலினாரவாரமு மடங்கநின்றெதிரதிர்ந்தவே. ௪

*(வேறு) இலகுவெம்படைகள் கைக்கொண் டிவ்வகைபெகிப்தர் சேனை
வலயங் கொதுங்கு பேலோன சனத்தெதிர் விரவுஞ்செய்கை
உலகினுத் தமர்க்குததீமை யுறப்புரிக் குலவே செப்ப
அலகையின் கொடிபதாகை யடைந்தன வாயதம்ம.

காண்டகு மகிமைபேலோன் கருணைபெற் றெழுமின்னோர்பேல்
இண்டடர்ந்திடுநீ ரென்னில் பாவையுபாய்ப்ப வென்றே
மூண்டெழு மெகிப்தர்தம்மை முனிந்தகை நீட்டிற்றென்ன
நீண்டசெஞ் சலதிபார்த்து நெடுந்திரை யெதிர்த்தன்றே. ௨

அஞ்சியெம் பரனைநோக்கி யனையவ ரோலமிட்டு
விஞ்செழில் மோசேமுன்னர் விரவிநீயெமசகெகிப்தில்
எஞ்சிடும் பிரேதச்சேம மிடுங்குழி யில்லையென்றோ
துஞ்சிடக் கானுக்கெம்மைத் தொகுத்தழைத் திட்டதந்தோ ௩௫

இன்னநீ யெமக்குச்செய்த தென்னியாம் வனத்திற்சாத
றன்னினு மெகிப்துநாடர் தம்பணிபுரிதல் நன்றாம்
அன்னவர் பணித்த வேலையாற்றிட விடுகவென்றே
முன்னராங்குனக்கியாங்கள் மொழிந்ததின் றோசொல்லென்றார். ௩௬

அன்னவ னவரைநோக்கி யஞ்சலீ ரமல னுங்கட்
கின்னநற் றினத்திற்செய்யு மிரட்சையை யிருந்துகாண்மின்
துன்னுமிவ் வெகிப்துநாடர் தொகுதியை யொருபோதத்தும்
மன்னவிப் புவியினீவிர் மற்றினிக காண்பதின்றே. ௩௭

எகனூர் திருவெய்ஞ்ஞான இறைவனித் தினத்திலுங்கட்
காகவே யினையசெவ்வ ரனைவரு மடியுமாறு
வேகமாஞ் சமரஞ்செய்து வியனருள் புரிவனீவிர்
சாகலீ ரோலஞ்செய்த றவிர்திரென றுரைத்தானன்றே. ௩௮

ஆசிலெம் பரன்மோசேயை அப்பொழுதழைத்தின்னேநீ
ஈசிரவேலர்தம்மை எழுந்துமுன் னடகச்சொல்வாய்
தேசுறுதண்டமோங்கிச் செங்கரநீட்டியிந்த
வீசுதெண்டிரைகொள்முந்நீர் வேலையைப்பிரியச்செய்யே. ௩௯

அப்பொழுதிசிரவேலர் அத்தியின் மத்தியூடு
செப்பமாயுலர்ந்துதோன்றுந் தரைவழிசெல்வரன்றே
உப்பெருந்தெவ்வரும்மைத் தொடரநெஞ்சுரமதாக்கி
ஒப்பிலான்யானேயென்ப துணர்த்துவலவருக்கென்றான். ௪0

போதுறுமிசிரவேல்முன் போந்தவப்பொருவில்தேவ
தூதுவன்பின்னேயானான் துலங்கியமேகத்தம்பம்
ஓதுறுமிவர்கள்முன்னின் றொதுங்கிப்பின்னிரவில்முற்றுந்
தீதுறுந்தெவ்வர்கிட்டா திடையினிற்சேர்ந்ததம்மா.* ௪௧

வெய்யவர்கொடுஞ்சேனைக்கு மேகமுமிருளுமாகத்
துய்யவனருளால்வந்த மேகத்தூண்டுன்னிற்றுமாற்
செய்யவீசிரவேல்மக்கள் திரளுக்கங்கிரவினூடும்
மொய்யெழிற்சோதியாகி யவ்விடைமுடுகிற்றன்றே. ௪௨

*இருதிறத்தவர்க்குமூடு மெய்தியமேகத்தம்பம்
ஒருபுறந்தூயோர்மற்றை யொருபுறந்தீயோரொன்றுப்
பருவுறநடுச்சீர்த்தற்கு வானவன்மகிமைபோடும்
பரிவுறத்தோன்றுந்துய்ய பத்திராசனமேபோலும்.

கரத்தினைமோசேயன்ன கற்பனைபோனீட்டுற்ருன்
உரத்தகீழ்காற்றிஞலே யொப்பிலானிரவுமுற்றும்
அரத்தவாரிதியையன்று விலகியாங்குலர்ந்தவைப்பு
வரத்தருமாற்ருல்நீரில் வந்ததுபிரிவுமன்ஞே.† ௪௭

கறங்குதெண்டிரைநீர்வாரிக் கண்ணுவிசிரவேலர்
வறந்தவைப்பதன்மேலாங்கே வழிக்கொண்டு நடக்கலுற்ருர
இறங்குமப்பதவைதன்னி லிருபுடைமதிலாமென்னச்
சிறந்தநீர்பிரிந்துநிற்கச் செங்கடல்நின்றதன்றே.‡ ௪௮

(வேறு.) பாடலத்திரளுமோடுநீடிரத பந்தியுந்துரகவயவருங்
கூடமொய்த்தடலெகிப்தரும்கொடிய கூலவாரிநடுவாயிஞர்
ஆடல்வஞ்சகரைஅற்புதத்தறிகள் வழியதாயமலனங்குபார்த்
தீடழிந்தவர்கலங்குமாறுதன தெறுள்வெளிப்படவியற்றிஞன். ௪௯

உருள்கழன்றுவிழஉற்றநீடிரத முறுவருத்தமுடனுய்த்துமம்
மருள்புகுந்தமன வஞ்சரஞ்சவுயர் வானவன்செயலிஞுடுவோம் ௫0
அருள்புரிந்தவர் தமைப்புரக்கவள வற்றவானவனடர்த்துவெஞ்
செருவெமக்கெதிர்விளைத்துளானிஃது திண்ணமென்றவர்கள்செப்பிஞர்.

இருணிறைந்தகடு நெஞ்செகிப்தியருமிரதமும்புரவிமறவரும்
அருணவெங்கடலி னிடையமிழ்ந்தவுணடற்கரத்தையெதிர்நீட்டெனத்
தெருணிவந்தவுள வொற்றஞேடளவில் தேவுரைக்கவளீட்டிஞன்
தருணபானுவெழுகாலையிற்சலதி தனதுமுந்துநிலைசார்ந்ததே.§ ௫௧

† கொலைதிரண்டொழுகும்வைவாட் குறுகலர்குழுமுன்ருவத்
தலைதிரண்டொழுகுபேலோன் சனஞ்செலச்சார்தபாதை
அலைபுரண்டெழுசெவ்வேலைபதனிடை யாயதோற்றம்
மலையிரண்டுமென்னும் வனநிபோனுமாதோ. ௧

கலங்கிளர்செக்கர்முந்நீர் நன்னிடைநெறநாரம்
விலங்குறலுற்றங்கூடேமேவிய பெரியபன்னம்
கலங்குறப்பொருவெவ்வைவாட் கடுந்திறலெகிப்துநாடா
குலங்களின்பிணங்கள்பெய்யுங் குழியெனக்குலவிற்றம்மா. ௨

‡ நிதநியமநிலைபேலோன் சீடருளடைந்துவேலை
மத்தியந்தலத்திலூடு வருமிடர்கடந்துமிக்க
பத்தியினெழுக்கங்கொண்டு படர்தருமிசிரவேலர்
முத்தியைநோக்கிச்செல்லும் மூதுணர்வானரொத்தார். ௩

§ முன்னினங்கொடு படர்ந்தசேனைதனை முடுகிமுட்டாணிகடுகியே
வன்மனங்கொடுதொடர்ந்துசென்றவடல் வஞ்சநெஞ்சடையெகிப்தியா
துன்னருங்கட்லி னீடுமாழமிசைதொக்கமிழ்ந்திடர்துன்னுசல்
பன்னருங்கொடுமை பண்ணிஞேர்நரக பாதலத்தில்விழலொத்ததே. ௪

மீக்கிளர்ந்துபொருதிசிரவேற்றினை வென்றுகொண்டடைகுவோமெனு
நோக்கிமண்டிவருநேரலாரெவரு நொந்துநிந்துவிடைமூழ்கிஞர்
ஆக்கியம்புவன மாதியாவையு மழிக்குமச்சருவ வல்லவன்
தாக்கிநின்றுபொரி லெதிரணிந்துபொரு சமரவித்தகர்கள்பாவரே. ௫

ஈரமற்றமன வஞ்சர்வெம்படைகள் யாவுமீந்திடுதலின்றியே
காரமிக்ககடல் கவிவண்ணன்றழிவு நண்ணினாரிசிரவேலர்நீள்
தீரமுற்றட லெகிப்தர்சேனைகள் பிணங்களாகியெதிர் சேர்தல்கண்
டாரமிக்கருடமக்களித்தபர னதிசயச்செயல் வியந்துளார். ௪௮

இந்தவல்லமை யியற்றல்கண்டபெரு தேசனுக்குமிகவஞ்சினார்
அந்தநல்லிறைவன் மீதுமவ்விறைவ னடியனாகியகல்வழிதொறும்
முந்துறத்தமை நடத்துதற்குவரு முதல்வனாகுமவன்மீதுமே
சிந்தையூடுவிசு வாசமுற்றிசிர வேலரவ்விடை செறிந்துளார். ௪௯

(வேறு.) ஓதக்கடலினகத் தொன்னலர்ச்செற்றாரருள்தம்
மீதுற்றிடப்புரந்த மேலவன்றன்மீதினிலப்
போதன்றிசிராவேற் புத்திரரும்மோசேயுங்
கீதக்கவிதை கிளத்திப்பரவினரே. ௫௦

தேமகிமையோடுஞ் செயங்கொண்டானாதலினால்
யாமகிழ்வினோடி மிசைந்தவனை வாழ்த்திடுவோஞ்
சேமவயமாவுந் திறற்புரவிவீரர்களுந்
தாமழியவன்று சலதியுட்டள்ளினனே. ௫௧

அத்தனெனதுவன்மை அவனெனதுகீதமன்ன
நித்தனெனைப்புரப்போன் நிமலனெனக்கன்னவனவ்
வித்தற்கொருகோவில் மேவுவிப்பேனெந்தைபரன்
இத்தற்பரனதனா விவனையான்வாழ்த்துவனே. ௫௨

எங்கோன்பெருவீரன் யேகோவாவன்னவன்பேர்
துங்கவெகிப்தியர்கோன் தூண்டிரதசேனையைநீ
ருங்கவுய்த்தானன்றோ னுயர்சேனைநாதருமச்
செங்கடலில்மாண்டார் செறிவாரிமூடியதே. ௫௩

அலக்கணுற்றுக்கற்போல ஆழத்திற்புக்கார்நின
வலக்கரமெம்பெம்மானே வலிமிக்குயர்ந்துளதாற்
சொலற்கரியவப்பெருங்கை துன்னியவேந்துன்னலரைச்
செலற்குவிடாதிங்கடையச் சின்னபின்னமாக்கியதே. ௫௪

மாறாய்நின்முன்னெழுந்த மாற்றலரைத்தேவேநின்
வீறார்மகத்துவத்தால் வீயக்கவிழ்த்தனையால்
சீறாவுளைத்திடுமுன் சீற்றவங்கிவைத்தானை
ஆறாவனல்விழுங்கு மப்பரிசினுங்கியதே. ௫௫

துள்ளியநின்நாசிச் சுவாசத்தால் நீர்குவிந்து
வெள்ள மதுகுவைபோல் மேனிமிர்ந்து நின்றுளதால்
பள்ளமிகுமிச்செம் பரவையிடை நின்றசைவற்
றுள்ளபெருநீர முறைவுற்று நின்றதுவே. ௫௬

தொடர்வேன் பிடித்திடுவேன் சூறையிட்ட வப்பொருள்பங்
கிடுவேன் [illegible]ங்களிப்பே னெனதுகட்கம் வாங்கிடுவேன்

அடுபோர் புரிந்தழிக்கு மன்னவரை யென்னையெனக்
கொடுமா மனப்பகைஞன் கூறிநின்ற னப்பொழுதே. ௪௭

பரனே யுனதுசண்ட பவனத்தை யேவினையத்
திரமே வ்டையலரைச் சேர்த்தாழி மூடியதால்
உரமேவு சிந்துவினு ளெற்றிமெவ் வீயமென
அரமூ டவர்கடிதங், கனேவோரு மாழ்ந்தனரே. ௪௮

(வேறு.) எண்பராக் கிரமர்க்குள்ளே யாருனை யொப்பார்தேவே
மாண்புயர் தூய்மையோனும் வழிபடு பத்தியோடு
காண்படு பவனுங்காட்டு மதிசய கரனுமாகுஞ்
சேண்பொலி செல்வநின்னை யொப்பவர் சிலர்வே றுண்டோ. ௪௯

வலக்கர மதைநீ நீட்ட வைப்பவர் தமைதுங் கிற்றால்
தலக்கணீ மீட்டுக்கொண்ட சனதினைத தயையினாலே
நலத்தக நடததலுற்றாய் நடவையைக் காட்டியேயுன்
பலத்தினா லவர்கள் வாழப் பரிசுத்த தலத்துகுய்த்தாய். ௫௦

சாற்றுமிம் மாற்றங்கேட்ட சனத்திரள் நடுங்குமிக்க
எற்றமார் பெலிஸ்த்தர்நாட்டை யெய்திடுந் திகிலேதோமின்
ஆற்றலம் படக்கைவேந்தர் அங்குளங் கலக்கமாவார்
போற்றுமோ வாபின் திண்ணம் புயதினர்க் கெய்தும்பீரே. ௫௧

நலத்தரு காணனென்ன நவின்றிடுகின்ற அந்தத்
தலத்துறு குடிகளாவார் சகலருங் கரைந்துபோவார்
கலக்கமிக் குழக்குமாறு கடும்பயந்திகிலு மனை
வலத்தினர் தஙகள்மீது வந்துவீழ்ந்திடுவ மன்றோ. ௫௨

இறைவநின் சனங்களாகு மிவர்வழி செல்லுங்காறும்
சிறையினீ மீட்டுககொண்ட திரள்களே கடக்குமட்டும்
குறைவில்நின் புயவன்பாலே குலவிய கல்லாமென்ன
அறைதரு மவர்கள்யாரும் அசைவற இருப்பரன்றே. ௫௩

ஆசறு கடவுணீநின் அடியரைக் கொடுபோ யன்னார்
வாசமெய்துதற்கு நேர்ந்து வைத்துள தலமுமெம்மை
மாசறவாண்ட நின்கை வரித்தது மாகுந்துய்ய
தேசுறு நினதுகாணிச் சிலம்பிடை நாட்டுவாயே. ௫௪

இறைவனும் யேகோவாவே யாவையு மென்றென்றைக்கும்
முறைதவா தரசாள்கின்ற னெனக்கவி மொழிந்துளானல்
அறைபுக ழாரோன் றங்கை யாமிரியாமென் றோதுங்
கறைகெழு வேற்கணல்லாள் மிருதங்கங் கைக்கொண்டாளே. ௫௫

ஆங்கவள் கையிற்கொள்ள அரிவைய ரெவருங் கூடித்
தாங்களுந் தத்தங் கையில் மிருதங்கந் தாங்கியன்ன
பூங்கொடி மருங்குல்மென்சொற் பூவையின் புறப்பட்டாங்கே
பாங்குறு நடனஞ்செய்து படர்ந்தனர் பரிவினோடும். ௫௬

† நயமொழி மிரியாமந்த நங்கையர் தமைநீரிந்த
வயமலி கடவுள்மீது வழுத்துதி ரினியகீதஞ்
சயமவன் கொண்டான்வாசித் தானையுந் துரகமீதாம்
வயவனு மடியமுந்நீர் வாரியுட் புகுத்தானென்றாள். ௧௭

மீட்சிப்படலம் முற்றும்.

௭. வனம்புகுபடலம்.

(வேறு) வீசுறுமத்தியின் மத்தியினொன்னலர் வீயச்செய்
மாசறுதேவனை வண்கவிபாடி வழுத்தியபின்
பேசுறுமந்த விடத்தினினின்று பெயர்ந்தேகி
ஈசிரவேலொடு சூர்வனமெய்தின னெழில்மோசே. ௧

முத்தினமாக வனத்தினடந்தனர் மொண்டுண்ணீர்
எத்திசையின்கணு மெய்தரிதாயிவர் மேராவாம்
அத்தலமண்ணினர் வாரிகசந்துற மதனாலே
இத்தருநாமம தெய்தியிருந்தத விடமன்றோ. ௨

ஆதரவோடு முணற்கரிதப்புன லதனாலே
ஏதொதாக மறற்குணலாமென வெழின்மோசே
மீதவர் யாவரும் வெங்குறைகூறினர் மேலவன்முன்
போதராலுற்றவ னேலமதோடு புகன்றனனே. ௩

அப்பொழு தெம்பெரு மான்மரமொன்றை யவண் காட்டக்
கைப்புற நீரிடை யன்னவனன்னது கடிதிட்டான்
துப்புறு மின்சுவை துற்றுளதங்கு தொகுந்தோயம்
வெப்புறு தங்கள் விடாய்கெடவுண்டவர் மேவினரே. ௪

(வேறு.) ஆண்டுபெருந்தனிமுதல்வனவர்களுக்குப்பிரமாணநியமமாங்கு
வேண்டுவன விதித்தவரைச் சோதித்து மிக்கவுங்கள் விமலனாம்யான்
தூண்டுறுசொற் கேட்டெனது பார்வைக்குத் துய்யனநீர் தொடர்ந்து செய்தே
காண்டகுமென் கற்பனைகேட் டெண்ணியம மனைத்தினையுங் கைக்கொள் வீரேல். ௫

யானெகிப்து நாடர்களுக் கெய்துவித்த வாதைகளில் யாதுமுங்கள்
மேனணுதற் கிடேன்யானே மேவுசுகமுமக்கருளும் மேலோனென்றான்
பானமுறு நீரூற்று பன்னிரண்டு மெழுபதுபே ரீந்தும்பாங்க
ரானவெலீ மெனுந்தலத்தை யதன்பினண்ணிப் புனல்மருங்கி லமர்ந்தாரன்றே. ௬

† மிரியாம், தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்பவளாதலால் நயமொழி மிரியாம் என்று கூறியது.

(வேறு.) திருமலிசெல்வ வெகிப்துவளம்பதி நீர்ந்தவர் செலனுற்றே
இரும்தியும்பதி னைந்தினமுந்தொலை வெய்துபி னேலீமாம்
வருபதிவிட்டத னுக்குமதற்கெதிர் மன்னிய சீனயாம்
ஒருபதியிற்கு மிடைப்படுசீன வனத்திடை யுற்றனரே. ௭

இவ்வன மூடவ ரெய்தியிருந்திடு மேல்வையி னிற்குறைசொற்
றவ்விருமுன்பினர் தம்மையுநோக்கி யடுத்தடி சேர்கலன்மாட்
டெவ்வழிலாவுண வுண்டு தெவிட்டியிருந்த வெகிப்திடைநாம்
திவ்விய னுமிறை தன்கையினாலுயிர் தீர்த்திடி னன்மையதே. ௮

இத்தொகை கொண்ட பெருந்திரளாகிய இச்சனமத்தனையும்
மெத்து பசித்துயர் மேயுயிர் வீவுறுவித்திடு மாறுமலர்க்
கொத்துறு சோலையெகிப்தி னுருவகை கொண்டெழனுற்றெமைநீர்
வைத்திடலுற்றனி ரேகொடிதாமி வனத்திடை யென்றனரே. ௯

அன்னது காலையி லொப்புறு மெய்ப்புக ழற்புதனம்மோசே
தன்னை யழைத்துண வந்தரநின்றிழி தந்திட நல்குவல்யான்
இன்னசனந்தினவீதமடைந்தவை யீட்டுக மற்றிதனால்
என்னுரை மீறுவரோ விலரோ விவரென்பது தேர்குவலே. ௧௦

பெய்கவினுற்ற வுணுக்களை மற்றிவர் பெறுபொழுதத்தாரும்
வைகலின் மந்றைய நாளினிரட்டி வரும்படி கொண்டிட்டி
மைதபவெத்தன மாக்கியவற்றினை வைத்திடுவார்களெனச்
செய்தவருக்கருள் செய்திடுமொப்பறு தேவுரை செய்தனனே. ௧௧

(வேறு.) மொழிந்தநம்மிறைசொற்கேட்டு மோசேயு மாரோன்றானும்
பொழிந்தவெஞ் சொல்லீர் கேண்மின் புங்கவ னெகிப்துநாடு
கழிந்திட வும்மைமீட்ட கருமமிக் கதிர்கொள் பானு
ஒழிந்திடு மாலைப்போதி னுற்றுநீ ருணருவீரே. ௧௨

நின்மலன் மகிமைதானும் விடியலில் நீவிர் காண்பீர்
அன்னவற் குறைநீர்கூறல் அவன்செவிப் பட்டதம்மா
மன்னுநுங் குறையை யெம்மேல் வைத்துநீர் கவிந்துமாற்றஞ்
சொன்னதற்களியேம் யாமெத் துணையர்கொல் சொன்மினென்றார். ௧௩

அன்றியு மோசேநீவி ரருந்துதற் கிறைச்சிமாலை
துன்றிய பொழுதும் வெய்ய பசித்துயர் தொலைந்துபோகத்
தின்றிட வப்பம் வைகல் சேர்ந்திடும் போதும் பெம்மான
நின்றருள் செய்யும்போழ்தில் நீரிஃதுணர்வீரன்றே. ௧௪

தேவனீர் தனக்குமாறுச் செப்பிய குறைதேர்ந் துள்ளான்
யாவர்நா மெமைநீர்சொல்ல இயம்புநுங் குறைகூற்றெல்லாம்
மேவனந் தமக்கேயல்ல மேதினி முதலயாவும்
காவருண்மொழியால் நல்கும் நாதனுக்கெதிரா மென்றான். ௧௫

தாவறு புகழ்சேர் மோசே தமயனைநோக்கி நீயிம்
மேவரு சனத்தைக்கூட்டி விமலன்முன் வருகவென்றான்
ஏவல்போலவனுஞ் செய்தா னெதிரவர் வானைப்பார்த்தார்
தேவனின் மகிமைச்சோதி முகில்மிசை திகழ்ந்ததம்மா. ௧௬

கூசறு மோசேதன்னைத் தூயவனோக்கி யின்னோர்
பேதுற முறையீடோதும் பெற்றிகள் கேட்டேனிங்கிப்
போதுறுமளவில் நீவிர் மாமிசம் புசிப்பீர் வைகல்
மீதுநன் கப்பமுண்க விமலன்யா னோர்வீரென்றான். ௧௭

என்றபின் மாலைப்போதி லெண்ணறுங் குறும்பூளெய்தி
அன்றவர் பாளயத்தை மூடின வதன்பின் வைகல்
துன்றிய வமயந்தன்னிற் றுற்றகூடார மெங்கும்
ஒன்றிய பனியின் றூவல் லூற்றுவீழ்ந்திருந்த தன்றே. ௧௮

அறைந்தவப் பனியின்மாரி யகன்றபி னக்கானெங்கும்
உறைந்திடும் பனியின்கட்டி யொத்தசிற்றுண்டை வைப்பில்
நிறைந்தன கிடத்தல் கண்டார் நின்றவிசிரவேல் மாந்தர்
செறிந்திடு மதையாதென்று தெரிந்திலராகி நின்றார். ௧௯

அன்னதை யிஃதென்னென்றே யவர்தமில் வினவ மோசே
இன்னதே யிறைவனீவி ரினிதுணற் கீந்தவப்பம்
முன்னவன் விதிபோல் நும்மில் முடுகினர் கணக்குமன்னோர்
தின்னுமவ் வளவுமொக்க அளந்துநீர் சேர்மினென்றான். ௨௰

கோதறுமுணவைமிக்குங் குறைத்துமேசேர்த்தபோதும்
பேதமதின்றிவேண்டுமளவதாயுறப்பெற்றாரால்
போதிருள்புலருமட்டும் புகன்றசொன்மீறிவைத்த
தீதுறுசேடங்கீடந் துன்மணஞ்செறிந்ததம்மா. ௨௧

சேடமங்குறவைத்தோரைச் சினந்தனன் மோசேவெய்யில்
நீடவத்தெய்வவுண்டி நின்றிலதுருகிற்றன்றே
சேடமிதனையாருந் தினத்திருமடங்கதாகக்
கூடவங்கீட்டிமோசே யறிதரக்கூட்டினாரே. ௨௨

அவ்வுரைகேட்டுநோக்கி யடுத்தநாளமலற்கேற்ற
திவ்வியதினமாமின்றே சுடவடத்தேவையான
எவ்வுணவுகளுமாக்கி நாளைக்காயெய்துமூனுஞ்
செவ்விதினமைக்கவீது தேவனதுரையேயென்றான். ௨௩

அவ்வணையவருஞ்செய்தார் அங்குவைத்திட்டசேடஞ்
செவ்விதாய்க்கிருமியின்றித் துன்மணஞ்செறியாதாகி
அவ்வவர்க்குதவிற்றம்மா அப்பெருமேழாநாளில்
இவ்வுணவேநீருண்மின் வேறுநீரெய்தீரென்றான். ௨௪

இத்தகுமொழியையெண்ணா தெழுந்தவர்தம்மிற்சில்லோர்
அத்திருவைகற்கண்ணுஞ் சேர்க்கவென்றடைந்துசுற்றி
எத்திசைவயினுங்காணா திருந்தனரிறைவனங்கே
மெத்தியபுகழ்மோசேயை விழித்திவைவிளம்பலுற்றான். ௨௫

இங்கெதுவரைக்கும்நீவி ரெனதுகற்பனைகளோடு
தங்குமென்பிரமாணங்கடமையுமாசரித்தலொல்லீர்
உங்களுக்கோய்வுநாளை யுதவியவதனாலுண்டி
அங்கிருமடியேயாருந் தினத்தினிலளித்தல்கண்டீர். ௬

மிக்குயரேழாம்நாளில் மேவுறுந்தானந்தோறும்
புக்கிருப்பதுவேயன்றிப் புறஞ்செலீராகவென்றான்
தக்கவத்தினத்திலோய்ந்து தவஜனரவரும்பெற்ற
அக்கவினுணவுமன்னா வெனப்பெயரமைந்திட்டாரே. ௨௭

வாய்ந்தவவ்வுண்டிகொத்த மலியளவுண்டையாகி
யேய்ந்தவெண்ணிறமேகொண்ட தின்னறும்பிரசத்தானே
தோய்ந்தவப்பண்ணிகாரத் துறுஞ்சுவையவை யதாகப்
பாய்ந்திடுமதுரமுற்ற பண்டமாயிருந்ததன்றே. ௨௮

முதல்வனதுரையான்மோசே முன்னவன்றனைநோக்கிக்
கதமுறநமக்கிவ்வுண்டி கடவுணல்கியதெமபின்றோர்
விதமுணர்வதனுக்கேற்ற ஞாபகமாகிற்க
உதவவோர்பாத்திரத்தோர் படியிறைமுன்வைய்யென்றான். ௨௯

பின்னவனுரைபோலாரோன் பேணினனெறிப்பில்மேலோன்
றன்னது சமுகந்தன்னிற் சாட்சியின்பேழைமுனவே
மன்னவுய்த்தனனற்காணன் வளம்பதிமருவுமட்டுமே
அன்னவுணிசிரவேலரயின்றனரையெட்டாண்டுமே ௩0

(வேறு.) பின்னரீசிர வேலெலம் பிரான்செலச
சொன்னசொற்படி துற்றவனமொரீஇ
இன்னலின்றி யிரிவிதீமாமென
மன்னுமந்த வனத்திறுத்தாரரோ. ௩௧

தோயமின்றித் துயரொடவர்கள்மோ
சேயகத்தினிற் சென்றுவாதாடநீர்
எயவாது புரிவதென்னென்னுடன்
தூயதேவனைச் சோதிப்பதென்னென்றான் ௩௨

தாகமன்னவர் தங்களுக்குற்றதால்
ஏகனன்பற் கெதிர்குறைகூறிநீ
யாகநாமுஞ் சிறுருமாடாடுமே
சாகவிவ்வுழி சார்வித்ததென்னென. ௩௩

அறைவதாமொழி காதிலடையவே
இறைமுனோலமிட் டென்செயலாமிவர்
குறையையென்மிசை கூறிக்கொடிதுகல்
லெறியவெண்ணினரென்றனனசெவ்வியோன். ௩௪

நீதுநீர்மனச் செம்மலைப்பார்த்திறை
ஓதுமீசிரவேலருளுன்னுடன்
போதுமாறு புரிந்துதெரிந்துநீ
மூதுனோர்சிலர் முந்துறக்கூட்டியே. ௩௫

வேலைமீது விரவியடித்தநின்
கோலையுன்கையிற் கொண்டிவர்முன்செலக்
காலையோரெப் பகேசலிற்கல்லினின்
மேலையங்குநின் முன்னுறமேவுவேன். ௩௬

நின்றவெற்பினை நீயடிநீரிவர்க்
கின்றுணற்கங் கிருந்துபுறப்படும்
என்றுதேவ னிசைத்தலுமப்படி
சென்றுமற்றவன் செய்தனனென்பவே.* ௧௭

(வேறு.) வாதினையியற்றலாலும் வானவன்றனையம்மாந்தர்
சோதனைபுரிந்ததாலுந் துலங்குமப் பதிக்குமற்றிவ்
வேதினைநோக்கிமாசா மேரிபாவென்னும்பேர்கள்
கோதினைவிழையாமோசே குறித்தனனருமன்றே. ௧௮

இங்கிதுநிகழ்ந்தபின்ன ரிரிவிதீமினிற்றம்மோடு
பொங்கடலாமலேக்கர் போர்செயப்புகுதனோக்கிச்
சிங்கமுமடற்குநாணுந் திண்புயநூன்சேய்தனனை
அங்கெதிரழைத்துமோசே அன்னவன்றன்னைப்பார்த்தே. ௧௯

கோரமாராமலேக்கர் குறுகினர்பொருதற்கம்ம
வீரரைத்தெரிந்துகூட்டி வெஞ்சமர்விளைத்திகாலைச்
சாரல்மால்வரையினுச்சி தனிலிறைகோல்கைதாங்கி
நேரதாய்நிற்பல்யானங் கெனவிவைநிகழ்த்தினனே. ௨௰

என்றலும்பொரற்குவேணடுஞ் சேனையை இவனுங்கூட்டிச்
சென்றமலேக்கரோடு செருவினைவிளைத்தகாலை
நின்றிடுமோசேயாரோ னூரெனநிகழ்த்தும்பேரார்
குன்றினதுச்சியெய்தி யெதிருறக்குறுகினரே. ௨௧

தேவனதருளேபெற்றோன் திண்கரமுயர்த்துங்காலை
மேவருமிசிரவேலர் வென்றனர்தாழ்த்துங்காலை
மேவலர்வென்றாரன்னோன் வியன்கரந்திமிர்த்தலாலே
தாவருகற்கீழுய்த்தாரதன்மிசைதங்கினனே. ௨௨

பெரும்புகழாரோனூராம் பேரினோரிருபாகத்தும்
இருந்தனர்மோசேசெங்கை இரண்டையுந்தாங்கினரால்
வருந்திருப்பருதிமேல்பால் மறைந்திடுமளவுமிவ்வா
றருந்திறலவன்செங்கைகள் அசைவொரீஇயமர்ந்தவம்மா. ௨௩

ஆந்தகவெண்ணியிவ்வாறடுக்கலினவர்கள்வைகப்
போர்தவெஞ்சமருக்கஞ்சாப் பொருதிறல்நூனின்மைந்தன்
காந்தகக்கூர்வாய்க்கந்த கண்ணலருணவேயாக
ஈந்தடல்வாகையெய்தி யிரும்பகைதொலைத்தானன்றே. ௨௪

அப்பொழுதிறைவன்மோசேக் காமலேக்கியரென்றேதும்
இப்பெயர்மைவானின்கீழெங்கணுமிராதவண்ணந்
தப்பறத்துடைப்பல்நீயோர் புத்தகந்தன்னிற்றீட்டிக்
கைப்படைநூனின்மைந்தன் காதிலுமுரைத்தியென்றான். ௨௫

* (வேறு.) அடித்தலுமதினின்றங்கே அற்புதவருவியூற்று
வெடித்தெழுமமுதந்தாகம் விண்டிடவெவருமுண்டார்
படித்தலமுதலயாவும் பகர்மொழிய[illegible]
முடித்திடுமுதல்வற்கிது முடித்திடற்கரியதாமோ.

என்றலும்மோசேயாங்கோர் வேதிகையியற்றியிந்த
வன்றிறலாமலேக்கர் வாளவன்பீடத்துக்குத்
துன்றலராயவாற்றாற் றலைமுறைதோறுமன்னார்
பொன்றிடவமலன்வெம்போர் பொருமெனப்புகலலுற்றே. ௪௬

இப்பெரும்பதிக்குநாமம் யேகோவா நிசியாமென்றே
செப்பினனிதனின்பின்பு செறிதிருமீதியானாம்
அப்பெயர்நாட்டினின்றே யங்கவன்மனைவிமக்கள்
ஒப்பருமாமனின்னோ ருற்றதுமுரைக்கலுற்றாம். ௪௭

மோதுவெம்படைக்கைப்பார்வோன முன்னுற வெகிப்தில்மோசே
தூதுசென்றிட்டபோது தொக்கதேவியைமகாரை
ஏதரு*செனகன்பாவி லிருக்கவுய்த்தேகிக்கானான்
போதுறற்கழைத்திலானாய்ப் புறப்படலுற்றுளானே. ௪௮

(வேறு.) மீதியானகர் வேதியனெத்திரோ
சோதிவானவன் தொக்கவிசிரவேற்
சாதியாரைத் தயைசெய்துமீட்டதே
யாதியாவையுமங்கறிந்தானரோ. ௪௯

ஆயசெய்தி யறிந்தவன்மீட்டுமோ
சேயனுப்பிய தேவியைமக்களை
யேயவன்படங் கெய்தியிருந்தகான்
மேயதெய்வ மலைமுன்விரவவே. ௫௰

கூட்டியெய்தினன் கூறுமச்செய்தியைக்
கேட்டெழுந்தம் மருகன்கிளர்மகிழ்
வோட்டமாமனை யுற்றுவணங்கியே
மூட்டுமன்பொடு முத்தமிட்டானரோ. ௫௧

ஆமவெல்லை யனையவர்தத்தம
சேமமோதத் தெரிந்தபின்செவ்வியோன்
மாமனோடும் மனைவிமகாரொடும்
பூமலிந்திடு பாளயம்புக்கனன். ௫௨

(வேறு.) தற்பரனெகிப்துநாட்டிற் றங்களுக்காகச்செய்த
பற்பலசெயலும்மீளும் செறியிற்றாம்பட்டபாடும்
அற்புதன்றம்மைக்காத்த அருளுமம்மாமன்கேட்க
மற்புயமோசேயென்னும் வள்ளலங்கடைவிற்சொன்னான். ௫௩

மருகனங்குரைத்தமாற்றம் மாதுலன்கேட்டுநெஞ்சிற்
பெருகுறுமகிழ்ச்சிபூத்திப் பெற்றியினும்மைமீட்ட
ஒருபரன்வாழ்கவனை ஒருவனே தேவர்யார்க்கும்
பெருமுதலென்பதின்ன பெட்பினானுணர்ந்தேனென்றான். ௫௪

* செனகன், பிதா.

என்றபினிவன்சர்வாங்க தகனமாம் பலியையேக்ற்
கன்றுமுன்கொணர்ந்தானாரோ னனைத்துளமுதியோரோடுந்
துன்றியமாமனோடுந் தூயவன்சமுகந்தன்னிற்
சென்றிருந்தசனந்தன்னைத் திருத்தகவுயின்றானன்றே. ௫௫

மற்றைநாட்சனங்கட்குற்ற வழக்குகணியாயந்தீர்க்க
உற்றனன்மோசேகாலை முதற்பகலொழியுமட்டுந்
துற்றவன்மருங்கிலன்னோர் யாவருந்துன்னிநின்றார்
மற்றவையனைத்துங்கண்டு மாதுலனவுக்கலுற்றான். ௫௬

கெழுந்தகைமருக னேநீ சேட்டியிங்கியற்றலென்னை
அழுங்குறவொருவனீயே யமர்ந்ததென்சனங்கள்யாரும்
எழுந்தவெங்கிரணபானு வுதயமுன்னெய்திமேல்பால்
விழுந்திடுமளவும்பாங்கே நிற்பதென்விளம்புகென்றான். ௫௭

மேலவன்பால்நியாயம் விசாரிப்பித்திடுதற்காவென்
பாலிவண்படர்வர்யாதுங் கருமமுண்டாகிற்பார்த்துச்
சீலமுற்றுளநியாயந் தீர்த்தியான் தேவனனோர்க்
கேலவேவிதித்துநின்ற யாவையுந்தெரிப்பலென்றான் ௫௮

என்றிவையுரைக்கக்கேட்டே யெத்திரோவவனைநோக்கி
நன்றலவிதனைநீயே யொருவனாய்நடத்தலீது
துன்றுமிக்கதிகபாரச் சுமையதாம் நீரிவ்வாறு
நின்றிடல்சுகத்துக்கீனம் நிகழ்த்துமென்வாய்மைகேண்மோ. ௫௯

சொற்றிடுமுபாயஞ்சொல்வல் தூயனுமுனதுபாலில்
உற்றிடுஞ்சனங்கட்காக ஒப்பிலான்பால்நீயுற்று
மற்றவர்கருமமெல்லாம் வருவித்துவானோனீயுங்
கற்பிதபிரமாணங்கள் யாவையுங்காட்டுவாயே. ௬௦

தொழுதகுமுதல்வனாய தூயவனருள்பெற்றுள்ளோய்
ஒழுகுறவவர்கட்கேற்ற வழியையுமுணர்த்தல்செய்வாய்
பழுதறவவர்கள்செய்யற் பாலனகிரியையாவும்
வழுவறவவர்களோரும் வகையுணர்த்திடுகமன்றோ. ௬௧

இன்னமுமுரைக்கக்கேண்மினிச்சனத்தொகுதிக்குள்ளே
முன்னவற்கஞ்சுகின்றோர் மொழியுமெய்யுள்ளோர்நெஞ்சிற்
றுன்னியபொருளினாசை தொலைத்தவர்சமர்த்தராகும்
அன்னவர்தெரிந்துகொண்டே தலைவராவமைக்கமாதோ. ௬௨

ஆயிரர்க்கதிபராயும் நூறெனுந்தொகையுளார்க்கு
மாயிருந்தலைவராயும் வகுககுமைம்பதின்மர்க்காங்கே
ஏயநன்முதல்வராயு மெய்திடும்பதின்மர்கட்குச்
சேயநற்சிரங்களாயுஞ் செறிந்திடவவரைச்சேர்ப்பாய். ௬௩

சேர்த்திடுமவரேநாளுஞ் சிறியகாரியநியாயந்
தீர்ப்பராற்பெரியயாவும் நின்முனேசேரவுய்ப்பார்

சீர்த்தவம்முறைபோற்செய்யிற் சுகமெனத்தெரித்தானன்ன
வார்த்தைகட்கிணங்கமோசே வழுவறயாவுஞ்செய்தான்.

சேயநற்றலைவராகச் சேர்த்திடப்பட்டுளோர்கள்
ஆயவம்முறைமைதப்பா தனைவரும்புரியலுற்றார்
தூயவனருள்பெற்றோருந் தோன்றல்பால்விடைபெற்றாங்கே
மேயமாதுலனுந்தன்னூர் விரவிடமீண்டானன்றே. ௧௨

வனம்புகுபடலம் முற்றும்.

அ. பத்துக்கற்பனைப் படலம்.

தங்கிய வெகிப்துநாடு தனையகல் வுற்றமூன்றாந்
திங்களின் முதலாம் நாளிற் சீர்பெறுமிசிரவேலர்
அங்குறு மிரிவிதீமா மத்தல மகன்று சீர்த்தி
பொங்குற நின்றசீன வனத்திடை புக்கார் மன்னோ. * ௧

இந்தமால் வரையின் முன்னா விறுத்தன ரிவர்கள்மேலாய்
முந்திய சருவஞான முதல்வன்முன் னிவர்ந்தான் மோசே
அந்தவான் சிமயத்துற்றாங் கவனையெம் பெருமா னோக்கிச்
சிந்தையுட் டெளியும் வண்ண மினையன செப்பலுற்றான். ௨

துன்றுமென் பணிகள் மீறாத் தொண்டனா மோசேயேகேள்
நன்றுணர் யாக்கோப் பென்போன் நல்கிய மரபினோரை
ஒன்றநீ விளித்துநோக்கி யுரைப்பதற்காக வுன்பால்
இன்றியா னியம்புமாற்ற முளதவை யினிதுகேண்மோ. ௩

செங்கட னூட்டினோர்க்குச் செய்தவென் செயலினோடு
தங்கடஞ் சிறைகள்மீது சகுந்தங்கள் சுமப்பதேபோல

வைவன துயரினீங்கி யன்னலங் கடாயவாறும்
உய்வருமாறுலகு மொப்பிலா வொருவனுமிக்க
செயவன தயைகள்காண்பா சேரவக் காதரத்துடனே
தெய்வதச் சிகரக்குன்றந் திருத்தக நின்றதன்றே. ௪

எறிகடலகத்து நெவ்வா யிருங்கடல் கடக்கவேலோர்
செறிதயை யருளப்பெற்ற சேனைத்திரள் நடந்துசேரும்
நெறியிடை ரவுபார்த்து நியிரதெதிர் நிறபாரென்னைப்
பொறிதிகழினைய தெய்வப் பொருப்பினைப் பொலியக் கண்டார். ௫

காண்டலு நெடுநாளிவிர் கடும்பணி புரிந்துவெய்ய
வேண்டலர் கொடுமையாலே மிகுதுய ருழந்தீரோவென்
றூண்டெதி ரலர்க்கண்மாரி சொரிதர வழுவாரென்ன
நீண்டிழி யருவிபாய நெடுங்கிரி நின்றதன்றே. ௬

உங்களைச் சுமந்தென்பால்யா னுறுவித்த வதையும் நீவிர்
அங்குளந் தெளியும்வண்ண மனைவருங் கண்டுளீரே. ச

ஓதுமென் னுரைக்குநீவி ருள்ளவா றமைந்துளீரேற்
போதுமென் னுடன்படிக்கை புரிந்துகைக் கொள்வீராகில்
மோதுமம் புதிநீர்வைய முழுதுள சனங்கட் குண்ணீர்
தீதுறலற்ற செல்வ மெனக்கெனச் சிறந்துவாழ்வீர் ரு

வையக மெனதே முற்று மாயினும் மற்று நீரென்
செய்யவா சாரியப்பே ரரசுமோர் தீதுஞ்சேராத்
துய்யநற் சனமுமாகித் துன்னுவீ ரென்றே னென்று
உய்யவங் கவர்க்கு நீபோயுரையென வுரைத்தான் மாதோ சு

பொற்பினு லுயர்ந்தமோசே போய்முதி யோர்கடம்மை
முற்பட வரச்செய்தங்கு முடிவிலா யெகோவாவின்
கற்பித மொழிகள்யாவுங் களறின னனைத்துளோரும்
அற்புதனுரைபோற்செய்வோ மனைத்துமென்றிடித்துச்சொன்னர். எ

அவருரை தேவன்முன்னே யறைந்தனன் மோசேயையன்
இவருனை யெந்தநாளுந் துணிந்திட யானுன்னோடு
நுவலுமவ் வாய்மைதன்னை நொடித்திட வருமப்போது
தவழ்தரு கரியமேகந் தனில்வெளிப் படுவேனென்றான். அ

திரும்பவு நோக்கிமூன்றாந் தினத்திவ ரெவர்க்குமுன்னு
இருந்தவிச் சீனுவெற்பி னிடையிறங் கிடுவல்யாருந்
திருந்துடை தோய்த்துச் சுத்தஞ் செயச்செய்தின் றுதியாவ்வ்
வருந்திரு மூன்றுநாட்கு வாய்ப்புற இருக்கச் சொல்வாய். கூ

பருப்பதத் திவர்ந்திடாமற் பராரையைத் தீண்டிடாமல்
இருப்பதற் கெச்சரித்தோ ரெல்லைசுற் றிலும்வைப்பாய்நீ
திருப்பொலி யதனைக்கிட்டித் தீண்டுவோ னெவனென்றாலும்
உருப்பொலி வொழியுமாறு கொலையுண லுண்மையாமே. கo

ஒருகையு மதனைத்தீண்ட வொணுதடுத் தொருவன்தொட்டால்
தருமுறை நிசமாமன்ன தன்மையோன் கல்லாலேனும்
உருவவெய் கணையாலேனு மொறுத்திடப் படுவானுக
மிருகமே நரனேயென்னும் விகற்பற வீத்தல்வேண்டும். கக

நீண்டிடுந் தொனியெக்காளம் நிகழ்த்திடும் பொழுதில்யாரும்
ஈண்டிமால் வரையின்பாங்க ரெய்திநின் றிடுகவென்றான்
ஆண்டகை மோசேயங்ங னவர்கள்பா லணித்தாய்நண்ணி
வேண்டுமா சௌசமன்னுர் மேவுறச் செய்வித்தானே. கஉ

பொருந்துறு முடைகடோய்த்துப் புனிதஞ்செய்தனர்கள் யாரும்
இருந்தவவ் விசிரவேலர் யாரையுமோசே நோக்கி
வருந்திரு மூன்றுநாளை வரவுபார்த் திருமின்மாதை
விரும்புற மருவுஞ்செய்கை விலக்கிடல் வேண்டுமென்றான். கங

(வேறு.) விடுத்தி ரெழுமவ் வேலைமூன்றாநாள் மேவியபானயத் தெவரும்
நடுங்கிட இடியின் முழக்கமுமின்னும் நண்ணியகாளமா முழக்கும்
கடுந்தொனி யுறுமெக்காளவோ சையுமக்கடிவரை மிசையெழுந்தனவால்
நெடும்புக ழிறைமுன் சனங்களை மோசேநேர்மினை நடப்பொழுதலுய்த்
தான். கச

சீனமால்வரையின் சாரலிலவர்கள் சேர்ந்தெதி ராநிகின்றனராய்
ஞானநாயகனங் கக்கினியாகி நண்ணின னுதலினாலே
ஆனவார்தூம மடர்தருஞ்சுள்ளை யகத்தெழும் புகையெனவாகி
வானமுந்திசையும்மலறதரச்சுலவி மருங்கெலாமவளைந்துகொண்டதுவே*

அப்பெருஞ்சிகர அரிவியங்கிரிமிக் கதிர்ந்ததுமுழுதுமெக் காளத்
தொப்பறுமொலிநீ டரங்கொடுமேலு மொலித்ததவ குரைசிலமோசே
தப்பறுங்கருணைக் கடவுள்முன்னுரைத்தான் றற்பரனன்னவன் றனக்குச்
செப்புறுந்திருவாக்குத்தரஞ்செவியிற் றெளிவுறச்செப்பலுற்றனன். கரு

உன்னதச்சிகரச் சீனமால்வரையி னுச்சியிலச்சயனிறங்கிச்
சன்னிதிமுன்ன ராமெனமோசே தனையழைத் திடவவன்சார்ந்தான்
அன்னவன்றன்னை நோக்கிநீயிறங்கி அச்சனம் பார்ப்பதற்காக
என்னயெல்லை கடந்துவந்தநேக ரிறந்திடா தெச்சரித்திவாய். கசு

தக்கவென்சமுகஞ் சார்மறையவர்கள் தற்பரிசுத்தமேசெய்து
தொக்குறல்வேண்டுமலதிவண்டுனிலென் றுறுசினமடுமெனச்சொன்னான்
பக்கமுற்றெல்லைபணித்ததைப்புனிதம் பண்ணநின்மொழிப்படிபகர்ந்தே
னிக்கிரிதனில்வந் தேறுதல்புரியா ரெனவிவனப்பொழு திசைத்தான். கஅ

எம்மதாமிறைவ னனையனைநோக்கி யிறங்கிநீயேகுக பின்புன்
றம்முனுமாரோன் றன்னுடனிந்தத் தடவரை மீதுவந்திடுக
இம்மகாசமுகந் தன்னில்வேதியருஞ் சனங்களுமெல்லையைக் கடந்தால்
அம்மயானவர்மேல்விழுந்துதாக்குவலென் றறைந்தனன்மீண்டுமெங்கம்மா

மின்னிடைதோன்றி விளங்குகாமேகம் மீதிருந்திழிந்திடை விராத்
துன்னிருஞ்செய்ய கனவிடைதுன்றிச் சுலவிமேதெழுந்திடுந் தூமம்
தன்னிடமதனை விண்முகில்கவரத் தானதனிடமபிடித் திடகை
கனனெடுங்கிரியி னிருந்தபைங்கொண்டல காணமீதெழுதெனக் கவினும்.

பத்திமைநெறியின் வழிபடுபவராய்ப் பகர்பெருந் தொகையினராகிச்
சுத்திசெய்புனித பேவிபசனங்கள் தொடர்ந்துமுன றுன்னிநணவிடவே
மெதநியகடவுள் மகிமைமேல்விரவி விளங்குமச் சிகரமேவுதண்டம்
முத்தியர்தலத்தின் காட்சியாமென்ன மொழிபொணு வியப்படைந்ததுவே.

முன்னுறவுரியா ரன்றிமற்றெவரும் முடுகொணு முறைமையதாகித்
துன்னினர்பலருந் தூரநின்றிறைஞ்சத் தூய்மைபெற்றயிர்களை துலங்கும்
வன்னியும்புகையும் மலிந்துளிபடாத வன்கலால் வான்பலியதனைச
சின்மாற்குதவச் சமைத்தவேதிகைபோற் சிறந்தது சீனமால்வரையே. க

முன்னவனுரைத்த மொழியெலாங்கேட்டம் மூதுயர்கிரியினின் றிழிந்தே
அன்னவ னிசிரவேலர்பாலணுகி யாங்கவர்க் கவ்விறை யுரைக்கச் [ஞன்
சொன்னவையனைத்துஞ்சோர்வறயாருந் தொகுத்துணர்ந்திடும்படிசொன்
பின்னரொப்பரியோன் கற்பனைபத்தும் பெட்புறப்பேசலுற்றனனே. ௨0

(வேறு.) பன்னுமனையகற்பனைகள் பத்துமடைவிற் பகர்ந்திடுவாம்
உன்னையடிமைத்தொழில்நீசெய் துற்றவெகிப்தை யொருவிடச்செய்
தின்னபடியேநடத்திவரும் யேகோவாவா மிறைநானே
என்னையொழியப் பிறதேவ ரெய்தாதொழிக நீயென்றே. ௨௧

(வேறு.) உண்டுபண்ணியவெவ் வுருவத்தையெனினு முயரவானகத்தினி
ற் கீழே [குங்
மண்டலமதனில் வைப்பினின் கீழாஞ்சலத்தினில் மன்னுமெப்பொருட்
கொண்டிடும் பிரதியுருவத்தை யெனினுங் குறித்துநீ யியற்றவு மவற்றைத்
தெண்டனிட்டிடவு மவ்வவற்றினுக்குச் சேவனைசெய்யவும் வேண்டாம்

உன்பரன்யேகோ வாவியான்பிதாக்க ளுஞற்றுமக் கிரமத்தையென்னில்
அன்பறுமக்க ளானவரிடத்தில் மூன்றுநான் காந்தலை முறைக்கும்
முன்புறக்கேட்கு மெரிச்சலுள்ளேனல் முடுகுமென்னன்பராயென்சொற்
கன்புவைத்தமைவோர்க்காயிரம்வரைக்குமருள்புரிந்திடுபவனுமேன். ௨௫

(வேறு.) உன்னுயர் தேவனாகி யற்றிடும் யேகோவாவின்
மன்னிய நாமம்வீணு வழங்குதல் புரியேல் மற்றத்
தன்னிகரில்லான றன்பேர் தனையப வழக்கத்துய்க்கும்
அன்னவன்றன்னைத் தண்டி யாமல்விட்டிடுவ தின்றே. ௩0

(வேறு.) ஓய்வுநாடன்னைத் தூயதாக்கொள்ள உன்னுகமூவிருதினத்தும்
எய்வுறும்வேலை எதனையும்புரிக இந்தவே ழாந்திருவைகல்
தேய்வறும்புகழ்சே ரெம்பிரான்றனுய்ச் சிறந்திடுமொப்பிலாத்தேவின்
தூய்துறுமோய்வு நாளதேயாகுஞ் சொற்றவித்தோமறுதினத்தில். ௩௪

உற்றுநீயெனினு முன்மகனெனினு முன்மகளாயினும் பணிசெய்
கிற்பவனெனினும் பணிசெய்வாளெனினுங் கிளத்துமின் விலங்குகளெனி
னும்
இற்கடைவாயி லிடத்தினில்வதிதந் திடும்பரதேசியேயெனினுந்
துற்றிடும்வேலை யெதனையென்றாலுஞ் சொற்றவத்தினத்தியற்றொணுதே.

தற்பரனுதுந் தனிமுதல்விசும்பைத் தலத்தினைச்சலதியதனை
மற்றவையிடத்து வதிதரும்பொருள்களனைத்தையும் வைகல்மூவிரண்டில்
உற்பவிப்பித்து மற்றையதினத்தி லோய்ந்திருந்தனனதனுலவ்
வற்புதனுசீர்வதித்ததைத்தூயதாகவே புரிந்தனனன்றே. ௩௫

(வேறு.) உன்பெருந்தேவனாகி யுறுகின்றயேகோவாவங்
கன்புவைத்துனக்கேயாக அருளுமத்தேசந்தன்னில்
நின்பெருமாயுணீட நினைத்தருபிதாவோடுன்னை
இன்புறவீன்றதாயென்றிவர்களைக்கனஞ்செய்வாயே.

குறைந்துயிரழியும்வெய்ய கொலைத்தொழில்செய்யாயாக
திறம்பியல்விபசாரத்தைச் செய்திடாதிருப்பாயாக
இறும்புகழ்க்களவுச்செய்கை யியற்றுதலொழிவாயாக
பிறன்றனக்கெதிர்பொய்ச்சாட்சி பேசுதறவிர்க்கமாதோ. ௧௫

(வேறு.) மற்றொருவனமாமனைக்கு வாஞ்சையுறேல் அவன்றனது மனை
விதன்னை
உற்றபணிசெய்பவனைப் பணிபுரியுமொண்டொடியை யெருமையான்
பெற்றமதைக்கத்தவத்தைப் பின்னுமவற்குளவேதனையெனினும்பெட்ட
லற்றிடுகவெனவிந்த வாசகங்களவர்க்கருளாலருளினனே. ௧௬

(வேறு.) இடிமுழக்கொலியுங் காகளத்தொனியு மெழித்திடுமின்னலினொ
ளியும்
நெடியவான்சிலம்பினேர்ந்தெழும்புகையும் நின்றவச்சனமெலாங்கண்டு
கடிதுளத்தஞ்சி யகன்றுநம்மொடுநீ களறுகதேவுரையாத
படிதவிர்த்திடுவாய் பகரினுமழிவோமென்றுமோசேயுடன்பகர்ந்தார். ௧௭

அதற்கவனீவிரஞ்சலீரும்மை யாண்டவன்சோதனைசெயவும் [ருள்
விதிர்ப்பொடுபாவம் விலக்கியேதன்மேல் விழைவுறுமெண்ணமுங்கரு
உதிக்கவுமிவ்வாறுற்றனனெனச்சொற் றறுஞ்சனஞ்சேணில்நின்றிடத்தா
ன்
அதிர்ப்புறவமல னிருந்தகார்மேக மதற்கயலண்ணினனன்றே. ௧௮

(வேறு.) அன்னபொழுதத்திலந்த மோசேயை யளக்கரிய அண்ணல்நோ
க்கி
மன்னிசிரவேலருக்கு வழுத்திடச்சொல் மாற்றமதை வருந்துங்கேண்மோ
இன்னதினத்துங்களுக்கு யான்வானத்திருந்தின்னபடியேயாகப்
பன்னியதையனைவீரும் ஒருங்குகுழீஇப்பாங்கினின்று பார்த்துளீரே. ௧௯

எனக்குமுனீர்வெள்ளியினாற் பொன்னதனாற் றேவருமக்கியற்றுறாது
மனக்கிசையவேதிகையை மண்ணதனாற்செய்ததன்பால் மருவிநீவிர்
புனத்துலவுநுமதாடு மாடுகளைப் பொலிதகனபலியதாவும்
நினைத்திடுதோத்திரப்பலியதாகவுமே நெறியினுடனிட்டுவீரால். ௨௰

நின்றிடுமென்திருநாமம் நீர்நினைவுகூர்வதற்கு நெறியதாகத்
துன்றிடுமெத்தலத்தினிலுந்தன்னியும்பால் நுமக்காசிதுடர்ந்துசெய்வேன்
என்றனக்குச்சிலையதனால் வேதிகையையியற்றுவதற்கெண்ணமுண்டேல்
ஒன்றுமுளியிட்டகல்லாலுஞற்றலீருளியிடுகிலசுத்தமாமே. ௨௧

நீங்கள்மிசையேறுதற்கு நேர்ந்திடுகேதுண்டெனினில் நெறியன்றாகும்
ஆங்கணுங்கணிருவாணந்தோன்றிடலுமாமதனால் மேலதாகப் [ன்
போங்கதிக்குவேதிகைமேற்படியேறிப்போகவுள்ளம் பொருந்தொணாதெ
ன்றோங்குமென்வாய்மொழிகளிவை யுரைத்தியவர்க்கெனமேலோ னுரைத்
தான்மாதோ. ௨௨

திருவாக்குப்புராணம்.

PART II.

THE GOSPELS AND ACTS.

Will shortly be published

Specimen pages.

சுவிசேட காண்டம்.

INTRODUCTION.

க. சுவிசேட வரலாற்றுப்படலம்.

ருவஞானர் இகழ்தரச் சிறந்தெஞ்ஞான்றும்
மயொடு சருவவல்லமையுந் தோன்ற
[illegible] புவனமாதி யாவையு மருளிக்காக்கும்
ஒப்பருங் கருணைசாலு மொருவனைப் பரவி வாழ்வாம்.

(வேறு.) வானாதியெவற்றினையும் மட்டில்லாவல்லமையால்மகிமைமூர்த்தி
தானாதிகாலமதிற் றந்தாரார் தமைத்தனைப்போ லருளித் தன்னை
மானாதிப் பரிசுத்த நிலையலகை வஞ்சனையால் வழுவிச் சாபம்
ஆனாதிப்பொழுதுமுற அடைந்தவர்க ளருந்துயர முழந்தகாலை.

அருள்புகுந்த வுளத்தினானு யவர்க்கருள்செய் தச்சாப மடர்ந்தபாவ
இருள்புகுந்த வவர்குலத்துக் கெய்துமிடர் கெடவலகை யிரியவென்றே
தெருள்புகுந்து நரர்தழைக்கச் செயத்தனதோர் சேயவர்கள் மரபிற்றோன்
றும்
பொருள்புகுந்த திருவாக்குத் தத்தமொழி புகன்றுதுயர் போக்கினானே. க

(வேறு.) அன்றியுமனைய மைந்த னருள்செய்துத் தமரானோரை
ஒன்றியபாவவாரிக் குய்திடப் புரக்கத்தோணி
நின்றிடுஞ் செய்கைதன்னை நெடும்புனல் மிசைநல்லோரை
அன்றுகொண்டுயர்ந்த நாவாயறிகுறியாலுஞ் சொற்றான். உ

செய்பவந் தொலைத்தாட்கொள்வோன் றேவனின் மகனேயென்னும்
மெய்விசுவாசிகட்குத் தாதையா யச்சேய்மேவல்

உய்வினை வாசிகட்குப் பிதாவென வொருபேர்பெற்ற
துய்யவாபிரகா மென்னுந் தோன்றலாற் றுலக்கச்செய்தான. ௫

துவந்தருமழியால் வையத் துறுநரர் சுமக்கும்பாரப்
புவந்தெற பலியேயாயப் பரன்சுத னெய்துஞ் செய்கை
உவந்தருள் பிதாவுக்கோரீசே யாய்ப்பலியாகவுற்ற
அவந்தெற செயலினீசாக் காகுமுற் குறியாற் சொற்றான் ௬

ஆறிரு தாசர் தம்மால் அமலனின் சனங்கள் பாரில்
வீறியலுறவே மல்க வியன்பரன் சுதன்செய் மேன்மை
ஏறியபுகழார் மேலோ னிருஞ்சனந் தொகவீராறுய்க
கூறிய குமரர் நல்குங் குரிசிலாற் குறித்திட்டானே. ௭

திருப்பொலி யனையதெய்வச் சேய்தனைச் சீடன்வெள்ளி
விருப்பினால் விற்றுமிக்க மேதினிபுரக்குஞ் செய்கை
உருப்புறுந் துணைவர்விற்று முவந்துதன் சனத்தைவெய்ய
கருப்பினி லெகிப்திற் காததோன் கருணையாற் காட்டினானே. ௮

மட்டிலுத் தமர்வான்கானான் வளம்பதி மருவவானின்
ஒட்டிலுற் றதன்பின்றோன்றித் துயரற நடசதுஞ் செய்கை
பெட்டியி லுற்றுமேன்மை பிறங்குகா னானுக்கேக
இட்டிறை சனத்தையுய்க்கு மேந்தலா லியாபினானே. ௯

மேக்குயர் மகிமையேசு விழைவொடு தனைப்பார்ப்போர்மேற்
றேக்குறுங் கருணைநல்கச் சிலுவையிற் சிறக்குங்காட்சி
நோக்கினர் தழல்வாய்ப்பாம்பின் நோதகு விடத்துக்குய்ய
மீக்கிளர்ந் துற்றகஞ்ச வியாழத்தால் விளக்கினானே. ௰

மூசுபேய் முனையைவென்று முத்தியங் கானானூடு
பேசுதன சனத்தைமேலோன் பிள்ளைசேர்த் திடுமச்செய்கை
தேசுலாங் கானான்நாட்டிற் செருக்கடந் திசிரவேலை
யேசுவாம் பொருட்பேர்வீர னிருத்தலாற் றெரிவித்தானே. ௧௧

பழிபடுமரணமெய்திப் பரன்சுதன் பிரேதசேமக்
குழியினில் மூன்றுவைகல் குறுகிப்பின் குலவுந்தன்மை
அழிவறக் கடலுளோர்மீ னகட்டில்மூத் தினம்வைகிப்பின்
பெழிலுற வெளிப்பட்டோனா லிசைவுற விளக்கினானே. ௧௨

போதகம் புரிந்துலாவிப் பொருவிலற் புதங்கள் செய்து
மேதகுமிறைசேய் மீண்டும் விண்ணெழுந் தருளுமாறு
தீதறவனையசெய்கை செய்தெலியாமுன் விண்ணின்
மீதுறவுயர்ந்துசென்ற வியப்பினால் விளக்கினானே. ௧௩

பொருளினை விளக்கப்போதும் நிழலெனப் போந்தவின்ன,
தெருளுமுற் குறிகளாலே தெரித்ததுமன்றித் தன்பா
லருளினையடைந்த தீர்க்கதரிசிக ளானோராலும்
மருளினையகற்றத் தன்சேய் வருவதை வகுத்திட்டானே. ௧௪

பூரணத் திருமெய்ஞ்ஞானப் புங்கவன் றனேமேனுட்
பாரணங்ககற்றத் தெய்வப்பாலக னுதித்துமித்தக்
காரணச் சுவிசேடத்தைக் கருணையா லுரைத்தானென்றால்
யாரளந் திதனின்மேன்மை யியம்பிட வல்லாரம்மா. ௧௫

இம்முறை பலவாற்றான் மிறையவன் றெரிந்துதன்சொல்
செம்முறைப்படியே யந்தச் செய்திசெகத் துதிக்கப்போந்த
தம்முறைப்படியே மெய்ப்பர் ரகசிய பழமைதெய்து
எம்மிறை தூதர்தாமு மியற்றியம்பினர்க ளன்றே. ௧௬

மேலவன் குமரன்றோற்றம் விளக்கிநின்றதாய் விண்ணின்
பாலவ னுதயமான படமொளி பரவுமாறும்
ஞாலளந்தறிந்தோர் பரமை நோக்குமுன் னடந்துந் தெய்வப்
பாலகன் மேலாய்நின்றப் பான்மையைய விளக்கிற்றையமா. ௧௭

இளக்கருஞ் சருவஞானக் கிருபையப் கடவுடன்றான்
அளக்கருங் கிருபைசால அடைந்தவர் பல்லோர் பேறுள்
விளக்கமா யுரைத்தவாற்ற மெய்யோ வாறுமன்ன
கொளத்தகுஞ் சுவிசேடத்தின் சாட்சியாய்க் குலவினுமே ௧௮

விண்ணகந் திறந்துநிற்க விளம்புதற் கரியதூய
பண்ணவ னுவிதானும் பறந்திழி புறவம்போல
கண்ணுருப்பரித்துத் தெய்வ நம்பிமீதிறங்கி யிந்த
எண்ணுநற் செய்திக்கேற்ற இனியசான் றாயிற்றைய்யா ௧௯

தெரிதரு விளக்கமாகத் தெரிதவிய் விவையுமன்றி
விரிதருங்ககனமூடி மெய்யச ரீரீதானும்
உரியவிப்பெரியவுண்மை யுறுதியைவிளக்கிநின்ற
கரியதாமென்னில்மேலுங் கூறவேண்டிவதென்னம்மா ௨௦

இத்தகுசுவிசேடத்தை யெம்பிரானருள்பெற்றுய்ந்த
உத்தமரெனுமத்தேயு வொடுமார்க்குலூக்காயிந்த
வித்தகயோவாவெனன்பேர் வீற்றுவீற்றிடவாழ்வுற்றோர்
புத்தகங்களிலேதீட்டிப் பூதலத்துதவினாரே. ௨௧

இருந்தவம்முறைகளொன்று ளிசைவளருலூக்காவென்ன
வரும்பெயராயுள்வேதன் வரைவினிறுட்பமாகப்
பெருந்தகைமருவுதேயோப் பிலுவினுக்குரைத்தனுல்போற்
பொருந்தமற்றவர்களாலும் புகட்டியீண்டுறையலுற்றும். ௨௨

தேவினுலுரைக்கப்பட்டுத் தேவனினருளேசால
மேவினர்தமதுவாக்கால் விளம்பிடப்பட்டும் மண்ணோர்
நாவினல்லவிவற்கெட்டா நலங்கொளிச்சுவிசேடத்தைப்
பாவினலமைக்கவுன்னும் பான்மையே தகைமைப்பாலாமே. ௨௩

ஆயினுமவ்வந்நூல்க ளுறைந்தவவ்வுண்மையாய்ந்து
நோயினில் வருந்தும்பாலர் துங்கநல்லவின்தந்தனோர்

தோயினிதுறும்பதார்த்தந் துலட்டியீந்திடலேபோல
வாயினில்வந்தசொல்லால் வல்லனவருக்கலுற்றும.

சுவிசேடவரலாற்றுப்படலம் முற்றும்.

உ. யோவானுற்பவித்த படலம்.

மாற்கு. க: க.

உலகெலாம் பரவியேத்த ஒப்புயர்வற்றுமேலாய்
விலகிலார்புகழான்மிக்க மேலவனருளாற்றந்த.
அலகிலாவருளியேசுக் கிறிஸ்துவாமனையவள்ளல்
நலமதாஞ்சுவிசேடத்தி ஞரம்பநவிலலுற்றும்.

யோவான். க. க.—கரு.

ஆதியில்வார்த்தைவைகிற் றவ்வார்த்தைதேவன்பாலில்
மேதகவிருந்ததந்த மேம்படுவாக்குத்தானே
கோதில்மெய்ப்பகவனுகுங் குறித்திடுமெதுமேனுளிற்
றீதிலானந்தஞானத் தேவின்மாட்டுற்றதன்றே. உ

வருமதன்சிருட்டியன்றி மற்றில்லைய்தனிற்சீவன்
மருவியதனையசீவன் மாந்தருக்கொளியாய்மன்னிற்
றிருளிடையனையசோதி யிலகியதிருளங்கந்தப்
பரவுறுஞ்சோதிதன்னைப் பற்றிக்கொண்டதுமற்றின்றே. ௩

(வேறு.) ஒருமனுடன் யோவானெனன் றுயர்பரனுலனுப்பப்பட் டுள்ளான்
சான்றாய்
வருமவன்றன் ஞலெவரும் விசுவாசம் வைக்கவந்த வொளியைப் பற்றித்
தருமொருசான் றிட்டனனத் தகுமொளிமற்றவனல்லன் சாற்றுமந்தத்
திருவொளியைக்குறித்தன்ஞன் சாட்சியிடுவதற்கேயாச் சேர்ந்தானன்றே

உலகமதிலுறுமனிதரனைவரையுமொளிரச்செய்பவனேமெய்யா
மிலகுமொளி யவனுலகத்தெய்தலுற்று னுலகவனு லெய்திற்றந்தத்
தலமவனையறிந்ததில்லைத் தனதுசொந்தந்தன்னில்வந்தான்சார்ந்தவன்னுற்
கலகில்சொந்தமானவரோ வவனையங்கீகரிக்குநெறியற்றாரன்றே. ரு

தன்னுமந் தன்னில்விசு வாசமுய்த்துத் தன்னையங்கீ கரித்துளோராம்
அன்னர்க ளெவரோமற் றவரெவருந் தேவமைந்தராகுமாறு
மன்னுமின் றிடுமுதன்மை வழங்கலுற்று னிரத்தமா மிசேச்சைமாந்தர்
துன்னுமின் றிடுமிச்சை யிவற்றாலன்றிறையவனுற் றோன்றினரே.

அவ்வாக்குமானிடனுய்க் கிருபையொடுசத்தியமா மவற்றால்மல்கிச்
செவ்வாக்கந் தரவெமக்குட் சேர்ந்துறைந்தான் செய்யபிதா வினுக்கோர்
பேறும்

உவ்வாக்கமுடையவனுக்கேற்றதுவாயுறமகிமையாருமத்த
எவ்வாற்றுமிணையிலனு மெய்துமவன் மகிமையிணையாங்கண்டோமே. [illegible]

இத்தகையோன் றனைக்குறித்திங் கெனக்குப்பின் வருபவனென் முன்னு
முள்ளா
னத்தகையோனுதலினு லென்னிலுமேப்பாடுடையோ னுகுமென்று
சத்தமிட்டியோன்குறிதுச் சாற்றியவத்தகுதியுள்ளோ னிகனையென்று
வித்தகயோவானென்போன் சாட்சியிட்டுவெளிப்படுத்தினம்பினுனே.

குறித்தபிரமாணவகை மோசேயாற் கொடுக்கப்பட்டுளவாம்யேசுக்
கிறிஸ்துவின்றன் மூலமதாய்க் கிளர்ந்தனவாங் கிருபையுஞ்சத் தியமும
ன்றேன்
தெரித்தபரி பூரணத்தாற் கிருபைமென்மேற் சேர்ந்தனமாற் றேவையெ
ன்றும்
பிறந்திதவனுங் கண்டிலனமார் பகத்தோர்பேருஞ்சேயே [illegible]

லூக். க. ரு.—௨௰.

யூதேயா நாட்டேரோ தற்றிறையா யரசுபுரிந்துறைந்த நாளின்
மீதேயாங் கபியாவாம் வேதியமா வகுப்பினிடைச் சகரியாவென
ரேதேர்சால்மறையவனங் கொருவனுற்று னெலிசபேதெனும் [illegible]
மாதாரோன்மரபினுளாள் மற்றவற்குமனையவளாய் வதிந்தாளமன்றோ. ௧௰

செப்புமிவரிருவோருந் தேவனுக்குமுன்னீதி சிறந்தோராய
ஒப்பில்பரன்கட்டளைக ணியமங்களனைத்தும்வழா தொன்றி வாழ்ந்தார்
துப்பிதன்மேல் விடையெலிச பேத்துவந்தி யாதலினுற் சுதர்ப்பேறற்றா
இப்பெயர்கொளிருவோரும்முதிர்ந்தவயதுடையருமாயிருந்தாரம்மா. ௧௧

தன்வகுப்பின்முறைப்படியே சகரியாதற்பரன்றன் சமுகந்தன்னில்
மன்னியவேதியத்தொழிலே மரீஇயியற்றிவருநாளில் மறையோர்க்காயசே
துன்னியவவ்வழக்கம்போற் றூயபரன்பரிசுத்த தானத்துற்றே
இன்னறுமென்றூபமதை யிடுவதற்குச்சீட்டுப்பெற் றெய்தினுனே. ௧௨

புரிந்தவனற்றூபமிடும் பொழுதெவரும் புறம்பர்தொழுதுத் துதிசெய்தாரு
விரிந்தபுகழிறைதூத னொருவனறும் வேதிகையின் வலப்பாலோனுய்த
தெரிந்தனனப்பொழுதுகண்டச் செய்யநெறியினனுள்ளத் திகிலுற்றுற்
புரிந்தவனையப்பொழுதப் பரன்றூதன்பார்த்துரைகள்பகர்வானுனே. ௧௩

வேதியநீயஞ்சேலுன் விண்ணப்பமுவந்தேற்றுக் கொண்டாயிற்று
நீதிலொருபுத்திரனைச் செறிந்திடுநின்மனைக்கிழத்தி சிறக்கவீவாள
ஓதியவம்மகனுமம் யோவானென் றுரைத்திடுக வனையதாலே
மேதினியின் மீதுனக்குச் சந்தோஷங் களிப்புமுண்டாம் மேலுஞ்சேண
மோ. ௧௪

அவன்சநநமதினிமித்த மநேகர்மனக் களிப்பையடைந் திடுவாராவார்
துவன்றிடுதற்கெட்டான்றன் னோக்கினுக்குப் பெரியனெனும் னோன்மை
சால்வான்

துவன்றுதிராட்சதிரசந் தனைமதுவைத்துய்த்திடுமத் தொழில்மற்றொல்லா
நவின்றிடுதாய்கருவிலுறு நாள்முதற்றூயாவியினால்நண்ணுஞ்சால்பே. கரு

ஆரிசிரவேல்மரபு ளனேகர்தமை யவர்தேவனகத்திற் சாய்ப்பான்
சீரியதந்தையருளதனைச் சிறுவர்முனுங் கட்டளையை மீறுஞ்செய்கை
சேருமவர்தமைநீதி சிறந்தவர்ஞானத்திறுக்குஞ் செறியச்சாய்த்தே
நேரிறைவற்கமைதகக சாதியொன்றை யாயத்தம் நெறியிற்செய்ய கசு

அன்னான்மற்றெலியாவி னாவியொடுபலமுமுடை யவனாய்த்தோன்றி
முனானெய்திடுவனென மொழியவுறலுரனைத்தூதன முகத்தைநோக்கி
இன்னேநின்மாற்றமதை யானெங்ஙனற்றுணிந்திடுவல் விருத்தன்யானே
என்னேசமனையவளும் முதியவளேயென்றிவனு மியம்பினனே. கஎ

இன்னவைகேட் டிறைதூத னிவனுக்குத்தரமாக யானெம்பெம்மான்
றன்னுயர்சந்நிதியினிற்குங் காபிரியேல்சார்ந்துனுடன் சம்பாஷித்து
மன்னுசுவிசேடமதா மறிவற்றைநினக்கறிய வுருக்குமாறே
இன்னதினத் தியானனுப்பப்பட்டுள்ளேனேற்றபொழுதென்சொற்சாலும்

மேயவெனதுரைகளைநீ விசுவாசித்திலையதனால் விண்டவென்சொல்
லாயவிவைநிறைவேற்ற மாகுமட்டும்மொழிதிறனற் றூமனாகி
யேயமர்கவென்றுரைத்தான் சகரியாவினைககாததே யிருந்தயாருந்
தாயதிருத்தலத்திலவன் றாமதித்தற்காச்சரியந் தனையுற்றாரே. கக

(வேறு.) தூமவேதிகை யகன்றுவந்துவெளி துன்னிவாசக மிழற்றுதற்
காமவல்லப மகன்ற வனபயில்க ளானுரைக்குமவ னாகியே
யூமனாகியெதிர் நிற்கவங்கருகி லொன்றிநின்ற குழுவாமவர்
தாமவன்பரம னாலயத்திலொரு தரிசனைக்குளா னென்றுளார். உ0

பூசனைக்குரிய தாயகாலமது போயபின்புநெறி புக்கவன்
வாசமெய்திவதி தந்தபின்மனைவி வயினிடைக்கரு வனப்புறுத்
தேசமன்னுநரர் நடுவணிந்தையகல் செயவிநாளில்ருள் செய்தனன்
நேசமெய்துபர னென்னவைந்துமதிநேர்ந்துளாள்மறைவி னீள்கணாள். உக

(வேறு.) திங்கள்மூ விரண்டாம்போதிற் சீர்திகழ் கலிலேயாவில்
அங்குள நாசரேத்தூ ரதனிடை தவிது வேந்தன்
புங்கவற் குலயோசேப்பு புரிந்துவேட் டிடவேகின்ற
பொங்கெழில் மரியாள்பால்முன் புகல்பரன் றூதன் வந்தான்.

கடவுளங் கனுப்பவந்த கபிரியே லென்னுந் தூதன்
மடமயி லனையசாயல் மங்கையை யினிதுநோக்கிப்
படர்புரி பூரணச்செங் கிருபைகொள் பாவாய்வாழி
அடர்தரு மகிமைசாலு மமலனுன் னுடனுற் றானே.

மங்கையர் தமக்குளாசீர் வதிக்கப்பட்டவளீ யென்றான்
அங்கவ ளவனைக்கண்டவ் வவன்சொலாற் கலங்கியிந்தப்
பங்கமி றேவதூதன் யாங்கினின் றென்னை நோக்கி
இங்கருள் வாழியென்ன தசைத்ததோ வெனச்சிந் தித்தாள்.

ஆதலி னவளைநோக்கித் தோகைநீ யஞ்சேல் தேவன்
மாதயையடைந்தாய் பார்நீ வயிறுவாய்த்த தொருசுற் சேயை
ஆதரம்பெருக வீவாய் அம்மகற் கியேசுவென்றே
யோதிடுகின்றதாகு மொருபெயர் சூட்டுவாயே. ௪௫

அம்மகன் பெரியோனாவ னின்னமுந்நும் வல்லதேவின்
செம்மக னென்னுநாமஞ் செப்பிடப்படுவ னோவை
இம்மகவினுக்குத் தாதை யெனப்படுந் தாவீதென்னுஞ்
செம்மல் வீற்றிருந்த சீயத் திருத்தவிசருள்வ னாமே. ௪௬

மற்றவன் யாக்கோப்பென்போன் மரபினைச் சதாகாலத்து
கொற்றவனாகியாண்டு கொளுமவ னரசிருக்கை
முற்றிடு முடிவின்றென்றே யோதினன்முங் கோவை
பெற்றிலே னெவ்வாறுமிப் பேசமென விளம்பினாளே ௪௭

ஆதலின்கவளை நோக்கித் தூயதேசாவி யுனாறன்
மீதமா தரும்யாவுக்கும் மேலவன் பலமுன் மீதே
மேதக நிழல்காலு முனையிடை விரய தூய
தாதலிற் றேவன்மைந்த னெனப்படு மறிதியென்றே ௪௮

இன்னுமொன் றுரைக்கக்கேணீ யெலிசபேத்தெனும் பேரா
மின்முதிர் வயதிலோர்சேய் விரவினள் கருவில் வந்து
என்னுமன்னவளுக்காறும் திங்களா மெனவாயிற் று
பன்னரும பரமனாலே பணற்கருஞ் செயலு முண்டோ ௪௯

என்றன னினையபோதவ் வேந்திழை யவனை நோக்கித்
தூன்றிய மகிமை மூர்த்தி தொண்டியனா ளாகிநேரா
இன்றிசைத்திடுமுன் சொற்போ லெனக்காக கடவதென்றா
அன்றதன் பின்பத்தூத னகமுக மொருவினானே ௫௦

அங்கொரு நாளிலந்த ஆயிழை குறிஞ்சி சார்ற
பொங்கெழில் யூதாநாட்டோர் புரத்தினை விரைந்து நண்ணித்
தங்கிய சகரியாவின் றன்னகத் தெலிசபேத்தாம்
மங்கைதன் முன்னராகி வாழ்த்துதல்மேயினாளே. ௫௧

மற்றவள் வாழ்த்துக்கேட்டம் மடமயில் கருப்பத்தன்னி
லுற்றுள புருணந்தானிற் றுரையெழு மெலிசபேத்தாம்
பொற்றொடி தூயவாவிப் பூரணமடைந்தே யந்தச்
சிற்றிடை மரியாளென்னுந் தெரிவையை மகிழ்ந்துநோக்கி ௫௨

அரிவையர் தமக்கு ளாசீர்வதிக்கப்பட் டவளீயாமுன்
கருவினிற் கனியுமாசிக் கவினுடைத் திறைதா யென்முன்
வருவதற் கெதனினாலே வாய்த்தது வாழ்த்துமோசை
இருசெவி யுறக்களிப்போ டென்வயின் சிசுதுள் ளிற்றால். ௫௩

வருவிசுவாசந்தன்னை வைத்திடு மவளே வாழ்வு
பெருகுறு மவளாமன்ன பெட்பினை யுடையாளுக்கங்

கொருபெருங் கருணைமூர்த்தி யுறத்தெரி வித்தமாற்றத்
திருவுற வாய்க்குமென்று தெளிதரச் செப்பினளே. ௬௪

அப்பொழு திவளென்னான்மா வமலனைப் புகழுகின்ற
தோப்பிலென் னிரட்சாமூர்த்தி யொருவன்மீ தளியேனாவி
யிப்பொழு தன்பினோடு மிருங்களி கூர்வதாமால்
அப்பர னடியனென்றன் சிறுமைபார்த் தருளினானே. ௬௫

இற்றைநாள் முதலாவெல்லாச் சந்ததி யினர்கடாமும்
மற்றெனை வாழ்வுபெற்ற ளென்னவே வகுப்பர் தூய்தா
யுற்றிடு நாமமுள்ள வல்லமை யுடையானெற்குப்
பொற்புறு மகிமைசாலு மவைகளைப் புரிந்தானன்றே. ௬௬

தயவுறுமவனிரக்கந் தலைமுறை தொறுமவற்குப்
பயமுறுகின்றோர் மீது பற்றிநின் றிடுவதாகும்
புயமதனாலே யன்னான் பலத்தவை புரிவோனாகி
வயமுறு மிறுமாப்புற்றோர் மனங்களைச் சிதறத்தாக்கி. ௬௭

சயமுறு மவரைச்சீயத் தவிசினின் றிழியத்தள்ளி
வயமறுமவரை மேலாய் வைத்துவெம் பசியுளோரை
நயமுறு நன்மையாலே பூரண நண்ணச்செய்து
வியனுறு செல்வர்தம்மை வெறியராய் விட்டான்மாதோ. ௬௮

எங்குல முதல்வர்க்கன்ன னிசைத்தருள் வாக்கின்வண்ணம்
அங்கண பிரகாமுக்கு மவன்குலத்தவர்க்கு மென்றுந்
தங்கரு ணுதவவெண்ணித் தாசனா மிசிரவேலைப்
பொங்கிய கருணையோடும் புரந்தனனென்றாள் மன்னோ. ௬௯

அங்கிவை நிகழ்ந்தபின்ன ரணியிழை மரியாள் மூன்று
திங்களவ் விடத்தி னண்ணிச் செழுமனையினுக்கு மீண்டாள்
பொங்கெழி லெலிசபேத்து பூரண கருப்பமாகித்
திங்களங் குழவியென்னச். சிறுவனை யுதவினாளே. ௭0

புங்கவ னனையாளுக்குப் பூரணதயைசெய் தானென்
றங்கவ ளயலார்சுற்றத் தவர்களுங் கேட்டேயந்தப்
பைங்கிளியனைய செஞ்சொற் பாவையினோடுங் கூடப்
பொங்கிய மகிழ்வாலுள்ளப் பூரணமெய்தினாரே.

உருத்தகு மனையமைந்த னுதயமா யெட்டாநாளில்
விருத்தசே தனஞ்செய்தற்கு மேயகேளன்ன னுக்குத்
திருத்தகு தந்தைபேராற் சகரியாவெனும்பேர் செப்ப
அருத்திகொ ளன்னையிப்பே ரன்றுயோவானா மென்றாள். ௭௨

இந்தநல் லுரையைக்கேட்டோ ரெலிசபேத் தினைப்பார்த்தேயுன்
பந்தமானவரு ளிப்பேர் படைத்தவ ரில்லையென்னாத்
தந்தைதன் வதன்னோக்கிச் சைகையாலென்ன பேருன்
மைந்தனுக்கீயவுள்ளம் வைத்தனை யுரைநீயென்றா· ௭௩

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோ

சரசுவதி மகால் நூல

தஞ்சாவூர்.